

Torsdag den 8. oktober 2009 (D)

1

3. møde

Torsdag den 8. oktober 2009 kl. 10.00

Dagsorden

1) Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortræder for medlem af Folketinget Lars-Emil Johansen (SIU).

2) Indstilling fra Udvalget til Valgs Prøvelse.

Godkendelse af stedfortræder som midlertidigt medlem af Folketinget for Karsten Hønge (SF).

3) Forhandling om redegørelse nr. R 1:

Redegørelse af statsministeren i henhold til grundlovens § 38. (Redegørelsen givet 06.10.2009. Meddelelse om forhandling 06.10.2009).

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 1:

Forslag til finanslov for finansåret 2010.
Af finansministeren (Claus Hjort Frederiksen).
(Fremsættelse 06.10.2009).

Kl. 10:00

Meddelelser fra formanden

Formanden :

Mødet er åbnet.

Medlem af Folketinget Lars-Emil Johansen har meddelt mig, at han ikke vil kunne give møde i Tinget i mindst 7 dage, hvorfor han anmoder om orlov, jf. Folketingets forretningsordens § 41, stk. 3, litra a, fra og med den 8. oktober 2009, og om, at stedfortræderen må blive indkaldt.

Klima- og energiministeren (Connie Hedegaard) har meddelt mig, at hun ønsker skriftligt at fremsætte:

Lovforslag nr. L 4 (Forslag til lov om ændring af lov om fremme af besparelser i energiforbruget, lov om statstilskud til produktrettede energibesparelser og lov om afgift af elektricitet og om ophævelse af lov om Elsparafonden. (Oprettelse af Center for Energibesparelser m.v.)) og

Lovforslag nr. L 5 (Forslag til lov om ændring af lov om CO₂-kvoter og lov om fremme af vedvarende energi. (Kvoteregulering af luftfart og forlængelse af skrotningsordningen for vindmøller)).

Videnskabsministeren (Helge Sander) har meddelt mig, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Lovforslag nr. L 6 (Forslag til lov om ændring af lov om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark. (Forenkling af procedure ved autorisationsansøgninger m.v.)).

Undervisningsministeren (Bertel Haarder) har meddelt mig, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Lovforslag nr. L 7 (Forslag til lov om ændring af lov om uddannelsen til studentereksamen (stx) (gymnasieleven), lov om uddannelserne til højere handelseksamen (hhx) og højere teknisk eksamen (htx) og lov om uddannelsen til højere forberedelseksamen (hf-loven). (Lempelser for begyndersprog og naturvidenskabelige fag, færre timer i almen studieforberedelse, skarpere profil i studieområderne, færre prøver og lempelser for valgfag i hf m.v.)) og

Lovforslag nr. L 8 (Forslag til lov om ændring af lov om erhvervsuddannelser, lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse, lov om erhvervsgrunduddannelse m.v. og lov om produktionsskoler. (Tilskud til udlændinges deltagelse i erhvervsuddannelse, Tvistighedsnævnets kompetence, omlægning af finansieringsmodellen for erhvervsgrunduddannelse, permanentgørelse af produktionsskoleforløb for elever fra Sydslesvig m.v.)) og

Lovforslag nr. L 9 (Forslag til lov om ændring af lov om støtte til folkeoplysende voksenundervisning, frivilligt folkeoplysende foreningsarbejde og daghøjskoler samt om Folkeuniversitetet. (Erklæring om indhentelse af børneattester og digital regnskabsafregning)).

Justitsministeren (Brian Mikkelsen) har meddelt mig, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Lovforslag nr. L 30 (Forslag til lov om ændring af retsplejeloven, lov om Domstolsstyrelsen og lov om retsafgifter. (Dommeruddannelse, transmission af tekst under retsmøder, fri proces i sager om ægteskab eller forældremyndighed og retsafgifter i fogedsager)).

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen) har meddelt mig, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Lovforslag nr. L 31 (Forslag til lov om ændring af lov om miljø og genteknologi. (Beredskabsplaner og aktindsigt i visse oplysninger)).

Lovforslag nr. L 32 (Forslag til lov om ændring af lov om udstykning og anden registrering i matriklen, lov om landinspektørvirksomhed og lov om afgift ved udstykning m.m. (Ophævelse af eneretten til matrikulært arbejde m.m. i Københavns og Frederiksberg kommuner samt registrering af forandringer af ejendommens grænser mod søterritoriet)) og

Lovforslag nr. L 33 (Forslag til lov om ændring af lov om sommerhuse og camping m.v. og lov om planlægning. (Regler for campinghytter)).

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann) har meddelt mig, at hun ønsker skriftligt at fremsætte:

Lovforslag nr. L 34 (Forslag til lov om ændring af lov om kommunernes styrelse og regionsloven. (Kommunalbestyrelsernes og regionsrådenes arbejdstilrettelæggelse og offentliggørelse af budgetforslag m.v.)) og

Lovforslag nr. L 35 (Forslag til lov om ændring af lov om dag-, fritids- og klubtilbud m.v. til børn og unge m.v. (Udskydelse af ikrafttrædelsestidspunkt for ordningen om frokostmåltid i daginstitutioner m.v.)).

Fødevareministeren (Eva Kjer Hansen) har – på trods af støj i salen – meddelt mig, at hun ønsker skriftligt at fremsætte:

Lovforslag nr. L 36 (Forslag til lov om ændring af lov om jordbrugs anvendelse af gødning og om plantedække. (Dyrkningsrelaterede tiltag m.v.)),

Lovforslag nr. L 37 (Forslag til lov om ændring af lov om journal over brug af plantebeskyttelsesmidler og eftersyn af udstyr til udbringning af plantebeskyttelsesmidler i jordbruget. (Digital indberetning af sprøjtejournaler m.v.)),

Lovforslag nr. L 38 (Forslag til lov om Grønt Udviklings- og Demonstrationsprogram),

Lovforslag nr. L 39 (Forslag til lov om ændring af lov om landbrugsejendomme. (Ophævelse af regler om husdyrhold og arealkrav, ophævelse af arealgrænse for erhvervelse og forpagtning, ændring af reglerne om bopælspligt og lempelse af reglerne om personers og selskabers erhvervelse, herunder ophævelse af reglerne om fortrinsstilling)) og

Lovforslag nr. L 40 (Forslag til lov om ændring af lov om administration af Det Europæiske Fællesskabs forordninger om markedsordninger for landbrugsvarer m.v. og lov om fiskeri og fiskeopdræt. (Bemyndigelse til indførelse af frivillige ordninger, ændret overførsel af pesticidafgiftsprovenu fra Skatteministeriet til Fødevareministeriet som følge af aftalen om Grøn Vækst m.v.)).

Marianne Jelved (RV) m.fl. har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Beslutningsforslag nr. B 2 (Forslag til folketingsbeslutning om bedre forhold for forsørgere på erhvervsuddannelserne).

Lone Dybkjær (RV) m.fl. har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Beslutningsforslag nr. B 8 (Forslag til folketingsbeslutning om at give alle borgere samme beskyttelse mod seksuelle overgreb),

Beslutningsforslag nr. B 9 (Forslag til folketingsbeslutning om ændring af våbenlovens regler om besiddelse af kniv på offentligt tilgængelige steder m.v.) og

Beslutningsforslag nr. B 10 (Forslag til folketingsbeslutning om gratis tandbehandling for personer med særlig store tandproblemer).

Peter Skaarup (DF) m.fl. har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Beslutningsforslag nr. B 11 (Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod at bære burka og niqab i det offentlige rum).

Titler på de fremsatte lov- og beslutningsforslag vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Ministeren for nordisk samarbejde (Bertel Haarder) har meddelt mig, at han ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig:

Redegørelse om det nordiske samarbejde 2008-2009.
(Redegørelse nr. R 2).

Eksemplarer vil blive omdelt og redegørelsen optaget i Folketingstidende.

Redegørelsen vil komme til forhandling onsdag den 21. oktober 2009.

Fra statsministeren har jeg modtaget skrivelse af 21. september 2009 om, at overførsel af forskellige opgaver vedrørende lønadministration, bogholderi og regnskab er overført til finansministeren.

Meddelelsen vil blive optrykt i Folketingstidende.

[»Folketingets Formand

Efter min indstilling er det ved kongelige resolutioner af 24. august 2009 bestemt:

- 1 at ressortansvaret for alle opgaver vedrørende lønadministration, herunder alle lønudbetalinger og korrektioner, opgaver forbundet med ferie og fravær, administrationen af løn- og uddannelsesrelaterede refusioner samt lønsupport vedrørende Sikringsstyrelsen, pr. 1. september 2009 overføres fra beskæftigelsesministeren til finansministeren,
- 2 at ressortansvaret for opgaver vedrørende bogholderi og regnskab, herunder kreditor- og debitoradministration, udarbejdelse (ej godkendelse) af perioderegnskab, administration af kasse og likviditet, anlægsadministration, regnskabsmæssig registrering af tilskud i Navision Stat, vedligeholdelse af registreringsramme i regnskabssystemet, bogføring af rejseafregning samt udarbejdelse af standard ledelsesinformation til understøttelse af institutionernes styringsbehov vedrørende Sikringsstyrelsen, pr. 1. september 2009 overføres fra beskæftigelsesministeren til finansministeren,
- 3 at ressortansvaret for alle opgaver vedrørende lønadministration, herunder alle lønudbetalinger og korrektioner, opgaver forbundet med ferie og fravær, administrationen af løn- og uddannelsesrelaterede refusioner samt lønsupport vedrørende Indenrigs- og Socialministeriets departement, Indenrigs- og Socialministeriets Tilskudsadministration, Servicestyrelsen, Ankestyrelsen, Det Kommunale og Regionale Evalueringsinstitut (KREVI), Børnerådet, Statsforvaltningerne, CPR-administrationen, Frivilligrådet og Kofoeds Skole (dog ikke løn- og uddannelsesrelaterede refusioner for Kofoeds Skole), pr. 1. september 2009 overføres fra indenrigs- og socialministeren til finansministeren,
- 4 at ressortansvaret for opgaver vedrørende bogholderi og regnskab, herunder kreditor- og debitoradministration, udarbejdelse (ej godkendelse) af perioderegnskab, administration af kasse og likviditet, anlægsadministration, regnskabsmæssig registrering af tilskud i Navision Stat, vedligeholdelse af registreringsramme i regnskabssystemet, bogføring af rejseafregning samt udarbejdelse af standard ledelsesinformation til understøttelse af institutionernes styringsbehov vedrørende Indenrigs- og Socialministeriets departement, Indenrigs- og Socialministeriets tilskudsadministration,

- Servicestyrelsen, Ankestyrelsen, Det Kommunale og Regionale Evalueringsinstitut (KREVI), Børnerådet, Statsforvaltningerne, CPR-administrationen og Frivilligrådet, pr. 1. september 2009 overføres fra indenrigs- og socialministeren til finansministeren,
- 5 at ressortansvaret for alle opgaver vedrørende lønadministration, herunder alle lønudbetalinger og korrektioner, opgaver forbundet med ferie og fravær, administrationen af løn- og uddannelsesrelaterede refusioner samt lønsupport vedrørende Det Fynske Musikkonservatorium, Vestjysk Musikkonservatorium, Nordjysk Musikkonservatorium, Rytmask Musikkonservatorium, Det Kongelige Bibliotek, Det Kongelige Teater og Kapel, Statsbiblioteket, Statens Arkiver, Statens Museum for Kunst, Arkitektskolen Aarhus, Statens Teaterskole, Den Danske Filmskole, Kunstakademiets Arkitektskole, Danmarks Biblioteksskole og Det Kongelige Danske Musikkonservatorium, pr. 30. september 2009 overføres fra kulturministeren til finansministeren,
- 6 at ressortansvaret for opgaver vedrørende bogholderi og regnskab, herunder kreditor- og debitoradministration, udarbejdelse (ej godkendelse) af perioderegnskab, administration af kasse og likviditet, anlægsadministration, regnskabsmæssig registrering af tilskud i Navision Stat, vedligeholdelse af registreringsramme i regnskabssystemet, bogføring af rejseafregning samt udarbejdelse af standard ledelsesinformation til understøttelse af institutionernes styringsbehov vedrørende Det Kongelige Bibliotek, Det Kongelige Teater og Kapel, Statsbiblioteket, Statens Arkiver, Statens Museum for Kunst, Arkitektskolen Aarhus, Statens Teaterskole, Den Danske Filmskole, Kunstakademiets Arkitektskole, Det Kongelige Danske Musikkonservatorium, Danmarks Designskole, Det Jyske Musikkonservatorium og Det Danske Filminstitut, pr. 30. september 2009 overføres fra kulturministeren til finansministeren,
- 7 at ressortansvaret for alle opgaver vedrørende lønadministration, herunder alle lønudbetalinger og korrektioner, opgaver forbundet med ferie og fravær, administrationen af løn- og uddannelsesrelaterede refusioner samt lønsupport, pr. 1. oktober 2009 overføres fra ministeren for videnskab, teknologi og udvikling til finansministeren,
- 8 at ressortansvaret for opgaver vedrørende bogholderi og regnskab, herunder kreditor- og debitoradministration, udarbejdelse (ej godkendelse) af perioderegnskab, administration af kasse og likviditet, anlægsadministration, regnskabsmæssig registrering af tilskud i Navision Stat, vedligeholdelse af registreringsramme i regnskabssystemet, bogføring af rejseafregning samt udarbejdelse af standard ledelsesinformation til understøttelse af institutionernes styringsbehov, pr. 1. oktober 2009 overføres fra ministeren for videnskab, teknologi og udvikling til finansministeren.

Jeg beder formanden underrette Folketinget herom.

Sign. Lars Løkke Rasmussen/
Kristian Korfits Nielsen<]

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortræder for medlem af Folketinget Lars-Emil Johansen (SIU).

Kl. 10:02

Formanden :

Medlem af Folketinget Lars-Emil Johansen har søgt om orlov fra den 8. oktober 2009 på grund af sygdom.

Hvis ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at der meddeles orlov som ansøgt, og at stedfortræderen indkaldes som midlertidigt medlem.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) Indstilling fra Udvalget til Valgs Prøvelse.

Kl. 10:02

Forhandling

Formanden :

Fra Udvalget til Valgs Prøvelse har jeg modtaget indstilling om, at 1. stedfortræder for Siumut i Grønland, Doris Jakobsen, godkendes som midlertidigt medlem af Folketinget fra og med den 8. oktober 2009 i anledning af Lars-Emil Johansens orlov.

Er der nogle, der ønsker ordet vedrørende denne sag?

Det er ikke tilfældet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:03

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om udvalgets indstilling, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

Udvalgets indstilling er enstemmigt vedtaget med 134 stemmer.

[For stemte: 134 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL, LA og SP), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 0].

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Forhandling om redegørelse nr. R 1:

Redegørelse af statsministeren i henhold til grundlovens § 38.

(Redegørelsen givet 06.10.2009. Meddelelse om forhandling 06.10.2009).

Kl. 10:03

Forhandling

Formanden :

Forhandlingen er åbnet.

Den første, der får ordet, er hr. Peter Christensen.

Kl. 10:04

(Ordfører)

Peter Christensen (V):

I nogle få hektiske døgn har Danmark haft besøg af den halve verden. I sidste uge strømmede folk til København fra nær og fjern for at udpege værtsbyen for De Olympiske Lege i 2016. Midt i en tid, der er præget af finanskrisen, præsenterede vi Danmark fra sin bedste side for hele verden som et godt, velfungerende land med arbejdsomme og ansvarsbevidste mennesker, et land, vi kan være stolte af, også i en svær tid.

Vi er godt polstret til at modstå krisen i kraft af den fornuftige økonomiske politik, vi har ført de senere år. Vi har ikke klattet op-svinget væk, selv om der har været masser af opfordringer til det fra venstrefløjen i de senere år. Regeringen har holdt fast.

Nok har den økonomiske krise gjort livet sværere for landets virksomheder, men den har ikke sat landet i stå. Vi har virksomheder med ambitioner om vækst – der er håb for fremtiden. Nok er flere blevet ramt af arbejdsløshed, men arbejdsløsheden er stadig begrænset, og der er håb for de ledige om ny beskæftigelse. 70 pct. af dem, der mistede jobbet i september sidste år, var kommet i arbejde igen i marts. Ja, der er håb for fremtiden, berettiget håb.

Vi har et samfund, der har brug for alle gode kræfter for at få væksten op igen. Derfor har regeringen sat alle sejl til for at bekæmpe arbejdsløsheden og især ungdomsarbejdsløsheden. De unges første møde med voksenlivet skal ikke være et lukket arbejdsmarked. Derfor gør regeringen nu en ekstraordinær indsats på det område bl.a. ved at sætte 1 mia. kr. af til flere praktikpladser.

På kort sigt har vi søgt at mindske konsekvenserne af krisen igenem en række initiativer, senest en erhvervsspakke med vægt på eksporterhvervene. Det har givet et pusterum her og nu, men på længere sigt skal der nu endnu mere til, ikke i form af økonomisk stimulans, men i form af rolige, velplanlagte reformer.

De reformer, vi ønsker, er ikke store spring fremad ud i den blå luft, men til gengæld resolute faste skridt i den rigtige retning. Og vores vej er kendt. Den er pålidelig, forståelig og tryk.

Vi vil sætte al vor energi ind på, at det kan betale sig at skabe arbejdspladser i Danmark, og derfor skal vi heller ikke hæve selskabsskatten. Vi skal tværtimod gøre det endnu mere attraktivt at investere i Danmark. Vi vil sætte al vor energi ind på, at det kan betale sig at arbejde. Det er vejen frem. Vi skal ikke hæve skatten for de mest produktive lønmodtagere og dermed presse dem hjem i liggestolen i haven eller ud af landet for den sags skyld. Vi skal tværtimod fastholde de positive takter i den skattereform, som træder i kraft til nytår.

Vi begrænser skatten på arbejde, vi tilskynder til vækst og arbejdsomhed. For vi ved det jo godt: Høj skat på arbejde betyder færre arbejdspladser. Navnlig i en krisetid bør vi stå sammen om at sætte skatten ned på de ting, som vi gerne vil have mere af i det danske samfund: flere arbejdspladser og større vækst og velstand. Det er godt i sig selv, og det er i øvrigt en forudsætning for en god offentlig service. Det burde selv venstrefløjen kunne forstå.

Et velfungerende land skal ikke bare kendes på sin velfungerende økonomi og sin gode offentlige service, men også på sine værdier. Danmark skal forblive et land, hvor vi har tillid til hinanden. Et land, hvor vi kan færdes trygt. Et land, hvor unge mennesker lærer de normer, som er bærende for samfundet. Et velfungerende frit og rigt land bygger på et fundament af gode, solide traditioner, på gode vestlige frihedsidealer og på den særlige vestlige tradition for lighed, som handler om ligeværd. Lighed i vestlig forstand betyder, at alle har en reel chance for at søge lykken.

Det betyder ikke, at alle skal have alting serveret på et sølvfad. Det betyder til gengæld, at alle kan regne med en plads på livets solside, hvis de arbejder hårdt, passer deres pligter, svarer enhver sit og opfører sig ordentligt. Det gælder også de unge. De har alle muligheder for at skabe sig et godt liv. For at vælge og vælge rigtigt må de unge vide, hvad der er rigtigt. Det kræver først og fremmest ansvarsbevidste forældre.

De unge har brug for kærlig konsekvens. Samfundet skal bakke op om de sunde autoriteter, f.eks. skolelæreren. Det er godt, at lærerne i stigende grad tør påtage sig tidligere tiders rolle som autoritet i stedet for bare at være kammerat med eleverne. De unge har brug for holdepunkter. De har brug for at vide, hvornår de er gået for vidt. De har brug for at vide, at man ikke ustraffet kan spille kispus med landets love, bare fordi man er under 15 år.

Man skal lade børn være børn, siger nogle. Hellere end gerne, for min skyld, men hvornår er børn egentlig børn? Når de er involveret i bandekrig? Når de går med våben? Når de opfører sig som de værste af alle voksne? Vi kan ikke og vil ikke acceptere, at yoyoer bliver til knojern og hinkesten til håndvåben. Vi kan ikke og vil ikke acceptere, at storebrødre skubber lillebrødre foran sig, fordi de spekulerer i den kriminelle lavalder.

I Venstre mener vi, at man skal mærke konsekvensen af sine handlinger. Derfor støtter Venstre, at den kriminelle lavalder sænkes til 14 år.

Kl. 10:10

Det bedste ville selvfølgelig være, at forældrene tog affære og sørgede for, at deres børn opførte sig som børn, gik i skole, passede deres lektier og legede med deres kammerater, men når de opfører sig som forhærdede kriminelle, kan vi ikke længere lade stå til.

I et velfungerende samfund må der herske lov og ret. Derfor har vi politikere et særligt ansvar for at tage landets love alvorligt. Affæren med Brorsons Kirke har desværre afsløret, at visse partier reelt ikke går ind for at håndhæve landets love. Det ene øjeblik kunne hr. Villy Søvndal således udtale, at afviste asylansøgere skulle sendes hjem, men samtidig kunne man på SF's hjemmeside læse, at hr. Søvndal tog dyb afstand fra rydningen af Brorsons Kirke. Siden Brorsons Kirke blev besat, har én ting stået helt klart. SF ønsker sammen med den øvrige opposition en fundamentalt anderledes udlændingepolitik. Og strategien, ja, den er dybt kynisk. Først tågesnakker man om muligheden for humanitær opholdstilladelse, hvis bare folk klynger sig til dansk territorium længe nok. På den måde lokker venstrefløjen afviste asylansøgere til at besætte en kirke med henblik på at opnå asyl, selv om loven er helt klar. Og når loven så håndhæves, kritiserer man myndighederne i stedet for at tone rent flag og kritisere loven.

Den slags politisk dobbeltspil burde danske politikere holde sig for gode til, og danske politikere burde i særdeleshed holde sig for gode til at opfordre til ulovligheder og gemme sig bag en halvkvædet vise om civil ulydighed. Hvis man ikke vil håndhæve gældende lov, undergraver man loven. Politikere kan til enhver tid fremsætte forslag her i Folketingssalen, hvis de er utilfredse med gældende lovgivning. Sådan gør man faktisk i en demokratisk retsstat.

Jeg kan konstatere, at der er to klare alternativer i Folketinget. Regeringen med dens støtter, som er kendetegnet ved ansvarlighed, erfaring og sammenhæng, og en opposition, der er kendetegnet ved det modsatte, en opposition, der er uansvarlig, uerfaren og usammenhængende.

Det første alternativ er ikke til at slå ud af kurs. Regeringen værner om fast og fair udlændingepolitik. Vi bruger ikke enhver lejlighed til at undergrave respekten for demokratisk fremsatte love. Vi vil fortsat være garanten for, at man ikke vender tilbage til tidligere tiders slaphed, hvor asylansøgere automatisk fik ophold, ja, uanset myndighedernes afgørelser.

Det andet alternativ, oppositionen, vakler frem og tilbage. Her gør man utallige krumspring for at hindre, at afviste asylansøgere hjemsendes. Her taler man uklart, når borgerne forsøger at få et ganske enkelt svar på, om reglerne skal ændres. De stritter simpelt hen i alle retninger.

Regeringen og Dansk Folkeparti har givet danskerne 8 gode år. Vi har sikret skattelettelse, vi har sikret danske arbejdspladser og en sund økonomisk politik. Over for det har vi oppositionen, der vil beskutte flere og bruge endnu mere, som vil gøre det dyrere at være dansker, som vil begrænse det frie valg, som vil beskutte sundhed, som vil belønne slaphed. Og så er det oven i købet en opposition, der har fremlagt et underfinansieret skatteudspil, som hverken har opbakning fra De Radikale eller Enhedslisten. Så jo, der er bestemt et alternativ til regeringen. Det fungerer bare ikke.

Jeg skal på vegne af Venstre, Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti og Liberal Alliance fremsætte følgende:

Kl. 10:17

Forslag til vedtagelse

»Folketinget giver højeste prioritet til bekæmpelsen af den internationale økonomiske krises negative konsekvenser. Selvom dansk økonomi er kraftigt påvirket af krisen, har Danmark imidlertid bedre forudsætninger end de fleste andre lande for at komme sikkert igennem krisen, idet Danmark har ført en ansvarlig økonomisk politik siden 2001.

På kort sigt har Folketinget vedtaget en række initiativer med henblik på at stimulere økonomien. På langt sigt har Folketinget vedtaget en række strukturelle reformer med henblik på at øge lysten til at arbejde og investere i Danmark. Folketinget er enig om at sikre den fortsatte udbygning af velfærdssamfundet.

Krisen skærper behovet for, at den offentlige sektors ressourcer anvendes så effektivt som muligt. Folketinget noterer sig, at regeringen har fremlagt en plan om afbureaukratisering af den offentlige sektor og ser frem til forhandlinger herom.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 1).

Kl. 10:15

Formanden :

Tak. Det af hr. Peter Christensen oplæste forslag til vedtagelse vil indgå i Folketingets videre forhandlinger.

Jeg kan oplyse, at jeg har noteret følgende med ønske om korte bemærkninger: Villy Søvndal, Margrethe Vestager, Frank Aaen, Simon Emil Ammitzbøll, Henrik Sass Larsen, Ole Sohn, Morten Østergaard, Morten Bødskov, Klaus Hækkerup, Johanne Schmidt-Nielsen, Pernille Vigsø Bagge, Kirsten Brosbøl, Niels Helveg Petersen, Jesper Petersen og Yildiz Akdogan. Det er i alt 15, og det er det, vi kan have inden for 1 time, hvis man overholder taletidsbegrænsningen. Og det forventer jeg at alle bistår med at gøre, sådan at alle, der har ønsket ordet i forbindelse med spørgsmål til hr. Peter Christensen, også får det.

Den første er så hr. Villy Søvndal for en kort bemærkning, værsgo.

Kl. 10:16

Villy Søvndal (SF):

Tak for det.

Hr. Peter Christensen sagde, og jeg citerer fra det, jeg fik skrevet ned: Alle kan regne med en plads på livets solside, hvis de arbejder hårdt. Citat slut. Nu har jeg måske så et ønske om at deltage på en rundrejse i Danmark sammen med hr. Peter Christensen til f.eks. Lindøværftet eller til Man Diesel i Frederikshavn eller til nogle af Danfoss' virksomheder i Nordborg eller til nogle af slagterierne i Vestjylland eller til Valdemar Birn i Holstebro og der gå ud og forklare de mennesker, der lige har fået fyresedlen, at Venstres holdning er, at hvis man i øvrigt arbejder hårdt, så kommer man op på livets solside.

Undskyld mig, har hr. Peter Christensen overhovedet ikke forstået, at der er en krise i det her samfund af et omfang, der gør, at almindelige mennesker bliver smidt ud i arbejdsløshed, mennesker, som hele deres liv har passet deres job? Er det ikke en så flot bemærkning, at hr. Peter Christensen næsten bør undskylde for den over for de mennesker, der i øjeblikket bliver kastet ud i ledighed?

Kl. 10:17

Formanden :

Ordføreren.

Peter Christensen (V):

Som jeg også var inde på i min tale, så bliver Danmark også ramt af den internationale krise. Det er uundgåeligt. Det betyder også, at vi har set en stigende ledighed, og vi vil også i de kommende måneder komme til at opleve, at ledigheden vil stige yderligere. Det er beklageligt, og det er da især beklageligt for de mennesker, som bliver ramt af en fyring.

Det, jeg synes man trods alt kan glæde sig over at se, når man går ind og kigger på dem, som har oplevet en fyring, er, at der jo er 70 pct. af dem, som inden for en relativt kort periode kommer i arbejde igen. Det synes jeg er værd at have med i det samlede billede.

Men det ændrer jo ikke ved, at regeringen har taget den her situation meget alvorligt og derfor også har lanceret en lang række initiativer for at afbøde de værste af de konsekvenser, som den her internationale krise har.

Kl. 10:18

Formanden :

Hr. Villy Søvndal.

Kl. 10:18

Villy Søvndal (SF):

Det var så et forsøg på tilbagetog. Det forstår jeg godt. Det må altså forekomme helt underligt for de mennesker, der hører den her tale, at høre, at hvis man bare arbejder hårdt nok, så ender man på livets solside. Det er det ene.

Det andet er, at når jeg så hører på hr. Peter Christensen, der siger, at regeringen gør, hvad den kan, må jeg bare sige nogle få centrale ting: Sidste uge fik vi nye tal for væksten. Danmark er nummer sjok i OECD. Vi havde et fald i BNP på 7,2 pct. Det kan godt være, at regeringen gør, hvad den kan, men så må vi bare konstatere, at regeringen ikke kan, og at der er brug for nogle, der kan.

Det andet, vi rutsjer ned i forhold til, er hele den grønne dagsorden, hele den grønne teknologidagsorden, hvor virksomhederne har efterspurgt initiativer fra regeringens side. Den startede med at demontere hele den grønne dagsorden.

Det tredje er uddannelsesindsatsen, som også skal bringe os ud af krisen. Der er færre unge i dag, der gennemfører en ungdomsuddannelse, end der var, da den her regering trådte til. Synes hr. Peter Christensen virkelig, at man gør det så fantastisk?

Kl. 10:19

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:19

Peter Christensen (V):

Jeg har jo efterhånden vænnet mig til hr. Villy Søvndals facon, og det er at rive et citat ud af en sammenhæng. Jeg tror, det er en facon, som egentlig dybest set dækker over, at hr. Villy Søvndal er enormt bange for at blive afsløret i den tomhed, der ligger bagved. Men lad det være.

Lad os diskutere den konkrete politik. Den konkrete politik er, at vi er dybt bekymrede over den internationale krise, vi står i, og derfor har vi lanceret en lang række initiativer. Men modsat SF så tror vi ikke på, at man kan skabe vækst i det her land ved at øge selskabsskatten, ved at øge personbeskatningen, ved at lægge kørselsafgifter på folk, som har langt til arbejde, og hvad der i øvrigt er i den formidable samling af lussinger, der skal falde over de danske skatteydere i de forslag, som Socialdemokratiet og SF sammen har fået forfattet.

Så er der de unge. Vi er dybt optaget af, at det, når man er i sådan en lavkonjunktur, som vi er i nu, især ikke er de unge, der bliver

hårdt ramt. Derfor har regeringen så sent som i denne uge lanceret en lang række indsats over for unge, for at de ikke skal møde et lukket arbejdsmarked, bl.a. 5.000 yderligere praktikpladser.

Kl. 10:20

Formanden :

Så er det fru Margrethe Vestager for en kort bemærkning. Værsgo.

Kl. 10:20

Margrethe Vestager (RV):

Jeg synes, det er meget tankevækkende, at ordføreren lægger så stor vægt på den enkeltes indsats. For jeg kan forstå, at regeringen er fuldstændig uden skyld i eller uden ansvar for den dybe økonomiske krise, Danmark er i i dag. Det har slet ikke noget med regeringen at gøre. Det er noget, der er kommet udefra. Det er noget væmmeligt, det var slet ikke os, siger man, nu gør man bare noget for at mildne krisen.

Men én af de ting, som regeringen bliver nødt til at forholde sig til, er det fald, der har været i produktiviteten, det meget store problem, der er med at kunne komme tilbage, at generobre de pladser, vi har tabt i de seneste år, hvor vi er raslet ned af ranglisterne, når det kommer til vækst, når det kommer til velstand, når det kommer til den grønne dagsorden, når det kommer til alt det, regeringen sætter højt. Der er der et regeringsansvar.

Jeg synes, det ville være glædeligt, hvis hr. Peter Christensen begyndte der og tog det som udgangspunkt for det, der skal gøres, i stedet for hele tiden at sige, enten at det er nogle andres skyld, eller at det er noget der er kommet udefra. For den dybe økonomiske krise, som betyder, at folk mister deres job, mens vi står her taler, og at virksomheder kommer i problemer, mens vi står her taler, har regeringen et medansvar for.

Kl. 10:21

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:21

Peter Christensen (V):

Vi står gerne ved vores ansvar. Venstre har været med til at støtte regeringen siden 2001. Det er vi stolte af. Vi er stolte af de resultater, vi har nået. Vi er også stolte af de beslutninger, vi har truffet, som skal hjælpe danskerne med at komme mest nådigt gennem den her internationale krise, vi står over for. Vi gør, hvad vi kan: Vi har sat en lang række initiativer i gang, vi har haft investeringer på trafikområdet, vi har forårspakken, vi har frigørelsen af SP-midlerne, vi har renoveringspuljen. Ja, vi gør en masse ting.

Men vi gør også noget på det strukturelle område, og jeg ved, at De Radikale, i hvert fald når de skal holde skåltaler, sætter pris på, at man også tænker langsigtet. Det er jo også derfor, vi har foretaget en sænkning af personskatten, for vi ved, at det er noget af det, der har betydning for Danmarks konkurrenceevne. Det er også, hvad skatten på arbejde er. Derfor glæder jeg mig over, at vi her fra den 1. januar 2010 kan foretage en massiv sænkning af indkomstskatten.

Kl. 10:22

Formanden :

Fru Margrethe Vestager.

Kl. 10:22

Margrethe Vestager (RV):

Vi gør, hvad vi kan, siger ordføreren. Det vækker bekymring. Hvis det er det, man kan præstere, så er der sandelig god grund til, at den her diskussion bliver til en fokuseret diskussion om, hvad der skal bringe Danmark ordentligt igennem en realøkonomisk krise. Vi er langt forbi det finansielle. Det her handler om, hvordan virksomhe-

derne kan producere, hvordan medarbejderne kan være effektive, når vi kan se, at også tilvæksten i viden, i uddannelsesniveau er faldet under den her regering.

Jeg vil sige til regeringen: Tag det ansvar på jer, erkend, at der er ført en fejlslagen politik, og ræk så hånden ud netop i de her krisetider, og lav tingene bredt, lav tingene underligt, for det, I kan, bliver jo aldrig nogen sinde mere end det, der kan blive flertal for i jeres egne snævre kreds – og det må vække bekymring.

Kl. 10:23

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:23

Peter Christensen (V):

Jeg synes, fru Margrethe Vestager skulle komme ned fra den høje hest og se sig lidt omkring. At komme med en påstand om, at vi er langt forbi den finansielle krise, synes jeg er et flot statement, når man ser på, hvilke udfordringer også danske virksomheder fortsat bokser med. Vi har jo rakt hånden frem masser af gange, men sandheden er, at når det kommer til politiske forhandlinger med Det Radikale Venstre, handler det desværre for Det Radikale Venstre ikke længere om at søge indflydelse. I gamle dage var det en dyd for Det Radikale Venstre. Det er det desværre ikke længere. Nu handler det om, hvem det er, man er sammen med, eller rettere om, hvem det er, man ikke vil være i stue med. Det synes jeg er ærgerligt.

Vi har haft skatteforhandlinger, vi har haft alle mulige andre forhandlinger, hvor De Radikale kunne have grebet muligheden for at få indflydelse, men man takkede nej og kiggede mere på partikredsen end på det, vi forhandlede om. Vi skal nok også fremover gøre forsøget med at række hånden frem, men det kræver, at der er nogle, der vil tage den.

Kl. 10:24

Formanden :

Så er det fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 10:25

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

I statsministerens tale i tirsdags blev der brugt meget tid på at kaste ansvaret fra sig, og det er det samme, vi oplever i dag fra Venstres ordfører. Vi hørte f.eks. statsministeren sige: Hvis klimatopmødet går galt, har det i hvert fald ikke noget med os at gøre. En anden udmelding, der kom, var omkring ungdomsarbejdsløsheden, og den har åbenbart heller ikke noget med regeringen at gøre. Ungdomsarbejdsløsheden eksploderer, frafaldet stiger, 6.500 står uden en praktikplads.

Hvad gør regeringen? Den vil straffe de unge og deres forældre ved at snappe børnechecken. Jeg hørte ordføreren bruge ordene kærlik konsekvens. Jeg har svært ved at finde det kærlige i, at man snupper børnechecken fra de familier, hvor der er en ung i ledighed.

Mener Venstre virkelig, at det er de unge, der står med ansvaret for ungdomsarbejdsløsheden; at det er de unge, der står med ansvaret for det store frafald på f.eks. erhvervsskolerne; at det er de unge, der står med ansvaret for, at vi mangler praktikpladser? Eller kunne man forestille sig, at regeringen bærer en stor del af det ansvar? Altså, hvis der er nogen, der skal straffes her, kunne man så forestille sig, at regeringen skulle straffe sig selv i stedet for at straffe de unge?

Kl. 10:26

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:26

Kl. 10:29

Peter Christensen (V):

Jeg forstod indledningen på den måde, at det skulle være Danmarks ansvar at få en klimaafteale igennem. Jeg har også store forventninger til landets statsminister, og jeg håber, at regeringen vil gøre alt, hvad den kan, for at få en god aftale på klimaområdet. Jeg tror, vi i Danmark nok har lidt for stor selvtilid, hvis vi mener, vi kan diktere USA, Kina, Brasilien, Indien, hvad de skal mene, men det ændrer jo ikke ved, at vi da kan presse dem, så godt et lille land nu kan.

Uddannelse: Det er rigtigt, at der er en stor gruppe af unge mennesker, som mangler praktikpladser. En af grundene er jo også, at vi har et erhvervsliv, som selvfølgelig er ramt af den lavkonjunktur, vi er i. Når man er ramt, ansætter man ikke det samme antal lærlinge; man er lidt bekymret, for det kræver jo også, at man tør se 4 år frem i tiden med hensyn til at vide, hvad det er for en arbejdsmængde, man har, som skal udføres. Men regeringen er alligevel gået ind og har sat 1 mia. kr. af til 5.000 ekstra praktikpladser, og det er jo netop for at tilskynde virksomheder – også gerne i det offentlige – til at tage nogle flere lærlinge.

Kl. 10:27

Formanden :

Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 10:27

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Som vært for et af, hvad skal man sige, vor tids mest afgørende internationale møder, nemlig klimatopmødet i december, er det jo noget ynkeligt, at man allerede nu melder ud: Hvis det går galt, har det ikke noget med os at gøre. Men det var sådan set ikke det, jeg ville spørge til.

Jeg ville spørge til det her med ungdomsarbejdsløsheden, for jeg forstår ordførerens svar på den måde, at det ikke er ungdommen, der står med ansvaret for ungdomsarbejdsløsheden; at det ikke er de unge i Danmark, som bærer ansvaret for, at ungdomsarbejdsløsheden eksploderer. Hvorfor er det så, vil jeg spørge ordføreren, at de unge skal straffes økonomisk for at være ledige? Hvorfor vil regeringen indføre den her særlige sanktion, som gør, at man, hvis man er mellem 15 og 18 år og er ledig, skal straffes økonomisk? Altså, hvis ordføreren bekræfter, at det ikke er de unge, der bærer ansvaret, hvad er så meningen med at straffe dem?

Kl. 10:28

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:28

Peter Christensen (V):

Vi ønsker at have en situation, hvor alle tager imod de tilbud om enten arbejde eller uddannelse, de får. Derfor taler vi altså om dem, som får tilbud, og som ikke vil tage imod dem. For vi vil ikke have en situation, hvor unge mennesker ikke laver noget.

Vi har sammen med en lang række partier lavet en målsætning om, at 95 pct. af en ungdomsårgang skal være i uddannelse. Men det kræver også, hvis vi skal have de sidste med, at vi både motiverer og indfører den her sanktion over for forældrene, hvis de ikke bakker deres unge op i, at de skal i gang med enten uddannelse eller arbejde.

Kl. 10:29

Formanden :

Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll, kort bemærkning.

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg forstår det sådan set godt, hvis ordføreren er lidt træt af at høre på, at man kan løse alle problemer ved at sætte skatten op og have flere udgifter, for det er nok svært at gøre det på den måde. Jeg synes faktisk, der var grund til at takke ordføreren for at holde en god tale og for at sige, at vækst er forudsætningen for velstand. Det er vi sådan set fuldstændig enige om.

Så hører jeg, at der blev sagt i talen, at man ikke vil være med til sådan nogle store spring fremad ud i den blå luft. Sådan tror jeg formuleringen var. Hvis det betyder, at man siger nej til høje skatter og høje udgifter, kvitterer vi gerne. Men hvis det i virkeligheden dækker over, at man ikke har modet til at lave gode, borgerlige, liberale reformer, så vækker det altså bekymring. Kan vi virkelig stoppe med den skattereform, regeringen har lavet med Dansk Folkeparti, eller er der ikke brug for at sætte yderligere gang i væksten med yderligere nedsættelse af skatten på arbejde, med yderligere reformer af velfærdssamfundet, sådan at Danmark også kan stå godt fremover og ikke bare til næste valg?

Kl. 10:30

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:30

Peter Christensen (V):

Jeg synes, det er afgørende, at man hele tiden sørger for at have indrettet samfundet, så det kan fungere bedst muligt og kan konkurrere med de omkringliggende lande – ja, hele verden. Og regeringen har klart meldt ud, at den er en reformregering, og at det er en regering, som vil tage de nødvendige skridt. Jeg glæder mig over, at vi nu kan se et af de helt store skridt, nemlig sænkelse af skatten på arbejde, træde i kraft den 1. januar 2010. Det er en stor indsprøjtning, vi får til den private økonomi, og det er også det, der er brug for lige nu, altså at vi får et økonomisk rygstød, sådan at også de danske forbrugere tør bruge lidt flere penge. På den måde får vores virksomheder også nogle varer, de kan få afsat, for de skal så producere nogle varer og kan derfor forhåbentlig også begynde at ansætte nogle flere igen.

Kl. 10:31

Formanden :

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 10:31

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg er meget glad for, at man lægger vægt på, at det også er igennem det private forbrug, at man kan sørge for at sikre væksten. Man gør det også lidt med skattereformen. Men statsministeren holdt en glimrende tale i forgårs og stillede spørgsmålet: Vil en særlig skat på høj indkomst øge eller svække vores muligheder i den globale konkurrence? Svaret er klart: Det vil stække virkelysten og muligheden for at tiltrække dygtige folk fra resten af verden. Det går ikke, sagde statsministeren. Jeg ved godt, det var en hentydning til Socialdemokraterne, men det kunne jo også være en hentydning til den skattepolitik, der er i Danmark, hvor man ikke har haft modet til at afskaffe topskatten.

Man er en situation, hvor man har verdens højeste skattetryk, og OECD spår, at Danmark i de kommende år bliver et af de OECD-lande, der får den laveste vækst, og det skyldes altså, at vi ikke har modet til at lave de nødvendige skattereformer. Men hvis regeringen er en reformregering, som jeg hører ordføreren sige, er vi selvfølgelig parate til at komme til de forhandlinger om reelle reformer, der kan gøre en forskel i forhold til at få gang i væksten.

Formanden :
Ordføreren.

Peter Christensen (V):

Mit personlig temperament er til også at glæde mig over alle de skridt, der bliver taget i den rigtige retning, og det, vi vil opleve her til januar eller nytårsaften, er, at vi kan se frem til den største sænkning af marginalskatten i Danmark. Det glæder jeg mig simpelt hen over. Men reformer er jo mange ting, reformer er også at sørge for, at man, når vi har så stor en offentlig økonomi, som vi har i Danmark, hvor der er ca. 860.000 mennesker ansat i den offentlige sektor, så sørger for, at alle de ressourcer bliver brugt mest effektivt. Derfor glæder jeg mig over, at statsministeren i sin åbningstale i forgårs gjorde det klart, at der nu bliver taget hånd om afbureaukratiseringen. For mængden af regler kan jo være med til at bremse en effektiv udnyttelse af de offentlige ressourcer, og derfor håber jeg, at også Liberal Alliance og alle andre partier her i Folketinget vil være med til at sørge for, at vi får vedtaget de 105 konkrete forslag, som regeringen har fremsat. For det nytter jo ikke noget, at vi alle sammen holder flotte taler om, at regler nu skal fjernes, hvis vi så ikke stemmer forslagene igennem, når regeringen fremsætter dem.

Kl. 10:32

Kl. 10:32

Kl. 10:33

Formanden :
Hr. Henrik Sass Larsen.

Kl. 10:33

Henrik Sass Larsen (S):

Jeg mener bestemt, at jeg hørte ordføreren bruge vendingen, at vi har en velfungerende økonomi. Så er det, jeg har et spørgsmål med baggrund i, at BNP i det første halvår er faldet med 5,3 pct., og at en ny prognose viser, at vi nu har over 90 mia. kr. i underskud på statsfinansierne. Hvor er det så henne, at ordføreren ser disse lysglimt i forhold til, at det går godt med dansk økonomi, og at det er en velfungerende økonomi? Det skulle være det ene.

Så er der det andet, jeg vil spørge ordføreren om. Ordføreren sagde i sin ordførertale, at arbejdsledigheden er begrænset i øjeblikket. Det er jo et spændende begreb: Hvad er begrænset? Så vil jeg høre: Har ordføreren eller hans parti eller for den sags skyld regeringen nogen som helst planer om og forestillinger om, hvor langt ledigheden skal op, før den ikke er begrænset længere, og at man har tænkt sig at gøre et eller andet?

Kl. 10:34

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 10:34

Peter Christensen (V):

Når jeg laver en vurdering af dansk økonomi, synes jeg, at vi jo har en situation, hvor vi har en grundlæggende struktur, som er langt sundere end i mange af de lande, der omgiver os. Når man laver den slags sammenligninger, skal man jo sammenligne med andre lande, og der står vi godt. Det er klart, at jeg godt ved, at man i Socialdemokratiet ofte ser Danmark som en isoleret ø, og det er jo også derfor, at man mener, at man kan foreslå højere selskabsskatter, uden at det får nogen betydning.

Jeg undrer mig også over, at jeg fra Socialdemokratiets politiske ordfører skal høre, at man er bekymret over gældsætningen, når det eneste, vi kan høre blive gentaget som af en papegøje fra dag til dag, er, at der skal bruges 36 mia. kr. ekstra. Hvis man er bekymret for gældsætningen, kan jeg ikke forstå, at man vil bruge 36 mia. kr.

oveni, for enhver krone, vi bruger i 2010, er jo lånte midler. Sådan må det være. Så jeg tror ikke, at Socialdemokraterne er helt så bekymrede, som de giver udtryk for.

Så er der det i forhold til ledigheden. Jamen ledigheden er stigende, og det synes jeg er bekymrende. Men fakta er altså, at vi lige nu har en ledighed, som er 68.000 personer lavere, end den var i 2003, og derfor skal man jo også have det med i en sammenhæng. Ja, ledigheden er beklageligvis stigende, men den er stadig væk inden for en ...

Kl. 10:36

Formanden :
Hr. Henrik Sass Larsen! Værsgo.

Kl. 10:36

Henrik Sass Larsen (S):

Se, problemet med regeringens økonomiske politik er jo følgende: Man har baseret sig på en økonomisk strategi, hvor man har sagt, at nu skal vi sætte gang i privatforbruget, for så får vi væksten til at køre i den rigtige retning igen. Det har man gjort ved at lempe i forhold til at udbetale SP-midler, og det gør man også næste år i forhold til at give skattelettelser. Efter man har udbetalt SP-midler, er det private forbrug faldet, det er faldet. Det er jo en total fiasko for hele regeringens økonomiske politik.

Man kunne have valgt at gå en anden vej, nemlig at have lavet målrettede investeringer, som havde fyldt ordrebøgerne op derude. Men det har man afvist.

Det er derfor, jeg spørger ordføreren: Hvor lang tid skal man stå og stirre på, at ens egen økonomiske politik ikke virker, førend man sadler om og begynder at lave målrettede investeringer, sådan at vi kan få ordrebøgerne fyldt op ude hos de små virksomheder? Det er jo det, der er interessant.

Jeg vil også gerne have svar på: Hvor langt skal den ledighed op, før man ikke lige vil relativere den i forhold til noget, der engang skete? Hvor langt skal ledigheden op?

Kl. 10:37

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 10:37

Peter Christensen (V):

Vi har ikke noget mål om en høj ledighed, selvfølgelig har vi ikke det. Derfor har vi også taget en lang række initiativer. Det er bare ikke korrekt, at regeringen kun satser på at stimulere det private forbrug; vi har brugt hele værktøjsskassen, fordi vi synes, det er vigtigt både at stimulere og øge det offentlige forbrug, og det kan man se i finansloven for 2010, som bliver den mest ekspansive finanslov siden engang i 1960'erne.

Men det er rigtigt, at vi også giver flere penge til de private husholdninger. Og jeg synes, det er en underlig argumentation at komme med, at når man har givet danskerne deres egne penge, altså SP-midlerne, så at sige, at hvis ikke alle midlerne bliver brugt her og nu til at give tryghed, til at afvikle gæld, men til at konsolidere den private husholdning, ja, så er det spildte kroner. Man skal altså være socialdemokrat for at følge den logik: det at give danskerne deres egne penge og sige, at hvis de ikke bruger dem omgående, er de uansvarlige, og at pengene så er brugt forkert.

Vi er ikke enige om alt.

Kl. 10:38

Formanden :
Så er det hr. Ole Sohn for en kort bemærkning.
Et øjeblik. Værsgo.

Kl. 10:38

Ole Sohn (SF):

Man skal altid være flink og også anerkende, når der skal gives ros. Jeg vil gerne rose ordføreren for at erkende den formåen, man nu har, for jeg synes i virkeligheden, at bemærkningen om, at vi gør, hvad vi kan, er meget rammende for regeringens politik. For selvfølgelig gør regeringen, hvad den kan; alt andet ville jo være tåbeligt.

Men man har bare regnet forkert hele tiden. For et par måneder siden fremsatte man et finanslovsforslag, hvor man sagde, at vi har 85 mia. kr. i underskud næste år. 2 måneder senere sagde man: Nej, det bliver 90 mia. kr. Man laver skattelettelser næste år, som skal lånefinansieres. Og det, der er det værste, er, at de værktøjer, man har brugt, ikke virker. Forbruget er faldet, men regeringen sagde: Vi giver skattelettelser i 2009 og udbetaler det, man har på sin SP-konto, for at stimulere det private forbrug. Nu er pengene udbetalt, og forbruget falder.

Hvornår erkender man, at de virkemidler, man har taget i brug, ikke duer? Jeg tror i virkeligheden, at svaret ligger i bemærkningen: Vi gør, hvad vi kan. Det er bare ikke godt nok.

Kl. 10:39

Formanden :
Ordføreren.

Peter Christensen (V):

Jamen vi er, kan jeg høre, helt grundlæggende uenige om, hvorvidt det er vigtigt, at der er tryghed i de private husholdninger. Når danske familier f.eks. har benyttet deres SP-midler til at skabe tryghed, til at afvikle gæld, er det, fordi de familier har følt, at det var det rigtige for dem, altså at det gav dem en tryghed at skruer lidt ned for forbruget efter nogle år, hvor der har været god gang i den, fordi de tænker: Vi ved ikke, hvad omfanget er af de udfordringer, vi kan læse om, f.eks. at naboen er blevet afskediget. Vi vil gerne skabe lidt tryghed i vores lille familie. Så synes jeg, det er imponerende, at de danske familier skal kritiseres for det.

Man skulle måske også overveje, hvad situationen ville være, hvis man ikke havde givet dem deres egne penge i form af udbetaling af SP-midlerne. Hvad ville der så være sket? Ja, så kunne det være, at forbruget ville have været endnu mindre.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi fortsætter ad det spor, at vi her fra januar 2010 fortsætter med at stimulere den private økonomi yderligere. For det har jo et forløb, hvor man naturligt først konsoliderer sig og får skabt tryghed, og hvis der så er tilpas overskud, vil man selvfølgelig også turde bruge nogle af de penge. Så jeg er glad for, at der oven i SP-midlerne nu også kommer skattelettelser.

Kl. 10:41

Formanden :
Hr. Ole Sohn.

Ole Sohn (SF):

Skabe tryghed for den enkelte familie! Hvori ligger trygheden for den enkelte familie, ved at regeringen og Dansk Folkeparti gældsætter landet for at give skattelettelser? Man gældsætter landet for at give skattelettelser. Hvori er trygheden for den enkelte familie? Hvori er trygheden for den maskinarbejder, som er fyret på Lindøværftet, fordi man låner penge til skattelettelser?

Hvad er det da for en udmelding at komme med? Ville det ikke skabe større tryghed for den enkelte familie, hvis regeringen erkendte, at det, der er behov for, er at skabe job – job, så folk ikke bliver arbejdsløse. Det er jo det, der er den største utryghedsskabende faktor i samfundet: At regeringens politik medfører øget arbejdsløshed,

og at man ikke erkender behovet for målrettet at skabe de nye arbejdspladser. Heri ligger trygheden for den enkelte og ikke i, at man giver de bedst stillede skattelettelser, som kan bruges alle mulige andre steder end i Danmark.

Kl. 10:42

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 10:42

Peter Christensen (V):

Jeg vil gerne gentage, at jeg synes, det har været godt, at regeringen har vedtaget et forslag om, at danskerne kunne få deres egne penge tilbage i form af SP-midlerne.

Men når der bliver sagt, at regeringens skatteudspil ikke er finansieret, og at det gældsætter landet, er det simpelt hen ikke korrekt. Regeringens skatteudspil er fuldt finansieret. Jeg anerkender, at vi i starten sørger for, at der bliver givet skattelettelser, og så bliver det fuldt finansieret over en årrække. Det er rigtig godt, for det betyder, at vi får et positivt bidrag i 2010 og 2011 til økonomien, som der i sandhed er brug for, og de penge hentes så ind over tid. Så regeringens skattereform er fuldt finansieret.

Kl. 10:42

Formanden :

Så er det hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 10:43

Morten Østergaard (RV):

Der er jo ingen tvivl om, at der er en uenighed om, hvad der er det rigtige at gøre for dansk økonomi på kort sigt, og det, der så er spørgsmålet, er jo et eller andet sted den troværdighed, hvormed regeringen fremfører sine synspunkter og oppositionen sine. Nu har regeringen så seks gange i træk – jeg tror, det var Børsen, der opregne- de det – måttet nedjustere sine skøn for og forventninger til, hvordan det går med dansk økonomi. Senest er man fra Finansministeriets side gået fra i august at vurdere en negativ vækst i år på 3 pct. til en på nu 4 pct. Det er faktisk kun Irland og Baltikum, der nu er ringere stillet end Danmark i forhold til recession.

Derfor vil jeg bare spørge hr. Peter Christensen: Går det ikke utrolig dårligt, når regeringen skal vurdere den nuværende økonomiske situation, når den hele tiden og gentagne gange undervurderer recessionens omfang? Vi kunne forstå på statsministerens tale i tirsdags, at man nu forventer lyspunkter. Men er det ikke det her med de krydsede fingres politik, hvor man altså krydser fingrene og håber på bedre tider, men man handler ikke?

Kl. 10:43

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 10:43

Peter Christensen (V):

Men det er jo bare ikke korrekt, at vi ikke handler. Jeg har under debatten her allerede nævnt hele paletten af initiativer, der er blevet taget. Men summen af alle de initiativer er også, at vi har den største vækst i offentlige investeringer, vi har set siden 1960'erne. Vi får en stor realindkomstfremgang i 2010 på grund af skattelettelserne. Vi ser en finanslov, som er meget ekspansiv. Det er faktisk en af de mest ekspansive, når man sammenligner med landene omkring os, ja, for den sags skyld også USA. Der er jo nogle grunde til, at vi fremsætter en finanslov, med hvilken vi bruger rigtig mange penge. Det er selvfølgelig, fordi Danmark er ramt af den internationale krise og der er en idé i at sætte aktiviteter i gang og fremrykke f.eks. an-

lægsinvesteringer, som vi alligevel ville have foretaget. Det er fornuft.

Kl. 10:44

Formanden :

Hr. Morten Østergaard.

Kl. 10:44

Morten Østergaard (RV):

Jamen det er jo en spændende dag, når en Venstremand forsvarer en faldende vækst i BNP med, at der til gengæld er stor vækst i de offentlige udgifter, men sådan kan rollerne jo skifte historisk over tid. Det, der bare er pointen, er, at Danmarks økonomiske krise – og det er den erkendelse, vi savner – er hårdere, end den er i resten af verden, fordi der ikke i de gode tider er blevet taget hånd om at sikre, at vi kunne klare os i dårlige tider.

Det er det, der er problemet, og derfor skal mit andet spørgsmål til hr. Peter Christensen være: Kan vi i dag få et klart løfte om, at regeringen inden næste folketingsvalg vil fremlægge en plan for, hvordan man vil bringe balance i dansk økonomi igen? Den økonomiske krise har forværret problemstillingerne, og de initiativer, der er blevet taget, har skabt et større reformbehov. Vil Venstre og vil regeringen inden næste folketingsvalg fremlægge en plan, der kan vise, hvordan man inden 2015 vil bringe dansk økonomi i balance – ja eller nej?

Kl. 10:45

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:45

Peter Christensen (V):

Vi vil fortsætte ad den linje, som vi har fulgt siden 2001, hvor vi gennemfører de reformer, som er nødvendige, hvor vi tager tingene skridt for skridt, hvor vi optimerer dansk økonomi med en lang række reformer. Det er velkendt, det er trygt, og det virker. Det, jeg aldrig har kunnet forstå ved Det Radikale Venstre, er, at man taler så meget om reformer, og så peger man på en fremtidig regering, som består af de mest reformangste, vi nogen sinde har mødt her i Folketinget. Det giver ingen mening, og det er jo, fordi det handler mere om, at der er nogle, man kan lide at være sammen med, og som man hellere vil være sammen med, end hvad det egentlig handler om. Det synes jeg er et mærkeligt skifte, der er sket i radikal politik. I gamle dage søgte man jo indflydelse, hvor man kunne få den, men det er man gået bort fra.

Kl. 10:46

Formanden :

Så er det hr. Morten Bødskov for en kort bemærkning.

Kl. 10:46

Morten Bødskov (S):

Jeg vil gerne tilbage til et af de citater fra ordførerens tale, der er nævnt tidligere i debatten, nemlig det her med, at alle kan regne med en plads på livets solside, hvis de arbejder hårdt for det.

Jeg var i sidste uge på besøg på en meget stor virksomhed i ordførerens nærområde, Danfoss, hvor jeg i 3F's a-kasse mødte en kvinde, som havde været ansat 35 år på Danfoss og nu var blevet afskediget. Jeg må sige, at den udtalelse, som hr. Peter Christensen kommer med, for mig er, ja, faktisk det mest soleklare bevis på, at den her regering fuldstændig har mistet blikket for, hvilken skyggeside mange mennesker befinder sig på lige i øjeblikket. Kan vi ikke bare få det helt på det rene? For hun jo ikke den eneste, der bliver fyret nu efter 35 års ansættelse. Op mod 200.000 regner med ved udgangen af næste år også at stille sig op i arbejdsløshedskøen.

Mener regeringen, at der er behov for vækstinitiativer, som kan tage toppen af den meget kraftige stigning i arbejdsløsheden, vi står over for, eller ej?

Kl. 10:47

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:47

Peter Christensen (V):

Jamen det kan jeg sådan set svare meget kort på, for det mener vi, og det er jo også derfor, at vi har fremsat forslagene, som træder i kraft her i 2010. Det er ikke, fordi jeg kan lide at gentage mig selv, men bare for en god ordens skyld vil jeg alligevel lige nævne citatet fra talen: Det betyder til gengæld, at alle kan regne med en plads på livets solside, hvis de arbejder hårdt, passer deres pligter, svarer enhver sit og opfører sig ordentligt.

Kl. 10:48

Formanden :

Hr. Morten Bødskov.

Kl. 10:48

Morten Bødskov (S):

Det synes jeg er uhyre interessant at ordføreren siger. Det er beskeden til en kvinde, som har arbejdet 35 år på Danfoss, som er blevet afskediget nu, og som står fortvivlet og er på vej ud i arbejdsløshed. Det er beskeden fra Venstres ordfører.

Sandheden er jo den, at på trods af de initiativer, som regeringen har sat i gang, på trods af de initiativer regner flere jo med, at vi når op mod 200.000 arbejdsløse. Ordføreren glemmer, at de skattelettelser, som kommer her 1. januar, jo er indregnet i vurderingerne, i regeringens egne vurderinger, i Nationalbankens vurderinger, i de førende finansielle virksomheders vurderinger af, hvordan dansk økonomi udvikler sig. Og så står man her og siger, at bare folk arbejder hårdt for det, så er der også en plads på livets solside. 35 års ansættelse, og det er så beskeden fra det førende regeringsparti. Det synes jeg taler meget kraftigt for sig selv.

Kl. 10:49

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:49

Peter Christensen (V):

Jeg synes, det er beklageligt for hende og for alle andre, som bliver fyret på grund af den situation, vi er i, men det, det gælder om, er jo også at sikre, at vi kan få de arbejdspladser i gang igen hurtigst muligt. Og der når vi jo også til en mere grundlæggende diskussion om, hvordan man så gør det.

Der er blevet flyttet masser af sønderjyske arbejdspladser til f.eks. Polen, som har en enormt lav selskabsskat. Tror Socialdemokraterne virkelig, at den kvinde, vi taler om her, får sit job igen, ved at vi så hæver selskabsskatten? Er det svaret? Tror Socialdemokraterne virkelig, at Sønderborgområdet får sine arbejdspladser igen, hvis vi lægger en afgift på fly, sådan at der ikke er nogen, der vil flyve ned til Als, hvor man har hovedkvarteret liggende? Tror Socialdemokraterne virkelig, at de mange medarbejdere, som kører fra hele Sønderjylland til Als for at arbejde, vil blive ved med det, når man lægger kørselsafgifter på de kørte kilometer? Er det svaret fra Socialdemokratiet, at vi selvfølgelig også skal have en højere indkomstskat? Tror Socialdemokraterne, at det er den måde, vi får de arbejdspladser tilbage på?

Kl. 10:50

Kl. 10:53

Formanden :

Så er det hr. Klaus Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 10:50

Klaus Hækkerup (S):

Venstres politiske ordfører sagde, at regeringens skattelettelser er fuldt finansieret. Spørgsmålet er selvfølgelig hvordan. Lad os prøve at tage de konkrete tal. Ved indgangen af indeværende år var statens gæld 195 mia. kr. I løbet af i år vokser gælden, fordi der skal gives skattelettelser, med 26 mia. kr. I løbet af næste år vokser gælden med 91 mia. kr. Og i løbet af næste år igen, i løbet af 2011, vokser gælden med 76 mia. kr.

Mit spørgsmål er så, hvor længe Venstre vil fortsætte med disse skattelettelser, som overhovedet ikke har virket med hensyn til at øge beskæftigelsen i Danmark. Spørgsmålet er præcis: Hvor stor en gæld mener Venstre det er acceptabelt og ansvarligt at opbygge?

Kl. 10:51

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:51

Peter Christensen (V):

Det er helt forunderligt. Inden jeg blev politisk ordfører, var jeg finansordfører og har stået hernede i salen masser af gange og diskuteret finanslove, hvor vi er blevet kritiseret for, at vi havde så store overskud på statsbudgetterne, mens vi havde de gode år, og hvorfor vi ikke brugte alle pengene. Nu står Socialdemokraterne så og kritiserer os for, at gælden i dårligere tider stiger. Hvor var det dog godt, at vi ikke lyttede til Socialdemokraterne, mens det gik godt, men netop sparede op til, at vi vidste, at tiderne kunne gå hen og blive dårlige.

Kl. 10:52

Formanden :

Hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 10:52

Klaus Hækkerup (S):

For det første vil jeg sige, at den historiske sandhed jo er den, at Venstre og regeringen har snodet pengene op i skattelettelser. Men det var ikke det, mit spørgsmål gik ud på. Jeg vil sådan set godt bede ordføreren om at forholde sig til spørgsmålet, som i sin substans jo er: Hvor stort er det lånefinansierede økonomiske råderum, som Venstre mener vi har foran os i de kommende år, indtil konjunkturerne vender igen? Og det kan konkretiseres helt præcis ved at sige: Hvad er den gældsstørrelse, Venstre finder acceptabel og ansvarlig for den danske stat? Hvad er maksimum for det?

Kl. 10:52

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:52

Peter Christensen (V):

Jamen det kan i højere grad udtrykkes i forhold til den kortfristede fremskrivning, vi har i 2015-planen, hvor vi har lagt en række forudsætninger ind, der skal til, for at vi har en holdbarhed i dansk økonomi, og det er en strukturel målsætning, vi har der. Det synes jeg er den afgørende måde, og der anerkender jeg blankt, at der udestår der jo selvfølgelig stadig væk nogle udfordringer.

Formanden :

Så er det hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 10:53

Frank Aaen (EL):

I Dagbladet Børsen kan man i dag læse, at 40 pct. af landets største virksomheder planlægger nye fyringer – altså en annoncering af, at der kommer endnu en eksplosion i ledigheden her i landet. Samtidig hører vi så, at Venstres ordfører siger, at vi gældsætter landet, for hver en krone vi bruger på f.eks. at skabe beskæftigelse.

Jeg har lige fået et svar fra skatteministeren, der siger, at de skattelettelser, som V og K sammen med Dansk Folkeparti har bevilget – mest til de rigeste – i alt udgør 223 mia. kr. Så er det bare, jeg spørger: Er det klogt at hælde 223 mia. kr. ud af statskassen, når vi i dag kan notere os, at gælden vokser eksplosivt, og at arbejdsløsheden stiger?

Kl. 10:54

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:54

Peter Christensen (V):

Nu kan jeg ikke stille Enhedslisten spørgsmål, men jeg kan da spørge mig selv: Ville det være klogt at hæve skatten med 223 mia. kr.? Nej, det ville det ikke.

Kl. 10:54

Formanden :

Hr. Frank Aaen.

Kl. 10:54

Frank Aaen (EL):

Det er ikke noget problem for mig at få spørgsmål, tværtom. Det så jeg sådan set meget gerne, så prøv igen. Nu kan jeg så ikke få lov at svare denne gang, fordi jeg kun har to korte bemærkninger.

Vi har en økonomi, hvor arbejdsløsheden stiger dramatisk. Vi har en gæld, der vokser dramatisk, og regeringen siger som undskyldning for ikke at gøre noget ved arbejdsløsheden, der virkelig rykker, at det så betyder mere gældsætning. Så er det da ret enkelt at spørge: Var det en god idé at bruge 223 mia. kr. på skattelettelser – mest til de rigeste – eller skulle man måske have været mere ansvarlig over for arbejdsløsheden, mere ansvarlig over for velfærden, mere ansvarlig over for klimaet? Det er da meget enkelt at tage stilling til: Skal der penge ud af kassen nu – pengene fosser ud af statskassen i øjeblikket – eller skal vi løse nogle vigtige samfundsproblemer?

Kl. 10:55

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:55

Peter Christensen (V):

Som det har været vendt flere gange, er vi meget optaget af at begrænse stigningen i ledigheden, især over for de unge. Vi har fremsat forslag om at bruge 1 mia. kr. mere på praktikpladser, og der er også 780 mio. kr. i ungepakken.

Men jeg kan alligevel ikke lade være med også lige at knytte en kommentar til den formulering, at vi har brugt penge fra statskassen. Altså, det, at man lader danskerne beholde nogle flere af deres egne penge, er jo ikke at bruge penge. Det ved jeg godt at Enhedslisten mener, for som udgangspunkt mener Enhedslisten, at alle pengene tilhører statskassen, og almisserne kan man så dele ud, hvis man ellers er i humør til det. Der har vi jo så grundlæggende en anden op-

fattelse, nemlig at danskerne tjener deres egne penge, og så tager vi nogle af dem i skat, for at vi kan finansiere den fælles velfærd. Og det er jo selvfølgelig to fundamentalt forskellige måder at anskue samfundet på.

Kl. 10:56

Formanden :

Så er det fru Pernille Vigsø Bagge for en kort bemærkning.

Kl. 10:56

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Vi er mange her i Folketingssalen – og rigtig mange mennesker uden for Folketingssalen – der ved, at hvis vi skal bæres igennem den her krise og eventuelt kommende kriser, er fokus på uddannelse det helt centrale. De eneste, der ikke ved det, er åbenbart regeringen, for under den her regering er det mere end hver femte ung, der ikke får en ungdomsuddannelse: Antallet af unge, der går ud af folkeskolen uden at være i stand til at tage en ungdomsuddannelse, er bare steget og steget under den her regering. Alligevel er det sådan, at regeringens økonomiske politik over for kommunerne gør, at der nu i de seneste 4 år er over 600 skoler i Danmark, der ligger under minimumstimetallet i dansk og matematik.

Jeg synes da, det er værd at spørge Venstres ordfører, om man virkelig i Venstre vil være bekendt stadig væk at tale om en fagligt stærk folkeskole, når den økonomiske politik under den her regering gør, at kommunerne ikke kan leve op til at levere selv helt basale fag som dansk og matematik i folkeskolen. Det er da ynkeligt.

Kl. 10:57

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:57

Peter Christensen (V):

Jamen igen: Som finansordfører har jeg jo i så mange år skullet høre på, at der er blevet skåret ned år efter år, og så er det egentlig forunderligt, at man kan konstatere, at der på uddannelses- og undervisningsområdet er blevet brugt 14 mia. kr. – 14 mia. kr. – mere siden 2001. Det er jo mærkeligt, når man har skåret ned år efter år, hvordan man så er endt med at kunne bruge 14 mia. kr. mere. Men igen: Det er nok forskellige måder at anskue virkeligheden på.

Vi synes, det er enormt vigtigt, at vi når målsætningen om, at 95 pct. af en årgang får en ungdomsuddannelse, og der er vi parat til at bruge alle de værktøjer, der skal til, ikke kun i forhold til uddannelsessystemet, men som sagt også i forhold til at se på børnefamiliedelen, hvis det er sådan, at forældrene ikke sørger for, at de unge tager imod de tilbud, der er. Vi vil bruge alle værktøjer.

Kl. 10:58

Formanden :

Fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 10:58

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Jeg er sådan set meget interesseret i at høre om værktøjerne, for det er da fuldstændig pladderpladder at stå og tale om børnefamilieydelse, der skal skæres i, når vi taler om folkeskoler, der ikke engang lever op til minimumstimetallet i dansk og matematik. Jeg kunne også begynde at nævne de tal fra Venstres egen undervisningsminister, som fortæller, hvor mange skoler der ikke lever op til det vejledende timetal, som eleverne altså bliver vurderet i til folkeskolens afgangsprøve. Det er sjovt nok typisk Venstre kommuner derude, der ikke lever op til de her minimumstimetal, og det er da meget interessant at høre, hvad det er for værktøjer, Venstre har i forhold til de her kommuner.

Den økonomiske politik, regeringen fører over for kommunerne, gør, at hver femte ung i dag ikke engang tager en ungdomsuddannelse. Hvad i alverden skulle det hjælpe med den slags sanktioner, som regeringen taler om? Kunne vi ikke få nogen økonomiske værktøjer til at løfte folkeskolen, til at få en fagligt stærk folkeskole, så eleverne i det mindste får de timer, de har krav på ifølge lovgivningen? Det kunne være interessant at høre om nogle værktøjer til det.

Kl. 10:59

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:59

Peter Christensen (V):

Jamen hvad er egentlig virkeligheden ude i kommuner og regioner? Man kan tage det fælleskommunale løndatakontor, som har opgørelsen over, hvor mange medarbejdere der er ude i kommuner og regioner, og der kan man få det tal oplyst, at der fra marts 2008 til marts 2009, altså på 1 år, er blevet ansat 14.000 flere medarbejdere i kommuner og regioner – 14.000. Det er så det, oppositionen kalder nedskæring. Jeg ville godt nok begynde at blive lidt bekymret, også for vores samfundsøkonomi, hvis man tænkte på, hvad der så skal til for at skabe vækst.

Kl. 11:00

Formanden :

Så er det fru Kirsten Brosbøl for en kort bemærkning.

Kl. 11:00

Kirsten Brosbøl (S):

Jeg vil godt give ordføreren lejlighed til at fuldføre en sætning, som han blev afbrudt i af formanden i sit svar til hr. Henrik Sass Larsen. Hr. Henrik Sass Larsen spurgte til det her med ledigheden, herunder hvilket niveau for ledigheden Venstre omfatter som et rimeligt niveau eller et naturligt niveau eller et begrænset niveau, som det blev sagt. Den sætning, som hr. Peter Christensen blev afbrudt i, lyder sådan her. Det er så et citat fra hr. Peter Christensen: Ledigheden er stigende, men den er stadig væk inden for ... Det står på mit papir, fordi ordføreren blev afbrudt. Hvordan ender den sætning? Det synes jeg i virkeligheden er rigtig, rigtig interessant. Vi har over 100.000 ledige i det her land nu, og den er stadig væk inden for et hvad? Et naturligt niveau, et begrænset niveau? Hvordan slutter den sætning fra Venstres ordførers side?

Kl. 11:01

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:01

Peter Christensen (V):

Jeg tror, jeg flere gange har sagt, at vi prøver på, så godt vi kan, at begrænse omfanget af stigningen i ledigheden. Det skal dog også sættes ind i en historisk ramme, for Socialdemokratiet får det til at lyde, som om ledigheden var ikkeeksisterende, da vi overtog ansvaret efter Nyrup, og det er simpelt hen ikke korrekt. Derfor er man trods alt også nødt til at sætte det ind i en historisk ramme. Det er jo ikke ensbetydende med, at vi har et mål for, at det er fint med en stigende ledighed, og hvis bare den er på 160.000, er alt godt. Nej, så lavt som muligt, og det er det, vi prøver at føre politik efter. Men vi ønsker også at føre en politik, som sikrer, at vi, når opsvinget kommer igen, når væksten kommer tilbage, så ikke har taget en række initiativer, som gør, at Danmark er ude af stand til at gribe den vækst, så vi er ude af stand til at få del i den internationale vækst, fordi vores konkurrenceevne enten er blevet smadret, eller fordi arbejdsstyrken ikke er til stede, eller hvad ved jeg. Derfor tager vi en

lang række initiativer, herunder selvfølgelig også inden for uddannelse og efteruddannelse, som er gode måder at sikre, at vi har en arbejdsstyrke, som er klar til at tage fat, når det forhåbentlig snart vender.

Kl. 11:02

Formanden :

Fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 11:02

Kirsten Brosbøl (S):

20 pct. af de nyledige forventes at blive langtidsledige, og langtidsledighed ved vi alle sammen er noget af det mest ødelæggende for både samfundet og selvfølgelig for den enkelte og den enkelte familie. Skal jeg forstå ordføreren sådan, at Venstres svar til de familier, som lige nu oplever at blive smidt ud i ledighed, er: Hør nu lige her, ledigheden er endnu ikke så høj, som den var engang for 5-6 år siden. Er det virkelig svaret til de familier, som bliver kastet ud i ledighed nu? Hvad skal de bruge det til, hvad skal de bruge det til at være en brik i en statistik, hvor Venstre sammenligner tal fra 2009 med tal fra 2003? Det kan vi da ikke bruge til noget som helst med en ledighed, der drøner derudad, og en regering, der siger: Ja, vi tager det skridt for skridt.

Jeg skal love for, at det er museskridt.

Kl. 11:03

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:03

Peter Christensen (V):

Det var så heller ikke hele min sætning. Det var også, at vi skal bruge alle de værktøjer, der er, for at få efteruddannelse og få gjort medarbejderne klar til nye job. For det er ikke alle de job, der har forladt landet, der vender tilbage. Sådan er det, og derfor er det vigtigt, at vi også har en arbejdsstyrke, som kan tage imod nye job, når de kommer.

Når jeg lytter til Socialdemokratiet, kan man næsten få indtryk af, at Socialdemokratiet kan garantere, at der ikke kommer flere ledige i Danmark. Og så kan man se på bedrifterne, mens Socialdemokraterne har haft ansvaret i det her land, og konstatere, at det jo ikke er rigtigt.

Kl. 11:04

Formanden :

Så er det hr. Niels Helveg Petersen for en kort bemærkning.

Det var hr. Niels Helveg Petersen (*Niels Helveg Petersen* (RV): Jeg kunne kun høre, at der blev sagt Petersen). Men hr. Jesper Petersen skal nok få ordet bagefter.

Kl. 11:04

Niels Helveg Petersen (RV):

Både formanden, hr. Jesper Petersen og jeg hedder det samme, så der er lidt forvirring her.

Jeg ved, at hr. Peter Christensen har vist stor interesse for Det Radikale Venstres placering i det politiske billede, men det skal jeg helt lade ligge. Jeg er interesseret i en anden ting i hr. Peter Christensens indlæg, nemlig at han til start siger, at Danmark er godt polstret over for den økonomiske krise. Er det nu rigtigt? Er det ikke lidt let-sindigt, ja, nærmest sangvinsk? Jeg tænker her på, at Danmarks konkurrenceevne jo er blevet stærkt forringet igennem de sidste 7-8 år. Der er sket en meget klar forringelse af Danmarks konkurrenceevne.

Jeg vil gerne høre Venstres ordførers forklaring på, hvordan det kan være, at vores konkurrenceevne er blevet så forringet. Og jeg vil gerne sige, at her duer svaret om, at det skyldes den økonomiske kri-

se, jo ikke, for alle de andre lande har været udsat for de samme chokvirkninger i deres økonomi, som vi har. Hvorfor er vores relative konkurrenceevne blevet stærkt forringet under denne regerings tid? Hvad er Venstres forklaring på det?

Kl. 11:05

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:05

Peter Christensen (V):

Jamen altså, jeg vil gerne sige til hr. alderspræsident Petersen, at det jo er rigtigt, at konkurrenceevnen har været faldende. Det er en bevægelse, som er startet også før denne regering trådte til, og det er selvfølgelig, fordi omkostningerne i Danmark er for store sammenlignet med andre lande, og det er da et problem. Vi har jo så, når man ser på de sidste mange år, kunnet klare den i Danmark, fordi vi har en enormt dygtig befolkning, som har øget produktiviteten og dermed sådan set klaret sig ud af det, at der er høje omkostninger.

Men jeg synes, at det er en diskussion værd, om man kan regne med, at det kan blive ved med at være løsningen. Det er også en af grundene til, at jeg er sikker på, at hr. Niels Helveg Petersen er enig med mig i, at det er godt, at vi nu sænker skatten på arbejde, for det er jo en af måderne, hvorved man også over tid kan sænke omkostningerne ved arbejdskraften.

Kl. 11:07

Formanden :

Hr. Niels Helveg Petersen.

Kl. 11:07

Niels Helveg Petersen (RV):

Jamen det er da fint, at også Venstres ordfører er bekymret over et tab af konkurrenceevne på 30 pct. siden 2001. Det er ikke noget, jeg står og opfinder, det er noget, der står i regeringens egen økonomiske redegørelse på side 32, hvor der er en fin graf. En forringelse af vores konkurrenceevne på 30 pct. i forhold til omverdenen er bekymrende, for så er vi jo ikke godt polstret. Så er vi jo ikke godt polstret den dag, konjunkturerne vender og krisen forhåbentlig er overstået. Vi vil have et efterslæb af dårlig konkurrenceevne, som det vil tage lang tid at genvinde.

Derfor burde Venstres ordfører ikke stå og sige, at vi er godt polstret, for vi er ikke godt polstret til det tidspunkt, hvor konjunkturerne vender, fordi vi har tabt så meget konkurrenceevne under denne regering.

Kl. 11:07

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:07

Peter Christensen (V):

Jamen jeg synes, at Danmark har et godt udgangspunkt. Det synes jeg at vi har, også når man ser på sammenhængen mellem vores offentlige økonomi og evnen til at kunne finansiere de udgifter på sigt. Der er stadig væk behov for nogle reformer, men vi har jo taget store skridt sammen, bl.a. i forbindelse med velfærdsaftalen. Og jeg synes da, at vi skal være tilfredse med, at vi her i Danmark har været parate til at gennemføre reformer skridt for skridt, mens man, hvis man ser rundt i nogle af vores nabolande, kan konstatere, at de end ikke er begyndt at forholde sig til, at de også vil få et stigende antal ældre og dermed også på sigt har en ubalance mellem indtægter og udgifter. I forhold til det har vi i Danmark heldigvis allerede taget skridt til at få skabt en større balance.

Formanden :

Så er det hr. Jesper Petersen.

Kl. 11:08

Man har lavet en enkelt lille ting med at fremrykke nogle investeringer, som har givet 3.000 flere job. Det er jo mindre, end hvad der bliver af arbejdsløse på en almindelig måned i Danmark. Man har simpelt hen ingenting gjort. Og jeg synes, at man svigter de mennesker, som det handler om. Der bliver i sidste ende tusindvis af flere ledige, end der ville være blevet, hvis regeringen havde levet op til sit ansvar.

Kl. 11:12

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:12

Jesper Petersen (SF):

Tak for det. Det, jeg har fået ud af debatten i dag og ud af åbningstalen forleden, er, at på trods af at vi står i, hvad der er et økonomisk chok for det her land, som bare bliver værre og værre, så har styremanden forladt roret, regeringen kan ikke svare på problemerne, ledigheden bliver bare ved med at vokse og vokse. Ledigheden er et samfundsansvar – vi diskuterer det nu. Man kan ikke bare stille sig op og sige til den enkelte, at han bare skal arbejde noget hårdere, så går det hele væk. Det er simpelt hen en hån mod de tusindvis af mennesker, som vil blive fyret de næste måneder, når vi når op på de her meget høje ledighedstal, som prognoserne nu spår at vi når op på.

Jeg lagde mærke til, at hr. Peter Christensen sagde, at regeringen gør, hvad den kan, og at regeringen har sat alle sejl til. Men det passer vel ikke helt. I virkeligheden har man vel mest sat ét stort sejl til, nemlig skattelettelse, som man har sagt nok skal virke. Men nu har økonomien dømt: Det er blevet værre. Ledigheden bliver større end forudset, og prognoserne bliver ved med at blive ringere og ringere, krisemedicinen virkede ikke.

Synes hr. Peter Christensen selv, at han i dag kan stille sig op og sige til alle de danskere, der er blevet fyret, at regeringens krisemedicin ser ud til at virke?

Kl. 11:09

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:10

Peter Christensen (V):

Det er jo bare ikke korrekt, at det ikke har haft en effekt også i forhold til beskæftigelsen. Effekten af den finanspolitiske lempelse, der kommer i 2010, vurderes at være på mellem 40.000 og 45.000 personer flere i job, så det er jo ikke korrekt, at vores finanspolitik ikke har en effekt.

Kl. 11:12

Formanden :

Så er det fru Yildiz Akdogan for en kort bemærkning.

Kl. 11:12

Yildiz Akdogan (S):

Tak. Jeg vil gerne følge op på spørgsmålet fra fru Kirsten Brosbøl. Ordføreren sagde i forlængelse af spørgsmålet, at det er vigtigt, at der er nogen, der kan tage fat, når krisen er ovre. Jeg vil egentlig gerne spørge ordføreren: Tror ordføreren virkelig, at det er det samme arbejdsmarked, vi vil have, efter at den her krise er vendt? Tror ordføreren virkelig, at der er de samme muligheder for de ufaglærte? Har ordføreren overhovedet tænkt på, hvad der måske kunne gøres af indsats med hensyn til uddannelse for de ufaglærte? Det vil jeg gerne høre ordføreren kommentar til.

Kl. 11:13

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:13

Peter Christensen (V):

Det er en forunderlig logik, og jeg tror, at de danske husholdninger er glade for, at de ikke har skullet undvære alle de penge, som vi snakker om her både i forhold til skattelettelser og udbetaling af SP-midlerne, for hvad skulle så have været det, der gjorde den private økonomi lidt mere robust i en svær tid?

Men det er jo et af de områder – skatteområdet – hvor vi i Venstre er mest uenige med SF og S, for vi mener, at en sænkning af skatten på arbejde er en god vej til både at sikre soliditet i de private husholdninger og til at sørge for, at vi strukturelt står bedre. I SF vil man så det modsatte. Der har man som sagt en tro på, at hvis man beskatter mere, stiller det Danmark bedre i den internationale konkurrence. Og det er en logik, jeg simpelt hen ikke forstår.

Kl. 11:11

Formanden :

Så er det hr. Jesper Petersen.

Kl. 11:11

Jesper Petersen (SF):

Den her diskussion om SP-pengene har forandret sig en smule, siden man indførte det her med at pumpe SP-pengene ud. Dengang var regeringens svar:

Ledigheden skal modvirkes, ved at vi pumper nogle penge ud. Så kommer der gang i forbruget, og så skal det nok løse sig, så kommer ledigheden ikke til at stige så meget.

Det er det, jeg mener med at økonomien nu har dømt, for folk brugte ikke de penge. Og det er da selvfølgelig deres eget valg, men hvis man som regering har haft en forventning om, at det var det, der skulle betyde, at færre folk blev ledige, og det så ikke virker, så er man da i problemer.

Peter Christensen (V):

Nej, det tror jeg ikke der er. Jeg tror ikke, at de arbejdspladser, vi nu ser blive outsourcet enten til f.eks. Østeuropa eller til Asien, kommer tilbage. Det gør de ikke. Og derfor er det jo også afgørende, at vi bruger redskaber som efteruddannelse til at sikre, at vi har en arbejdsstyrke, som vil være i stand til at udføre andre opgaver.

Men det, jeg også prøver at påpege i forbindelse med den produktion, der bliver flyttet ud, er bare: Der bliver jo ikke flyttet færre arbejdspladser ud, hvis man øger beskatningen i det her land. Det spiller selvfølgelig også ind. I sidste ende sidder man jo på direktionsgangen, er mit indtryk, og regner ud med to streger til sidst: Kan det betale sig, eller kan det ikke betale sig at flytte en given produktion? Og der hører alle omkostninger jo med, også hvor meget skat man skal betale. Derfor er det misforstået af Socialdemokraterne, at man tror, at man kan øge både personskatten og skatten på virksomheder, uden at det har nogen konsekvenser for det danske arbejdsmarked. Selvfølgelig har det det.

Kl. 11:14

Formanden :

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 11:14

Yildiz Akdogan (S):

Nu var det ordføreren, der snakkede om, at han håbede på, at der vil være plads til de ledige. Men ordføreren har ikke svaret på, hvad der kan tages af initiativer, for at der netop er arbejdspladser til de ufaglærte ledige.

Nu snakkede ordføreren om at efteruddanne, og jeg vil egentlig gerne høre: Hvad synes ordføreren om netop at efteruddanne de voksne ledige på dagpenge inden for områder, hvor vi mangler arbejdskraft her og nu? Det kunne måske være et initiativ. Synes ordføreren ikke, det måske er en måde at gå fremtiden i møde på?

Kl. 11:15

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 11:15

Peter Christensen (V):

Jamen jeg har sagt flere gange, at det er fornuftigt at efteruddanne den medarbejdergruppe, som også bliver ramt af ledighed nu. Selvfølgelig er det det, det har det altid været.

Men så bliver jeg spurgt, hvad det er for arbejdspladser, jeg vil skabe. Jamen jeg skal ikke skabe arbejdspladserne. Jeg skal sørge for sammen med alle mine gode kolleger, at rammerne for dansk erhvervsliv er gode, sådan at initiativrige mennesker skaber arbejdspladser. Og der er vi simpelt hen grundlæggende uenige, for det lyder, som om Socialdemokratiet mener, at de skal skabe arbejdspladserne og de skal styre Danmark helt ned på det niveau – eller ansætte alle i den offentlige sektor, har jeg nærmest indtryk af. Det vil vi ikke, vi vil sikre, at der også, når krisen er overstået, er nogle gode rammebetingelser, der gør, at vi virkelig kan få gang også i den private vækst igen. For det er det, der skaber værdierne.

Kl. 11:16

Formanden :

Tak til hr. Peter Christensen.

Der var 1 time til rådighed. Den udløb her kl. 11.16, men det passer fuldstændig med, at alle, der bad om ordet, også har fået det.

Næste ordfører er fru Helle Thorning-Schmidt.

Kl. 11:16

(Ordfører)

Helle Thorning-Schmidt (S):

Da jeg skulle kommentere statsministerens åbningstale i tirsdags, havde jeg den uvante fornøjelse at rose statsministeren lidt. For i et sjældent anfald af klarsyn erkendte statsministeren, at Danmark står over for enorme udfordringer, og det er jo en selvransagelse, som vi ikke så hos den tidligere statsminister, og som må have presset sig på gennem lang tid. Nu kom den ud, og det var en befrielse for os alle sammen og formentlig også for statsministeren selv.

For landets økonomi er ikke længere bomstærk, ledigheden er ikke længere rekordlav. Den krisepolitik, der har været ført indtil nu, har slået fejl. Regeringen har haft en slap holdning til bankernes udskjelser. Danmark taber konkurrenceevne, færre tager en ungdomsuddannelse, kommunerne er tvunget til at skære i velfærden, bandekrig og hård ungdomskriminalitet er problemer, som skaber mere utryghed dag for dag. Ja, punkt for punkt opridsede statsministeren de udfordringer, vi står over for, og det er ikke få udfordringer.

Det skal statsministeren naturligvis have tak for, også fordi det dermed bliver fuldstændig klart for den danske befolkning, at vi står med et klart valg. Vi står med et valg mellem at dreje længere til højre sammen med statsministeren og Dansk Folkeparti eller at bevæge os fremad med Socialdemokraterne.

Lad os tage punkterne et for et. Lad os starte med den økonomiske politik, krisen og den stigende ledighed. Her er situationen meget alvorlig, og selv om statsministeren jo taler om de ledige, kan jeg godt blive bekymret for, om han rigtig forstår, hvor vanskelig situationen er. Der må jeg bare sige, at jeg taler af erfaring, for det tog jo utrolig lang tid at få regeringen til at forstå, at vi stod i en rigtig alvorlig økonomisk krise. Jeg blev kaldt dybt uansvarlig, da jeg som den første politiker i Danmark pegede på, at vi ville komme til at mangle arbejdspladser og ikke arbejdskraft i de kommende år. Mine forslag blev kaldt nordkoreanske, da jeg sagde, at vi måtte redde bankerne fra at kollapse og til gengæld gribe håndfast ind mod den grådighed, der har skabt krisen, bl.a. med et loft over direktørlønnin-
ger i de banker, som modtog statsstøtte. Det var forslag, som kunne gennemføres i Tyskland og USA, men ikke i Danmark.

Nu er det jo fortid, nu handler det om løsninger for Danmark, om vejen ud af krisen. Det er en situation, hvor Danmark hænger fast, mens andre lande langsomt rykker fremad, simpelt hen fordi regeringen har ført den forkerte økonomiske politik. Vi har haft og har to veje, to muligheder. Regeringen har valgt: Selv om udsigterne hele tiden forværres, selv om prognoserne hele tiden bliver værre, står regeringen fuldstændig fast og stille. Den vil for enhver pris undgå store offentlige vækstinvesteringer uanset realiteterne omkring den. Og vi ved efterhånden hvorfor, for som De Konservatives politiske ordfører sagde forleden dag: Man kan rent faktisk også få en overophedning af økonomien i en krisetid. Hvad betyder det? Jo, det betyder med andre ord, at man skal passe på, at folk ikke får for mange job at vælge imellem, og at det måske er sundere for dansk økonomi at have lidt arbejdsløshed, eller som nogle har udtrykt det: at vi skal have den naturlige arbejdsløshed.

Socialdemokraterne vil en anden vej. Vi ved, hvad ledighed koster. Med 200.000 ledige vil en del af de mennesker blive langtidsledige, hvilket i sig selv vil forringe holdbarheden i den økonomiske politik mærkbart i de kommende år. Og det er jo derfor, vi ønsker at bremse stigningen i arbejdsløsheden ved her og nu at fremrykke offentlige investeringer.

Kl. 11:20

Det handler ikke om at ansætte flere mennesker i den offentlige sektor, det handler ikke om at løfte de offentlige udgifter permanent. Det handler om at skabe arbejdspladser her og nu i en privat sektor, hvor ordrebøgerne er tomme, og hvor mennesker er trængte. Det vil være godt for den enkelte, men det vil også være godt for Danmark. For det vil være det bedste, for at vi kan undgå, at ledigheden bider sig fast og dermed, at gælden bider sig fast.

Det er jo nu, vi skal udnytte den ledige kapacitet i dansk økonomi, det er nu, vi skal udbygge den kollektive trafik, det er nu, vi kan komme foran i udbygningen af grøn energi, det er nu, vi skal give uddannelse til dem, der ikke fik så meget uddannelse fra starten. Det er investeringer i job og i fremtiden, som vi kan have glæde af i mange år fremover.

En anden væsentlig udfordring handler om uddannelse. Igen har vi to muligheder. Regeringen vil gå langt til højre. Dens løsning er at straffe de børn og unge mellem 15 og 17 år, der forlader deres uddannelse, og forslaget viser, at regeringen ikke på nogen måde har forstået årsagerne til, at de unge ikke tager en uddannelse. Det er jo ikke, fordi de ikke gider. Ofte er det, fordi de ikke kan – fordi de hverken har de rette faglige eller sociale kompetencer til at gennemføre en uddannelse, og ofte er det problem startet, da børnene var helt små.

Hvad vil regeringen så med folkeskolen? Jo, nu har vi fået at vide, at vi skal have et 360-graders-tjek, og det er jo altid godt. Men der er vel grund til at minde regeringen om den simple kendsgerning, at hvis man bliver ved med at dreje rundt om sig selv, så kan det være, at man på et tidspunkt bliver lidt rundtosset. Og der må jeg

sige, at jeg er bange for, at det er det, der er tilfældet efter 8 år med regeringen og regeringens forhold til den danske folkeskole.

Socialdemokraterne vil ikke dreje rundt om os selv, vi vil gå fremad. Vi er parat til at gøre ungdomsuddannelserne obligatoriske, det synes vi er en god idé. Men ambitionen må da være at gøre børnene så dygtige og så motiverede, at de kan gennemføre en ungdomsuddannelse. Vi vil investere i vores børn, og det vil vi gøre nu – i moderne undervisningsmaterialer, i dygtige lærere, i at hjælpe de børn, der har det lidt svært, og gøre det, mens børnene er helt, helt små. Vi ved også godt, at det ikke bliver gratis. Det er også derfor, vi har sagt, at vi vil investere 2 mia. kr. i folkeskolen om året. For sådan må det jo være.

En tredje stor samfundsudfordring handler om kriminalitet. Noget af det allerbedste ved Danmark er, at vi kan færdes trygt og frit i gaderne. Vi vil ikke have vold og utryghed i danske gader. Desværre må man bare konstatere efter 8 år med VKO, at der aldrig har været så utrygt i danske byer. Der bliver skudt med skarpt, banderne er blevet mere brutale. Regeringens svar på det er mere af alt det, som ikke har virket. Mest fatalt og vel egentlig mest udtryk for afmagt er forslaget om at sænke den kriminelle lavalder til 14 år – fatalt, fordi nedsættelsen ifølge regeringens egne eksperter vil føre til mere kriminalitet, og afmagt, fordi det er så tydeligt, at regeringen bliver drevet rundt i manegen af Dansk Folkeparti. I år skal lavalderen sænkes til 14 år, hvad sker der næste år?

Kl. 11:24

Lad det stå helt klart: Socialdemokraterne siger nej til at sænke den kriminelle lavalder. Vi vil ikke sende 8. klassebørn i fængsel. Vi tror, det vil skabe flere afstumpede forbrydere i vores land. Tiden er kommet til at tænke nyt i vores retspolitik. Vi vil have konsekvens, vi vil have sociale sanktioner, der virker. Når unge lever i gråzonen mellem børneliv og forbryderliv, skal vi – politiet og de sociale myndigheder – banke på døren. Vi skal sætte krav, også når det bliver svært, og vi skal være parate til at opdrage de børn, der overlades til sig selv og til banderne.

En fjerde helt central udfordring handler om sundhed. Efter 8 år med VKO-flertal er danskernes middellevetid stadig væsentlig kortere end i vores nabolande. Danmark har ikke det sundhedsvæsen, vi fortjener og forventer. En af grundene er selvfølgelig, at regeringen har sagt ét, men har gjort noget andet. Man har med statsministeren i spidsen sagt, at man ønskede fair og fri konkurrence mellem det offentlige og det private sundhedsvæsen. Det er fint med mig, men man har i realiteten forgyldt det private sundhedsvæsen med skatteborgernes penge, hvad Rigsrevisionen også har vist.

I valgkampen i 2007 lovede regeringen, at man ville investere 80-90 mia. kr. i nye hospitaler. Nu viser det sig, at de løfter er blevet til 40 mia. kr. Man skylder 40 mia. kr., der er tale om massivt vælgerbedrag. Men det, det danske sundhedsvæsen har brug for, er en reel saltvandsindsprøjtning. Derfor vil Socialdemokraterne og SF investere 5 mia. kr. om året i hospitaler og forebyggelse – på bedre kræftbehandling, på bedre forhold for de psykiatriske patienter, på at sikre, at der i dagens Danmark ikke skal ligge patienter på gangene, og på at give mennesker over 45 år et sundhedstjek. Pengene skal jo også findes, og de kommer ind ved en moderne og ærlig afgiftspolitik, hvor alle må bidrage lidt. Det skal være dyrere at leve usundt, og det skal være lettere at blive sund i Danmark.

Det kommende folketingsår bliver afgørende for Danmark og for vores økonomi. På et år har vi oplevet et velstandstab i Danmark på 80 mia. kr. Vi har oplevet, at arbejdsløsheden er fordoblet, familier i hele landet er ramt. Jeg startede med at rose statsministeren for at erkende, at vi har problemer i Danmark, men jeg må også efter statsministeren og ordføreren fra Venstres tale konstatere, at statsministeren ikke har de rette løsninger til at løse de udfordringer. Jeg er ikke i tvivl: Statsministeren er ikke den rette til at føre Danmark igennem krisen. Danmark har brug for en regering, som bliver drevet af opti-

misme og lyst til at forandre og ikke af frygt for fru Pia Kjaersgaard. Danmark har brug for en offensiv vækstpolitik, Danmark har brug for moderne løsninger, Danmark skal ikke dreje til højre, Danmark skal igen gå fremad.

Og så vil jeg med formandens tilladelse fremsætte et forslag til vedtagelse fra Socialdemokraterne, SF, Det Radikale Venstre og Enhedslisten. Det lyder som følger:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at Danmark står i en økonomisk krise af historiske dimensioner. Folketinget konstaterer samtidig, at regeringen konsekvent har fejlvurderet krisens omfang, ført en politik uden synlige forbedringer af erhvervslivets vækst- og beskæftigelsesmuligheder og ikke taget det nødvendige ansvar for at sikre den langsigtede holdbarhed af dansk økonomi og velfærd. Folketinget opfordrer derfor regeringen til at fremlægge en vækstpakke, der kan afbøde krisens negative effekter for Danmark, imødegå den hastige stigning i arbejdsløsheden og fremtidssikre vores økonomi og velfærd ved at investere målrettet i klima, uddannelse, vækst og velfærd samt at give kommunerne frihed fra unødige regler herunder pålæg om tvungen udbud.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 2).

Kl. 11:28

Formanden :

Tak. Også dette forslag til vedtagelse vil indgå i de videre forhandlinger.

Jeg skal oplyse, at følgende har bedt om ordet – altså, det er dem, jeg har noteret: Peter Christensen, Pia Kjaersgaard, Henriette Kjær, Hans Christian Schmidt, Kristian Thulesen Dahl, Mike Legarth, Tina Nedergaard, Jacob Jensen, Line Barfod, Gitte Lillelund Bech, Bent Bøgsted, Frank Aaen, Pia Adelsteen, Søren Pind, Kristian Pihl Lorentzen, Hans Kristian Skibby, Eyvind Vesselbo, Louise Schack Elholm, Torsten Schack Pedersen, Sophie Løhde, Karsten Lauritzen og Erling Bonnesen. Det er dem, der har bedt om ordet, og hvis der er nogen inden for samme parti, der i sidste ende ønsker at bytte om, er vi meget lydhøre heroppe. Altså, vi er ikke nødvendigvis dem, der skal bestemme heroppefra, hvem det egentlig er inden for det enkelte parti, der kommer i betragtning, og det vil vi lige sidde og arbejde lidt med.

Er der flere, der beder om ordet? Det er der, men det er i forvejen sådan, at ikke alle, der er nævnt, vil kunne få ordet, så vi prøver at mingelere lidt og spørger nede i salen her undervejs, hvem der så ønsker at opretholde det, og hvem der i givet fald afleverer til et andet parti. Men vi forsøger at dele sol og vind lige mellem partierne, idet dog ordførerne har en fortrinsstilling.

Den første, der får ordet for en kort bemærkning, er hr. Peter Christensen.

Kl. 11:30

Peter Christensen (V):

Tak for det. Der har været en hel del debat om, hvilken asylopolitik der vil blive ført, hvis der kommer en anden regering, og det har jeg simpelt hen ikke kunnet få klarhed over. Jeg har prøvet at lytte til alt, hvad der er blevet sagt, læse alt, hvad der er blevet skrevet, men det har ikke hjulpet spor.

Jeg kunne godt tænke mig at høre fra fru Helle Thorning-Schmidt, hvad det er, De Radikale mener, når fru Margrethe Vestager på deres landsmøde siger, at den måde, som VKO i øjeblikket fører asylopolitik på, har man jo allerede aftalt at der skal ændres på. Og det er så en aftale med fru Helle Thorning-Schmidt, kan jeg forstå. Hvad er det for ændringer, man har aftalt?

Kl. 11:30

Kl. 11:33

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 11:31

Helle Thorning-Schmidt (S):

Nu vil jeg jo glæde mig til, at hr. Peter Christensen får mulighed for at stille det spørgsmål til De Radikale, men jeg skal gøre et forsøg på at svare på spørgsmålet.

Der vil ikke blive ændret på reglerne for at opnå asyl i Danmark. Vi ved jo godt, at det stadig skal være sådan, at man skal være personligt forfulgt i sit hjemland for at kunne opnå asyl, og det agter vi ikke at ændre på. Det betyder også, at hvis man ikke har opnået asyl i Danmark, kan man ikke længere være i Danmark og skal så sendes tilbage til sit hjemland.

Når ordføreren spørger, tror jeg, at det også hænger sammen med nogle af de diskussioner, som har været om Brorsons Kirke og mennesker, som har søgt asyl, og som har været her i ganske mange år. Det har jo vakt mange følelser. Hvorfor? Jo, fordi det har været meget trist at se, at Venstre og Konservative ikke har kunnet få lov til at behandle asylansøgerne ordentligt, når de opholder sig i vores land. Jeg tror, at det, fru Margrethe Vestager kunne have ment, var, at når vi kommer til, vil vi godt garantere, at mennesker bliver behandlet ordentligt, når de opholder sig i vores land, særlig når de er tvunget til at være her i så lang tid, som de irakiske asylansøgere desværre har været.

Kl. 11:32

Formanden :
Hr. Peter Christensen.

Kl. 11:32

Peter Christensen (V):

Jeg synes da, at det kunne være interessant at få foldet ud, hvad det er for ændringer. Er det, at man skal have lov at arbejde i landet på lige fod med folk, som har fået asyl? For hvis det er tilfældet, kunne jeg godt tænke mig også at høre: Hvorfor skulle man så rejse hjem, hvis man har fået afslag på asyl?

Kl. 11:32

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 11:32

Helle Thorning-Schmidt (S):

Det er fuldstændig rigtigt, at vi har været utrolig bekymrede for, at man i stedet for at bygge mennesker, der søger asyl, og som ikke kan sendes hjem af mange forskellige årsager, op, har regeringen ansporet af Dansk Folkeparti besluttet sig for at bryde mennesker ned. Vi ville have gjort det anderledes. Vi ville have givet mennesker mulighed for at bo og arbejde uden for asylcentrene – hvorfor ikke? Og jeg må igen spørge tilbage: Er der ikke noget om, at det egentlig også står i Venstres eget principprogram, at det kunne være en god idé, at man sådan hjalp asylansøgere med at komme til at bestille noget? Normalt mener Venstre jo, at det, der holder mennesker i gang, at det, der giver mening i tilværelsen, er, at man kommer ud at bestille noget, men lige præcis når det handler om asylansøgere, gælder det ikke mere.

Jo, ordføreren kan være helt forvisset om, at vi havde behandlet de asylansøgere helt anderledes. Vi havde stadig sendt dem hjem, hvis de ikke kunne opnå asyl, men vi havde behandlet dem menneskeligt og ordentligt for at opbygge mennesker og sende opbyggede mennesker tilbage til Irak.

Formanden :

Så er det fru Pia Kjærsgaard for en kort bemærkning.

Kl. 11:33

Pia Kjærsgaard (DF):

Velkommen som ordfører. Det er jo en fornøjelse at se Socialdemokratiets formand på talerstolen ved en af de store debatter. Det sker ikke så tit, så det må vi andre jo benytte os lidt af.

Jeg vil godt forholde mig lidt til fru Helle Thorning-Schmidts udsagn om nedsættelse af den kriminelle lavalder. Først og fremmest må jeg sige, at der ikke er nogen tvivl om, at en nedsættelse af den kriminelle lavalder vil være af stor betydning i det kriminelle miljø, i forhold til at der er større børn i bander, som udnytter, at den kriminelle lavalder i dag er 15 år, og gør brug af nogle mindre, som skal smutte ind under den grænse. Men det, som jeg også synes er meget, meget væsentligt, og som jeg ikke rigtig kan forstå, at fru Helle Thorning-Schmidt ikke har en holdning til – ikke noget med taktik, men holdninger, fordi det er nu godt i politik, ikke altid de der taktiske overvejelser, som Socialdemokratiet konstant har om forskellige ting – er jo, at større børn, altså dem i 9. klasse og over den kriminelle lavalder, kun kan frihedsberøves i 24 timer, hvis en dommer siger det ud fra det, som politiet mener at der er på dem. Det, der jo også sker efterfølgende, er, at de har den rettighed, at der er en dommer til stede. Mindre børn, altså dem i 8. klasse, kan frihedsberøves, hvis politi og sociale myndigheder har en mistanke. Det kan de sådan set gøre uhæmmet, men børnene har ingen rettigheder. Den del synes jeg også at Socialdemokratiet burde forholde sig til, altså at der kommer det, som regeringen kalder ungedommere, vi har kaldt det ungdomsdomstole. Det synes jeg faktisk også er meget, meget væsentligt i den her debat.

Kl. 11:35

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 11:35

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jeg skal starte med at kvittere. Jeg er også meget glad for at se fru Pia Kjærsgaard i salen. Jeg tror også, at der har været visse debatter, hvor fru Pia Kjærsgaard ikke har været til stede, fordi hun har været på en af sine mange rejser. Så det er også dejligt at se fru Pia Kjærsgaard i salen i dag.

I forhold til nedsættelse af den kriminelle lavalder må jeg bare sige, at det undrer mig meget, at det nu er bekymring for børnene, vi taler om her. Sådan har jeg egentlig ikke opfattet det. Jeg må sige meget klart og tydeligt, at jeg synes, at det er en rædselsfuld skik, når man i banderne tvinger de små til at begå kriminalitet, fordi man så selv slipper for straf. Og jeg må sige, at jeg er meget bekymret for, at det nu skal foregå for børn, der er under 14 år. Det er altså 13-årige, som muligvis vil blive tvunget ud i kriminalitet af børn, der er lidt ældre. Også derfor er jeg bekymret for den kriminelle lavalder.

Jeg kan ikke forstå, at det ikke gør indtryk – jo, måske kan jeg godt forstå, at det ikke gør indtryk på Dansk Folkeparti – på De Konservative, når fængselsbetjentene siger, at de simpelt hen ikke er uddannet til den her opgave. De ikke uddannet til at varetage, at børn ligger i cellerne og græder, fordi de skal være i fængsel. Hvordan er det sket, at De Konservative har kunnet ændre holdning til det her spørgsmål og nu går ind for at sætte 8.-klasses-børn i fængsel?

Kl. 11:37

Formanden :

Så er det fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 11:37

Kl. 11:40

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg forholder jeg mig altså ikke til, hvad fru Helle Thorning-Schmidt har opfattet. Det, jeg spørger om, er, om det her ikke er en bekymring også med hensyn til det her med rettighederne, som jeg da i hvert fald har opfattet at Socialdemokratiet giver udtryk for er noget, man går op i, for jeg synes altså, at det er vigtigt.

Jeg må sige, at det ikke passer, at fængselspersonalet siger det modsatte. Jeg kan forholde mig til en ganske, ganske udmærket kronik, som fængselsinspektør Hans Jørgen Engbo skrev i Berlingske Tidende, og som jeg faktisk vil anbefale fru Helle Thorning-Schmidt at læse. Den er egentlig god at få forstand af. Jeg har ikke ved tidligere debatter opfattet ham som en af de allerstærkeste strammere på det her område. Jeg synes faktisk, at det er sund fornuft. Fru Kirsten Ketscher ved jeg også har haft samme opfattelse og har givet udtryk for det mange gange, og jeg synes faktisk, at det er et meget, meget relevant og rimeligt synspunkt, som Dansk Folkeparti har taget hånd om, og som jeg kan høre regeringen nu også her i forbindelse med åbningen og i forbindelse med de initiativer, der kommer, også tager hånd om. Jeg synes, at det er ret og rimeligt, ikke alene at man ned-sætter den kriminelle lavalder, men at man også giver nogle rettigheder til dem, som Socialdemokratiet kalder børn – det er dem i 8. klasse – men som dem i 9. klasse indtil videre har haft.

Kl. 11:38

Formanden :

Så er det ordføreren.

Kl. 11:38

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jeg synes da, det er fint, at fru Pia Kjærsgaard lytter til fængselsinspektørerne. Vi har lyttet til mennesker, der er helt inde i fængslerne, manden på gulvet, altså fængselsfunktionærerne, og de er ikke optaget af at få sænket den kriminelle lavalder.

Jeg må bare sige, at det, et 8.-klasses-barn har brug for, er, at forældre, at politi, at de sociale myndigheder hurtigt får sat sig sammen og skabt en handlingsplan for det barn. Jeg må omvendt spørge: Gør det slet ikke indtryk på fru Pia Kjærsgaard, at regeringens egne eksperter, folk, der ved noget om det her, siger, at det vil skabe flere kriminelle unge og dermed flere ofre for kriminalitet? Jeg forstår ikke, at den virkelighed og de gode råd, man får fra eksperterne, ikke trænger ind hos Dansk Folkeparti og selvfølgelig også hos De Konservative og hos Venstre.

Kl. 11:39

Formanden :

Så er det fru Henriette Kjær for en kort bemærkning.

Kl. 11:39

Henriette Kjær (KF):

Jeg vil gerne have Socialdemokraterne til at forklare, hvordan man med den ene hånd vil spendere, sidst vi hørte tallet, var det 36 mia. kr., på en vækstpakke, mens man med den anden hånd vil brandskatte erhvervslivet. Jeg kan forstå, at de 36 mia. kr. i en vækstpakke skal bruges på at stimulere jobsituationen, så der bliver skabt nye job. Men med den anden hånd gør man det meget, meget svært for danske virksomheder at være placeret i Danmark. Den plan, som Socialdemokraterne har lagt frem, hvor man hæver selskabsskatten, vil jo betyde, at danske virksomheder i nogen grad vil flytte til udlandet, og at nye virksomheder slet ikke vil etablere sig i Danmark. Den politik hænger overhovedet ikke sammen, og derfor kan den kun betegnes som rent blændværk. Men det ville være rart at høre, hvad tanken bag den politik er.

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:40

Helle Thorning-Schmidt (S):

Danmark har brug for en vækstpakke her og nu. Regeringens initiativer er slået fundamentalt fejl. Man har frigivet SP, man har givet skattelettelser og giver flere i 2010, og samtidig falder forbruget. Det er en skandale af dimensioner, at man har gennemført en økonomisk politik, der ikke virker, og skandalen bliver endnu større, når vi så konstaterer, at regeringen ikke har tænkt sig at korrigere den politik, der ikke virker.

Det er derfor, Socialdemokraterne meget tydeligt har sagt, at vi vil have en vækstpakke, der her og nu sætter gang i ordrebøgerne ude i det private erhvervsliv, så folk får noget at bestille. Det er for den enkeltes skyld, men det handler også om samfundets og økonomiens holdbarhed på lang sigt. Hvis vi har ledighed i Danmark, hvis vi når op på at have 200.000 ledige, vil der være en del af dem, som er langtidsledige. Det betyder, at ledigheden pludselig bliver et strukturelt problem for dansk økonomi. Det vælger regeringen at sidde at se på, selv om vi ved, at langtidsledighed vil forringe den danske holdbarhed i mange, mange år ud i fremtiden. Derfor foreslår Socialdemokraterne en stor vækstpakke, og jeg synes egentlig, at regeringen hurtigt skulle komme til fornuft og foreslå det samme.

Kl. 11:41

Formanden :

Så er det fru Henriette Kjær for en kort bemærkning.

Kl. 11:41

Henriette Kjær (KF):

Men det var da en lang tale uden noget svar. Jeg bliver nødt til at citere Peter Birch Sørensen, der er en af vismændene. Han siger, at byrden ved selskabsskatten i en lille åben økonomi som den danske i meget høj grad vil blive væltet over på lønmodtagerne. Dermed hæmmes den indenlandske kapitaldannelse, hvilket reducerer lønmodtagernes produktivitet og dermed deres realløn.

Jeg forstår stadig væk ikke, at Socialdemokraterne kan arbejde for, at vi får en forringet konkurrenceevne, at danske virksomheder får det sværere. For jeg håber, vi kan blive enige om, at uden aktive danske virksomheder, der kan ekspandere, og som kan eksportere deres varer til andre lande, er der ikke nogen arbejdspladser.

Kl. 11:42

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:42

Helle Thorning-Schmidt (S):

For det første tror jeg, det er væsentligt at få slået fast, at når vi vil skabe en reform af selskabsskatten, vil vi jo først gøre det, når virksomhederne er i stand til at betale. For det andet er det væsentligt at få slået fast, at det her jo primært vil rette sig mod de finansielle virksomheder, som rent faktisk ikke har særlig gode muligheder for at flytte sig ud af landet. Og for det tredje er det vigtigt at få slået fast, at Danmark jo ikke vil have en højere selskabsskat end de lande, der omgiver os. Danmark har i dag en lavere selskabsskat end Tyskland og Sverige. Når vi gennemfører vores reform af selskabsskatten, vil vi sikre, at de multinationale selskaber kommer til at skulle betale skat – det vil være noget nyt – og vi vil sikre, at selskabsskatten kommer på niveau med de lande, vi normalt sammenligner os med.

Samtidig er det også nødvendigt at spørge: Hvad vil vi egentlig bruge pengene til? Jo, pengene skal jo netop bruges til at uddanne den næste generation. Og er der noget, virksomheder i Danmark har brug for, er det veluddannet arbejdskraft, børn og unge, som kan skabe vækst, skabe fornyet produktivitet, skabe god konkurrencekraft i Danmark. Det er der, vi siger: Måske skal de betale lidt mere i selskabsskat. Pengene går direkte til det råstof, de har så god brug for: børn, der uddannes i høj grad.

Kl. 11:43

Formanden :

Vi har så mange, der gerne vil have ordet. Og der er også nogle, der ikke kan få det. Jeg beder om, at man overholder taletiden.

Det er hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 11:43

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Tak for det, og tak, fordi jeg kom med.

Jeg kan forstå på fru Helle Thorning-Schmidt, at Socialdemokraterne mener, at man ikke skal have en statsminister, som frygter fru Pia Kjaersgaard. Men jeg forstår det også sådan, at Socialdemokraterne har ændret både deres retspolitik og udlændingepolitik netop af frygt for fru Pia Kjaersgaard. Man har også fået en reformangst, som slet ikke var kendt i 1990'erne, netop af frygt for fru Pia Kjaersgaard. Eller måske er det nærmere en frygt for hr. Villy Søvndal, det er svært at vide. Det er i hvert fald præget af frygt og ikke af en fremtidsoptimisme, ikke af, at man vil gøre noget for at skabe vækst i det danske samfund.

Sandheden er jo, at vi lige har hørt, at Socialdemokraterne vil sætte skatten op for erhvervslivet. Det hæmmer væksten. Socialdemokraterne vil øge beskatningen af forbrugsgoder. Det hæmmer væksten. Socialdemokraterne vil sætte skatten op for borgerne. Det hæmmer væksten.

Hvad er det egentlig, Socialdemokraterne vil gøre ved, at Danmark ser ud til at få en af de laveste vækstrater i OECD overhovedet, når man kommer med det ene væksthemmende forslag efter det andet?

Kl. 11:45

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:45

Helle Thorning-Schmidt (S):

Socialdemokraterne er på ingen måde bange for reformer. Vi er parat til reformer, og det var også netop derfor, at jeg selv satte mig i spidsen for at få ændret efterlønnen. Hvis Socialdemokraterne ikke havde sagt meget tydeligt, at vi ville ændre efterlønnen, tror jeg ikke, at der var blevet en efterlønsreform i Danmark. Vi er netop i god tid gået ind og har spurgt: Hvordan skal vi ændre efterlønnen, så den kommer til at svare til de faktiske forhold, vi har i vores økonomi?

Så Socialdemokraterne har ingen problemer med reformer. Vi vil ikke lige ændre efterlønnen i de kommende år – det synes vi sådan set vi har gjort – men lad os da bare diskutere reformer. Selvfølgelig skal holdbarheden være i orden.

Kl. 11:45

Formanden :

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 11:45

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Man kan jo diskutere hvad som helst, men det er ikke nok bare at lade det blive ved snakken. Jeg synes, det er en fin retorisk øvelse, man laver, i forhold til efterlønnen. Sandheden er jo, at Socialdemo-

kraterne har været med til at sikre, at der ikke bliver lavet de nødvendige reformer af bl.a. efterlønnen. Det vil sige, at folk, der sagtens kan arbejde, kan blive forsørget af det offentlige, men når de fylder 70 år, vil der ikke være midler til, at de kan få en ordentlig sundhedsbehandling, fordi man ikke sikrer, at der er det økonomiske grundlag for, at det kan lade sig gøre.

Samtidig blev der ikke svaret på, hvad man vil gøre i forhold til alle de her væksthemmende forslag, man har i forhold til både borgere, erhvervsliv, forbrugsgoder osv. Hvis Socialdemokraterne og SF's skatteforslag bliver gennemført, får vi den femte højeste marginalbeskatning i OECD; det er en ny dansk rekord. Det er en særlig beskatning af de mennesker, der er mest initiativrige, en særlig beskatning af de mennesker, som skaber flest arbejdspladser. Hvor kommer væksten fra?

Kl. 11:46

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:46

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jeg har desværre ikke tid til at gennemgå alle de faktuelle fejl, som ordføreren har begået, men jeg vil gerne sige, at det åbenbart er blevet almindeligt anerkendt, at de allerdygtigste, de allerklogeste og de allermest produktive i samfundet er dem, der tjener over 1 mio. kr. om året, og det er måske også derfor, ordføreren ikke forstår, hvor vigtigt det kan være for mennesker at gå på efterløn. Men der er faktisk mennesker derude, f.eks. i slagteriindustrien, som er utrolig produktive, som skal arbejde utrolig hårdt, og som – vil jeg nok også sige – af og til skal arbejde hårdere end den person, som tjener 1 mio. kr. om året. De mennesker har brug for at gå på efterløn. Vi kan jo være uenige om, hvorvidt det er en god idé, men der er rent faktisk mennesker i vores samfund, som er trætte, når de når efterlønsalderen, og som har brug for at trække sig tilbage. Den uenighed er måske grunden til, at vi ikke er i samme parti, men Socialdemokraterne har fuld forståelse for, at der stadig er brug for efterløn i Danmark.

Kl. 11:47

Formanden :

Så er det hr. Torsten Schack Pedersen for en kort bemærkning.

Kl. 11:48

Torsten Schack Pedersen (V):

Hr. Ole Sohn nævnte i sit spørgsmål til Venstres ordfører vigtigheden af tryghed. Jeg er meget enig med hr. Ole Sohn i vigtigheden af, at der er tryghed for danskerne. Og man må jo bare nøgternt konstatere, at tryghed bestemt ikke er, hvad Socialdemokratiet og Socialistisk Folkepartis skatteudspil skaber. Det, der skulle være mejslet i granit, og det, der ikke kunne ændres et komma på, blev ændret. Der gik 4 timer, fra det var fremlagt, og til hr. Villy Søvndal ændrede på flypassagerafgiften efter et venligt opkald fra Bornholm; der gik vel 4 dage, så var det registreringsafgiften, der blev lavet om. Og nu kan vi så i Politiken i dag forstå, at når Socialdemokratiets og Socialistisk Folkepartis skatteordførere udtaler sig om boligejerne og boligbeskatningen, har det ikke noget med skattepolitik at gøre. Det er dog imponerende, at skatteordførerne fra S og SF kommer med forslag, der vedrører boligejernes økonomi, men som ikke er en del af skattepolitikken.

Der er givet et klippefast løfte om, at det hverken er mere eller mindre, S og SF vil gøre i forbindelse med skattepolitikken, men nu kan vi så forstå, at det åbenbart ikke gælder boligskatterne. Mener fru Helle Thorning-Schmidt ikke, at det bidrager til utryghed hos danskerne?

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 11:49

vel, men der kommer skattelettelser, fordi vi rent faktisk hæver beskæftigelsesfradraget. Så: Jo, der kommer skattelettelser, men der kommer ikke andre stigninger end dem, S og SF har lagt fuldstændig åbent og ærligt frem i vores skatteoplæg.

Kl. 11:49

Kl. 11:52

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jeg skal forsøge at svare enkelt på et meget indviklet spørgsmål. Svaret er jo ganske enkelt: Boligskatterne ligger fuldstændig fast, rentefradraget ligger fuldstændig fast, og indkomstskatterne ligger fuldstændig fast for helt almindelige lønmodtagere. Det er meget, meget enkelt. Og vi vil gøre det modsatte af regeringen, som sagde ét før valget og gjorde noget andet lige efter valget. Det har vi sådan set lært af, og det vil vi aldrig nogen sinde gøre. Før et valg vil vi sige, lige præcis hvad vi agter at gøre efter valget, og ikke putte med det, som tidligere statsminister Anders Fogh Rasmussen gjorde det.

Så boligskatterne ligger fuldstændig fast. Men jeg vil godt sige til ordføreren, som måske er bekymret: Det kan jo godt være, at vi på et tidspunkt får mulighed for at lette skatterne. Det kan man ikke vide, og der må jeg så sige til befolkningen og til ordføreren, at hvis vi på nogen måde får mulighed for at lette beskatningen, uden at det går ud over vores samfundsøkonomi eller vores velfærd, kan det jo godt være, at vi gør det.

Kl. 11:50

Formanden :

Hr. Torsten Schack Pedersen for en kort bemærkning.

Kl. 11:50

Torsten Schack Pedersen (V):

Tilgiv mig, at jeg bliver lidt rystet, for nu har vi i 8 år skullet lægge øre til, at ufinansierede skattelettelser var det, regeringen gjorde, og at det simpelt hen var det værste, der fandtes. Men hvis Socialdemokratiet vil lette beskatningen, må jeg jo være stensikker på, at man ikke vil gøre det ufinansieret. Det er o.k., men så skal det jo være finansieret andre steder, og nu kan vi forstå, at man åbenbart har nogle områder, som man vil lempe på, og som ikke er en del af skatteudspillet. Det må jo også betyde, at man så har nogle finansieringsforslag liggende i skuffen, som man så burde præsentere for danskerne.

Jeg synes, det er imponerende, at Socialdemokratiets og SF's skatteordførere udtaler sig om boligskat, og at det så bliver afvist med: Jamen det har ikke noget med skat at gøre, og derfor er det ikke med i skatteudspillet. Finansieringen af det er heller ikke med i finanslovudspillet. Men nu kan vi jo så forstå, at der åbenbart er en række yderligere skattestigninger, som Socialdemokratiet går og putter med, og hvis det er fru Helle Thorning-Schmidts opfattelse, at den usikkerhed, som vi nu igen er vidne til, er med til at sikre danskerne igennem krisen, synes jeg, at vi har oplevet noget særligt i dag.

Kl. 11:51

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:51

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jeg begynder at blive helt glad for spørgeren, for han giver mig lejlighed til igen og igen at få sagt, at der ikke kommer andre skattestigninger end dem, som S og SF har lagt frem. Vi putter ikke med det; vi gør ikke noget efter et valg, som vi ikke har sagt før et valg. I modsætning til regeringen siger vi, helt præcis hvad det er, vi agter at gøre, og det gennemfører vi naturligvis efter et valg.

Ordføreren har ret i, at der kommer skattelettelser; der kommer skattelettelser til helt almindelige lønmodtagere. De er beskedne, ja-

Formanden :

Så er det hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 11:52

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak. Jeg tror, at det, der måske skaber en del utryghed her i salen og sikkert også i den danske befolkning, er, at det er meget svært at finde ud af, om man kan stole på fru Helle Thorning-Schmidt. Da Socialdemokratiet og SF præsenterede det her skatteforslag på et pressemøde, blev det sagt, at det var ultimativt for Det Radikale Venstre. Hvis Det Radikale Venstre ville være med, var det fint, men det var ultimativt, og der kunne ikke ændres i det.

Så cykler man ud til B.T.s redaktion og tager imod telefonopkald. Der er en, der ringer, som synes, at der er et problem i et eller andet hjørne af skatteforslaget, hvorefter det bliver sagt med det samme, at det må man da kigge på og eventuelt lave om. Så var der nogle journalister, der begyndte at bore lidt i, at det med kørselsafgifter og registreringsafgifter måske var lidt uholdbart, og så blev det pludselig sagt – sådan en lørdag aften – at så ville man da lave det om. Så ville man godt nok miste et provenu på 24 mia. kr., men det måtte man så kigge på. Det henter sig hjem i år 6, kunne vi forstå.

Nogle af os interesserer os lidt for, hvordan man henter det hjem. Det kan vi så ikke få noget svar på, men vi kan være sikre på, at det er finansieret. Alt er finansieret, vi må bare ikke få at vide hvordan. Altså, kan man ikke forstå i Socialdemokratiet, at det skaber utryghed i den danske befolkning, at man kører sådan en zigzagkurs over ganske få dage?

Kl. 11:53

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:53

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jeg er faktisk ret rørt over, at der er så stor bekymring for, om oppositionen kan gennemføre sin politik. Jeg har det normalt sådan, at jeg er meget bekymret for, om regeringen kan, og jeg vil hellere have, at regeringen lader være at gennemføre sin politik. Men jeg takker for, at der er utryghed om det her spørgsmål.

Man skal ikke være bekymret. Det, vi har sagt nu, er, lige præcis hvilke skatter vi vil hæve, og lige præcis hvilke skatter vi ikke vil hæve. Der er ikke så meget at raffe om. I modsætning til regeringen har vi lagt det frem i god tid før et valg, så man kan sige: Det her er det, der kommer til at ske, når vi får et nyt flertal. Det er i virkeligheden meget, meget enkelt.

Kl. 11:54

Formanden :

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 11:54

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det, der er meget enkelt, og som står fuldstændig krystalklart, er det det, der fremgik af pressemødet, er det det, der fremgik, efter man havde været på B.T.s debatredaktion, eller er det det, der fremgår efter lørdag aften, hvor der kom et telegram ud om, at man nu havde ændret på det med kørselsafgift og registreringsafgift? Eller er det det, som fru Helle Thorning-Schmidt siger nu? Og relaterer det sig så til det, man lavede på pressemødet, eller hvad? Eller kommer de

ændringer, man nu har lovet befolkningen efterfølgende, så ikke? Skal pendlerafgiften for bornholmerne gennemføres alligevel, selv om kammeraten hr. Villy Søvndal egentlig havde stillet i udsigt, at man pillede den ud af forslaget?

Kan fru Helle Thorning-Schmidt ikke godt se, at det skaber en del usikkerhed? Da vi jo egentlig bare har den rolle herinde i Folketinget, at vi prøver at skabe lidt arbejdsglæde hos alle – det skal køre, og vi skal alle sammen gå rundt og synes, at det er hyggeligt – kunne det jo være befriende, hvis fru Helle Thorning-Schmidt ville bruge den her åbningsdebat til en gang for alle at slå fast, hvad det er, der gælder fra nu af, så vi alle sammen er bekendt med det og med det som udgangspunkt i opløftet tilstand kan debattere videre.

Kl. 11:55

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 11:55

Helle Thorning-Schmidt (S):

Lad os starte med et af de punkter, som hr. Kristian Thulesen Dahl spørger om, f.eks. kørselsafgifterne. Det er jo rigtigt, at vi har sagt, at det skal være langt, langt billigere at købe en miljørigtig og grøn familiebil, og så bliver det desværre også nødt til at være lidt dyrere at bruge bilen. Så langt tror jeg også jeg er enig med regeringen. Sidst vi tog en beslutning om det her, var regeringen enig i det.

Så har vi sagt, at folk jo skal have mulighed for at indrette sig på det her system. Derfor har vi en periode på 5 år, hvor det ikke koster penge at køre i bilen, men hvor man tværtimod får den enorme skattelettelse, altså helt op imod en halvering af registreringsafgiften, for at anskaffe sig en bil, som er grønnere end den, man har i dag. Det handler dybest set om, at mennesker skal have tid til at forberede sig på den udvikling, der sker, og det passer jo ikke, som ordføreren siger, at det skaber et hul i statskassen. Det gør det på ingen måde. Hvis man skulle argumentere på samme måde over for regeringens samlede skattepakke, skulle man jo sige, at vores er finansieret over 5 år, og regeringens og Dansk Folkepartis skattepakke er finansieret over 10 år. Så selvfølgelig skaber det ikke hul, at man udskyder betalingen i 5 år.

Kl. 11:56

Formanden :
Så er det hr. Mike Legarth for en kort bemærkning.

Kl. 11:56

Mike Legarth (KF):

Jeg vil spørge fru Helle Thorning-Schmidt, om hun vil bekræfte det, jeg har forstået på Socialdemokraterne og SF's skattepolitik, at selskabsskatten skal hæves fra det, den er i dag, nemlig 25 pct., til 28 pct. Jeg vil gå ud fra, at vi, på trods af at vi står i hver vores lejr, har en fast overbevisning om, at det er erhvervslivets konkurrencevilkår, der er afgørende for, at vi kan skabe den vækst og velstand i Danmark, der gør, at vi kan levere den velfærd, vi gerne vil. Hvordan passer det så med, at vi vil brandskatte erhvervslivet, når vi nu ved fra uvildige økonomiske eksperter, så det behøver vi ikke politisk at debattere, at det vil blive væltet over på produktionen i Danmark, at det vil gøre, at der vil blive investeret mere i udlandet, sådan at skattepengene vil blive lagt der, og vi vil få sværere ved at tiltrække investeringer her? Hvad er svaret på det, og hvad vil fru Helle Thorning-Schmidt sige til de medarbejdere, der vil blive afskediget, fordi virksomheder og aktivitet bliver flyttet til udlandet?

Kl. 11:57

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 11:57

Helle Thorning-Schmidt (S):

Ordføreren har ikke ret i, at vi vil hæve selskabsskatten fra 25 til 28 pct. Vi vil hæve selskabsskatten, og vi vil få 3 mia. kr. ind på det, men det skal ske ved en reform af selskabsskatten, som der også står i vores skatteoplæg. Det vil bl.a. betyde, at de multinationale selskaber skal betale skat. Regeringen har jo ikke magtet at sikre, at det er sket over de sidste 8 år. Den opgave vil vi gerne løse.

Så er det, vi diskuterer konkurrenceevne i Danmark. Hvad er det egentlig, der skaber konkurrencekraft? Jeg spørger: Skaber det konkurrencekraft i Danmark, at der er en mindre andel af en ungdomsårgang, der får en ungdomsuddannelse i dag, end da regeringen kom til? Skaber det konkurrencekraft? Skaber det konkurrencekraft, at vi nu må se 200.000 arbejdsløse i øjnene, hvoraf nogle af dem bliver langtidsledige og måske også oplever skader på den generelle holdbarhed, og at vi får en enorm gæld til følge? Skaber det gode vækstbetingelser i Danmark? Nej, det gør det ikke.

Det bedste, vi kan gøre for væksten i Danmark, er at sikre, at der er plads og tid til innovation, og at vi får en arbejdsstyrke, som er uddannet. Regeringen har ikke sikret nogen af delene.

Kl. 11:59

Formanden :
Hr. Mike Legarth, en kort bemærkning.

Kl. 11:59

Mike Legarth (KF):

Jeg forstår det sådan, og ellers må jeg blive rettet, at det svarer til 3 pct. Det er en omregning, hvis resultat svarer til at gå fra 25 til 28 pct. Sådan må alle uvildige eksperter lægge det ud, og vi vil gerne have en forklaring, hvis det ikke er sådan, det forholder sig.

Nu fik jeg nogle spørgsmål fra fru Helle Thorning-Schmidt om, hvad der skulle til. Jeg fik ikke nogle svar. Selvfølgelig er konkurrencedygtighed og konkurrenceevne vigtige, og det er også det, den her regering har sat på dagsordenen, samt forskning, uddannelse og skatteforhold, som jo er konkurrenceelementer.

Hvordan forholder Socialdemokratiet sig til, at man nu vil kræve en ekstraskat fra dem, som har taget en langvarig uddannelse, har rejst rundt i udlandet og har kunnet tilegne sig en viden, som andre ikke har, som har haft held med deres virksomheder – at dem vil man nu belaste med en ekstra topskat? Når nu vi ved, at indtjeningen hos den ene procent af befolkningen, der tjener mest, udgør 27 mia. kr. af skattegrundlaget, så behøver man ikke at tænke ret langt, før man ved, at mange af dem vil rejse ud af landet og lægge deres skattebetalinger andetsteds. Hvad er svaret på det fra Socialdemokratiet?

Kl. 12:00

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 12:00

Helle Thorning-Schmidt (S):

Hvis man er interesseret i konkurrencekraft i Danmark, hvis Venstre og Konservative reelt er interesseret i det, så burde de vågne op hver morgen og græmmes, fordi det efter 8 års opgang i økonomien ikke er lykkedes at sikre, at der er en større andel af en ungdomsårgang, der får en uddannelse.

Det, Danmark skal klare sig på i fremtiden, er det, der er mellem ørerne på os, og derfor kan det da ikke være så svært at forstå – apropos det, der er mellem ørerne på os – at vi skal satse på uddannelse. Det er det, Socialdemokraterne vil, det er det, som regeringen har forsømt i nu 8 år. Det er pinligt. Det er pinligt, at der nu er en mindre andel af en ungdomsårgang, der får en ungdomsuddannelse,

end da regeringen kom til. Det er så pinligt, at man burde græde over det hver eneste morgen.

Kl. 13:01

Så vil jeg godt lige have lov til at sige om millionærskatten, at det jo er rigtigt, at vi har sagt, at vi gerne vil give et løft til pensionisterne, vi vil også gerne sætte skatten ned for helt almindelige lønmodtagere, som arbejder, og derfor vil vi gerne hæve beskæftigelsesfradraget. Pengene skal findes. De findes ved at inddrage, ikke engang det hele, men noget af den skattelettelse, som regeringen og Dansk Folkeparti har givet de allerbedst lønnede i Danmark, dvs. at en millionær kommer til at betale mindre i skat til næste år med vores skattepolitik end i dag med en VKO-regering.

Kl. 12:01

Formanden :

Hvis Folketinget hører efter, skal jeg oplyse, at vi har følgende, der resterer på spørgelisten:

Tina Nedergaard, Line Barfod, Jacob Jensen, Karsten Lauritzen, Bent Bøgsted, Søren Pind, Frank Aaen, Hans Christian Schmidt, Pia Adelsteen, Sophie Løhde, Kristian Pihl Lorentzen, Hans Kristian Skibby, Birgitte Josefsen, Eyvind Vesselbo, Erling Bonnesen og Louise Schack Elholm – i den rækkefølge, jeg har nævnt.

Der resterer en halv time af tiden til spørgsmål til fru Helle Thorning-Schmidt. Hvis vi går matematisk frem, så vil den ende omkring Hans Christian Schmidt ud fra den rækkefølge, jeg har nævnt, men vi gør det, at tingsekretærerne bliver siddende, når nu vi udsætter mødet, så man kan gå op og se, hvor man står, således at partierne internt stadig kan flytte rundt, hvis de ønsker det.

Vi har forsøgt at fordele ønskerne, så partierne bliver rimeligt behandlet. Men det er altså muligt at gå herop og se, hvor man står på listen, såfremt man gerne vil bytte, for vi når ikke dem alle sammen.

Jeg skal her udsætte mødet. Mødet genoptages kl. 13.00.

:

Mødet er udsat. (Kl. 12:02).

Kl. 13:00

Forhandling

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Jeg skal for første gang i min egenskab af nyvalgt næstformand prøve at lede forhandlingerne.

Det er sådan, at den socialdemokratiske ordfører og formand har ½ time tilbage til at få spørgsmål og besvare korte bemærkninger.

Den første, der har bedt om at få en kort bemærkning, er fru Tina Nedergaard. Værsgo.

Kl. 13:00

Tina Nedergaard (V):

Mener Socialdemokraternes formand selv og helt seriøst, at den måde er troværdig, som Socialdemokraterne fører skattepolitik på? Vi har fulgt det i mange år, og vi har set, at fru Helle Thorning-Schmidt selv har været for henholdsvis imod, for henholdsvis imod et skattestop. Man har været for henholdsvis imod, for henholdsvis imod ufinansierede skattelettelser. Altså, kan fru Helle Thorning-Schmidt ikke selv erkende, at befolkningen er bekymret og utryg ved, at den ikke ved, hvor den har Socialdemokraterne? Man ændrer strategi og politik hele tiden, afhængigt af hvor befolkningen stiller sig. Er det ikke utrygt for befolkningen?

Kl. 13:01

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Værsgo til ordføreren.

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jeg føler mig egentlig helt overbevist om, at befolkningen er fuldstændig tryk ved Socialdemokraternes skattepolitik. Vi har meget tydeligt lagt frem, at vi ikke agter at beskatte almindelige indkomster hårdere, faktisk tværtimod får man en skattelettelse. Vi har sagt, at boligbeskatningen vil vi lade være i ro, og så har vi præcist – præcist – angivet, hvor man skal betale lidt mere, og hvad pengene skal gå til. Det har vi gjort, fordi vi har kigget på, hvad Venstre har gjort igennem årene.

Jeg må sige, at jeg var meget skuffet over Venstre, da man i valgkampen i 2007 sagde til mig, at jeg puttede med det, og at det var os, der ville løbe fra løfter om skat, hvorefter man lige efter valget løb fra alle løfter, når det handlede om skattepolitik, og gik i gang med den skattereform, man havde lovet man ikke ville gå i gang med, og ændrede rentefradraget, selv om man havde lovet, at man ikke ville røre ved det. Så vi har lært utrolig meget af Venstres måde at føre skattepolitik på. Den agter vi ikke at gentage. Det, vi siger før et valg, gennemfører vi efter et valg.

Kl. 13:02

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Tina Nedergaard igen.

Kl. 13:02

Tina Nedergaard (V):

Det er meget interessant, for det, man sagde på pressemødet, om, at man ikke kunne ændre et eneste komma – intet kunne ændres ved det fælles skatteudspil, man havde lavet med SF – ændrede man jo bare en uge efter. Altså, man fjernede finansieringen for 25 mia. kr. bare en uge efter. Er der en enkelt person, der ringer fra Bornholm og spørger hr. Villy Søvndal, om ikke man kan ændre en lille smule på noget af det, der generer bornholmerne, jo, så kan man såmænd også det.

Det er altså en lang stribet af ændrede holdninger, der hele tiden har været fra Socialdemokraternes side om skattepolitikken. Jeg synes, at fru Helle Thorning-Schmidt skal forklare befolkningen, hvorfor hun også personligt har ændret mening så mange gange.

Kl. 13:03

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 13:03

Helle Thorning-Schmidt (S):

Vi har fuldstændig tydeligt sagt, hvad vi agter at gøre med skatten. Vi har lagt det frem, 2 år før der skal afholdes valg. Det har vi jo netop gjort for at skabe maksimal tryghed. Hvis vi kigger på det roadpricingsystem, som vi har lagt frem, må vi bare konstatere, at vi har sagt, at det skal være billigere at købe en miljørigtig bil og det skal være dyrere at køre i den. Vi har lagt frem, præcis hvordan vi vil gøre det. Venstre har samme princip, men i modsætning til Socialdemokraterne har Venstre endnu ikke fremlagt helt almindelige beregninger for, hvordan man agter at gøre det. Så kom ikke til mig og tal om, at der mangler klarhed for skattepolitikken. Venstre lader åbenbart folk gætte på, hvad der kommer til at gælde i deres roadpricingsystem.

Kl. 13:03

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak. Den næste spørger er fru Line Barfod.

Kl. 13:03

Kl. 13:06

Line Barfod (EL):

Vi er jo meget enige om, at der er et stort behov for at investere i at få skabt nogle job, og at det er et kæmpe problem, at arbejdsløsheden bare vokser og vokser, uden at regeringen gør noget. Men vi synes jo også, det er vigtigt, at man tager sig af de arbejdsløse, indtil vi får skabt jobbene, og der er det altså et problem, når man f.eks. kommer ud og snakker med en arbejdsløs murer, der kan fortælle, at da han blev arbejdsløs og kom på dagpenge, mistede han altså halvdelen af sin indtægt.

Derfor glæder det mig selvfølgelig at høre, at Socialdemokraternes formand, ordføreren, på Socialdemokraternes kongres åbnede op for at drøfte med LO, hvordan vi kan gå ind og sikre et bedre dagpengesystem, så det bliver mere attraktivt at forsikre sig – forhåbentlig også sådan, at dagpengene bliver hævet, og det er det, jeg gerne vil spørge ordføreren om. Er Socialdemokraterne indstillede på at se på, hvordan vi kan få hævet dagpengene, så man ikke mister halvdelen af sin indkomst, når man bliver arbejdsløs?

Kl. 13:04

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Værsgo til ordføreren.

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jeg er helt enig med fru Line Barfod i, at når man kommer på dagpenge, oplever man et tab i indkomst, som virkelig kan mærkes. Det jo det, de tusinder, som har været på fordeling i de sidste måneder, har mærket. Mange oplever en halvering af deres indkomst, og samtidig må de så forstå, at det ikke er dem, der er de vigtigste i Danmark, det er millionærerne, som regeringen bruger utrolig lang tid på at forsvare.

Jeg har stor indføling med de mennesker, som mister halvdelen af deres indkomst, når de bliver arbejdsløse, og det er også derfor, vi har sagt til fagbevægelsen, at vi gerne vil diskutere en dagpengereform, der virker. Arbejdsmarkedets parter skal naturligvis være med. Jeg kan ikke stå her i dag og bare love højere dagpenge, det kunne jeg ikke drømme om, for pengene skal naturligvis være der, men vi går gerne ind i at drøfte en ændring af dagpengene, og det er derfor, jeg har kvitteret positivt for formanden for LO's udmelding på det her område.

Kl. 13:05

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Line Barfod igen.

Kl. 13:06

Line Barfod (EL):

Det lyder rigtig godt at kigge på dagpengene, men det afgørende er jo, at der så også kommer en forhøjelse af dagpengene. Altså, det, der er sagt omkring den danske model, som beskæftigelsesministeren har rejst rundt i verden og reklameret for, har jo netop bygget på, at man kunne have en social tryghed, når man blev arbejdsløs, men det har man altså ikke, når man som arbejdsløs murer kun får halvdelen af den indtægt, man hidtil har haft. Så er det altså svært, fortæller mureren mig, at få råd til at betale sin husleje, få råd til at købe mad osv.

Derfor vil jeg gerne høre, om Socialdemokraterne ikke bare vil se på en dagpengereform, men vil se på en dagpengereform, hvor dagpengene hæves, så man ikke kun får halvdelen af sin indtægt, når man bliver arbejdsløs.

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 13:06

Helle Thorning-Schmidt (S):

Vi vil gerne kigge positivt på alle forslag. Jeg har jo selv tidligere, ja, faktisk for et år siden, foreslået, at man måske kunne forkorte dagpengeperioden mod at lade ydelsen være højere. Så der er forskellige muligheder. Det har jeg selv forsøgt at få gennemført. Regeringen ville ikke være med til det, for de var mere optagede af en ensidig forringelse af dagpengene.

Der er forskellige muligheder, når vi diskuterer dagpenge, og jeg brænder egentlig for at komme i gang og diskutere det her med arbejdsmarkedets parter, for vi er bestemt ikke håndske, når det handler om en dagpengereform.

Kl. 13:07

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak. Den næste korte bemærkning er fra hr. Jacob Jensen, værsgo.

Kl. 13:07

Jacob Jensen (V):

Man skal kunne være tryk ved det skatteudspil, den skattepolitik, som Socialdemokraterne lægger frem sammen med Socialistisk Folkeparti, var svaret fra fru Helle Thorning-Schmidt på spørgsmålet fra fru Tina Nedergaard for et øjeblik siden.

Mit spørgsmål er så blot: Hvad er det så, man skal være tryk ved? Er det det, som blev lagt frem i forbindelse med pressemødet, hvor man jo lancerede sit skatteudspil, og hvor der ikke kunne flyttes et komma, hvor ikke et punktum kunne ændres – slut, færdig, finale, sådan var det? Eller er det det, man lagde frem et par timer senereovre på B.T.s redaktion, hvor man var til telefoninterview? Eller er det det, man lagde frem et par dage efter, hvor der sent lørdag aften kom en meddelelse om, at man nu igen havde fjernet et element i sit skatteudspil? Hvad er det helt præcis, danskerne skal være trykke ved i Socialdemokraternes skattepolitik?

Kl. 13:08

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 13:08

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jeg har forsøgt at sige det flere gange, men jeg bliver nok nødt til at gøre det igen: Vi vil gerne indføre et roadpricingsystem. Når jeg kører rundt i København, kan jeg se, at danskerne kører i nogle meget gamle biler. Faktisk er det blevet sådan, at Danmark er blevet Europas bilkirkegård nummer et, og det vil vi gerne lave om. Måden, vi vil lave det om på, er ved at sænke registreringsafgiften betydeligt, rent faktisk halvere den på nogle af de mest grønne og miljørigtige biler, for samtidig at gøre det lidt dyrere at køre i bilen. Det vil vi ikke gøre over en nat, vi vil netop gøre det sådan, at vi halverer registreringsafgiften først for så siden hen, efter 5 år, at indføre et roadpricingsystem, altså at det skal koste lidt mere at køre i bilen. Det synes jeg er fuldstændig klart, vi har oven i købet sagt, hvor meget det skal koste mere.

Det, jeg egentlig mangler i debatten, er, at Venstre nu kommer frem med, hvad der er deres model for et roadpricingsystem. Man har sagt, at man gerne vil have det, men man har forsømt at lægge en klar model frem, og jeg mangler den stadig. Måske får vi den i dag, hvem ved?

Kl. 13:09

Kl. 13:12

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Værsgo til hr. Jacob Jensen.

Kl. 13:09

Kl. 13:12

Jacob Jensen (V):

Det, jeg mangler i debatten, er sådan set en tryghed på vegne af danskerne om, hvad det er for en politik, vi så kan forvente os. Nu får vi et par fragmenter, men kan vi være sikre på, at det er det, der holder efter et valg, hvis Socialdemokraterne i givet fald skulle komme til magten? Eller er det det, som vi fik præsenteret på Socialdemokraterne og SF's fælles pressemøde? Eller er det det, der blev præsenteret på B.T.s redaktion ganske få timer senere, hvor man jo også pilkede elementer ud? Pendlerafgiften blev pludselig taget ud, fordi der var en bornholmer, der ringede ind og var bekymret over det element. Eller er det det, som man fremlagde få dage efter, hvor man fandt ud af, at det nu var galt med registreringsafgiften? Vups, så tog man det ud fra sit udspil.

Hvad er det helt præcis, danskerne skal være trygge ved i det udspil – eller de forskellige udspil må vi jo forvente at det så er? Kommer der flere udspil fra Socialdemokraternes side?

Kl. 13:10

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Så er det ordføreren.

Kl. 13:10

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jeg må forstå, at pickuppen er gået lidt i stå oppe hos Venstre, eller også er det i Venstres presseafdeling. Jeg ved det ikke, men man kan være fuldstændig tryk ved den skattepolitik, S og SF har lagt frem. Det er jo faktisk historisk og ganske usædvanligt, at to partier i opposition 2 år før et valg lægger fuldstændig klart frem, hvad vi agter at ændre i den skæve skattereform, regeringen og Dansk Folkeparti har gennemført, lige præcis hvilke ændringer der vil blive. Og alt det, vi ikke vil røre ved, har vi sagt meget, meget præcist.

Jeg vil opfordre hele Venstres folketingsgruppe til at læse udspillet igen og derved få fuldstændig klarhed over, hvilke elementer vi agter at ændre, og hvilke vi agter at lade være.

Kl. 13:11

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Den næste for en kort bemærkning er hr. Karsten Lauritzen. Værsgo.

Kl. 13:11

Karsten Lauritzen (V):

Der er nogle, der mener, at der er lidt utryghed med hensyn til skattepolitikken, og jeg har ikke fået meget større klarhed her i dag. Men jeg vil godt gå til et andet emne, hvor jeg vil vove at påstå at der også er lidt utryghed, nemlig udlændingområdet. Fru Helle Thorning-Schmidt anklager ganske fejlagtigt i sin ordførertale regeringen for massivt vælgerbedrag – hvis jeg fik skrevet det rigtigt ned – men er sandheden ikke, at det ikke er regeringen, men oppositionen, der i hvert fald planlægger massivt vælgerbedrag? Det var det indtryk, man fik, hvis man hørte P1 Debat den 12. september 2009, hvor Det Radikale Venstres leder, fru Margrethe Vestager, var med. Hun sagde om udlændingebatten:

Altså, den måde, som VKO i øjeblikket har asylpolitikken på, har vi jo aftalt at der skal ændres på – har vi jo aftalt at der skal ændres på.

Det er ikke noget, vi har hørt meget om i Folketingssalen, og det, jeg godt vil spørge fru Helle Thorning-Schmidt om, er, hvad den her såkaldte hemmelige udlændingeaftale præcis indeholder. Hvad er der aftalt?

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Værsgo til ordføreren.

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jeg er glad for, at jeg bliver spurgt om det her med massivt vælgerbedrag, for det giver mig jo anledning til at uddybe, hvad jeg mener, og det er egentlig ikke så svært. Når man i valgkampen 2007 lover 80-90 mia. kr. til nye hospitaler, men man så 2 år efter giver 40 mia. kr. til nye hospitaler, så mangler der nogle penge; der mangler i omegnen af 40 mia. kr. Det vil jeg beskrive som et kæmpe vælgerbedrag, for man sagde et i valgkampen, og man gør noget andet efter valgkampen. Det er et vælgerbedrag af dimensioner, og jeg kan godt garantere ordføreren for, at vi ikke kunne drømme om at gentage den måde at føre politik på.

Kl. 13:12

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Karsten Lauritzen igen.

Kl. 13:12

Karsten Lauritzen (V):

Jeg takker for, at jeg har stillet et spørgsmål i øst, og at der blev svaret i vest. Det er jo nok, fordi fru Helle Thorning-Schmidt ikke ønsker at svare, for der er åbenbart sådan en hemmelig udlændingeaftale. Det bekræfter hr. Morten Østergaard fra Det Radikale Venstre også i hvert fald i Weekendavisen, hvor han siger, og nu citerer jeg igen:

»Det underlige er, at Socialdemokratiet faktisk ønsker en anden asylpolitik end regeringen. Vi er jo også blevet enige med dem om ganske få ting, men ikke engang det må man tale om, for udlændingepolitikken skal faktisk bare lægges helt død.«

Det er jo det, fru Helle Thorning-Schmidt forsøger. Jeg vil godt spørge endnu en gang: Hvad indeholder den her hemmelige aftale, som Socialdemokratiet, SF og Det Radikale Venstre har indgået om en udlændingepolitik, hvis de engang skulle få magten? Jeg kan forstå på Det Radikale Venstre, at de mener, at det er en fuldstændig anderledes politik, og at de mener, at de har en fast aftale om den. Hvad mener fru Helle Thorning-Schmidt og Socialdemokratiet?

Kl. 13:13

Helle Thorning-Schmidt (S):

Inden ordføreren nu bevæger sig over på sin egen konspiratoriske planet, kan jeg ikke lade være med at gøre fuldstændig klart, at der ingen hemmelig aftale er. Jeg håber, at jeg nu har sagt det så klart, at jeg ikke skal høre det her i de næste 2 år. Hvad er forskellen på regeringen og Dansk Folkepartis asylpolitik og vores asylpolitik? Det er meget, meget enkelt: Vi vil ikke ændre i reglerne for at opnå asyl i Danmark. Det vil stadig være sådan, at er man ikke personligt forfulgt, kan man ikke opnå asyl i Danmark.

En ting, som har rystet mig, og som jeg egentlig også tror har rystet gruppemedlemmer helt ind i Venstre og De Konservative, er, at man har fundet sig i, at Dansk Folkeparti har skullet bestemme, hvordan vi behandler asylansøgere, som er i Danmark. Er det rimeligt at bruge år på at nedbryde mennesker, når vi nu ved, at vi, hvis de fik lov til at bo uden for asylcentre, fik arbejde, uddannelse, blev hele mennesker, så ville have en situation, hvor vi kunne være sikre på, at de mennesker, vi sender hjem, rent faktisk ikke er nedbrudte mennesker, men mennesker, som vi har bidraget til at bygge op?

Så jo, der er selvfølgelig forskel. Vi vil tillade, at asylansøgere får mulighed for at bo og arbejde uden for asylcentre. Det synes vi er en anstændig politik, og jeg tror desværre også, at jeg er enig med

mange borgerlige vælgere i, at det havde været det mest anstændige at gøre over for de irakiske asylansøgere.

Kl. 13:18

Kl. 13:15

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Den næste korte bemærkning er fra hr. Bent Bøgsted.

Kl. 13:15

Bent Bøgsted (DF):

Tak. Nu har fru Helle Thorning-Schmidt fortalt en hel del om skatteoplægget, og at der skal sættes gang i hjulene udeomkring. Der er noget, jeg ikke forstår, og som jeg tror rigtig mange andre heller ikke forstår. Der står i skatteoplægget, at fru Helle Thorning-Schmidt vil lægge en afgift på 1,1 mia. kr. på landbruget. Virksomhederne bliver pålagt afgifter og højere beskatning. Hvordan forventer fru Helle Thorning-Schmidt at det skulle generere nogle arbejdspladser? Vi ved, at landbruget i sig selv er hårdt ramt og hårdt presset, og de genererer omkring 120.000 arbejdspladser i Danmark. Hvordan forventer fru Thorning-Schmidt at der skulle skabes flere arbejdspladser ved at lægge yderligere afgifter og skatter på?

Kl. 13:16

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 13:16

Helle Thorning-Schmidt (S):

Landbruget har fået enorme skattelettelser med den her regering. Man kan virkelig tale om, at man har forkælet dem, man holder meget af, med regeringens enorme skattelettelser til landbruget. De tider er kommet, hvor vi er nødt til at bede landbruget, når de har råd igen, om at betale lidt mere. Det beder vi dem om, og pengene går selvfølgelig også til den omfordeling, som jeg egentlig troede Dansk Folkeparti også var optaget af.

Jeg kan jo spørge tilbage: Hvordan kan det være, at Dansk Folkeparti har accepteret en skattereform, som belønner de allermest velhavende i vores samfund, og som ikke giver noget som helst, der kan bruges, til helt almindelige pensionister. Hvordan kan man gå ind i det lokale, og hvordan kan man gå ud af det lokale og være tilfreds med sig selv, når man dybest set har lavet danmarkshistoriens skæveste skattereform?

Kl. 13:17

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 13:17

Bent Bøgsted (DF):

Tak, hr. formand. Jamen det er jo det typiske svar, som vi har hørt hele dagen, og fru Helle Thorning-Schmidt snakker udenom. Det, det drejer sig om, er, at landbruget genererer ca. 120.000 arbejdspladser plus/minus et par stykker. Hvordan kan fru Helle Thorning-Schmidt, når man lægger flere afgifter på landbruget, forvente, at det så stadig væk skulle kunne generere 120.000, og at vi ikke lukker landbruget? Jeg ved også godt, der er nogle, der ønsker, at vi lukker landbruget, og jeg ved, at der er nogle i de socialdemokratiske fagforeninger, der siger, at de arbejdsgivere bare skal betale, ellers kan de ikke få deres arbejde lavet. Hvis det er den situation, der opstår, lukker vi jo landbruget, og så lukker vi 120.000 arbejdspladser. Det er det, landbruget genererer. Og man skaber ikke arbejdspladser ved at lægge flere afgifter og skatter på de virksomheder, der skal skabe arbejdspladser. Det burde fru Helle Thorning-Schmidt efterhånden have indset.

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:18

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jeg er nødt til at minde ordføreren og andre om, at de selskabsskatter, vi gerne vil indføre, ikke vil betyde, at Danmark på nogen måde vil blive skatteførende i Europa. Vi annullerer nogle af de skattelettelser, regeringen har givet i forbindelse med selskabsskatter, og det vil betyde, at Danmark kommer på niveau med vores nabolande. Så inden man nu får sagt til 120.000 mennesker, at de skal være nervøse for deres arbejdspladser, ville jeg besinde mig. For det her handler om, at danske selskaber, dansk erhverv, primært faktisk den finansielle sektor, bliver nødt til at betale lidt mere for, at vi kan sikre, at de unge får en uddannelse. For *det* er Danmarks råstof, det er *det*, vi skal leve af fremover, og det er det, vi har sagt meget præcist. Vi vil lave en selskabsskatteform, og nogle af pengene skal bruges til klimainvesteringer, nogle af pengene skal bruges til, at vi får en næste årgang, der er bedre uddannet end den, vi har nu.

Kl. 13:19

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak. Og den næste med en kort bemærkning til fru Helle Thorning-Schmidt er hr. Søren Pind. Værsgo.

Kl. 13:19

Søren Pind (V):

Det skuffer mig egentlig at skulle sige det, men jeg må konstatere, at fru Helle Thorning-Schmidt har overhalet både fru Mette Frederiksen og fru Johanne Schmidt-Nielsen venstre om. Fru Helle Thorning-Schmidt fremfører fra Folketingets talerstol følgende: Regeringen har besluttet sig for at nedbryde mennesker. For mig betegner det et nyt lavpunkt i dansk politik, og det frister mig egentlig lidt til at tilbyde fru Helle Thorning-Schmidt en handel, nemlig at hvis fru Helle Thorning-Schmidt ville holde op med at lyve om regeringens politik, så kunne det være, at jeg ville overveje at holde op med at fortælle sandheden om Socialdemokraternes.

Men jeg tror dog alligevel, at vi trænger til en uddybning, nemlig: Hvad går den ikkehemmelige aftale med Det Radikale Venstre ud på, som fru Helle Thorning-Schmidt er blevet spurgt om adskillige gange?

Kl. 13:20

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Værsgo.

Kl. 13:20

Helle Thorning-Schmidt (S):

Skal jeg forstå denne debat sådan, at Venstre nu og hele vejen frem til valgkampen har tænkt sig at tale om en hemmelig aftale mellem Socialdemokraterne og De Radikale? Er det det, der er den store strategi for at vinde næste gang? Så bliver der i hvert fald god lejlighed til at anklage Venstre for at lyve. For der eksisterer ikke en sådan aftale, og jeg må efterhånden bede Venstre om at dokumentere, at det skulle være tilfældet. Jeg synes, det er fuldstændig urimeligt over for vælgerne, at de skal høre på den slags løgne i Folketingssalen. Der findes ikke sådan en aftale, og jeg må bede Venstre og hr. Søren Pind om at dokumentere det, hvis man bliver ved med at påstå det.

Kl. 13:20

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Søren Pind.

Kl. 13:20

Kl. 13:23

Søren Pind (V):

Det glæder mig, at fru Helle Thorning-Schmidt har sagt det så klart, for så får vi jo lejlighed til at spørge fru Margrethe Vestager lidt senere, hvilken aftale det er, hun sigter til.

Må jeg så spørge fru Helle Thorning-Schmidt om noget. På Socialdemokraternes kongres meddelte hun den måbende omverden følgende: Vi skal ikke føre den samme udlændingepolitik som Lars Løkke Rasmussen og Pia Kjaersgaard, så langtfra. Men hvis udlændingepolitik er det så, man skal føre? Er det hr. Mogens Lykketofts? Er det Poul Nyrup Rasmussens? Er det fru Mette Frederiksens, Margrethe Aukens, hr. Villy Søvndals, fru Margrethe Vestagers, fru Johanne Schmidt-Nielsen? Altså, skal vi kende træet på dets frugter? Eller hvordan hænger det sammen?

Kl. 13:21

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:21

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jeg er egentlig ganske glad for, at hr. Søren Pind ikke fremturer med den løgn om den hemmelige aftale, og det må jo betyde, at han har fortrudt det, han har sagt.

Er der forskel på den udlændingepolitik, som regeringen og Dansk Folkeparti vil føre, og den, vi vil føre? Ja, det er der bestemt. Vi vil afskaffe starthjælpen, og vi vil afskaffe kontanthjælpsloftet, noget, der virkelig vil kunne mærkes af mange mennesker med indvandrerbaggrund. Vi vil have mere boligsocialt arbejde, noget, der virkelig vil kunne mærkes af mennesker med indvandrerbaggrund. Vi vil sikre, at integrationen kommer til at virke. Er der forskel i forhold til asylpolitikken? Ja, det er der også, for vi vil sikre, at mennesker, der søger asyl i Danmark og er nødt til at opholde sig her i mere end 6 måneder, får mulighed for at bo og arbejde uden for asylcentre, for vi tror, at den bedste måde er at bygge mennesker op frem for at bryde dem ned.

Kl. 13:22

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Den næste for en kort bemærkning til fru Helle Thorning-Schmidt er hr. Hans Christian Schmidt.

Kl. 13:22

Hans Christian Schmidt (V):

Tak for det. Jeg vil sige til fru Helle Thorning-Schmidt, at jeg sådan set har brugt dagen på at sidde og lytte – også til den seneste debat – og blive klogere. Og jeg vil sådan set sige, at jeg synes, det er lykkedes.

Altså, jeg er nu ved at tage ordene fra fru Helle Thorning-Schmidt til indtægt nået frem til den konklusion, at det skal være dyrere at være dansker. Det skal være dyrere på den ene eller anden måde: Vi skal nok ramme jer. Der findes forskellige måder, og dem har jeg så hørt beskrevet i løbet af i dag, men det overrasker mig bare; jeg kan bare ikke forstå det. Hvorfor er det sådan, at det skal være dyrere at være dansker? Hvorfor er det sådan, at det skal være de svageste indkomster, der skal lægge ryg til det her? Hvorfor er det sådan, at det er de svage, der skal miste deres sundhedsforsikringer? Hvorfor er det sådan, at det bliver dyrere at gå på arbejde?

Jeg forstår det bare ikke. Så det, jeg bare gerne vil slutte med at spørge om, er: Hvorfor har man bevidst villet ramme de svage skuldrer?

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Værsgo.

Kl. 13:23

Helle Thorning-Schmidt (S):

Nu var det så ikke de svageste skuldrer, vi skulle høre om før som det største kritikpunkt. Det var millionærskatten og selskabsskatten, som vil ramme den finansielle sektor. Så der er altså lidt forskel på, hvordan man ser vores skatteudspil.

Vi vil gerne forandre Danmark. Vi vil gerne forandre Danmark, så vi får et grønnere Danmark – et Danmark, hvor vi er sundere og bedre uddannede, og et Danmark, som er mere retfærdigt. Og man kan jo godt som Venstre sidde og sige: Vi vil ikke forandre Danmark, det skal være, lige præcis som det er nu. Vi er tilfredse med hr. Bertel Haarders præstationer på folkeskoleområdet. Vi er tilfredse med, at der er færre, der tager en ungdomsuddannelse.

Man kan da sagtens sidde og sige: Vi er mægtig tilfredse. Men vi er ikke tilfredse. Vi vil forandre Danmark, og en af måderne at gøre det på er at sikre, at det bliver langt billigere at købe en miljørigtig bil og dyrere at køre i den. Det er en måde at sikre på, at vi får et forandret Danmark.

En anden måde at forandre Danmark på er, at det skal være dyrere at købe de usunde ting som f.eks. smøgerne, og pengene skal gå direkte til, at vi forebygger, og til den kræftbehandling, som man desværre også får brug for, hvis man ryger for meget. Så vi vil forandre Danmark, og det er svaret til hr. Hans Christian Schmidt.

Kl. 13:25

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Hans Christian Schmidt.

Kl. 13:25

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg kunne konstatere, at vi sikkert kommer fra forskellige dele af landet, og det er fair nok. Men der, hvor jeg kommer fra, er man f.eks. ikke millionær, hvis man er dagpengemodtager med en årsindkomst på 188.000 kr. Man er heller ikke millionær, når man er lønmodtager med en årsindkomst på 225.000 kr. Det kan jeg bare sige: Sådan opleves det i hvert fald ikke ude i landet.

Derfor vil jeg kun sige, at jeg overraskes over, at det, man kalder »Fair Forandring«, betyder, at man skal af med flere penge, end man havde inden »Fair Forandring«. Jeg kan godt forstå, at man skal bruge mange ord. Det kan jeg helt forstå, det behøver fru Helle Thorning-Schmidt ikke at forklare mig. Jeg ville også skulle bruge mange ord på sådan en dårlig sag. Men jeg tror bare, at den almindelige borger vil sidde og kigge på det og spørge: Det er jo godt nok med alle de ord, men hvorfor mistede jeg flere penge, efter at alle ordene kom, end jeg havde, før ordene kom? Så enkel tror jeg at verden er, og jeg kan kun konstatere, at alle kommer til at betale ekstra som følge af »Fair Forandring«. Gad vide, om det ikke er, som det plejer at være: at der er nogle, der tager sig det betalt.

Jeg tror, at man som skatteborger skal indstille sig på, at man kommer til at betale for det. Og det er jeg faktisk lidt ked af, men jeg har ikke kunnet få et svar på, hvorfor det lige skulle være de svageste, men det konstaterer jeg at det er.

Kl. 13:26

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:26

Kl. 13:29

Helle Thorning-Schmidt (S):

Nu skal man tale pænt her fra Folketingets talerstol. Jeg er bare nødt til at sige, at de tal, som hr. Hans Christian Schmidt giver udtryk for her, simpelt hen ikke passer. Der er masser af mennesker, som vil få stor fordel af Socialdemokraternes skatteudspil, f.eks. de pensionister, som vil få 5.000 kr. mere om året, f.eks. alle de almindelige lønmodtagere, som vil få et højere beskæftigelsesfradrag. Og der er masser, der vil få fordel af, at vi nu kan sætte fokus på forebyggelse og den kræftbehandling, som regeringen systematisk har forsømt i 8 år.

Så der er enormt mange fordele for hver enkelt borger, men sig det dog, som det er. Sig, at I ikke vil forandre Danmark. Sig, at I er ligeglade med, at det fungerer dårligt på vores hospitaler, at det fungerer dårligt i vores skoler. Sig det, som det er. Vi er ikke ligeglade, og derfor har vi lagt en plan frem for, hvordan vi vil forandre Danmark.

Kl. 13:27

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Den næste korte bemærkning kommer fra fru Pia Adelsteen.

Kl. 13:27

Pia Adelsteen (DF):

Tak for det. Fru Helle Thorning-Schmidt sagde i sin ordførertale, at regeringen og Dansk Folkeparti har forgylt de private sygehuse. Jeg vil godt høre, om fru Helle Thorning-Schmidt mener, at det var bedre med den situation, der herskede inden skiftet – systemskiftet, som nogle kalder det – hvor vi havde lange ventelister, og hvor folk døde, mens de ventede.

Kl. 13:27

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jeg er bange for, at jeg må konstatere, at ventelisterne er lige så lange i dag, som de var i 2001. Ventelisterne er lige så lange i dag. Samtidig har vi ikke kunnet få regeringen til at give en garanti for udredning, altså den diagnose, man skal have, når man møder op hos en læge. Vi kan ikke få regeringen til at give en diagnose- eller udredningsgaranti, og det er jeg meget, meget skuffet over.

Jeg må forstå ordføreren sådan, at hun synes, det er helt fair, at man godt nok taler om, at der skal være lige konkurrence mellem det offentlige og det private sundhedsvæsen, men når det kommer til stykket, skal man, som fru Lene Espersen har udtrykt det, lige rulle de private hospitaler i gang med knap en milliard af skatteborgernes penge. Det synes man er helt fair. Jeg synes ikke, det er fair, og jeg synes ikke, det er lige konkurrence.

Kl. 13:28

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Pia Adelsteen.

Kl. 13:28

Pia Adelsteen (DF):

Så vil jeg godt prøve at gå over til noget helt andet, for jeg synes, det er svært at få svar på spørgsmålene.

Vi har lige snakket asyl- og udlændingepolitik, og jeg har lidt svært ved at forstå, hvad det er, Socialdemokraterne vil. På den ene side siger man: Vi vil i hvert fald ikke det, som de gældende regler foreskriver, vi vil noget helt andet. På den anden side vil man gerne af med alle forbeholdene over for EU. Lige nu har vi noget, der hedder Stockholmprogrammet, hvor man sidder og arbejder med en fælles asylpolitik for hele EU, og hvis forbeholdene forsvinder, er det jo det, man skal rette ind efter. Kan Socialdemokraterne så stå og sige: Så vil vi noget andet end det, resten af EU vil?

Helle Thorning-Schmidt (S):

Vi har jo, når vi diskuterer forbeholdene, sagt meget tydeligt, at vi skal have en såkaldt opt in-model for den del af politikken, der handler om det retlige, og for asylpolitikken. Det vil sige, at Danmark fra sag til sag så at sige kan beslutte sig for, hvilke elementer, vi gerne vil være med i. Det synes jeg egentlig er en god måde at gøre det på. Det giver fuld indflydelse til hele Folketinget, og derfor er jeg også meget tilfreds med, at vi har en – går jeg ud fra – fuldstændig klar aftale med regeringen om, at det er sådan, vi gør det. Det vil være Folketinget, der fra sag til sag skal beslutte, om vi vil være med. Men alt det er jo i øjeblikket kun hypotetisk, al den stund at vi ikke har afskaffet det retlige forbehold.

Kl. 13:30

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak. Den sidste, vi får tid til med korte bemærkninger til den socialdemokratiske ordfører, er hr. Eyvind Vesselbo. Værsgo.

Kl. 13:30

Eyvind Vesselbo (V):

Tak for ordet. Nu får vi jo nok ikke svar på, hvad der står i den der hemmelige aftale, og det skal jeg nok lade ligge, for det er jo nemmere at koncentrere sig om noget, der så er sket. Nu siger fru Helle Thorning-Schmidt, at man gerne vil lave om på asylpolitikken, sådan at asylansøgere kommer ud at arbejde efter ½ år, kommer ud at bo uden for centrene. I 1990'erne kom der 5-10 gange så mange asylansøgere til Danmark og boede i asylcentre, som jo lå langt under den kvalitet, som der findes i øjeblikket i asylcentre, og så må jeg spørge: Hvad var egentlig grunden til, at man ikke på det tidspunkt med den socialdemokratisk-radikale regering gennemførte det her med, at asylansøgerne skulle ud at arbejde og bo uden for centrene? Det synes jeg da egentlig er ret vigtigt. Hvorfor er det pludselig blevet så aktuelt nu, når der faktisk kun kommer en tiendedel så mange asylansøgere?

Kl. 13:31

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 13:31

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jeg er normalt vant til at blive angrebet for, at vi har haft en for slap udlændingepolitik i 1990'erne. Nu bliver jeg så angrebet for, at den var for stram, så jeg må indrømme, at jeg er en lille smule forvirret.

Hvem er det hos Venstre, der vågnede op en morgen og sagde, at nu finder vi på, at der er en hemmelig aftale mellem De Radikale og Socialdemokraterne og SF om asylpolitikken? Hvem er det, der er vågnet op og har fundet på det? For vedkommende må have været i en mareridtsagtig tilstand, i en eller anden form for drømmeverden. Det passer ikke, og jeg vil opfordre Venstre til at holde op med at udsprede usandheder. Det passer ikke.

Kl. 13:32

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Eyvind Vesselbo.

Kl. 13:32

Eyvind Vesselbo (V):

Nu var det sådan set ikke mig, der fortsatte med den hemmelige aftale. Jeg sagde, at den ville jeg ikke snakke mere om, men så gjorde fru Helle Thorning-Schmidt det jo selv, og det er jo så al ære værd. Jeg forstår, at der er noget at tage fat i, men det skal jeg ikke drøfte videre.

Det er ikke sådan, at jeg anklager fru Helle Thorning-Schmidt for at være for stram – altså i politikken – men mere, at det er uforståeligt, det, fru Helle Thorning-Schmidt siger, og det, der er sket tidligere. For det hænger jo ikke sammen med det, som fru Helle Thorning-Schmidt nu siger. For der er også et andet punkt. Man vil gerne have fjernet starthjælpen. Og så kunne vi jo i stedet for den hemmelige aftale få det, der skete lige før 2001, nemlig hvem det var, der gennemførte introduktionsydelsen, altså det, der egentlig er start-hjælpen, som var 2.000 kr. mindre end kontanthjælpen? Hvem var det, der indførte den regel? Hvem var det, der så også fjernede den igen, men som ikke rigtig kunne forklare hvorfor, og hvad problemet egentlig var? Men jeg kunne godt tænke mig at vide: Hvorfor indførte man en starthjælp, der var 2.000 kr. mindre, i 1990'erne, når man nu siger, at man vil have fjernet starthjælpen? Der må jo være en grund til det. Var det, fordi man mente, at det egentlig var godt for asylansøgerne og for flygtningene, at man fik jævnet lidt ud på den økonomi, de fik?

Kl. 13:33

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Jeg vil sige, at det nok er sidste gang, at jeg tillader så stor en overskridelse af taletiden. Værsgo til fru Helle Thorning-Schmidt.

Kl. 13:33

Helle Thorning-Schmidt (S):

Der er ingen tvivl om, at starthjælpen og kontanthjælpsloftet skaber fattigdom i Danmark, og hvis man bliver ved med at holde fast i starthjælpen og kontanthjælpsloftet, må man også acceptere, at der er fattigdom i Danmark, måske helt op til 50.000 børn, der lever i fattigdom. Det vil vi ikke acceptere. Det er meget muligt, at Venstre vil.

Hvis vi så vender os mod asylansøgerne, må jeg sige, at jeg egentlig undrer mig over, at det netop er hr. Eyvind Vesselbo, der stiller det her spørgsmål. For var det egentlig ikke hr. Eyvind Vesselbo, som tog ud til asylcentre, og som også var meget ked af den måde, vi behandlede de irakiske asylansøgere på? Var det ikke hr. Eyvind Vesselbo, som – hvad skal jeg sige? – flirtede lidt med tanken om Ny Alliance, dengang de kom, netop på grund af udlændingespørgsmålet? Og var det ikke hr. Eyvind Vesselbo, som for ganske nylig sagde, at nu var han virkelig træt af, at det var Dansk Folkeparti, der skulle bestemme det hele? Det var jo netop hr. Eyvind Vesselbo, og hvor var det dog sympatisk. For det er da forkert, at Dansk Folkeparti skal bestemme det hele, lige så forkert som det er, at mennesker ikke får lov til at bo og arbejde uden for asylcentre. Hvad skulle det skade? Det er en af de ting, vi agter at lave om, når vi har flertallet.

Kl. 13:34

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Vi siger tak til den socialdemokratiske ordfører, og næste ordfører er fru Pia Kjærsgaard, værsgo.

Kl. 13:35

(Ordfører)

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg vil gerne indlede med at sige statsministeren tak for den åbningstale, der blev holdt tirsdag. Det var bestemt en af de bedre, og det har jeg også sagt til pressen. Jeg var positivt overrasket. Jeg har hørt mange taler, men jeg syntes som sagt, at det absolut var en af de bedre.

Det glæder mig, at regeringen har genfundet interessen for det nære. Vi har jo brugt udtrykket borgernært, og jeg tror egentlig, at enhver kan forstå, at det primært er det, det drejer sig om for os herinde, at tage borgernes bekymringer alvorligt, at gå op i, hvad der foregår i det danske samfund, i stedet for måske at halse efter det in-

ternationale, det globale, som der har været en tendens til. Jeg er overbevist om, at det interesserer den danske befolkning meget mere, om der nu er pleje og omsorg på vores ældrecentre, som der skal være, om vores børn og børnebørn lærer noget i folkeskolen, og om man nu er i risikozonen for at miste sit job på grund af den økonomiske krise. For en dansk statsminister må det jo aldrig dreje sig om at redde hele verden, det gælder om at redde Danmark.

I Danmark er der en masse mennesker, der vil og kan klare sig selv uden bistand fra det offentlige, og det skal vi lade dem gøre. Men der er også mange mennesker, der har brug for en hjælpende hånd for at få dagligdagen til at hænge sammen. Det gælder de psykisk syge, det gælder børn, der er udsat for omsorgssvigt, alkoholikeren, stofmisbrugeren, den enlige mor og vore ældre. Det er indlysende, at vi ikke skal fortabe os i overflødig bureaukrati, kontrol og minuttyranni, heller ikke når det gælder vores ældre medborgere. På den anden side må vi jo heller ikke falde i den anden grøft og i et forsøg på at afbureaukratisere og gøre alting så enkelt som muligt ofre nogle af vores dårligt stillede ældre.

Det er ikke fornuftigt at afskaffe de to årlige tilsyn på plejehjemmene. Plejehjemmene kan ikke klare sig selv, der skal naturligvis være kontrol med, at beboerne på plejehjemmene behandles ordentligt, ligesom der skal være kontrol med institutionerne for psykisk handicappede. At alt ikke er, som det altid bør være, har der desværre været for mange eksempler på. Fældgården, Strandvænget er bare et par eksempler på, at mere og ikke mindre tilsyn ville have været på sin plads.

Jeg skal også være ærlig og sige, at Dansk Folkeparti da indimellem har lavet særlige puljer til bedre ældrepleje og til bedre arbejdsforhold for social- og sundhedsassistenter f.eks., og jeg er sikker på, at kommunerne meget hellere ville have haft del i pengene uden at skulle stilles til regnskab for, om pengene nu også blev brugt til det, de var tiltænkt. Erfaringen er bare, at hvis der ikke stilles krav om dokumentation, bliver pengene brugt på alt muligt andet end vore ældre medborgere, og det er jo ikke godt. Vi skal have valuta for pengene. Et behjertet forsøg på at afbureaukratisere må ikke ende med at blive en hjerteløs forringelse af forholdene for vore ældre og vore udsatte grupper.

Jeg ved, at mange mennesker i de her måneder går og frygter for at miste deres arbejde på grund af den globale økonomiske krise. Der er næppe noget, der kan trække så store vekslere på f.eks. et parforhold eller ens liv i det hele taget, som angsten for at miste et job. Familiens økonomi, huset, børnenes fritidsinteresser, hvad skal der ske sådan med det hele, hvis jeg mister mit job? Det er der mange der spørger sig selv om. Det er en bekymring, vi skal tage alvorligt, selv om det heldigvis – og det synes jeg også at statsministerens åbningstale bar præg af, og det tror jeg er godt – lysner forude. Arbejdsløsheden stiger, og det skal vi også forvente, i den kommende tid, men ikke så meget, som den har gjort.

I 2010 investerer vi 11 mia. kr. mere i forhold til niveauet for 2004-2008. Kommunerne har fået mulighed for at øge anlægsinvesteringerne med 2 mia. kr. i år og 5 mia. kr. næste år til bedre ældrepleje, skoler og daginstitutioner. Dansk Folkeparti har peget på, at vi i tilslutning hertil kan øge de offentlige investeringer ved en hurtigere ombygning af sygehusene end først tænkt og en fremskyndelse af planlagte renoveringer af det eksisterende vejnet. Det er store investeringer, og der er ingen tvivl om, at det vil skabe beskæftigelse.

For så vidt angår vore unge, der står i en situation, hvor det kan være meget vanskeligt at komme ind på arbejdsmarkedet, foreslår vi, at der skabes mulighed for, at man kan blive på sin uddannelse lidt længere og dermed dygtiggøre sig yderligere inden for sit fag i stedet for at gå ud i ledighed og blive aktiveret af kommunen.

Jeg glæder mig over, at statsministeren i sin tale tirsdag endelig gav Dansk Folkeparti håndslag på, at den kriminelle lavalder sænkes til 14 år. Det havde jeg jo sådan set også forventet, al den stund at

statsministeren i sin tiltrædelsestale selv sagde, at vi skulle se fordomsfrit på den kriminelle lavalder. Jeg og Dansk Folkeparti havde gerne set, at vi havde sænket lavalderen yderligere til 12 år, men 14 år er et skridt på vejen, og det kvitterer jeg for.

Kl. 13:40

Men det rejser selvfølgelig ikke desto mindre spørgsmålet: Hvad stiller vi op med de kriminelle 12-13-årige, for de er der jo også? De kan jo ifølge dansk lov pr. definition ikke begå kriminalitet. Vi skal finde en løsning, der betyder, at disse unge standses i deres kriminelle forehavender. I Tåstrupgård vest for København render 12-13-14-årige rundt iført skudsikker vest og agerer vagtkorps for deres høj-kriminelle storebrødre i indvandrerbanderne. I Tingbjergbydelen i Brønshøj sælger kirken nu præstegården, fordi sognepræsten ikke kan holde ud at bo der, fordi han med jævne mellemrum er udsat for hærværk og indbrud. Det er absurd, det er grotesk. I Askerødkomplekset i Hundige ved Greve brændes biler jævnligt af, og der affyres jævnligt skud. Og jeg kunne blive ved og ved og ved.

Årsagen er primært manglende konsekvens. Årsagen er, at vi har talt og talt og talt med de unge mennesker, uden at det har haft konsekvenser. I Avedøre Stationsby forsøgte man sidste vinter, da der var uro omkring stationen, at iværksætte en kriminalpræventiv indsats og sende klubmedarbejdere på gaden derude. De blev smidt ud, de kriminelle unge gad faktisk ikke høre på dem.

Nultolerance og konsekvens har vi jo ikke sådan rigtig prøvet i Danmark. Jo, i en kort periode i Ishøj satte Københavns Vestegns Politi faktisk målrettet ind og slog ned på alt, ulovlig knallertkørsel, aggressiv adfærd osv. Resultatet var fornemt: Uroen forsvandt i en periode, men da politiets ekstraordinære indsats ophørte, blussede den op igen. Nultolerance virker, så kort kan det siges.

Der er ingen andre, der rigtig har berørt EU, og det forstår jeg godt, men det vil jeg gerne gøre, for det er en mærkesag for Dansk Folkeparti. Dansk Folkeparti fik et blændende resultat ved europaparlamentsvalget. Hvis nogen skulle have været i tvivl, viste valget, at befolkningens skepsis over for EU's superstatsprojekt er i behold.

I fredags lykkedes det så EU at vride armen rundt på det irske folk og gennemtvinge et ja til Lissabontraktaten. Der gik ikke mange timer, før jupartierne, herunder SF, begyndte at tale om afstemning om de danske forbehold. Statsministeren skar igennem tirsdag: Der kommer ikke nogen afstemning om euroen, Danmark opfylder ikke EU's konvergenskriterier, og derfor er en afstemning ikke aktuel, blev der sagt. Årsagen er, at vi i Danmark faktisk gør noget ved den økonomiske krise. På finansloven for 2010 opererer vi med et underskud på 86,3 mia. kr. Det er muligt, fordi vi har fjernet nettogælden. I 2001 var gælden 293 mia. kr., ved udgangen af 2010 vil vores gæld være på 14 mia. kr. Skal vi ikke være enige om, at underskuddet etablerer vi med åbne øjne, fuldt bevidst? Havde det været en socialistisk regering, havde man også opereret med et underskud.

Årsagen til, at vi overhovedet kan gøre så meget for at komme krisen til livs, at vi kan lave et underskud af den størrelse, er, at vi ikke er med i euroen. Var vi med i euroen, havde vi jo fået bøder af EU, og vi havde ikke haft mulighed for at forøge de offentlige investeringer og dermed imødegå arbejdsløsheden slet så meget, som vi kan uden for euroen. Det er endnu et godt argument for, at Danmark naturligvis aldrig nogen sinde skal udskifte kronen med euroen. Vores handlefrihed bliver taget fra os, vores selvstændighed bliver trådt under fode.

Som jeg indledte med at sige: Det glæder mig, at regeringen har genfundet interessen for det nære, og jeg ser frem til at samarbejde med regeringen og egentlig også gerne de andre partier om at forbedre forholdene for vore udsatte grupper og stramme op i forhold til håndteringen af unge kriminelle. Det glæder mig, at regeringen har droppet alle planer om afstemning om forbeholdene – og lad mig bare tilføje: omsider.

Kl. 13:44

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Jeg har foreløbig noteret følgende til korte bemærkninger: fru Helle Thorning-Schmidt, hr. Villy Søvndal, fru Margrethe Vestager, fru Johanne Schmidt-Nielsen, hr. Nick Hækkerup, hr. Jesper Petersen, hr. Jeppe Kofod, fru Marianne Jelved, fru Line Barfod, hr. Benny Engelbrecht, fru Pernille Frahm, hr. Morten Østergaard, fru Özlem Sara Cekic, hr. Orla Hav og fru Mette Frederiksen. Er der nogen, vi har overset heroppefra?

Hr. Simon Emil Ammitzbøll er også noteret til en kort bemærkning.

Den første er fru Helle Thorning-Schmidt.

Kl. 13:45

Helle Thorning-Schmidt (S):

Fru Pia Kjærsgaard er mægtig tilfreds med statsministerens åbningstale, og det kan jeg egentlig godt forstå. Det skulle være mærkeligt andet, og man skulle være et skarn, hvis man ikke sagde tak, når man nu har fået opfyldt alle sine ønsker. Man har jo kostet rundt med Venstre og De Konservative. Mest ondt har jeg selvfølgelig af De Konservative, som var imod en sænkning af den kriminelle lavalder, men blev banket på plads: De skulle være for alligevel. Når mor Pia siger noget, bliver det selvfølgelig sådan.

Det, der selvfølgelig kan skuffe mig, er, at fru Pia Kjærsgaard og Dansk Folkeparti ikke brugte samme overtalelsesmetoder, da man sad ved skatteforhandlingerne. Der kunne man jo også have pustet sig op og krævet det, man gerne ville have. Man kunne f.eks. have krævet, at vi i skattereformen fik en fordelingspolitik, som var mere ordentlig. Man taler i Dansk Folkeparti jo altid om, at man sådan gerne vil være de nye Socialdemokrater. Jeg er nødt til at oplyse om, at det med fordelingspolitikken faktisk er ret vigtigt for Socialdemokraterne.

Men for at vi nu skal få styr på, hvad vi egentlig taler om, kunne fru Pia Kjærsgaard så ikke oplyse mig om, hvad en bankdirektør, som må nøjes med 2,5 mio. kr. om året, får i skattelettelse, og hvad en pensionist får i skattelettelse med den skattereform, som fru Pia Kjærsgaard har været med til at beslutte? Kunne man ikke oplyse tallene her i dag?

Kl. 13:47

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 13:47

Pia Kjærsgaard (DF):

Altså, fru Helle Thorning-Schmidt kan komme tilbage, og der er sikkert også andre, der vil stille det samme spørgsmål, men først og fremmest vil jeg sige: Glem den der retorik, den bider ikke på mig, og jeg er fuldstændig overbevist om, at den heller ikke bider på Venstre og De Konservative. Den retorik, som man åbenbart har tillagt sig fra Socialdemokratiets, fra SF's, fra Det Radikale Venstres og muligvis også fra Enhedslistens side, går ud på, at det er Dansk Folkeparti, der styrer det hele og bare tromler hen over alle de andre. Jeg tror egentlig ikke, at der er nogen af de andre, som har særlig mange mindreværdskomplekser, og det mener jeg faktisk overhovedet heller ikke de har grund til. Lad være med den retorik, den preller faktisk totalt af. Jeg synes, den er ret latterlig. Men hvis Socialdemokratiet og de øvrige partier vil latterliggøre sig selv, så skidt med det. Jeg skal bare indledningsvis sige – for jeg nok havde forventet, at det kom – at jeg er totalt ligeglad, og jeg tror også, at både statsministeren og økonomi- og erhvervsministeren er totalt ligeglade. Det preller totalt af på os, men fortsæt bare.

Så må jeg sige i forhold til den her skattereform, som der jo er blevet stillet mange spørgsmål til – millionærreformen, og hvad den

eller er blevet kaldt: Jamen Dansk Folkeparti gjorde jo sådan set bare det, som Socialdemokratiet skulle have gjort. Jeg husker meget tydeligt, da Skattekommissionen kom med oplægget, at hr. Ole Sohn var dybt begejstret og sagde, at der faktisk ikke var noget, der ramte uden for skiven, i forhold til hvad SF og dermed selvfølgelig også Socialdemokratiet kunne forestille sig. Skattekommissionens oplæg var alt for asocialt set med Dansk Folkepartis øjne.

Kl. 13:48

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Det er fru Helle Thorning-Schmidt igen.

Kl. 13:48

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jeg kan konstatere, at fru Pia Kjærsgaard ikke svarede på spørgsmålet. Det var jo egentlig et meget, meget enkelt spørgsmål, men det skal ikke skille os ad, og man skal selvfølgelig ikke klandre fru Pia Kjærsgaard for det, hvis hun ikke lige kan huske det, men så vil jeg godt hjælpe. Altså, fra den 1. januar får bankdirektøren, som altså må nøjes med 2,5 mio. kr. om året, 140.000 kr. i skattelettelse eller helt præcis 11.667 kr. om måneden. Hvad får pensionisten? Jo, hun får 1.790 kr. om året, altså 149 kr. om måneden.

Så må jeg bare sige til fru Pia Kjærsgaard: Det kan gøres bedre. Vi vil gerne bede millionærerne om at betale lidt mere. Derfor vil vi gerne annullere den skattelettelse, fru Pia Kjærsgaard har givet, og vi vil give pengene direkte til pensionisten. Tænk, hvis Dansk Folkeparti havde bedt om, at S og SF var med i de forhandlinger, så kunne det være, at man kunne have fået en mere retfærdig skattereform frem for den, som fru Pia Kjærsgaard gik med til.

Hvad ligner det? Kunne fru Pia Kjærsgaard forklare mig i dag, hvordan fordelingspolitikken er i den skattereform, som forgylder de allerrigeste, og som er ligeglad med pensionisterne? Hvordan kan det blive en fair fordelingspolitik? Jeg må bare sige til fru Pia Kjærsgaard, at hvis man gerne vil være socialdemokrat, handler det om fordelingspolitik. Så er det ikke nok, at man af og til siger tingene, man er også nødt til i handling at vise, at man rent faktisk ønsker en fair og rimelig fordeling.

Kl. 13:50

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:50

Pia Kjærsgaard (DF):

Det kan jeg så forstå er det, Socialdemokratiet har gjort i de sidste 8-9 år. Det har man jo ikke fået særlig meget ud af. Jeg må så også sige, at dengang vi sad og forhandlede skattereform, kan jeg i hvert fald meget tydeligt huske, at S og SF – man bliver nødt til at nævne de to partier sammen, og så kan fru Margrethe Vestager jo byde ind efterfølgende – faktisk stillede nogle meget, meget beskedne krav. Det må fru Helle Thorning-Schmidt og hr. Villy Søvndal også kunne huske. De var, at pensionister og dem med lavindkomster skulle have nogle flere penge, og at husejere med mindre lån skulle beholde rentefradragsretten. Det sørgede Dansk Folkeparti faktisk for – og det glemte S og SF dengang – samtidig med at vi også fredede SU'en. Det håber jeg man kan huske meget, meget tydeligt.

Så må jeg sige til fru Helle Thorning-Schmidt, at det jo er ejendommeligt med de sving, som Socialdemokratiet har foretaget i forbindelse med skattepolitikken. Jeg kan huske fra hr. Mogens Lykketofts »Made in Denmark«, at der skulle være skatteloft i stedet for skattestop. 1 år senere accepterede fru Helle Thorning-Schmidt så skattestoppet med tre forbedringer. I valgkampen 2007 tilsluttede man sig skattestoppet. Nu er man så kommet med en ny såkaldt skattereform, som hundrede procent sikkert, hvis den bliver gennemført,

hvad jeg ikke håber den bliver, vil forringe vilkårene for danskerne og vil forøge skatterne.

Det er ikke noget, vi ønsker i Dansk Folkeparti. Det har vi aldrig ønsket. Vi har tilsluttet os skattestoppet hele vejen uden slinger i valsen, overhovedet, og ikke sådan som Socialdemokratiet har gjort det. For hvis der er noget sted, hvor der har været slinger i valsen, så er det afgjort i Socialdemokratiets forhold til skat. Jeg kunne også nævne andre punkter, eksempelvis udlændinge. Men nu er vi ved skattepolitikken.

Kl. 13:51

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak. Jeg beder taleren respektere taletiden. Hr. Villy Søvndal.

Kl. 13:51

Villy Søvndal (SF):

Tak. Fru Pia Kjærsgaard var inde på arbejdsløsheden i sit oplæg – ikke så meget arbejdsløshed eller velfærd, men lidt – og der sagde fru Pia Kjærsgaard følgende, som jeg fik det noteret ned: Arbejdsløsheden stiger i den kommende tid, men ikke så meget, som den har gjort. Det er et interessant synspunkt, jeg tror, det er et synspunkt, fru Pia Kjærsgaard står helt alene med. Det er ikke vismændenes opfattelse, det er ikke Nationalbankens opfattelse. De har en opfattelse af, at vi kommer ind i en dramatisk stigning. Jeg vil bare spørge, hvad det er for kilder, som fru Pia Kjærsgaard støtter sig til i den vurdering, og som jeg tror Dansk Folkeparti står helt alene med, nemlig at vi ikke står over for en dramatisk stigning i arbejdsløsheden?

Kl. 13:52

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 13:52

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg ved ikke, om man skal sige dramatisk stigning.

Som jeg sagde på vores årsmøde, lad os kalde SF for SF, for SF skammer sig over deres socialistiske fortid og alt det der, og Socialistisk Folkeparti er simpelt hen for besværligt, så Dansk Folkeparti har kapituleret, vi siger SF, for det er meget nemmere, og vi ved jo godt, hvad det er.

Statsministeren gjorde opmærksom på det, og jeg gjorde sådan set også opmærksom på det, og der er ingen tvivl om, at vi skal imødesee en stigende arbejdsløshed. Jeg vil godt understrege, at det at blive arbejdsløs i det her land er en ulykke for den familie, det går ud over, det skal vi aldrig nogen sinde glemme. Men jeg vil alligevel fremhæve, at arbejdsløsheden overhovedet ikke kan sammenlignes med den arbejdsløshed, der var på den tid, da Socialdemokratiet sad ved magten sammen med De Radikale. Det var sådan set det, der lå i mit indlæg.

Kl. 13:53

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Villy Søvndal.

Kl. 13:53

Villy Søvndal (SF):

Jeg takker for svaret. Så vil jeg stille et spørgsmål i forbindelse med et andet sted, hvor fru Pia Kjærsgaard i et ganske kort afsnit var inde på velfærd. Det var meget kort, men det var der – i modsætning til sidste gang. Fru Pia Kjærsgaard siger, der er mange mennesker, der har brug for en hjælpende hånd, og der nævnes misbrugere, sindslidende, udsatte børn, svage, ældre osv. Så vil jeg spørge fru Pia Kjærsgaard om, hvordan hun har det med det billede, der tegner sig i Danmark i øjeblikket, hvor der bliver skåret på tilbud til ældre, til

sindslidende og til udsatte børn, fordi kommunerne er i den situation, de er endt i som en konsekvens af den stramme økonomiske politik, som regeringen og Dansk Folkeparti har ført over for kommunerne. Er det tilfredsstillende, eller er det et udtryk for, at Dansk Folkeparti, som jo ellers har meget magt til at tvinge ting igennem, ikke har været vågne på det her punkt, eller hvorfor går det den forkerte vej på det her område?

Kl. 13:54

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 13:54

Pia Kjærsgaard (DF):

Det er jo også en diskussion med lidt modsatrettede synspunkter. Jeg skal minde om, at for ca. 14 dage siden udtaler formanden for Rådet for Socialt Udsatte, Preben Brandt, der nu går af, at der faktisk er sket forbedringer, og at det ikke er så skidt, som det har været. Lad mig igen understrege, at der stadig væk er rigtig meget, der skal gøres, og det skal vi gøre. Men det er jo et område, som Dansk Folkeparti normalt tager hånd om, og hvor vi sidder med ved bordet. F.eks. har vi fremlagt initiativer i forbindelse med forskellige puljer, også til konkrete elementer i forslag til de finanslovsdrøftelser, vi skal i gang med nu. Så der er slet ingen tvivl om, at vi på den ene side siger: Jo, jo, meget har vi gjort, men vi kan gøre mere endnu. Og det vil vi selvfølgelig gøre i forhold til de forhandlinger, der kommer.

Men jeg kan ikke male det billede, som hr. Villy Søvndal ynder at male, nemlig at kommunerne har færre penge, end de havde før. Det passer ikke, det passer jo simpelt hen overhovedet ikke. Der er det altså igen kommunernes pligt at gå ud og se til, at det er dem, der er dårligt socialt stillede, man prioriterer, i stedet for mange andre ting. Det er ikke penge og underskud og dårlige vilkår, der gør det i forbindelse med kommunerne. Kommunerne er blevet meget prioriteret med Dansk Folkepartis hjælp med aftaler imellem regeringen og kommunerne, og det synes jeg faktisk godt man også kan nævne, selv om man er hr. Villy Søvndal.

Kl. 13:56

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak. Jeg skal bede ordføreren om at respektere det ene minuts tale-tid.

Så er det fru Margrethe Vestager.

Kl. 13:56

Margrethe Vestager (RV):

Jeg håber, at kommunalbestyrelsesmedlemmerne rundtomkring har noteret sig, at fru Pia Kjærsgaard mener, at den kommunale økonomi er rigtig god, og at det har været en væsentlig prioritering for Dansk Folkeparti, at det ligger, lige præcis som det gør nu. Det vil være en rigtig god baggrund for diskussionen rundtomkring, at Dansk Folkeparti og Dansk Folkepartis medlemmer af kommunalbestyrelserne ved, at hvis de synes, at økonomien er dårlig, er det et fatamorgana; så findes det ikke, for alt er, som det skal være; fru Pia Kjærsgaard har set ud over landet og set, at alt er godt.

Det er noget andet, der har fået mig herop. Det spørgsmål, jeg vil stille, er, om fru Pia Kjærsgaard er villig til at betale den regning, der jo er for Dansk Folkepartis modstand mod euroen. Den regning bliver udskrevet i arbejdspladser. Nationalbankdirektøren har sagt det meget klart: Vi betaler en økonomisk regning for at stå udenfor, og den regning betyder noget for vores konkurrenceevne og dermed for job i Danmark. Fru Pia Kjærsgaard gav netop udtryk for, at også i Dansk Folkeparti synes man, at det må være rigtig, rigtig træls for mennesker at miste deres arbejde. Er fru Pia Kjærsgaard så også klar til at stå ved, at modstand mod euroen indebærer, at færre mennesker

i Danmark kan være i beskæftigelse, end det ellers ville være tilfældet?

Kl. 13:57

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:57

Pia Kjærsgaard (DF):

Nej, overhovedet ikke. Og jeg mener, at fru Margrethe Vestager bygger det på nogle forkerte præmisser. Altså, vi har vores egen økonomi, vi har vores egen krone, vi har vores egen handelfrihed, og det betyder selvfølgelig, at vi kan skride ind også i forhold til de forskellige tiltag, der har været; at vi selv kan formå at handle i forhold til vores egen økonomi; at vi kan sætte gang i de ting, som vi ønsker at sætte gang i, uden at være begrænset på nogen som helst måde. Så det anerkender jeg ikke, vil jeg sige til fru Margrethe Vestager.

Kl. 13:57

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Margrethe Vestager.

Kl. 13:57

Margrethe Vestager (RV):

Jeg synes, det er anerkendelsesværdigt, at fru Pia Kjærsgaard er mere handlekraftig og mere klar til at få dansk økonomi til at fungere end nationalbankdirektøren. For jeg må forstå på fru Pia Kjærsgaards svar, at nationalbankdirektøren er alt for ydmyg og slet ikke bruger de redskaber, der skal til, når han vurderer, at Danmark ville være sluppet billigere igennem krisen med euroen, og når han siger, at de højere danske omkostninger med kronen illustreres ved, at vi har en rente, der er lige knap to procentpoint højere end renten i de 16 eurolande.

Jeg synes, det er fantastisk, at fru Pia Kjærsgaard på den måde er mere kompetent og mere indsigtfuld end nationalbankdirektøren og klart kan afvise, at det har nogen betydning. For det *har* i vores opfattelse betydning for lige præcis det, der ligger os alle sammen allermest på sinde i øjeblikket – det synspunkt håber jeg da vi deler med Dansk Folkeparti – nemlig at dansk økonomi kommer på ret kurs igen.

Afslutningsvis vil jeg spørge, om fru Pia Kjærsgaard kan bekræfte det indtryk, som fru Pia Kjærsgaard gav i sin tale, nemlig at Dansk Folkeparti har fået et løfte af statsministeren om, at der ikke kommer nogen euroafstemning. Det kunne jeg forstå på den meget, meget klare kvittering i ordføreren's tale.

Kl. 13:59

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:59

Pia Kjærsgaard (DF):

Først og fremmest må jeg sige, at i forhold til Eurostats forventninger til BNP-væksten i 2009 ser det jo meget tåleligt ud for Danmark – det ser ikke godt nok ud, men godt nok i forhold til de andre lande. Sådan er det.

Så vil jeg til det med et løfte fra statsministeren sige, at hvis man lyttede til, hvad statsministeren sagde i åbningstalen, synes jeg da, at man klart kunne høre det, hvis altså man ville lytte. Jeg ved godt, at fru Margrethe Vestager med sit synspunkt omkring EU og euroen og de andre forbehold helst ikke vil høre det samme, som jeg hørte, men jeg hørte i hvert fald, at på den her side af et folketingsvalg forventes der ikke nogen afstemning. Jeg ved ikke, hvor meget statsministeren i sin afslutningstale her senere på dagen kan provokeres til at komme mere ind på det, men i hvert fald forventer jeg da en klar

gentagelse af, hvad der blev sagt under åbningsdebatten, og det var egentlig godt nok for mig.

Kl. 14:00

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Den næste spørger er fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 14:00

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Fru Pia Kjærsgaard brugte en del tid i sin ordførertale på de ældre. Det er jo ikke første gang, at vi hører fru Pia Kjærsgaard og Dansk Folkeparti tale om de ældres forhold.

Jeg må indrømme, at jeg har meget svært ved at finde sammenhængen mellem det, der kommer ud af fru Pia Kjærsgaards mund, og de handlinger, som fru Pia Kjærsgaard rent faktisk udfører, for næste år får en bankdirektør, der har en løn på 2,5 mio. kr., en skattelettelse på 151.000 kr. For bare én bankdirektørs skattelettelse kunne man få 490 ekstra hjemmebesøg til ældre, der har brug for hjælp – 490 ekstra hjemmebesøg til ældre, der har brug for hjælp. Og dem er der mange af. Der er rigtig mange ældre i Danmark, som ville have rigtig godt af og har brug for, at der lidt oftere kom en hjemmehjælper på besøg, måske oven i købet en hjemmehjælper, som har tid til lige at spørge: Hvordan har du det i dag?

Hvordan kan det være, at fru Pia Kjærsgaard og Dansk Folkeparti mener, at det er vigtigere at give skattelettelser til bankdirektøren end at sikre ordentlige forhold for de ældre? For vi skal jo huske på, at den skattereform ikke var blevet til noget, hvis fru Pia Kjærsgaard ikke havde lagt stemmer til den.

Kl. 14:01

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:01

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg synes bestemt heller ikke, det er vigtigt at give skattelettelser til bankdirektører eller for den sags skyld til direktøren fra Vestas, som under en eller en form jo også er en offentligt støttet mand, men vi hører jo aldrig fra Socialdemokratiet eller fra SF eller fra Enhedslisten, at der også skal loft over hans løn, nej, det drejer sig om de fæle bankdirektørers lønninger. Sådan er det.

Men lad mig bare sige i forhold til skatteomlægningen, som vi lavede sammen med regeringen, at jeg under alle omstændigheder tror, at det er noget af det, som vil være med til at sætte det skub i dansk økonomi, som vi også har brug for nu. Det synes jeg også man skal tænke på i forbindelse med, at der også skal være til at pleje vores ældre, vores udsatte, alle de områder, som vi gerne vil give noget til. Det er altså en forudsætning.

Jeg tror, der var et spørgsmål til fra fru Johanne Schmidt-Nielsen, men det har jeg nok lige svedt ud.

Kl. 14:02

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 14:02

Forhandling

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Fru Pia Kjærsgaard havde muligheden for at blokere for den skattepolitik, som V og K indførte. Fru Pia Kjærsgaard valgte at lade være. Fru Pia Kjærsgaard havde muligheden for at sige: Nej, vi mener faktisk, det er vigtigere med en ordentlig velfærd, med en ordentlig ældrepleje, med nogle ordentlige forhold på skoler og på vores sygehuse, end at de, der i forvejen har rigtig meget, får endnu mere. Den

skattereform ville ikke være blevet til noget, hvis ikke det var for fru Pia Kjærsgaards stemmer.

Hvordan kan fru Pia Kjærsgaard på den ene side stå og tale om ældres forhold i dag på talerstolen i Folketinget og samtidig lægge stemmer til en skattereform, der som sagt betyder, at bankdirektøren med 2,5 mio. kr. i løn får en lettelse på 151.000 kr.? 490 ekstra hjemmebesøg kunne man have fået for den skattelettelse, som fru Pia Kjærsgaards parti har lagt mandater til. Hvordan hænger det sammen med Dansk Folkepartis politik?

Kl. 14:03

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 14:03

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg må sige, at man altså ikke kan sætte en skattelettelse til en eller anden person eller flere i det her samfund op mod så og så mange hjemmebesøg. Det er simpelt hen vrøvl. Men lad mig bare spørge i forhold til, at vi kunne have blokeret for en skatteomlægning: Hvorfor skulle vi egentlig det, når det, vi fik ud af det, var langt mere end det, som S og SF lagde op til, da de lagde op til forhandlingerne? Hvorfor skulle vi egentlig det?

Så kunne jeg egentlig stille et modspørgsmål til Enhedslistens fru Johanne Schmidt-Nielsen og hr. Frank Aaen, og hvem der ellers repræsenterer Enhedslisten: Hvis nu S og SF skulle komme til magten, vil man så blokere for, at der kommer en fuldstændig skæv skattereform? Jeg tror, at fru Margrethe Vestager vil gøre sit, men Enhedslisten vil måske gøre det med modsat fortegn, sådan at der bliver indførsel af kørselsafgifter, at der bliver pendlerafgifter osv., at man indfører afgifter på landbruget, at man straffer kassedamen, der bor på landet og er nødt til at køre på motorvej for at komme på arbejde, for det er jo under alle omstændigheder det, man gør. Det kunne jeg omvendt spørge fru Johanne Schmidt-Nielsen om.

Kl. 14:04

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Men fru Johanne Schmidt-Nielsen har ikke mulighed for at svare i denne omgang. Det er hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 14:04

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Tak. Jeg kan nu godt forstå, at fru Pia Kjærsgaard får lyst til at stille mange spørgsmål, når hun skal diskutere skattepolitik med Enhedslisten; jeg tror, vi er mange, der har det på den måde. Jeg kan forstå, at Dansk Folkeparti vil gøre meget for de ældre, det har vi hørt igen i dag, og det har vi hørt ved flere lejligheder, og det har jeg sådan set stor respekt for.

Det, jeg bare godt kunne tænke mig at spørge lidt ind til, er: Hvad med børnebørnene? Skal vi ikke gøre noget for dem i forhold til også fremadrettet at have et samfund, der er sikkert og trygt? Og her tænker jeg i sådan økonomisk forstand. Det er jo sådan, at man kan se, hvordan Danmark begynder at rasle lidt nedad, f.eks. på OECD's liste, ranglisten over de rigeste lande, og det er noget, der bør bekymre os alle, hvis vi også skal have velstand i fremtiden. En af de måder, hvorpå man kunne gøre noget ved det, var ved måske at sænke skattetrykket, som jo er verdens højeste. Vi vil i Liberal Alliance gerne sænke topskatten, men vi er sådan set åbne over for, at der kan være andre forslag til, hvordan man sænker det generelle skattetryk. Så spørgsmålet er: Var det ikke bedre at lade folk disponere over en større del af deres indkomst og selv finde ud af, hvad de kan bruge pengene på, i stedet for at det offentlige skal tage så stor en andel, som man gør i dag?

Kl. 14:05

Kl. 14:08

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 14:05

Pia Kjærsgaard (DF):

Men nu kender jeg jo altså – tror jeg nok – Liberal Alliances synspunkter på det her område. Og der må jeg sige, at Dansk Folkeparti i modsætning til Liberal Alliance altså har indgået en aftale med regeringen, som rækker mange år ud i fremtiden, og her tror jeg ikke, at skat bliver det aktuelle emne, uanset hvor mange forhåbninger man så kan have fra Liberal Alliances side om at sætte den ned, omlægge den, eller hvad man vil. Der har vi indgået en aftale, og som jeg har udtrykt før, synes jeg, at det var en socialt afbalanceret aftale, som jeg da er ked af at Socialdemokratiet ikke ville være med i, men det ville man altså ikke. Jeg var godt klar over, at Liberal Alliances mandater – det var 1 mandat på det tidspunkt, nu er det lidt flere – overhovedet ikke ville være med. Men vi ser altså bare forskelligt på de her ting. Vi har en aftale med regeringen, som vi selvfølgelig står ved.

Kl. 14:06

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 14:06

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Nu tror jeg nok, det kan siges om mange af os, at vi går ind for, at man skal have et væsentlig lavere skattetryk og væsentlig færre offentlige udgifter, fru Pia Kjærsgaard gik jo også engang ind for det, hvis det endelig er det. Det, jeg bare ikke forstår, er, at man vil parkere den her skattepolitik og reformpolitik.

Jeg har jo egentlig forstået på fru Pia Kjærsgaards partifælle, hr. Kristian Thulesen Dahl, at Dansk Folkeparti, når krisen er overstået, vil være parat til at se på reformer igen. Jeg synes måske, det er lidt sent, i stedet for at være i god tid og forberede sig og sikre, at vi er forberedt til den situation, hvor vi kommer til at mangle arbejdskraft, for det kommer vi til. Man skal gøre noget nu, gøre det sammen og gøre det i god tid. Det nytter jo ikke noget, at man siger: Jamen inde på Christiansborg i osteklokken har vi lavet en reform, der gælder 10 år ud i fremtiden. Dansk økonomi sætter jo ikke sig selv på pause 10 år ud i fremtiden, bare fordi man har lavet en aftale. Det handler jo om at komme i gang nu for at sikre, at der også er velfærd i fremtiden. Og det er de ældre, som jeg startede med at tale om, der kommer til at lide, når der ikke er velstand nok til at have hospitaler i topklasse eller hjemmehjælp i topklasse, eller hvad ved jeg. Man må da være interesseret i at sikre økonomisk vækst og velstand, også 10-15 år ud i fremtiden.

Kl. 14:07

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 14:07

Pia Kjærsgaard (DF):

Jo, men det er jo netop det, vi har været. Jeg anerkender Liberal Alliances ildhu, men Liberal Alliance må altså også forstå, at der ikke er politisk opbakning til de synspunkter, heller ikke fra Dansk Folkepartis side, overhovedet ikke.

Kl. 14:08

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak. Den næste spørger til Dansk Folkepartis ordfører er hr. Nick Hækkerup. Værsgo.

Nick Hækkerup (S):

Ordføreren var i sin tale inde på og talte varmt om pleje og omsorg, om en bedre folkeskole, om hjælp til de psykisk syge; man kan sige helt traditionelle offentlige kernefunktioner. Dansk Folkeparti har tidligere argumenteret for en bedre løn til de offentligt ansatte, navnlig nogle af dem, som bærer de her kernefunktioner, og samtidig har man bakket op om Socialdemokratiets ønske om at begrænse bankdirektørernes lønninger. Det er, hvad der er sagt i dag, og hvad der er sagt i løbet af det sidste års tid. Når man så ser på de faktiske forhold, må man sige, at så er der et spænd mellem det, der er sagt, og det, der er gjort, for det, der er gjort, er, at man har lavet en skattereform, som gør præcis det modsatte, nemlig giver massive skattelettelser til bankdirektørerne – hvis lønninger man ellers ville begrænse – og stort set ingenting til de offentligt ansatte, som knokler i de kernefunktioner, som blev nævnt før.

Kunne man forestille sig, at når den offentlige service halter på nogle af de her omsorgsområder, på nogle af de her plejeområder, på nogle af de her områder, hvor det er de allersvageste borgere, der kommer i klemme, så er det, fordi der er langt mellem det, man siger, og det, man gør?

Kl. 14:09

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 14:09

Pia Kjærsgaard (DF):

Nej, det kunne man overhovedet ikke forestille sig, vil jeg sige til hr. Nick Hækkerup. Og jeg må så bare sige, at det udspil, der er kommet fra Socialdemokratiet sammen med SF, ville betyde, at skatter og afgifter ville stige i det her land, og det ser vi faktisk ikke som et mål fra Dansk Folkepartis side.

Når vi snakker om de ældre, de handicappede, de psykiatriske patienter og alle dem, som jeg egentlig tror at der er en ærlig vilje fra Folketingets politikere til at gøre noget for – vi har så hver vores måde at ville gøre det på, og så er det jo op til vælgerne at bedømme, hvem der er mest troværdig med hensyn til at få det hele til at hænge sammen – så er det jo sådan, at hver evig eneste gang vi sidder med ved finanslovforhandlinger eller andre forhandlinger, sørger vi jo netop for at få de grupper med ind som en del af aftalen. Det er sådan set det, vi gør fra Dansk Folkeparti side, og det vil vi gøre igen også i forbindelse med de kommende finanslovforhandlinger.

Kl. 14:10

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Nick Hækkerup.

Kl. 14:10

Nick Hækkerup (S):

Det, man så bare skal notere sig, er, at den gruppe, som Dansk Folkeparti for alvor sørgede for at få med ind sidste gang, præcis var bankdirektørerne; det var præcis dem, der fik den langt, langt største del af kagen, og det illustrerer jo fuldstændig, hvad det er for en fordelingspolitik, der lægges for dagen, og hvad det er for nogle interesser, man i virkeligheden kerer sig om – og som ligger noget fra det, man siger.

Så vil jeg bare sige, at med det skatteforslag, vi har lagt frem, går vi jo til millionærerne og beder dem om at betale lidt mere for at prioritere pengene til nogle af dem, som yder omsorg, til nogle af dem, som yder pleje, til nogle af dem, som er rygraden i de offentlige kernefunktioner. Der var tidligere et ønske om at begrænse bankdirektørernes lønninger, og det støttede Dansk Folkeparti også op om, men

er det ikke korrekt, at det alene er fulgt op af massive skattelettelser til bankdirektørerne?

Kl. 14:14

Kl. 14:11

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 14:11

Pia Kjærsgaard (DF):

Altså, jeg synes faktisk ikke, det er fair i forhold til begge bankpakter – for det er jo det, debatten har drejet sig om – som Socialdemokratiet er en del af, som Dansk Folkeparti og regeringen er en del af, og SF er så også kommet med, at man drager det her ind. Jeg synes, det er forkert set af hr. Nick Hækkerup.

Jeg må så bare sige, at når der bliver sagt millionærskat – det er sådan en løsen fra Socialdemokratiets side – lyder det jo flot, men man kan jo altså ikke isoleret hive noget ud fra et oplæg, det ved hr. Nick Hækkerup også godt, og skal man følge det, så er det *hele* Socialdemokratiet og SF's skatteplan, som man skal følge. Jeg tror overhovedet ikke et sekund på, at det, som Socialdemokratiet og SF har lagt frem om den millionærskat, som er slået op som det helt store, og som skal ramme bankdirektøren, direktøren for Vestas og alle de der personer, overhovedet kan redde det i land, som Socialdemokratiet siger at det kan. Der vil være underskud på budgettet. Beregningerne holder ikke. Det er floskler, det er ord, det er retorik. Og det tror jeg faktisk at vælgerne, når det kommer dertil, godt kan gennemskue. Det er ikke sådan, at jeg i og for sig tvivler på, at man har de bedste intentioner. Hvorfor skulle man være politiker, hvis ikke man havde det? Men jeg tror bare, at det er op til vælgerne at vurdere – det er det jo heldigvis altid – hvem der er mest troværdige i det her spil, hvem der kan holde sammen på Danmarks økonomi, samtidig med at man forsøger at nå ind til de områder, til de mennesker, som har behov. Og der tror jeg altså at danskerne har mest tillid til regeringen og Dansk Folkeparti, som de har haft det siden 2001. Det er bare min tro. Men lad det være op til vælgerne igen ved næste valg.

Kl. 14:13

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Den næste spørger er hr. Jesper Petersen, værsgo.

Kl. 14:13

Jesper Petersen (SF):

Tak for det. Fru Pia Kjærsgaard talte i sin tale om den ulykke, det er for de mennesker, der bliver ramt af arbejdsløshed, og hun talte om den frygt, der må være rundtomkring i mange hjem, for at blive arbejdsløs, hvor man tænker: Hvad skal der ske med min økonomi, hvis jeg skulle blive ramt af arbejdsløshed? Vurderingen af den bekymring og det store problem, det er, er vi fuldstændig enige i.

Men jeg vil gerne spørge fru Pia Kjærsgaard, om hun mener, at når man står i en økonomisk krise, og man er blandt de ansvarlige politikere, som fru Pia Kjærsgaard er, at det så er et mål for de politiske initiativer, man laver, at de begrænser ledigheden mest muligt. Altså, er det et mål, når man står i en krisetid, at de initiativer, man så laver, skal begrænse ledigheden mest muligt?

Kl. 14:14

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Forhandling

Pia Kjærsgaard (DF):

Det er da selvfølgelig et mål for et politisk parti, for en regering, for en politiker at begrænse ledigheden mest muligt. Det siger sig selv, også i en alvorlig finanskriser, som vi er ude i nu. Og det er præcis derfor, vi har foretaget de mange ting, som vi har foretaget os, siden finanskrisen trådte i kraft. Nogle gange har det været med opbakning fra flere partier, andre gange har det så været isoleret regeringen og Dansk Folkeparti, men selvfølgelig har det været for at begrænse ledigheden. Jeg har sagt før, at det at blive ledig altså er noget, der i den grad berører ens personlige hverdag, og det er den ene side af sagen, samtidig med at Danmark jo ikke er tjent med at have en høj ledighed. Jeg forstår ikke helt spørgsmålet, for selvfølgelig er det da et mål.

Kl. 14:15

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Jesper Petersen.

Kl. 14:15

Jesper Petersen (SF):

Så må jeg jo uddybe det. Jeg er glad for, at fru Pia Kjærsgaard siger, at det er et mål. Men så forstår jeg simpelt hen bare ikke, hvad det er, Dansk Folkeparti laver sammen med regeringen. De økonomiske vismænd, Nobelprismodtagere i økonomi, økonomiprofessorer på strube siger, at det mest effektive at gøre, hvis man vil holde ledigheden nede, hvis man vil bekæmpe arbejdsløsheden og gøre noget for alle mennesker, der bliver fyret, er at lave offentlige investeringer, altså sende pengene direkte ud i byggeri, i renovering af skoler og i ældrepleje. Det giver langt mere beskæftigelse for pengene end at lave skattelettelser.

Dansk Folkeparti gik med på den modsatte medicin: først og fremmest skattelettelser, SP-pengene ud til folk. Men medicinen virker ikke. Patienten en dødssyg, og man ordinerer noget medicin, som man beviser ved ikke virker tilstrækkeligt. Det hænger simpelt hen ikke sammen, hvad fru Pia Kjærsgaard siger. Vi skal selvfølgelig gøre noget ved ledigheden, og man bruger de redskaber, der er mindst effektive. Det understreger bare, at det er tom snak. Dansk Folkepartis påståede sociale samvittighed findes ikke. Man er lige glad med, at der bliver tusindvis flere arbejdsløse, end der kunne være blevet, hvis man havde valgt den rette medicin.

Nu håber jeg, at fru Pia Kjærsgaard forstår spørgsmålet og kan svare for sig.

Kl. 14:16

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Værsgo.

Kl. 14:16

Pia Kjærsgaard (DF):

Selvfølgelig er man ikke ligeglad. Jeg vil ikke engang beskyldte SF for at være ligeglad, selv om jeg mener, at SF har nogle forkerte løsninger. Jeg synes, at det er forkert at sige sådan nogle ting. Og jeg må så bare sige, at de ting, som vi har været med til, jo ikke er enkeltstående. Vi har lagt forslag frem til finansloven om, at man eksempelvis fremrykker visse investeringer, præcis som hr. Jesper Petersen fremfører her.

Så kan jeg ikke lade være med, når nu SF gør sig så fantastisk økonomisk ansvarlige, at sige noget om kommunalpolitik, men det gør SF jo også en del ud af. I Københavns Kommune, hvor der sidder en børne- og ungdomsborgmester, Bo Asmus Kjeldgaard, er der

så meget rod i økonomien, så jeg forstår i og for sig godt, at han har trukket sig som overborgmesterkandidat, fordi han simpelt hen ikke kan være sig selv bekendt, og SF kan heller ikke være ham bekendt. Om man så kan være Frank Jensen bekendt, er jeg ikke overbevist om, men det er i hvert fald resultatet, at man nu går sammen om et socialdemokratisk overborgmesterkandidatur. Der er så meget rod i økonomien, at man faktisk tager alle de ting fra børnene, som SF lægger op til og ellers står og bryster sig af, og det synes jeg er direkte pinligt. Og det siger jo lidt om SF'ernes økonomiske sans: Den er ikke til stede.

Kl. 14:17

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Den næste spørger er fru Marianne Jelved. Værsgo.

Kl. 14:17

Marianne Jelved (RV):

Tak. Jeg har et par spørgsmål til fru Pia Kjærsgaard om samfundsøkonomien. Regeringens mål er jo at skabe balance imellem indtægter og udgifter, når vi når hen i 2015, og det er i øvrigt et mål, jeg deler med regeringen. Men det vil betyde, at en af de veje, man må gå for at nå det, er at spare 4 ½ mia. kr. hvert år fra 2010 til 2015. Det er jo temmelig mange penge at skulle spare. Hvordan vil Dansk Folkeparti hjælpe regeringen med det?

Kl. 14:18

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:18

Forhandling

Pia Kjærsgaard (DF):

Det tager man stilling til hver evig eneste gang, man sidder og forhandler finansloven, og det plejer jo også at ende med et resultat, som gør, at vi kan stå sammen om den finanslov og også kan se, at der på længere sigt kommer bund i dansk økonomi igen. For det er selvfølgelig den vej, vi skal. Altså, hvad der kommer til at ske under finanslovforhandlingerne, kan jeg jo ikke stå og sige noget som helst om her og nu, og det skal jeg heller ikke. Men det er da et mål for enhver, at den økonomi, som er sund og god, hvilket har været et kendetegn specielt siden 2001, skal være der, uanset om der er finanskrisen eller ej. Vi skal se os ud af det her med de midler, vi har til rådighed, og selvfølgelig gøre alt, hvad vi overhovedet kan, for at få det bygget op igen, uanset finanskrisen.

Kl. 14:19

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Marianne Jelved.

Kl. 14:19

Marianne Jelved (RV):

Tak. Jeg er nu ikke helt enig med fru Pia Kjærsgaard i, at man bare kan sige, at det er gået supergodt siden 2001. Det viser i hvert fald de bøger, regeringen udgiver om den slags ting, ikke. Og det er ikke kun finanskrisen skyld. F.eks. er Danmarks konkurrenceevne siden 2000 støt og sikkert blevet forværret år for år med 30 pct. i alt. Vi ved også, at vi er rykket fra at være på femtepladsen, når vi sammenlignes i OECD på velstandsniveau, til, at vi nu er på tolvtepladsen, og det er sket fra 2003 til 2008, vi er altså rykket ned, inden finanskrisen slog igennem.

Derfor spørger jeg igen fru Pia Kjærsgaard: Hvad vil Dansk Folkeparti som et ansvarligt parlamentarisk støtteparti for en regering, der har et kæmpestort problem, gøre for at hjælpe regeringen?

Kl. 14:20

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:20

Forhandling

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg kan ikke sige andet, end at vi gør, hvad vi hele tiden har gjort, nemlig at vi sørger for, at der bliver skabt plads og gang i arbejdspladserne, og at vi får folk i beskæftigelse, hvilket selvfølgelig er med til at forbedre økonomien. Det er faktisk det, det hele går ud på.

Så må jeg lige sige til fru Marianne Jelved, der fremhæver OECD, at det, man jo også kan bryste sig af – og det synes jeg faktisk er en fin ting – er, at OECD siger, at Danmark er det land, der har den mindste ulighed. Det er jo også en del af det, uanset om man kan lide de to ting, de har blandet sammen, eller ej. Sådan er det jo altså også.

Kl. 14:20

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Den næste spørger er fru Line Barfod. Værsgo.

Kl. 14:20

Line Barfod (EL):

Fru Pia Kjærsgaard sagde i sin tale, at der er mange eksempler på ældreomsorg, der ikke fungerer, eksempler på penge, der bliver brugt på alt muligt andet.

Hvis nu man skal prøve at se det ud fra synspunktet hos en pensionist, som har brug for hjemmehjælp, tror fru Pia Kjærsgaard så ikke, at noget af det, man kunne komme til at tænke på, var, at man synes, at pengene bliver brugt forkert, når Dansk Folkeparti stemmer for, at en direktør med en årsløn på 2,5 mio. kr. næste år skal have en skattelettelse på 151.000 kr., samtidig med at den ældre oplever, at der bliver skåret på hjemmehjælpen i hendes kommune?

De 151.000 kr. i skattelettelse til direktøren kunne have givet 490 timers hjemmehjælp. Det kunne være, at hun godt ville have haft et par af de timer, i stedet for at Dansk Folkeparti giver pengene til direktøren.

Kl. 14:21

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 14:21

Pia Kjærsgaard (DF):

Jo, men det er jo lidt i forlængelse af det spørgsmål, som tidligere blev stillet af fru Johanne Schmidt-Nielsen, og det er altså at blande pærer og æbler sammen. Sådan regner man altså ikke i Danmark, uanset hvad, vil jeg sige til fru Line Barfod; det gør man ikke. Og man må jo stadig væk sige, at sådan vil det også være, hvis S og SF – jeg tror ikke på det – skulle komme til magten og ville prøve at gennemføre deres skattereform. Uanset millionærskat, uanset hvad, er det altså sådan, at det, når man foretager omlægninger, faktisk er meget svært, hvor gerne man end ville, at give pensionisten lige så meget som direktøren. Altså, sådan er det bare; det kan ikke lade sig gøre.

Men lad mig så også sige, at de mennesker, der arbejder i det her land, og som tjener mange penge, stadig væk lægger en stor del af dem i skat, hvilket jeg da egentlig også tror at vi skal være glade for. Og vi har jo aldrig nogen sinde i Dansk Folkeparti – det var faktisk også derfor, vi gik ind i den skatteomlægning – haft den idé, som eksempelvis Skattekommisionen kom frem med, at der skulle ske store lettelser på topskatteniveau, overhovedet ikke.

Vi har faktisk i allerhøjeste grad gjort det afbalanceret, og jeg tror egentlig med det, jeg har hørt her i dag – fra lige fra S og SF, som siger, at de er enige, i hvert fald indtil videre, om den her skattereform over til fru Margrethe Vestager, fru Johanne Schmidt-Nielsen, hr. Frank Aaen og fru Line Barfod – at den ro, der trods alt nu er om det her emne, er langt at foretrække frem for det, der eventuelt en dag måtte komme fra den anden fløj.

Kl. 14:23

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Line Barfod.

Kl. 14:23

Line Barfod (EL):

Jeg ved ikke, hvordan fru Pia Kjærsgaard regner. Sådan som jeg har lært at lave ansvarlig regning i forhold til et statsbudget og et offentligt budget, så kan man ikke give de samme penge to gange. Så kan man ikke både give pengene i skattelettelse til direktøren og give dem til de ældre, der har brug for hjemmehjælp. Det er vel derfor, vi oplever, at rigtig mange kommuner er nødt til at skære. Ifølge den seneste undersøgelse er der omkring 66 pct. af kommunerne, der forventer at skære på ældreplejen næste år.

Så hvad er det, fru Pia Kjærsgaard vil sige til de ældre, der oplever, at der bliver skåret på deres hjemmehjælp, og at de altså kunne have fået mange timers ekstra hjemmehjælp, hvis ikke Dansk Folkeparti havde valgt, at pengene skulle gå til skattelettelse til direktørerne?

Kl. 14:23

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 14:23

Pia Kjærsgaard (DF):

Men altså, når nu vi har fremsat forslag til finansloven, vil fru Line Barfod også kunne se, at vi ønsker en ekstra pulje til eksempelvis ældreområdet, for vi siger jo ikke, at der ikke er nogen problemer. Vel er der da så. Men vi siger til gengæld, at kommunerne absolut ikke har været de bedste til at forvalte de midler, de har fået tilført overhovedet. Og jeg kan altså ikke altid bruge kommunernes undskyldning til noget som helst.

Men når det nu er sket, skal man jo ikke lade det gå ud over dem, som er i fedtefadet, og det kan i mange tilfælde være de ældre. Så gør vi jo igen det, at vi sætter puljer af. Jeg tror også, at vi kan få det gennemført, når vi sidder og forhandler finansloven. Det skal være puljer, som skal øremærkes til de ældre ude i kommunerne, og som helt klart indimellem har problemer, det ved vi alle sammen, i forhold til at få den bedst mulige pleje og den bedst mulige omsorg.

Kl. 14:24

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Næste spørger er hr. Benny Engelbrecht, værsgo.

Kl. 14:24

Benny Engelbrecht (S):

Tak. Jeg lyttede til fru Pia Kjærsgaards tale, og det var jo en lidt tonløs opremsning af de ting, som fru Pia Kjærsgaard opfatter som forbedringer af regeringens politik. Ja, man skulle jo næsten tro, at den tale, som fru Pia Kjærsgaard læste op, var skrevet af en embedsmand, der allerede øvede sig på at skrive ministertaler. Og når fru Pia Kjærsgaard ikke sådan lægger skjul på sin indflydelse på statsministeren og den øvrige regering, så kan jeg ikke forstå, at vi ikke oplever et Dansk Folkeparti, der for alvor kerer sig om de svage i samfundet, altså for de mange, der er blevet ledige og står til at blive ledige.

Fru Pia Kjærsgaard taler om at sætte skub i dansk økonomi, men beskæftigelseseffekten af skattelettelsen er meget lille. Og man kan også spørge, hvor det afbalancerede er i det skatteudspil, som Dansk Folkeparti og VK har lavet, nemlig den aftale, der er. Er det fru Pia Kjærsgaards definition af afbalanceret, at f.eks. borgerne i Tønder Kommune får en skattelettelse på omkring 3.000 kr., mens de i Gentofte får en skattelettelse på omkring 11.000 kr.?

Kl. 14:25

Pia Kjærsgaard (DF):

Det er jo egentlig lidt pudsigt, fordi mange gange kan jeg ikke rigtig finde ud af, om man har afbalanceret sine synspunkter i forhold til den indflydelse, Dansk Folkeparti har.

Nu hørte vi lige fru Helle Thorning-Schmidt lægge ud med, at det nærmest var os, der styrede det hele, og at regeringen bare lagde sig fladt ned på maven. Men en gang imellem fornemmer jeg også, nu i forhold til hr. Engelbrecht, at vi faktisk overhovedet ingenting gør. Kunne man ikke prøve at afbalancere det lidt, så man egentlig vidste, hvad man havde med at gøre.

Vi gør altid det, at når vi indgår forlig og aftaler, går vi ud med en klar fornemmelse – og jeg tror, at det er en oprigtig fornemmelse – af, at vi har gjort det bedst mulige, og at vi kan være de aftaler og forlig, som vi har været en del af, bekendt. Jeg synes faktisk ikke, at der er noget som helst at komme efter.

Jeg kan jo blive ved med hensyn til Socialdemokratiet og SF, som stadig væk i deres retorik bliver ved med at beskæftige sig med den omlægning, som skete her ved forårspakke 2.0, som jeg faktisk vi sige er gavnlig i forhold til den situation, som Danmark står i nu. Det skal ses sammen med de andre ting, der er sket; sammen med øgede offentlige investeringer, sammen med bankpakker, sammen med alt det, som vi har været med til, nogle gange sammen med Socialdemokratiet, nogle gange uden.

Kl. 14:27

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Tak. Det er hr. Benny Engelbrecht igen.

Kl. 14:27

Benny Engelbrecht (S):

Jeg er sådan set ikke i tvivl om fru Pia Kjærsgaards og Dansk Folkepartis indflydelse på regeringen. Det er faktisk det, som er hele pointen, for politik er også et spørgsmål om prioriteringer. Vi må jo bare erkende, at Dansk Folkeparti så ikke prioriterer de ledige – de, der er blevet ledige, og de tusindvis, der er ramt af ledighed på Danfoss på Nordals, og dem, som netop har fået fyresedler i Frederikshavn i dag på en lysvirksomhed, nemlig i Martin Gruppen.

Det er åbenbart ikke det, der er det vigtige. Man søger indflydelsen på andre områder, altså f.eks. på retspolitikken. Det er fair nok. Men vil Dansk Folkeparti så i det mindste ikke stå ved det og se, at man altså har muligheden. Hvis man ville, kunne man faktisk godt søge indflydelsen og gøre det bedre, eksempelvis sikre, at ledige kunne bruge den tid, hvor de går ledige, indtil der kommer en opgang i samfundet igen, til at uddanne sig og få de ressourcer og de kompetencer, der skal til for at opfylde erhvervslivets behov.

Kl. 14:28

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Forhandling**Pia Kjærsgaard (DF):**

Det har vi jo eksempelvis haft i forhold til unge mennesker. Meget af diskussionen her er jo også gået på ungdomsarbejdsløsheden, og ledighed er en grim ting, det er en dårlig ting. Det er en dårlig ting for den enkelte, og det er en dårlig ting for samfundet, uanset hvor når i sit liv man bliver ledig. Men der, hvor det allerallerstørste problem er, er nok ungdomsarbejdsløsheden, og der kan vi hilse med tilfredshed, at regeringen nu kommer med et oplæg, som skal diskuteres med Folketingets partier. Vi har også sagt, at da det nu er svært for unge mennesker at komme ud i beskæftigelse, i hvert fald i en tidsperiode, kunne det måske være en idé, at de blev i uddannelsen. Vi ved godt, at det koster penge. Det er igen noget af det, som vi skal diskutere til finansloven. Og hr. Engelbrecht har jo netop ret i, at kan man uddanne sig mere og mere, er det da en god ting i forhold til det arbejdsmarked, som gerne – og jo før jo bedre – helst skulle blive, som det nu skal være, altså på et niveau i Danmark, så vi ikke har den stigende ledighed. Den skyldes jo altså en finanskrisen. Det skal vi jo ikke glemme. Det er ikke bare Danmark, der er ramt af det her, men det er altså hele verden.

Kl. 14:28

Kl. 14:29

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Den næste spørger er fru Pernille Frahm, værsgo.

Kl. 14:29

Pernille Frahm (SF):

Tak. Når nu vi har chancen for at stille fru Pia Kjærsgaard spørgsmål, så gør vi det selvfølgelig ud fra de ting, som undrer os mest. Det var derfor, at skattepakken f.eks. kom op den ene gang efter den anden, for den er så tydeligt et eksempel på, at der ikke rigtig er sammenhæng mellem ord og handling i Dansk Folkeparti.

Nu har jeg hørt hele dagen, at fru Pia Kjærsgaard siger, at der er penge nok ude i kommunerne – der er flere, end der nogen sinde har været. Det er også sådan en historie, som regeringspartierne vandrer rundt med. Men når nu en lang række borgmestre derude siger, at de ikke kan få budgetterne til at løbe rundt, at de ikke kan få pengene til at slå til, når nu 43 ud af 85 kommuner f.eks. siger, at de næste år vil spare på folkeskolen, og når nu en tredjedel af kommunerne siger, at de vil spare på specialundervisningen, synes fru Pia Kjærsgaard så, at det er nok at sige til dem, at der aldrig har været så mange penge ud i kommunerne, som der er nu? Er det virkelig det svar, vi skal give til de børn, der ikke får den undervisning, de har ret til og krav på og brug for – eller hvad?

Kl. 14:30

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 14:30

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg tror ikke, at man skal sige nogle ting, som jeg ikke har sagt, og jeg synes, at retorikken bliver strammet hele tiden hos i hvert fald nogle af ordførerne. Jeg siger overhovedet ikke, at kommunerne har en masse penge, de bare kan skalte og valte med og bruge – det har jeg aldrig nogen sinde sagt. Jeg har bare sagt, at der er blevet tilført flere penge til kommunerne, at folkeskolen i den grad er blevet prioriteret siden 2001, og at der er langt flere medarbejdere ude i kommunerne, ude lokalt, ude i regionerne, end der har været før 2001. Det er en kendsgerning, sådan er det jo bare.

Det, der er den allersidste kendsgerning – og som jeg synes er vigtig – er, at de aftaler, der er lavet, jo er lavet mellem regeringen og kommunerne. Det skal vi heller ikke glemme. Men vi ved jo godt, at hver evig eneste gang der er blevet lavet de aftaler, så er der alligevel kommuner, der siger: Det var en dårlig aftale, vi kan ikke få det til at løbe rundt. Men vi skal jo ikke glemme, at aftalerne er der, og at Folketingets partier også står bag.

Kl. 14:31

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra fru Pernille Frahm.

Kl. 14:31

Pernille Frahm (SF):

Jeg vil sige, at jeg ikke tror, at fru Pia Kjærsgaard hørte, hvad jeg spurgte om. Det var i hvert fald ikke det, hun svarede på. Spørgsmålet var, om det var et godt svar at give til de forældre og til de børn, der ikke får den specialundervisning, de har brug for, at der er penge nok. Vi står i en situation, hvor hver tredje kommune fortæller, at de vil spare på specialundervisningen næste år, og hvor over halvdelen af de kommuner, der har indberettet til den her undersøgelse, siger, at de vil spare på folkeskolen. Så spørger jeg, om det er et godt svar at give dem, at der aldrig har været så mange penge som nu derude. Eller har fru Pia Kjærsgaard nogle andre forslag til, hvad vi skal stille op? Vil fru Pia Kjærsgaard f.eks. være med til at kræve, at de får det, de har ret til? Vil fru Pia Kjærsgaard bruge sin enorme indflydelse på den her regering til at prøve at få den til f.eks. at overholde loven? Eller skal vi endnu en gang bare have en svada om, at der masser af penge ude i kommunerne?

Kl. 14:32

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:32

Pia Kjærsgaard (DF):

Det har jeg stadig væk ikke sagt – det vil jeg bare lige pointere. Men det allerbedste svar og det allerbedste råd, man jo kan give, er, at der er kommunalvalg den 17. november, og der kunne det jo altså godt være at danskerne skulle vælge nogle andre repræsentanter end dem, der sidder i øjeblikket. For mange af de kommuner – det kan jeg sådan høre at fru Pernille Frahm henviser til – er altså socialdemokratiske styrede kommuner. Jeg vil bare henvise til Københavns Kommune, hvor det kører ad Pommern til. Der kunne man måske godt trænge til en ændring; jeg håber, den kommer. Men jeg synes bare, at det eneste, vi kan gøre, er at sige til borgerne, at det er deres valg, og at det kunne være, at der skulle prioriteres anderledes; det kunne være, at man lige skulle give det en tanke, om man i den kommune, man er borger i, og hvor man virker og har stemt på politikerne ved sidste valg, skulle stemme anderledes. Det tror jeg faktisk at der er et stort behov for, for præcis de socialdemokratiske styrede kommuner er der, hvor man meget, meget ofte ser og hører, at det går dårligt; det er der, folkeskolen ikke fungerer; det er der, lukkedagene bliver flere, til trods for at de har fået flere penge; det er der, daginstitutionerne ikke fungerer, og det er der, specialundervisningen heller ikke gør det. Det er en sandhed, vil jeg sige til fru Pernille Frahm.

Kl. 14:33

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en ny kort bemærkning fra hr. Morten Østergaard.

Kl. 14:33

Morten Østergaard (RV):

Fru Pia Kjærsgaard mente ikke, at regeringen havde mindreværds-komplekser. Man kan selvfølgelig få så lavt et selvværd, at enhver

snak om mindreværds komplekser ville være det rene praleri, og derfor kan det måske være forklaringen.

Jeg synes, at det, som fru Pia Kjærsgaard her i dag forud for et kommunalvalg skylder et svar på, er, hvordan man vil sikre den tryghed i økonomien, som man mener er så vigtig – og det er jeg for så vidt enig i – for den danske økonomi som helhed.

Det hul, der på sigt vil være i de offentlige finanser, er jo af en størrelse, som svarer til, at vi skal lukke hver anden daginstitution eller de største universiteter. Så stort er det hul. Fru Pia Kjærsgaard kan vælge at gennemføre reformer, som vi anbefaler det i Det Radikale Venstre, eller hun kan vælge at indføre enorme skattestigninger, eller også bliver der inden for en kort tidshorizont gennemført markante besparelser på velfærden, og det bliver kommunerne, der skal løse den opgave.

Så hvad er det, fru Pia Kjærsgaard og Dansk Folkeparti tænker sig at der skal gøres for at skabe balance i økonomien – højere skat, reformer eller at overlade nedskæringerne til kommunerne?

Kl. 14:35

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:35

Pia Kjærsgaard (DF):

Jo, men der må hr. Morten Østergaard jo bare forstå – og det ved han sikkert også – at De Radikale står sådan ret alene med de tanker, måske lidt sammen med Liberal Alliance. Men ellers er der jo altså ikke nogen partier, der synes, at man midt i en krise skal begynde med store reformer. Jeg fornemmer ligesom, at de der reformer er arbejdsmarkedsreformer på efterlønsområdet, og bortset fra hr. Villy Søvndal er der vist ikke nogen, der på det sidste har nævnt, at der måske kunne være behov for en efterlønsreform. Han blev hurtigt klar over, at det var en fejltagelse at komme frem med det.

Jeg tror altså, det er fornuftigt, at Folketingets partier i, jeg vil næsten sige relativt stor enighed ikke føler, at man lige nu skal begynde at snakke reformer. Der er meget utryghed i det danske samfund lige nu, og min og Dansk Folkepartis vurdering er, at der vil blive større utryghed, når Det Radikale Venstre begynder at snakke om reformer i forbindelse med dagpenge, efterløn osv. midt i en krigstid.

Kl. 14:36

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Morten Østergaard for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 14:36

Morten Østergaard (RV):

Det var så lidt om, hvad Det Radikale Venstre vil, men det var jeg egentlig udmærket klar over. Det, jeg er optaget af, er, hvad Dansk Folkeparti gerne vil. Det, som ligger fast, er jo, at den økonomiske plan, som regeringen påstår at støtte sig til, nemlig 2015-planen, hænger i laser. Der er et enormt reformbehov. Der er et underskud på et to cifret milliardbeløb på sigt, og det, fru Pia Kjærsgaard skylder svar på, er, hvad Dansk Folkeparti vil gøre. Det er jo en tryghed, der skal skabes for indeværende kommunalvalgperiode – det er en 2015-plan, og de reformer, der skal gennemføres for at få den til at hænge sammen, skal naturligvis foretages i løbet af den periode, hvis altså ikke det, man går og pønser på, er massive nedskæringer i den offentlige sektor på et sted mellem 10 og 15 mia. kr.

Derfor er det jo, at man, når man år efter år lægger stemmer til finansloven, så skylder et svar til borgerne, kommunalpolitikere og alle andre på, hvordan man vil få økonomien til at hænge sammen. Det er rigtigt gengivet, at Det Radikale Venstre gerne vil lave reformer, for vi synes ikke om nedskæringer eller store skattestigninger,

men hvad er fru Pia Kjærsgaards tanker, og har man en aftale med regeringen om, hvordan man skal få det til at hænge sammen?

Kl. 14:37

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:37

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg kan i hvert fald sige, at man ikke går med tanker om kæmpestore offentlige nedskæringer. Men det følger jo ligesom lidt med det, hr. Morten Østergaard siger med hensyn til reformerne. Det vil jeg bare overlade til Det Radikale Venstre og Liberal Alliance. Sådan er det.

Jeg tror bare, at de ting, som er sat i værk, de ting, som Dansk Folkeparti også ønsker at sætte i værk, nemlig at der bliver skabt flere arbejdspladser, at vi fremrykker offentlige investeringer, at vi har vedtaget erhvervspakker, at vi har lavet bankpakker, at vi har et ønske om, at infrastrukturprojekter, renoveringer af eksisterende vejnet osv. fremskyndes, vil give flere arbejdspladser, og det er det, vi har behov for i en tid med krise og med stigende arbejdsløshed. Det er det, der skal til for at få økonomien på fode igen. Jeg tror, det er det eneste middel. Jeg tror ikke et sekund på, at man skal begynde at drøfte reformer midt i en finanskrisen. Det lyder virkelig sygt i mit hoved. Nu har Det Radikale Venstre ikke særlig stor indflydelse, men jeg tror, at dem, der følger med ved skærmen, vil synes, at det, hr. Morten Østergaard siger nu, lyder helt ejendommeligt.

Kl. 14:38

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Den næste korte bemærkning er fra fru Özlem Sara Cekic.

Kl. 14:38

Özlem Sara Cekic (SF):

Nu er jeg meget spændt på at høre, om ordføreren vil svare på mit spørgsmål. Indtil videre går det jo fantastisk med at svare udenom. Men jeg prøver. Nu sagde fru Pia Kjærsgaard, at mange mennesker har brug for en hjælpende hånd, f.eks. omsorgssvigtede børn. Nu har vi jo lige forhandlet Barnets Reform I for et par dage siden, og der var det jo sådan, at Dansk Folkeparti havde mulighed for at gå ind og skabe en økonomi, der gjorde, at det var muligt at anbringe lille Jonas, der havde blå mærker på kroppen, selv om kalenderen viste oktober, november eller december, hvor kommunekassen var tom. Det sagde Dansk Folkeparti nej til.

Så jeg synes ikke, det er særlig troværdigt at stå her og bilde danskerne ind, at Dansk Folkeparti vil gøre noget for de mest udsatte grupper, når man siger nej til det, når man har mulighed for at gøre det.

Kl. 14:39

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:39

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg tror egentlig, at den enighed, der nu er kommet om Barnets Reform, viser, at det er det rigtige, der er gjort. Jeg har med stor tilfredshed hørt det, Dansk Folkeparti har været med til, og jeg har med stor tilfredshed hørt, at det, regeringen siger den vil gøre i forhold til Barnets Reform, er ting, der vil komme til at virke. Jeg synes egentlig, det er lidt pudsigt – var det i går, man lavede den aftale? – at SF allerede nu kan sige, at det er noget, der ikke kommer til at virke. Det forstår jeg simpelt hen ikke.

Kl. 14:39

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Özlem Sara Cekic for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 14:40

Özlem Sara Cekic (SF):

Jeg prøver igen. Jeg startede med at sige, at det ikke er sikkert, at ordføreren vil svare på mit spørgsmål, og det gjorde fru Pia Kjærsgaard heller ikke, så nu prøver jeg igen. Da vi indgik den aftale med alle satspuljepartier, var det utrolig vigtigt for SF, at der var økonomi til at anbringe børnene. I dag viser tal fra Ankestyrelsen, at når man når slutningen af året, er der simpelt hen ikke penge nok til at anbringe. Det er vel ikke så svært at forstå, at der simpelt hen mangler penge på det her område, hvis det er, at de her børn skal anbringes.

Derfor stiller jeg mit spørgsmål igen: Føler fru Pia Kjærsgaard overhovedet ikke, at Dansk Folkeparti har et ansvar, når de går ind og lægger stemmer til en regering, som også blokerer for at gøre en forskel for de mest udsatte grupper – i det her tilfælde udsatte børn, som bliver seksuelt misbrugt, som bliver udsat for vold, som bliver omsorgssvigtet?

Kl. 14:40

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:40

Pia Kjærsgaard (DF):

Det siger jo sig selv, at det er med tilfredshed fra Dansk Folkepartis side, når der lige er indgået en aftale, hvor Dansk Folkeparti er med. Jeg beklager fru Özlem Sara Cekic's beklagelse over det her forlig, som jeg egentlig troede der var sådan relativ enighed om. Men jeg må bare melde hus forbi, når et forlig eller reform, der blev indgået i går, allerede nu kalder på SF's utilfredshed. Det forstår jeg ikke.

Kl. 14:41

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning, og det er fra hr. Orla Hav.

Kl. 14:41

Orla Hav (S):

Jeg tror ikke, at jeg generer fru Pia Kjærsgaard ved at sige, at stilen i ordførertalen jo var, at alle i de svage grupper nu kunne ånde lettet op. Så skal jeg bare spørge på den baggrund: Når prisen på leveret ældrepleje er steget med 46 pct. over perioden fra 2001 til 2009 i forhold til den almindelige prisstigning på 19 pct., har det så en sammenhæng med Dansk Folkepartis måde at sikre rammerne om den kommunale økonomi på? Når hjælp til rengøring i de ældres hjem er reduceret i perioden fra 2001 til 2006 med 36 pct., er det så et udtryk for Dansk Folkepartis måde at prioritere de ældres vilkår på?

Kl. 14:42

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:42

Pia Kjærsgaard (DF):

Igen: Vi prioriterer jo de ældres vilkår på den måde, vi overhovedet kan, fra Folketingets side, nemlig ved at sørge for, at der hele tiden bliver tilført flere økonomiske midler. Vi gør det også igen i forhold til efterårets finanslovforhandlinger.

Må jeg sige med hensyn til den udbragte mad: Jamen det har vi sådan set med i vores oplæg. Jeg kan forstå, at Socialdemokratiet mener det samme, men der tror jeg bare, at det ender, som det plejer, at det vil være Dansk Folkeparti, der sidder med ved bordet, der får det gennemført, og Socialdemokratiet, der ikke vil være med. Hvem er det så egentlig, der kan sige: Vi gjorde, hvad vi kunne? Og hvem er det, der kan stå her ved den næste store debat og klage over tingene, som man ikke selv var med til at gennemføre?

Med hensyn til det, vi indledte ved sidste års finanslovforhandlinger, hvor vi lagde loft over madprisen på institutionerne, synes jeg, at det er en fremragende idé – og jeg kan forstå, at Ældre Sagen også synes, at det er en fremragende idé – at der også bliver det på den udbragte mad. Som hr. Orla Hav måske vil vide, er det et af de punkter, at vi tager med til finansloven.

Kl. 14:43

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Orla Hav for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 14:43

Orla Hav (S):

Jeg tror nærmere, at svaret ligger i, at Dansk Folkeparti har en anden prioritering, nemlig det, der har været boret temmelig kraftigt i: bankdirektørernes løn. Jeg skal bare sige, at når man gennemfører en reform på skatteområdet, hvor man fra 2009 giver den bedst aflagte del af befolkningen i gennemsnit 18.000 kr. mere pr. år og den dårligst aflagte del 600 kr. pr. år, er det jo udtryk for, at det er en anden prioritering, man ønsker, og så bliver der ikke plads til udbragt mad eller rengøring til de ældre.

Jeg kan for den sags skyld nævne, at det også kommer til at knibe med at opfylde betingelserne for at give de handicappede nødvendig og ordentlig pleje. Når kommunerne i Region Nordjylland eksempelvis forlods melder ind, at de vil gennemføre en besparelse på 5 pct. af pladsprisen for de alvorligt handicappede, som er anbragt i de specielle institutioner, er det jo et udtryk for, at den prioritering, som Dansk Folkeparti lægger, kommer til skade for de grupper, som man påstår at man varetager interesserne for. Så spørgsmålet var, om ikke partiet snart skulle holde op med at varetage de interesser.

Kl. 14:44

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:44

Pia Kjærsgaard (DF):

Jamen jeg synes faktisk, at hr. Orla Hav i al sin visdom burde være blevet oppe i Nordjylland, som jeg kan forstå stadig væk er prioriteret meget højt i hr. Orla Havs bevidsthed, og have sørget for, at alle de der ting var kommet igennem. Det havde da været meget bedre og meget nemmere end at stå her i Folketinget og brokke sig og i øvrigt ikke have særlig meget indflydelse. Hr. Orla Hav havde måske i virkeligheden haft større indflydelse, hvis han var blevet i Nordjylland.

Jeg må bare sige i forhold til det der med bankdirektørernes løn, at det nu snart begynder at blive komisk. Vi ønsker ikke som S og SF at indføre kørselsafgifter, højere afgifter på slik, cigaretter, og jeg ved ikke hvad. Ahr, nu var der lige det dér, sagde hr. Villy Søvndal, at det ikke gjorde noget, at dem, der var socialt dårligt stillede, var usunde. De skulle have et eller andet tilskud, det er så godt nok ikke med i regnestykket, men jeg kunne ligesom forstå, at det skulle de have, for man er godt klar over, at der sidder nogle, der synes, at det, som SF agter at indføre, er rigtig, rigtig surt.

At man vil lægge højere afgifter på landbruget, tror jeg heller ikke at nordjyderne er særlig glade for, men nu tog hr. Orla Hav det selv med i sin ordførertale. At man ønsker en klimaafgift på 75 kr. pr. flybillet, er nordjyderne heller ikke særlig glade for. Hr. Orla Hav bragte selv Nordjylland ind, men han burde faktisk være blevet deroppe og så have lavet alle de der ting, som han ikke kan finde ud af at lave sammen med den socialdemokratiske folketingsgruppe i Folketinget.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Det var den sidste bemærkning i denne omgang fra fru Pia Kjærsgaard; der er gået 1 time med spørgsmål og svar.

Vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er SF's ordfører, hr. Villy Søvndal.

Kl. 14:46

(Ordfører)

Villy Søvndal (SF):

Danmark er i krise, og vores samfund står over for kæmpemæssige udfordringer. Vi oplever i øjeblikket et historisk fald i væksten: Statens underskud eksploderer, vi taber arbejdspladser, vi taber velstand. De lette svar findes ikke, men vi ved, at vi i fællesskab vil kunne finde vej ud af krisen; det kræver slid, det kræver slæb, det kræver politisk mod, og det kræver nytænkning.

Statsministerens tale i tirsdags indeholder mange gode overskrifter. Når det handler om at nedbryde bureaukratiet og om at få de unge væk fra kriminalitet, er vi enige i temaerne. Statsministeren fortjener ros for at pege på problemerne, og i SF bidrager vi gerne konstruktivt til løsninger.

Vi forventer, at regeringen på klimatopmødet her i København kommer med en aftale – ikke en hvilken som helst aftale, men et resultat, der er politisk og juridisk bindende. Det er nødvendigt for at kunne løse problemerne med den globale opvarmning.

Den helt store udfordring ud over det er økonomien, den manglende vækst og den stigende arbejdsløshed. I SF havde vi gerne hørt nogle bud fra regeringen på, hvordan vi skaber ny vækst og forhindrer, at ledigheden bare stiger og stiger, for situationen er jo netop dybt alvorlig. De seneste tal for væksten i dansk økonomi – de kom i sidste uge – blev modtaget med en følelse, der var en blanding af chok og vantrø.

Et fald i BNP på 7,2 pct. er langt værre end det, regeringen havde forudsagt, det er værre, end hvad nogen havde forudsagt. Ikke engang den mest pessimistiske og negative økonom kunne forudse, at det ville se så sort ud. Det stiller store krav til politikerne i både oppositionen og regeringen; vi må sammen gøre os umage for at finde veje ud af krisen.

Det er ikke nogen hemmelighed, at vi i SF synes, at regeringen har håndteret krisen forkert og har fejlvurderet krisen fra dag et; regeringen har været sløv og langsom, og den har taget for let på tingene. Lad mig spole bare et år tilbage, nemlig til sidste års åbningsdebatt. Der sagde den daværende statsminister, og jeg citerer: Dansk økonomi er sund og stærk.

I dag ved vi alle, at regeringen tog fuldstændig fejl. Sandheden er, at vi er gået fra at være en af Europas sundeste og stærkeste økonomier til at være en af Europas svageste. Solid vækst er afløst af solid tilbagegang, offentlige overskud er afløst af gigantunderskud. Det er ikke *alene* regeringens ansvar, men det er *også* regeringens ansvar. Det synes jeg regeringen skulle erkende i dag.

Hver uge kan vi læse om fyringsrunder og om virksomheder, der drejer nøglen om. Industrierarbejdspladser, der før summede af maskiner, af aktivitet og af kollegaers småsnak, ligger nu stille og øde hen. Og de omkringliggende lokalsamfund betaler en høj pris for de mange fyringsrunder og lukninger. Det kan de tale med om i både Frederikshavn, Nakskov, Struer og Nordborg.

Kl. 14:50

Heller ikke de kommunalt ansatte går fri. I den kommune, jeg selv bor i, skal der fyres 400 for at få budgetterne til at hænge sammen. Det er direkte regeringens ansvar på grund af de meget stramme kommuneaftaler.

Den officielle ledighed har passeret 100.000, men de officielle tal giver ikke et helt retvisende billede af, hvor mange ledige der faktisk er. Mange optræder nemlig ikke i statistikkerne, fordi de ikke er

medlem af en a-kasse og heller ikke kan få kontanthjælp. Det reelle tal er højere, og det mener både arbejdsgiverne og Danmarks Statistik.

Bag de høje tal gemmer der sig mennesker af kød og blod, som f.eks. skibsbyggeren, der har været på Lindø, siden han stod i lære, som lever og ånder for sin arbejdsplads, og som nu står i en usikker og utryk situation, eller som f.eks. murersvenden, som ikke kan få arbejde, selv om skolerne forfalder og der mangler boliger. Det er mennesker, som har knoklet for vores samfund, mennesker, som gerne vil yde en indsats for vores samfund, og de står nu pludselig med en fyreseddel i hånden. Pænt farvel og tak. Og det var dem, om hvem hr. Peter Christensen, Venstres ordfører, sagde, og jeg citerer efter hukommelsen: Alle kan regne med en plads på livets solside, hvis de i øvrigt tager sig sammen. Det var beskeden fra Venstre til de her mennesker.

Jeg synes, vi skylder skibsbyggeren på Lindø og de over 100.000 andre i samme situation, at vi tager krisen mere alvorligt. Den stigende ledighed truer med at rive den trygge hverdag i stykker for mange helt almindelige, hårdtarbejdende familier. Hver eneste gang en borger mister jobbet, må vi som politikere – uanset hvilket parti, vi kommer fra – spørge os selv, hvad der er gået galt. Vi må sammen med virksomheder og fagbevægelse lægge os i selen for at udvikle nye ideer og løsninger, som kan skabe de arbejdspladser, vi alle sammen skal leve af.

Det kan lade sig gøre. Lad mig give et eksempel: Da meddelelsen om lukningen af Lindø kom, foreslog vi, at alle gode kræfter samlede om at sikre arbejdspladser til de tusindvis af mennesker, der nu risikerede at stå uden job. Konkret foreslog vi i SF, at Lindøgrunden skulle bruges til produktion af vindmøller og anlæg til bølgeenergi og i øvrigt være et videntcenter. Det blev omgående skudt ned af Venstres beskæftigelsesminister, som sagde, at det aldrig blev til noget. I den her uge mødtes en række af de fremmeste industrifolk med vores forrige statsminister Poul Nyrup Rasmussen for at virkeliggøre ideen.

Bankerne har fået både en bankpakke I og en bankpakke II. I SF bakkede vi det op, fordi det var nødvendigt i situationen. Nu er der brug for en jobpakke. Det skylder vi de lønmodtagere, der er blevet fyret, og de mange, som risikerer meget snart at få en fyreseddel. Det er nu, vi skal sætte gang i energirenoveringer både af offentlige bygninger og private hjem. Det er nu, vi skal sikre risikovillig kapital til virksomhederne i Nordjylland, i Vestjylland, på Lolland og Als, hvor ledigheden har ramt ekstra hårdt. Helt konkret foreslår SF, at renterne fra bankpakke II bruges til statslige lån til virksomheder i de såkaldte udkantsområder. Det er ikke alt, der skal foregå i København og i de andre store byer.

Vi har også i SF fremlagt en række forslag, der skal gøre det nemmere at starte virksomhed op i Danmark. Vi vil gerne skabe et boom for nye iværksættere, for vi ved, at udvikling, nye produkter og arbejdspladser i høj grad opstår i de nye virksomheder, som skabes af iværksættere. Derfor skal staten sikre risikovillig kapital, der skal være til rådighed for iværksættere. Iværksættere skal møde støtte, ikke barrierer og forhindringer. Derfor er der også brug for, at vi rydder op i den regeljungle, der i dag plager iværksættere. Det skal være lettere at starte en ny virksomhed op i Danmark og skabe ny beskæftigelse. Også her må vi have en fælles opgave, hvor vi kan samles på tværs af politiske skel.

Det seneste år er der sket et nybrud i dansk politik: SF og Socialdemokraterne har skabt en alliance, som kan skabe positiv forandring i Danmark. Sammen med Socialdemokraterne har vi fremlagt solide svar på de store udfordringer. På skatteområdet har oppositionen fremlagt gennearbejdede forslag, der viser, hvad danskerne kan forvente af en ny regering.

Regeringen og Dansk Folkeparti giver med rødvinnsreformen store skattelettelser til direktører og advokater. »Fair forandring«, som

vi har lavet sammen med Socialdemokraterne, er udtryk for en helt anden tankegang. Vi værdsætter dem, der arbejder, og derfor vil vi lette skatten en smule for almindelige lønmodtagere og give de pensionister, som har arbejde, 5.000 kr. ekstra i pensionstillægget. Vi vil sikre tryghed for boligejerne. Vi vil ikke være med til at hæve boligskatterne eller skære i rentefradraget. Vi vil have flere penge til sygehuse og kræftbehandling, men til gengæld bliver det dyrere at ryge og leve usundt. Vi vil gøre det markant billigere at køre i bus og tog eller købe en miljørigtig bil, men til gengæld kommer det til at koste lidt mere at køre i bilen. »Fair forandring« sikrer også penge til at give de klimarigtige virksomheder et skulderklap. Så sætter vi 2 mia. kr. ekstra af til folkeskolen, fordi vi ved, at Danmarks stærkeste kort i fremtidens globale konkurrence er vores børns uddannelse.

»Fair forandring« er både sundere, den er grønnere, og den giver mere uddannelse end VKO's rødvinreform, og så er den altså først og fremmest mere fair.

En ny regering skal føre en ny politik, men den skal mere end det. Den skal også føre politik på en ny måde. Danskerne fortjener en regering, som er mere ydmyg over for den magt, som borgerne har tildelt den.

SF har udviklet sig meget i de seneste år. Det har ført til polemik om, hvorvidt SF er blevet mere venstreorienteret eller mere højreorienteret. Jeg vil derfor godt bruge lejligheden til at slå virkeligheden fast: Danmark har fået en ny venstrefløj, som er optaget af at finde nutidige løsninger på nutidens problemer. SF har sammen med Socialdemokraterne skabt noget helt nyt og nødvendigt for Danmark: Vi har skabt en politisk akse, der er åben for alle danskere. Den nye venstrefløj er ikke kun noget, der sker herinde på Christiansborg, men det er summen af alle de mange almindelige danskere, der mener, at denne regering er kørt fast. Vi er parat til at se problemerne i øjnene og komme med nye løsninger, og sammen med de folkelige organisationer, fagforeninger, ungdomsbevægelser og tusindvis af almindelige danskere er vi fast besluttet på at skabe et nyt Danmark. Vi har en plan om forandring, vi har en plan om at skabe resultater. Den nye venstrefløj er her, og vi er her for at forandre.

Kl. 14:57

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Foreløbig er der 15 folketingsmedlemmer, der har meldt sig, og det vil sige, at hvis alle holder sig til tiden med 1 minut til spørgsmål og 1 minut til svar, kan alle 15 nås.

Jeg læser lige op, hvem jeg har noteret foreløbig: Frank Aaen, Henriette Kjær, Pia Kjærsgaard, Hans Christian Schmidt, Louise Schack Elholm, Vivi Kier, Gitte Lillelund Bech, Kristian Thulesen Dahl, Jacob Jensen, Søren Espersen, Ellen Trane Nørby, Torsten Schack Pedersen, Karsten Lauritzen, Peter Skaarup og Hans Kristian Skibby.

Det er dem, der foreløbig er på listen. Er der nogen, jeg har overset umiddelbart? Det er der. Hr. Simon Emil Ammitzbøll kommer under alle omstændigheder på listen på et passende tidspunkt.

Den første er hr. Frank Aaen, værsgo.

Kl. 14:58

Frank Aaen (EL):

Tak. Nu talte hr. Villy Søvndal om den nye venstrefløj, og vi håber bestemt også, at den nye venstrefløj – hvis vi skal bruge det udtryk – vinder næste valg sammen med os andre, sådan at vi får et skifte i dansk politik, ingen tvivl om det. Det arbejder vi hårdt på.

Men en del af den nye venstrefløj, som hr. Villy Søvndal er i nu, går altså ind for, at vi skal købe nye kampfly. Det forstår jeg sådan set ikke. Og derfor kunne jeg godt tænke mig at spørge hr. Villy Søvndal om, hvor mange nye kampfly Danmark skal investere i, og hvad de skal bruges til.

Kl. 14:59

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:59

Villy Søvndal (SF):

Tak for spørgsmålet. Jeg mener nu, at det er en forkert beskrivelse. Det, som faktisk lykkedes i forsvarsforliget, var for det første at få nedbragt antallet af kampfly fra – hvis jeg husker rigtigt – 48 til 30. Det kaldte vi engang nedrustning på venstrefløj, når den slags lykkedes. For det andet udskød vi samtidig beslutningen om, hvornår der skal købes nye kampfly, fordi de nuværende F-16-fly kan levetidsforlænges, og det er nemmere, når man ikke har så mange af dem. Så jeg tror, at vi har bidraget til at undgå den beslutning, som jo har tegnet sig i nogle år, nemlig at der skulle købes de der nye amerikanske JSF-fly – den beslutning er udskudt.

Kl. 14:59

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Hr. Frank Aaen for yderligere et spørgsmål.

Kl. 14:59

Frank Aaen (EL):

Jamen det ændrer jo ikke ved, at SF har skrevet under på, at der skal anskaffes 30 megadyre kampfly, som vil koste et stort milliardbeløb. Og så den anden del af mit spørgsmål: Hvad skal de bruges til? Altså, har Danmark brug for nye kampfly? Det synes jeg da godt at vi kunne få et svar på her i debatten. Hvorfor skal vi bruge så mange milliarder på ting, der er bedst egnet til krig eller kun er egnet til krig? Hvad er formålet?

Kl. 15:00

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:00

Villy Søvndal (SF):

Men igen: Præmissen er forkert, der er ikke skrevet under på køb af nye kampfly. Der var nogen, der havde et ønske om, at der blev skrevet under på køb af nye kampfly, men det blev der ikke. Det var måske en af fortjenesterne, ved at SF indgik, at der netop ikke blev skrevet under. Men det er rigtigt, at det, der skete, var, at man fik nedbragt antallet, og dermed kan man måske – det ved jeg ikke, jeg er ikke forsvarsordfører – i højere grad levetidsforlænge de nuværende F-16-fly, vi faktisk har. Men det er klart, at vi ikke har et ønske om at bidrage til gigantisk oprustning – det er jo en kendt sag, hvor SF står i det her.

Kl. 15:01

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Den næste korte bemærkning er fra fru Henriette Kjær.

Kl. 15:01

Henriette Kjær (KF):

Det var spændende at høre om, at Danmark har fået en ny venstrefløj. Vi må også sige, at det har betydet, at SF for at nå dertil har foretaget så mange kovendinger, at vi snart bliver nødt til at melde partiet til dyreværnet. Men inden vi når dertil, kunne jeg godt tænke mig at høre, om man også er gået fuldstændig væk fra at have en holdning til klima- og miljøpolitik. Der var ikke meget af det i talen, og det er også forsvundet lidt i den nye skatteplan, man har lavet sammen med Socialdemokraterne. Op til lanceringen af den skatteplan, som S og SF har lanceret, talte man meget om, at det skulle være en grøn skattereform. Så viser det sig nu, at man med lidt held kan kalde den vissengrøn, for ifølge de beregninger, der er kommet,

viser det sig, at skattereformen ikke i sig selv vil give nogen betydelig reduktion af Danmarks CO₂-udledning; den vil nærmere medføre en stigning som følge af den almindelige økonomiske vækst. Det synes jeg egentlig slet ikke harmonerer med det, SF tidligere sagte.

Kl. 15:02

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:02

Villy Søvndal (SF):

Til det første, nemlig diskussionen om SF som en ny og stærkere venstrefløj, end vi har set før, vil jeg simpelt hen bare sige, at det tror jeg også fru Henriette Kjær selv er opmærksom på. Jeg husker fru Henriette Kjærs udmelding efter det konservative landsråd sådan, at der var en helt anden, stærk modstander, end der var for 1 år siden. Jeg synes egentlig, at det er ærligt, at man anerkender: Ja, den alliance, Socialdemokratiet og SF har lavet – og også De Radikale har meldt ud, at de ønsker fru Helle Thorning-Schmidt som statsminister, ønsker at være en del af alternativet i Danmark – stiller selvfølgelig alternativet langt, langt stærkere, end det stod før, så det tror jeg at vi er enige om.

Så er det rigtigt, at for at nå dertil er man selvfølgelig nødt til at bøje sig mod hinanden, og jeg vil godt erkende, at jeg er villig til at bøje mig utrolig langt for at sikre, at vi ikke længere har en regering, der på alle punkter er i færd med at sætte Danmark i stå. Jeg er villig til at strække mig utrolig langt for at sikre, at vi efter næste valg har en regering, der igen er i stand til at skabe håb om en bedre fremtid, at skabe forandring i det her samfund. Så det er ikke nogen anklage, at vi forsøger at nå hinanden, det er en nødvendig del af politik.

Kl. 15:03

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Henriette Kjær for en sidste kort bemærkning.

Kl. 15:03

Henriette Kjær (KF):

Der snød hr. Villy Søvndal mig altså, for jeg spurgte, om jeg ikke kunne få en kommentar til, at den skattereform, man har fremlagt sammen med Socialdemokraterne, overhovedet ikke er grøn, mens man har sagt, at man vil føre en grøn politik – og det er der altså ikke tale om.

Men nu, hvor vi er ved alle de her kovendinger, man har måttet foretage for at nå dertil, hvor man er i dag, kunne jeg faktisk godt tænke mig, at man foretog endnu en. Nu talte hr. Villy Søvndal jo så varmt og rørende om, hvordan vi skal få skabt nye virksomheder, hvordan vi skal støtte iværksætteri og andet, kunne vi så ikke få droppet det forslag i S og SF's skattereform, der handler om at hæve selskabsskatten? Det er jo at lægge gift ud for de virksomheder, hr. Villy Søvndal taler så rørende om.

Kl. 15:04

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:04

Villy Søvndal (SF):

Nej, det er det ikke, for fru Henriette Kjær ved jo godt, at dem, der betaler virksomhedsskatten i Danmark, er dem, der opererer ude i Nordsøen, og bankerne og de finansielle institutioner. Det er dem, vi rammer. Jo, det er det da, det er en kendt sag. Det har finansministeren jo selv besvaret et spørgsmål om.

Det andet er et spørgsmål, jeg ikke nåede sidst, og det beklager jeg – om det grønne i SF's politik, som ikke var med i min tale. Der tror jeg lige, at fru Henriette Kjær skal genlæse, hvad jeg sagde. Der

er faktisk rigtig meget grønt i det, hvor vi kæder nye arbejdspladser sammen med klima, og hvor jeg oven i købet indleder med et håb om, at vi når rigtig langt med forpligtende aftaler i København.

Kigger man på den aftale, vi har lavet, er det grønne islet i den jo, at vi lægger en betalingsring rundt om København, at vi præmierer det at anvende kollektiv trafik ved at sænke billetprisen. Men det er klart, at vi jo ikke har klaret hele verden med det udspil, »Fair Forandring«, vi er kommet med. Vi skal nok komme med stribevis af udspil også på det grønne område, det lover jeg for, det føler vi os forpligtet til som Danmarks grønne parti.

Kl. 15:05

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 15:05

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg skal bare lige have en præcisering, for det er vigtigt, når det drejer sig om hr. Villy Søvndal og SF i forhold til efterlønnen. Det er jo sådan, at der er indgået et forlig. En række partier, Dansk Folkeparti, Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og regeringen har indgået et forlig om efterlønnen, og det tror jeg er godt, igen set i lyset af den tryk, der helst skal være hos den danske befolkning specielt i disse tider.

Der vovede hr. Villy Søvndal sig lidt langt ud, det sker jo en gang imellem, i Dagbladet Børsen, jeg tror, det var for 14 dage siden – 10 dage siden, det var helt nøjagtigt den 29. september, så så lang tid siden er det ikke – hvor Børsens journalist siger: I vil i princippet gerne være med til at ændre efterlønnen? Ja, men vi har ikke noget stort behov for det, siger hr. Villy Søvndal. Altså, jeg må sige, jeg undrer mig lidt over, at SF overhovedet har gjort sig tanker, for det er i hvert fald modsat af det, vi tidligere har hørt SF sige og stå for. Men sådan er der jo så meget. Jeg vil spørge hr. Villy Søvndal, om det var en smutter, eller om det sådan ligger i det der, der hele tiden foregår i SF, hvordan man nu hele tiden skal ændre politik.

Kl. 15:06

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:06

Villy Søvndal (SF):

Jeg er rigtig glad for spørgsmålet, så tak for det. Det, jeg bliver spurgt om i artiklen, er, om efterlønnen er hellig for SF. Det er jo en kendt sag, at vi hele tiden har syntes, at modregningen i efterlønnen er udformet på en måde, så den lavtlønnede bliver ekstremt hårdt modregnet i det nuværende system. Derfor har vi hele tiden haft et ønske om, at man fik lov til at arbejde mere ved siden af efterlønnen.

Når jeg så bliver spurgt, om SF vil ændre på efterlønnen, troede jeg egentlig, at det var så almindeligt kendt i hele verden, at SF er modstander af forringelser i efterlønnen, men tilhænger af de her forbedringer. Det har vi brugt rigtig mange år på at melde ud, så det var grunden til, at jeg syntes, at der var noget afstand mellem den overskrift, der var, og så det, jeg faktisk gav udtryk for.

Kl. 15:07

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Pia Kjærsgaard for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 15:07

Pia Kjærsgaard (DF):

Der er mange ting at sige til det: Godt forsøgt og – undskyld tiltaleformen – hvordan synes du lige selv det går? Altså, den holder ikke en meter. Det er jo skrevet oppe fra en af spindoktorerne i SF's pressetjeneste, eller hvor de nu befinder sig, fordi hr. Villy Søvndal med

garanti vidste, at han ville blive stillet det spørgsmål i dag. Godt for-
søgt, men den går ikke, det er der ikke en levende mors sjæl, der tror
på, vil jeg sige til hr. Villy Søvndal. Den er for tyk, ganske enkelt for
tyk.

Lad mig så også sige, at det jo ikke er længere siden end lige før
den 29. september, nemlig den 24. september – og det er igen det der
med forliget om efterlønnen – at hr. Villy Sohn til Ritzau siger: Vi er
ikke en del af forliget om efterlønnen. Det er De Radikale – et hug
til De Radikale igen, igen – og dermed har de bundet sig til et dag-
penge- og efterlønssystem, som rækker mange år frem, men vi går
ikke til forhandlinger hverken med trusler eller tabuer.

Altså, der er godt med luft hos hr. Villy Søvndal og SF. Er det
ikke rigtigt?

Kl. 15:08

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:08

Villy Søvndal (SF):

Jeg tror, fru Pia Kjærsgaard kom med en fortealelse. Villy Sohn er for
mig en ikke kendt person. Jeg kender to andre, men de mikser nav-
nene anderledes, men fint nok.

Jeg skal lige komme med en lille rettelse. Fru Pia Kjærsgaard
spurgte, om det var spindoktorerne i SF. Nej, nej. Altså, jeg vil gætte
på, at vi har cirka lige så mange, som man har i Dansk Folkeparti.
Man har tidligere spurgt, om ikke vi skulle stille dem op på linje og
prøve at se, hvem der havde flest. Det tilbud står stadig væk ved
magt.

Når det gælder spørgsmål om efterløn og dagpenge, er det jo en
kendt SF-position, at SF aldrig kunne drømme om at gå ud og forrin-
ge forholdene. Derfor var vi som bekendt ikke med i efterlønforli-
get i 1997. Derfor var vi heller ikke med i det næste. Vi deltager ikke
i forringelser af dagpenge, af efterløn. Det tror jeg at alle – måske
med undtagelse af fru Pia Kjærsgaard – i det her land ved.

Kl. 15:09

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Hans Christian Schmidt for en kort bemærkning.

Kl. 15:09

Hans Christian Schmidt (V):

Tak for det. Jeg har jo også siddet og lyttet til hr. Villy Søvndal, og
jeg kan forstå, at man nødig vil lave nogen forringelser, og derfor må
jeg så måske også forstå det sådan, at hr. Villy Søvndal har fortrudt,
at man er gået ind og har lavet det her oplæg, som jeg tror man er
kommet til at kalde »Fair forandring«, og jeg er nok nødt til at sige,
at det må være noget, man har for sig selv, for jeg tror ikke, der er
noget, man vil kunne nikke genkendende til ude i befolkningen.

Jeg er bare nødt til at sige: Er det så noget, hr. Villy Søvndal har
fortrudt: at man er kommet til at ramme de svageste skuldre? Eller
var det meningen? For det, der står tilbage, er jo, at helt almindelige
borgere bliver ramt af »Fair forandring« i en tid, hvor de vel næppe
synes, det er noget, de har behov for. En ting er, at SF, Socialistisk
Folkeparti, eller hvad vi nu skal kalde det, gerne vil gøre det dyrere
at komme på arbejde, men jeg forstår, at hr. Villy Søvndal selv har
sagt til pendlerforeningens formand, tror jeg det var, at man så måtte
se lidt på det. Men tidligere har vi jo hørt, at fru Helle Thorning-
Schmidt har sagt, at der ikke rigtig kan ændres på noget. Hvor er vi
henne? Er det, fordi hr. Villy Søvndal har fortrudt?

Kl. 15:10

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Villy Søvndal (SF):

Det er klart, at vi kan lægge forskelligt i det udtryk, der hedder helt
almindelige borgere. Da det her skatteoplæg blev introduceret, havde
de et glimrende billede i TV 2 i udsendelsen om aftenen, hvor de
havde været oppe ved Rungsted Havn. Der havde de truffet to men-
nesker. De havde truffet en meget vellønnet mand med en årsløn på
1,8 mio. kr., der sad på et skib til 8,5 mio. kr. Han ville blive ramt af
det her, og han syntes, at det var uretfærdigt. Så havde de fundet en,
der hed Pibe-Per; han havde ikke ret mange penge, han havde f.eks.
ikke været på ferie i 20 år. Han ville vinde på vores oplæg, og derfor
var han meget begejstret ved udsigten til, at det her blev gennemført.

Man kan forsøge at lave mange spinhistorier fra Venstres side,
men man kan ikke benægte, at virkningen af det her solidt er, at dem
i toppen af samfundet er dem, vi tager fra, til gengæld for at flytte
pengene over til dem, der ikke har så mange: almindelige hårdtarbej-
dende lønmodtagere, folk, der er gået på pension, folk på overfør-
selsindkomster. Det er en indlysende sandhed i den måde, det her er
skruet sammen på.

Kl. 15:11

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Hans Christian Schmidt for yderligere en kort bemærk-
ning.

Kl. 15:11

Hans Christian Schmidt (V):

Havde hr. Villy Søvndal fortsat med at se fjernsyn den aften – for
det var en god aften – så havde han også kunnet se to folk, der arbej-
dede på et bryggeri i Fredericia. Den ene kom fra Sønderjylland og
skulle køre fra Sønderborg til Fredericia, og på spørgsmålet om,
hvad det ville betyde, kunne han i hvert fald regne ud, at det var en
formue. Og han havde ikke brug for at få registreringsafgiften halve-
ret, han havde en ny bil, og dér – hr. Villy Søvndal kender lidt til det
område – har man jo ikke så mange penge, så man kan godt have en
bil længere end i 5 år. Det skal man lige forstå. Jeg kan forstå, at
man har regnet med, at bilen normalt efter 5 år må være tjenlig til at
blive skiftet ud, men sådan er det jo ikke alle steder i landet.

Jeg er bare nødt til at sige, at hvis hr. Villy Søvndal havde fortsat,
ville hr. Villy Søvndal også har set, at vedkommende sagde i fjern-
synet, at han tidligere havde stemt SF, men det ville han ikke gøre
mere; nu ville han finde nogle, der varetog hans sag. Sådan er det
med fjernsynsudsendelser. Jeg ved ikke, hvor meget man skal lægge
i det. Jeg er bare interesseret i at få at vide, om hr. Villy Søvndal har
fortrudt, at der med det her forslag, »Fair forandring«, vil blive lagt
flere byrder på de svage skuldre.

Kl. 15:12

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:12

Villy Søvndal (SF):

Nej, det har Villy Søvndal ikke fortrudt. Villy Søvndal er meget be-
gejstret for det oplæg, vi har lavet, om fair forandring, som betyder,
at vi i forhold til miljøet vil tage vare på det, fru Henriette Kjær
spurgte om, nemlig sikre, at vi flytter til kollektiv trafik de steder i
landet, hvor det er muligt. Og så anerkender vi, at der er områder i
landet, hvor man ikke kan flytte, og der har vi til gengæld brug for at
få skiftet den gamle bilpark ud med en mere miljørigtig bilpark. Det
er derfor, vi vil halvere registreringsafgiften fra starten og så give 5
år til at få skiftet bilen ud.

Jeg er også meget tilfreds med det, vi vil gøre på sundhedsområ-
det, hvor vi vil beskatte de usunde ting for så til gengæld at få et

bedre sundhedsvæsen. Jeg er også meget tilfreds med det, vi vil gøre for at sikre, at vi får en bedre folkeskole. Det er der i sandhed brug for.

Alt i alt er det jo et projekt, vi har lavet i et samarbejde med Socialdemokratiet – jeg vil jeg godt kvittere for det – og som vi synes er rigtig godt. Det kan godt være, at hr. Schmidt kan glæde sig over en enkelt ting, og det skal være ham vel undt, men i alle de målinger, jeg har set om det, synes folk faktisk også, det er en god idé.

Det her har jo også noget at gøre med at turde i politik, det er noget med at turde forandre og at turde designe en ny fremtid.

Kl. 15:13

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Den næste korte bemærkning er fra hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 15:14

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg vil fortsætte der, hvor fru Pia Kjærsgaard slap, fordi jeg synes, at hr. Villy Søvndal slap for let. Man er virkelig på grænsen af, hvad der er rigtigt og forkert i forhold til diskussionen om efterløn. For hvad var det egentlig, der blev sagt til Børsen for kort tid siden om efterlønnen? Reformen på sygefravær, spildtid i trafikken, afbureaukratisering af den offentlige sektor og flere igennem uddannelsessystemet bør være nok til at hente den ekstra arbejdskraft, der bliver brug for i fremtiden. Så kommer det, bare så hr. Villy Søvndal også husker det:

Men hvis der skal mere til, har SF principielt ikke noget imod at se på efterlønnen.

Sådan sagde hr. Villy Søvndal til Børsen.

Jeg går ikke ud fra, at det, man er villig til at se på, er ting, der gør, at efterlønnen æder endnu mere arbejdskraft, når man lige har sagt, at man ville skaffe arbejdskraft. Det skal ikke være nogen hemmelighed, at vi i Liberal Alliance var meget lykkelige, da vi så den her melding fra hr. Villy Søvndal. Vi tænkte: Nu er der endelig mulighed for at komme lidt videre med diskussionen af, hvordan vi skal sikre fremtidens velstand. Men kan hr. Villy Søvndal i det mindste ikke indrømme, at man i de der 4 timer i september faktisk havde en reformvilje i SF, som man så ikke har længere, i stedet for at komme med den der udenomsnak?

Kl. 15:15

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:15

Villy Søvndal (SF):

Tværtimod. Der er jo en fremragende sammenhæng i netop at nævne de fire eksempler. Det, jeg nævner i interviewet, er i diskussionen om, hvordan vi skaffer mere arbejdskraft. Der er nogle indlysende ting, man bør tage fat på. Vi har et uddannelsessystem, der kaster halvdelen væk i erhvervsskolerne, inden de har afsluttet deres uddannelse. Tænk, hvor meget rigere det her samfund ville blive, hvis de afsluttede deres uddannelse. Ifølge Arbejderbevægelsens Erhvervsråd spilder vi 30.000 mandetimer rundt om København, fordi folk holder i kø. Tænk, hvor meget rigere vi kunne blive, hvis det ikke var tilfældet. Så er der en ekstremt voksende kurve over antallet af mennesker, der bliver syge af stress og af at arbejde. Tænk, hvis vi tog fat på det. Så er der mulighed for at afbureaukratisere den offentlige sektor. Tænk, hvis vi tog fat på det.

Så nævner jeg i forlængelse af det efterlønnen, men det er jo, fordi der er mennesker, der ellers gerne ville arbejde, men ikke gør det, fordi præmien er så lille, når man bliver modregnet så hårdt, som man bliver under den nuværende efterløn. Det er derfor, der også er arbejdskraft i vores forslag om at sikre, at modregningen i efterløn-

nen ikke er så hård, som den er under det nuværende system. Og så er der fuldstændig logisk sammenhæng i det, jeg fremfører.

Kl. 15:16

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 15:16

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Der er da flere af de målsætninger, som man kun kan være enig i, og jeg tror ikke, at det er der, uenigheden skiller. Men der er en ting, jeg ikke helt forstår ved svaret. Jeg synes, at jeg i 15 år eller sådan noget har hørt på, at hr. Villy Søvndal har sagt, at folk på efterløn var folk, der var nedslidte. Nu skal de arbejde noget mere. Kan man bestemme sig? Er det folk i den arbejdsduelige alder, der i virkeligheden burde forsørge sig selv, eller er det folk, som skal forsøges af det offentlige?

Sandheden er den, at det jo er de svage grupper, som SF påstår de er talerør for, som er de største ofre, fordi man ikke laver reformer af efterlønnen, af dagpengene, af folkepensionen. Vi burde have en senere tilbagetrækningsalder, så vi kan skaffe den relevante arbejdskraft i fremtiden. Det er det, der gør, at vi får råd til et ordentligt sundhedsvæsen og ordentlige skoler. Det er det, der gør, at der er ordentlige forhold for især almindelige mennesker og de allerdårligst stillede. Det er i forhold til dem, der bliver sparet. Bankdirektørerne og rødvinsdrikerne, eller hvem det er, hr. Villy Søvndal taler om, skal nok have råd til at betale for sig selv. Næh, ofrene bliver ganske almindelige danskere.

Kl. 15:17

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:17

Villy Søvndal (SF):

Jeg er enig i den grundbetragtning om, at folk, der er direktører, advokater – som Ny Alliance tiltrækker i stor grad som vælgersegment – helt suverænt selv bestemmer, hvornår de slutter. De har så mange penge, at de ikke behøver at have forskellige ordninger for at beslutte, hvornår de holder op på arbejdsmarkedet. Men den nedslidte 3F'er, den nedslidte murer, de, der har haft de hårde, slidsomme job, havde ingen mulighed, hvis efterlønnen ikke var der. Så var muligheden alene reserveret gruppen af kernevælgere hos Ny Alliance. Det er derfor, vi slås så ihærdigt. Det er ikke for at forringe, ikke for at afskaffe, men for at forbedre efterlønsordningen.

Men det er jo klart. Vi repræsenterer forskellige sociale grupper i det her samfund, og derfor er der også meget logik i, at Ny Alliance har de synspunkter, man har. Undskyld, Borgerligt Centrum er det. Næh, i øjeblikket: Liberal Alliance. Undskyld.

Kl. 15:18

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Den næste korte bemærkning er fra fru Louise Schack Elholm.

Kl. 15:18

Louise Schack Elholm (V):

Det lyder så flot med alle disse oplæg, som SF lægger frem sammen med Socialdemokraterne, men faktum er, at det er med SF som med en snurretop: SF rykker sig ikke ud ad stedet, selv om SF kører rundt med en masse oplæg.

Et eksempel er udlændingepolitikken. SF og Socialdemokraterne har meldt ud, at der ikke kan rokkes ved udlændingepolitikken, men De Radikale er åbenbart af en anden opfattelse. Fru Margrethe Vestager udtaler i P1 den 12. september 2009, og jeg citerer:

Altså, den måde, som VKO i øjeblikket fører asylpolitikken på, har vi jo allerede aftalt at der skal ændres på. Citat slut.

Kl. 15:22

Fru Margrethe Vestager er af den klare opfattelse, hvilket fremgår tydeligt, at der er en aftale med SF og Socialdemokraterne om en anden udlændingepolitik. Så jeg vil gerne høre hr. Villy Søvndal: Hvordan vil SF og Socialdemokraterne ændre VKO's udlændingepolitik?

Kl. 15:19

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:19

Villy Søvndal (SF):

Må jeg ikke først kvittere for, at jeg er enig med spørgeren i, at der kommer rigtig mange flotte S-SF-oplæg i øjeblikket? Det glæder mig, at man også deler den opfattelse i Venstre, og jeg tror godt, jeg også kan bebude, at der vil komme flere, så der er noget at glæde sig til og se frem til.

Så er jeg glad for, at Venstre er kommet ud af den der tvangstankegang om hemmelige aftaler, men det kan være, at den vender tilbage i løbet af eftermiddagen. For det, vi vil på asylområdet, er jo ikke hemmeligt. Det blev offentliggjort i august måned sidste år på et fælles pressemøde mellem S og SF, og det står i den fælles integrationsaftale, hvad det er, vi vil på asylområdet. Og det er helt rigtigt opfattet, at vi ikke synes, at man skal fastholde mennesker i en asytlejr under de forhold, man har gjort det i 9-10-11 år. Det er derfor, vi har lavet en fælles aftale om, at man efter et halvt år skal have lov til at bo og arbejde i samfundet.

Men bare så det ikke trigger nogle Venstrefolk: Det her ikke nogen hemmelig aftale, det kan læses i aftaleteksten, og vi skal nok sørge for, at man får den tilsendt, så man ikke kommer til at udvikle teser om, at det nok er et eller andet hemmeligt, vi går rundt med, for det er det ikke. Det er offentligt.

Kl. 15:21

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er endnu en kort bemærkning fra fru Louise Schack Elholm.

Kl. 15:21

Louise Schack Elholm (V):

Jeg kan berolige ordføreren med, at jeg sagde, at det lyder så flot – jeg sagde ikke, at oplæggene var flotte.

Med den lille korrektion vil jeg så gå videre. Jeg har godt opdaget, at det er Socialdemokraterne og SF, som har fremlagt en udlændingepolitik, men De Radikale står jo ikke bag, og De Radikale har jo tydeligvis en helt anden opfattelse af, hvad det er for en udlændingepolitik, der skal føres, hvis der kommer et flertal med De Radikale. Jeg vil gerne høre, hvad det er for en aftale, man har lavet med De Radikale, om, hvad det så er, man skal kunne give sig på for at kunne sikre et flertal.

Kl. 15:21

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:21

Villy Søvndal (SF):

Det tror jeg da at vi vil snakke med De Radikale om, når vi når så langt. Jeg kan ikke forestille mig – men det må man jo spørge De Radikale om, når vi når dertil – at De Radikale ikke synes, det er et ubestrideligt fremskridt at sikre, at mennesker, når de har opholdt sig et halvt år i et asylcenter, så ikke skal være der længere. Jeg er helt sikker på, at vi meget hurtigt og let bliver enige med De Radikale om, at det er en rigtig god idé.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Den næste for en kort bemærkning er fru Vivi Kier.

Kl. 15:22

Vivi Kier (KF):

Tak. Jamen jeg er også en af de her ordførere, der gerne vil vende tilbage til den her efterløn, for da jeg tirsdag den 29. september åbner Børsen om morgenen, læser jeg jo også, at hr. Villy Søvndal giver udtryk for, at man i forbindelse med at skulle skaffe arbejdskraft fremover er villig til at gå ind og kigge på efterlønnen. Det gik jo så ikke så lang tid, så blev det ligesom trukket lidt tilbage, og i hvert fald dementerede man, at man overhovedet ville kigge på det, da vi nåede til Dansk Industris topmøde omkring frokosttid. Næste dag så vi jo så Socialdemokraternes politiske ordfører være ude at sige, at en S-ledet regering på ingen måde ville forringe efterlønnen.

Nu hørte jeg, at hr. Villy Søvndal tidligere i et svar sagde, at man fra SF's side var villig til at bøje sig rigtig langt, og så spørger jeg bare, om man fra SF's side er villig til at bøje sig så langt, at man bliver en filial af S, eller om man tegner sin egen politik.

Kl. 15:23

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:23

Villy Søvndal (SF):

Nej. Altså, det, jeg bliver spurgt om, er, om vi har lyst til at blive en filial af S. Nej, det har vi ikke. Vi har det rigtig godt med S; vi synes, at vi har et rigtig godt S og et rigtig godt SF, men det, der nogle gange sker, er, at summen af to bliver endnu stærkere end de to, og det synes jeg er det, der er ved at ske i det samarbejde, vi laver. Det var også det, De Konservatives ordfører var meget opmærksom på på De Konservatives landsråd, altså at der var kommet en ny og for de borgerlige farlig modstander i dansk politik, nemlig alliancen S og SF. Det tror jeg er en fuldstændig rigtig vurdering.

Men den alliance er netop stærk, fordi den består af to selvstændige partier, og vi har ingen planer om en fusion. Det gætter jeg i øvrigt på at De Konservative heller ikke har med Venstre.

Kl. 15:24

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der yderligere en kort bemærkning fra fru Vivi Kier.

Kl. 15:24

Vivi Kier (KF):

Jamen jeg vil så lige prøve at springe til et helt andet emne, socialpolitikken. Vi har jo fulgt, at bl.a. SF synes, at det nu skal lovliggøres at ryge hash på offentlige, velindrettede hashcafeer. Og det allersejeste er så, at vi har set, at man fra SF's side også ønsker at forbyde folk at købe sex. Intentionerne i det kan man måske være enig i, men jeg synes, at det er nogle lidt mærkelige socialpolitiske tiltag, der tages, så jeg vil gerne spørge: Tror SF virkelig på, at man ved at forbyde køb af sex kan afskaffe al prostitution?

Det andet spørgsmål er: Har man fra SF's side overhovedet sat sig ind i, hvad det her har betydet i Sverige? Man ser igen og igen mere og mere lyssky prostitution, hvor de prostituerede virkelig får det svært, og hvor det bliver svært at komme ind og hjælpe dem med sociale tiltag. Synes SF, at en lovliggørelse af hash og et forbud mod købesex er sociale tiltag, der hjælper vores virkelig udsatte borgere?

Kl. 15:25

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:25

Kl. 15:28

Villy Søvndal (SF):

Med hensyn til prostitution synes vi, at den store bekymring er, at København og Danmark er ved sådan at blive et mekka for sexindustrien. Vi oplever i stigende grad handlede kvinder komme til Danmark fra Balkan og fra afrikanske lande. Der er nogle, der forsøger at tegne sådan et romantisk billede af det her, at det er noget, nogle kvinder gør, fordi de gerne vil tjene penge på den måde. Jeg tror, at det er et fuldstændig fortegnet billede i forhold til den rå handel med kvinder, der sker. Det er dybt bekymrende, og den bekymring tror jeg at den konservative ordfører deler. Det vil vi så gerne gøre noget ved, og det er derfor, vi foreslår et forbud mod det.

Med hensyn til handelen med hash er overvejelsen jo, om den linje, vi forfølger, betyder, at vi lander den her handel hos hårde kriminelle grupper, om det er en del af forklaringen på den bandekrig, der udspiller sig, og om vi kan få adskilt de hårde og de bløde stoffer. Vi har foreslået her i Folketinget, at vi nedsatte en kommission til at undersøge de her spørgsmål, og det tror jeg egentlig at vi alle sammen kunne blive lidt klogere af, også at undersøge eksempelvis de hollandske erfaringer på godt og ondt og så bruge de oplysninger, vi får fra sådan en kommission, til at tage en endelig beslutning.

Kl. 15:26

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Karsten Lauritzen for en kort bemærkning.

Kl. 15:26

Karsten Lauritzen (V):

Nu ville min kollega ikke rose SF og Socialdemokratiet for deres oplæg. Det vil jeg i hvert fald godt, jeg vil også rose opsætningen. Det er sat flot grafisk op. Men når man så nærlæser indholdet og sammenligner med, hvordan der bliver stemt i Folketingssalen, kniber det lidt.

Det vil jeg godt tage lidt fat på og spørge hr. Villy Søvndal om det fælles udlændinge- og integrationsoplæg, som SF og Socialdemokratiet var enige om i august måned. Der står jo i det, at man, hvis man skulle komme i regering på et tidspunkt, vil fastholde 24-års-reglen og tilknytningskravet. Men som jeg har forstået det på SF tidligere og på hr. Villy Søvndal i en tidligere debat her i salen, har hr. Villy Søvndal det sådan, at hvis der kommer en afstemning om et beslutningsforslag her i salen, som afskaffer 24-års-reglen, vil hr. Villy Søvndal og den samlede folketingsgruppe i Socialistisk Folkeparti stemme for det forslag. Hvad er det præcis, hr. Villy Søvndal vil med 24-års-reglen? Vil man afskaffe den, eller vil man fastholde den?

Kl. 15:28

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:28

Villy Søvndal (SF):

Igen er jeg rigtig glad for spørgsmålet. Jeg forstår i øvrigt ikke, at det ikke er forstået endnu, for jeg synes, at vi har sagt det rigtig mange gange, men vi prøver endnu en gang med det håb, at det så lykkes. Vi er modstandere af 24-års-reglen og tilknytningskravet, fordi vi synes, at det er regler, der rammer i flæng.

Men vi har lavet et politisk kompromis med Socialdemokratiet om et 14-punkts-integrationsprogram, og vi synes, at de 13 af punkterne er fremragende rigtige punkter. Og når man laver et kompromis, så giver man og tager man. Det, vi har givet, er, at der ikke bliver ændret på hverken 24-års-regel eller tilknytningskrav, hvis der kommer en ny regering.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Karsten Lauritzen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 15:28

Karsten Lauritzen (V):

Det er jo fuldstændig fair at sige, at man har indgået et politisk kompromis, men hvis det skal bruges til noget, skal man så ikke også føre det ud i livet? Hvorfor vil hr. Villy Søvndal så ikke sige: Jamen vi går ind for 24-års-reglen, vi vil fastholde den, og vi vil selvfølgelig ikke være med til at afskaffe den, hvis der skulle komme en mulighed for det? Der er åbenbart ikke sådan en mulighed, for Socialdemokratiet er tilsyneladende så fast i kødet, at man kan få hr. Villy Søvndal overbevist om, at man skal bibeholde en 24-års-regel. Man kan vel ikke med god smag i munden sige, at man ønsker at fastholde 24-års-reglen, men så stemme på knappen nede i Folketingssalen for at afskaffe den? Kan hr. Villy Søvndal ikke forstå, at der er nogle almindelige borgere, som måske ikke følger så meget med i politik og i, hvordan det er skruet sammen, som synes, at det er lidt forvirrende?

Kl. 15:29

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:29

Villy Søvndal (SF):

Nej, det tror jeg ikke, for jeg tror, at borgerne bredt set måske oven i købet er klogere end Venstres ordfører på det her punkt. Jeg tror sagtens, at de kan forstå, at når man laver et kompromis og en aftale, overholder man selvfølgelig en aftale, og så har man givet og taget. Det er det, vi har givet.

Må jeg nævne, hvad begge partier synes er rigtig flot ved det, vi har lavet. Det er afskaffelse af de lave satser, kontanthjælpsloft og starthjælp. Det er en indsats i forhold til de betrængte boligområder, hvor vi får hjulpet de børn og voksne, der har det dårligt der. Det er et tilbud til de unge, der i dag ikke får tilbud om job og uddannelse. Det er det, at man skal ud af asytlejrene efter højst ½ år. Det er et tilbud om ophold til handlede kvinder – apropos spørgsmålet fra fru Vivi Kier – så vi sikrer, at de kvinder, der er med til at angive deres bagmænd, får opholdstilladelse i Danmark. Alle de ting er fremragende ting, der vil gøre Danmark til et bedre land. Så vil jeg bare advare imod, at nogle har den tankegang, der hedder, at hvis vi så ikke får det sidste punkt opfyldt, som vi gerne ville, så siger man nej til det øvrige 13 punkter. Sådan tænker vi ikke i SF. Vi er ikke et alt eller intet-parti.

Kl. 15:30

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Jeg skal lige sige, at det konservative folketingsmedlem, der blev omtalt, udtaler sit navn Vivi Kier, og ligesom alle vi andre lægger stor vægt på, at vores eget navn bliver udtalt rigtigt, gør hun det også. (*Vivi Kier* (KF): Tak, hr. formand).

Så går vi videre. Det er hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 15:31

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil egentlig spørge hr. Villy Søvndal, om ikke han bliver bange for, at den der jagt på ministertaburetter får ham til at tabe hovedet og i virkeligheden betyder, at vi har et Socialistisk Folkeparti, som engang havde en politik, som man er flygtet langt væk fra i forsøget på at nå ministertaburetterne – altså at man har problemer. Et eksempel: Man laver en aftale i et forsvarsforlig om at købe kampfly. Fordi

man så får et spørgsmål fra hr. Frank Aaen, som ryster hr. Villy Søvndal lidt, bakker han og drager i tvivl, om der i virkeligheden overhovedet er en aftale om at købe kampfly. Så spørger vi til udlændingepolitikken, hvor hr. Villy Søvndal har givet køb på sin politik for at takkes fru Helle Thorning-Schmidt, men hvor hr. Villy Søvndal gerne lige vil give en åbning til De Radikale og sige: Jamen det må vi lige snakke om – altså underforstået, at så må der selvfølgelig lige laves lidt om på den aftale, man har indgået med Socialdemokratiet. Så går man til vælgerne og siger, at det der med efterløn må man kigge på, for der er nogle, der er lidt reformivrige. Der har man godt nok ellers et Socialdemokrati, der siger, at der ikke skal ændres noget som helst. I forsøget på at virke reformivrige for at komme ind til ministertabureterne siger man også, at man vil kigge på dagpengeområdet. Vi har ikke fået noget at vide om, hvad det nærmere går ud på. Vil man ikke simpelt hen skræve så bredt, at man risikerer, at bukserne sprækker? Er der ikke et eller andet i politik, der også drejer sig om, at man har en holdning til tingene, og at man derfor kæmper for sine synspunkter, og så må man se, om det efterfølgende bærer i forhold til at komme i regering?

Kl. 15:32

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 15:32

Villy Søvndal (SF):

Må jeg først takke hr. Thulesen Dahl for spørgsmålet, der udtrykker, må man sige en bekymring for SF's udvikling. Det er selvfølgelig altid godt, at humanister er optaget af, hvordan det går andre. Men jeg mærkede måske i virkeligheden meget mere angst i hr. Thulesen Dahls spørgsmål – meget mere angst, en angst for, at flertallet i Danmark (som vi håber) skifter efter næste valg; en angst for, at den sådan privilegerede status i dansk politik så er slut den dag, som ikke alene vil ramme hr. Thulesen Dahl, men også fru Pia Kjærsgaard. Det er vel den angst, spørgsmålet var udtryk for.

Og det er rigtigt opfattet – jeg vil godt sige det igen: SF vil meget gerne lave de bøjninger, ligesom andre partier bøjer, der er forudsætningen for, at vi kan levere et samlet alternativ til den nuværende regering. Og det er helt rigtigt opfattet, kan jeg sige til hr. Thulesen Dahl: SF er villig til at bøje sig rigtig langt for at sikre, at der er et tydeligt alternativ på alle politiske områder til den regering, som vi meget gerne vil erstatte.

Kl. 15:33

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Kristian Thulesen Dahl for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 15:33

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nej, der er tale om sådan en ægte kollegial interesse i at sikre hr. Villy Søvndals humør også på lidt længere sigt. Min frygt er jo, at hvis hr. Villy Søvndal fuldstændig bevæger sig væk fra det der med at være en idealistisk politiker, der er herinde, fordi han repræsenterer nogle holdninger, han tror på, så begynder han på et tidspunkt at blive lidt rastløs og ikke rigtig kunne finde sig til rette og finde ud af, hvor kontoret er, og hvor man nu skal gå hen, og hvad det er, man skal i dag.

Mit ærinde er bare at sige, at jeg nu engang tror, at det er sådan i et demokrati, at det bedste er, at man bliver valgt på de holdninger, man har, og så forfægter man de holdninger. Og der kan jeg jo bare se, at hr. Villy Søvndal på område efter område giver køb og siger til vælgerne: Det er ligegyldigt, for vi skal jo finde sammen med Socialdemokratiet. Når vi så begynder at grave lidt i det, f.eks. på udlændingområdet, siger man: Vi skal også lige snakke med De Radi-

kale; de vil godt nok noget helt andet, men dem skal vi lige snakke med, og så finder vi ud af det efter valget.

Se, hvis der er nogen, der har grund til angst, så er det egentlig ikke mig, jeg skal nok klare mig. Nej, så er det vælgerne, for vælgerne er jo på herrens mark. Vælgerne aner jo ikke, hvad det er, de stemmer på, hvis man får det her såkaldte alternativ bygget op. Det er jo det, vi får afsløret under en åbningsdebat som den her. Man aner ikke, hvad det er for en vare, man får, hvis man stemmer på hr. Villy Søvndal.

Kl. 15:35

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:35

Villy Søvndal (SF):

Igen tak. Jeg er også glad for, at det ikke var bekymring, men ægte interesse, der bar hr. Thulesen Dahl i hans spørgsmål.

Når hr. Thulesen Dahl siger, at vælgerne ikke ved, hvad de får, kunne intet jo være mere forkert. Det er meget sjældent, at partier gør det, som Socialdemokratiet og SF gør i øjeblikket, nemlig i en konkretiseringsgrad, jeg ikke kan huske at have oplevet før, fremlægger deres politik i god tid før et valg, så vælgerne fantastisk præcist ved, hvad de får.

Så er der en anden vildfarelse, jeg også godt vil hjælpe hr. Thulesen Dahl ud af. Det er den der med ministerbilen: Nej, det er ikke det, der driver os. Det, der driver os, er det politiske indhold. Det er at få lov til at gøre op med den ulighed, Dansk Folkeparti har været med til at skabe i Danmark de sidste 8 år. Det er at være med til at sikre ordentlige vilkår for de fællesskaber, vi har rundtom i kommunerne for gamle og for børn på vores skoler. Det er at sikre en ambitiøs miljøpolitik. Det er at sikre en dansk udenrigspolitik, hvor vi ikke lægger os op ad det yderste højre i verden. Og så er det at skabe en integrationsindsats, der lykkes. Det er alt det, der driver os i det her værk. Og jeg må sige, at jeg egentlig er fuld af fortrøstning, for når man kigger på virkeligheden selv som målestok for, hvordan VKO-flertallet har håndteret de sidste 8 år, så ser det bare ikke ret godt ud.

Kl. 15:36

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Peter Christensen for en kort bemærkning.

Kl. 15:36

Peter Christensen (V):

Jeg er egentlig også lidt optaget af den melding, der kom her for et par minutter siden vedrørende udlændingepolitikken, hvor hr. Villy Søvndal sagde: Det må vi så tage en snak med De Radikale om. Betyder det, at det kompromis, man har forhandlet sig frem til sammen med Socialdemokraterne og lagt åbent frem, ikke er et alt eller intet? Sådan arbejder hr. Villy Søvndal jo ikke, kunne jeg forstå, så det er noget, man vil tage en snak med De Radikale om.

Kl. 15:36

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:37

Villy Søvndal (SF):

Jeg tror, at det, jeg sagde, var, at De Radikale, sådan som jeg kender dem – men De Radikale må jo svare for sig selv – vil synes rigtig godt om et forslag som det, vi diskuterede på asylområdet, som i stedet for som i dag, hvor mennesker bor i årevis i asyllejrene, kortere den periode af, man bor på et asylcenter, til højst et halvt år, hvorefter man kan komme ud at bo og arbejde i samfundet. Det er jeg sik-

ker på med det kendskab, jeg har til De Radikale – men det må de jo selv svare på – at de synes er en rigtig god idé.

Kl. 15:37

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Peter Christensen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 15:37

Peter Christensen (V):

Er udspillet fra SF alt eller intet? Gælder holdningen, at man i politik må bøje sig og lave kompromiser, kun, når det er til fordel for SF, og det vil sige, at De Radikale får en kurv? Der er intet at snakke med dem om, det var sådan en overfladisk venlighed, at man ville tage det møde, for det med, at hr. Villy Søvndal for et øjeblik siden sagde, at det ikke var alt eller intet, man forhandlede, var endnu en gang det, jeg oppe på mit kontor kalder for en Søvndal – det er, når man ændrer holdning inden for få minutter. En gang imellem er det dage, men nu er vi altså nede på minutter.

Kl. 15:38

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:38

Villy Søvndal (SF):

Det er klart, at jeg har svaret på det, jeg blev spurgt om vedrørende asylpolitikken. Jeg er ret overbevist om, at De Radikale vil synes, det er godt, men det må De Radikale svare på. Og så er det klart, at vi har lavet det integrationsudspil, vi ønsker at gå til valg på.

Kl. 15:38

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Vi går videre i rækken af korte bemærkninger. Den næste er fra hr. Jacob Jensen.

Kl. 15:38

Jacob Jensen (V):

Jeg vil godt forfølge det spor lidt, hvad det egentlig er, hr. Villy Søvndal vil gå til valg på – det kan nemlig godt være lidt uklart en gang imellem, specielt når vi nu taler om emnet udlændingepolitik. Tilbage i december 2006 udtalte hr. Villy Søvndal til Politiken følgende, og jeg citerer:

Både når det gælder skattestop, 24-års-regel og tilknytningskrav, er vi lige så meget modstander, som vi var i går og vil være i morgen. Det vil vi gå til valg på.

Så kom der jo i august 2008 det omtalte oplæg fra SF og Socialdemokraterne. Her vil man så bevare 24-års-reglen, og nu kan jeg så forstå i dag, at Socialistisk Folkeparti igen går ind for at afskaffe 24-års-reglen. Kan hr. Villy Søvndal ikke godt forstå, at den slingrekurs godt kan forvirre opfattelsen en lille smule af, hvad SF egentlig vil gå til valg på, når det angår udlændingepolitikken?

Kl. 15:39

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:39

Villy Søvndal (SF):

Nej, det kan jeg slet ikke forstå. Altså, jeg synes, man skal være ualmindelig dårligt lyttende som Venstremand, hvis man ikke forstod mit svar. Det var jo præcis det samme spørgsmål, hr. Torsten Schack Pedersen stillede. Men det er fint, og jeg gentager det gerne, og hvis der er tre Venstrefolk, der har det samme spørgsmål, gerne endnu en gang, nemlig at vi har lavet et politisk kompromis, der betyder, at vi ikke ændrer 24-års-regel og tilknytningskrav i en kommende S-SF regering. Skal jeg sige det endnu en gang? Vi ændrer ikke 24-års-re-

gel og tilknytningskrav i en kommende S-SF regering. Er det forstået, for ellers kan jeg godt gentage det?

Kl. 15:40

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Det er hr. Jacob Jensen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 15:40

Jacob Jensen (V):

Det er i hvert fald forstået, at man vil gå ind for en politik og støtte en politik, som man faktisk er lodret imod. Det er da klar tale. Man er imod 24-års-reglen, men man vil alligevel støtte den i en kommende regering. Det synes jeg er lidt forvirrende, trods alt. Men o.k., det er jo op til SF at vurdere det, men jeg vil bare gerne spørge, om det trods alt ikke er en lidt underlig måde at føre politik på, at man siger, at man vil bøje sig så langt efter ministerbilnøglerne, at den politik, som man egentlig skulle føre, sådan set bliver underordnet. Det er åbenbart vigtigere – det må vi jo konstatere – for hr. Villy Søvndal at få en ministerbil end egentlig at stå ved sin egen politik.

Kl. 15:41

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:41

Villy Søvndal (SF):

Jeg er glad for, at verden stadig væk er fyldt med håb. Jeg har konstateret, at selv Venstres anden ordfører, efter at have fået præcis det samme svar, har forstået det. Der er nogle, der siger, at det ikke nytter at tale til politikere, fordi de ikke lytter. Jo, der var en mand, der lyttede. Nu er det forstået, ikke? Nu ved Venstre, hvor SF står i det her spørgsmål.

Så til spørgsmålet om forholdet mellem ministerbiler og politisk indhold. Det har jeg også svaret på før, men jeg gentager gerne, at vores store ambition er at få lov til at fjerne de satser, der gør mennesker fattige i det her samfund; det er at sikre større social retfærdighed i Danmark; det er at sikre, at vores fællesskaber igen kommer til at fungere; det er at sikre en langt højere miljøambition, i forhold til hvad vi skal leve af fremover; det er at sikre en ny dansk udenrigspolitik; det er at sikre en dansk integration. Det har alt sammen ikke så meget med ministerbiler at gøre, men det har noget at gøre med, hvorfor vi gerne vil i regering.

Men i øvrigt synes jeg, at diskussionen er lidt plat. Jeg har aldrig forstået Venstrefolk. Er grunden til, at Venstre har regeringsmagten, at man elsker ministerbiler? Næh. Hvorfor skal vi være udsat for en anden målestok end den, alle andre har? At være i regering er den måde, man ændrer sit samfund på. Vi har præcis de samme motiver som alle andre politikere har, nemlig ønsket om at ændre vores samfund – ganske vist i en anden og noget mere retfærdig retning end den, Venstre står for.

Kl. 15:42

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Den næste korte bemærkning er fra hr. Søren Espersen.

Kl. 15:42

Søren Espersen (DF):

Jeg vil gerne tale med hr. Villy Søvndal om den kriminelle lavalder, og jeg kunne godt tænke mig at få et svar nu, der ikke bare er en gentagelse af, at nu skal dem i 8. klasse i fængsel. Det har vi ligesom hørt alt for mange gange efterhånden.

Jeg vil gerne først fortælle, at i det engelske og det skotske retssystem har man en kriminel lavalder på henholdsvis 10 år og 8 år. Det lyder lidt voldsomt, men når man har det og har indført det i sin tid, har det at gøre med, at man vil give de unge mennesker en rets-

sikkerhed, altså at de har mulighed for at få en forsvarer, at de kan blive stillet for en dommer, og at de kan få en sigtets rettigheder. Den del af diskussionen har vi slet ikke haft i forbindelse med ned-sættelsen af den kriminelle lavalder nu. Jeg mener, det er utrolig væsentligt, at man som et ungt menneske netop har muligheden for at blive prøvet af ordentlige instanser, i stedet for eksempelvis at blive sat i skole af en eller anden socialrådgiver uden dom, og uden at sagen er blevet gennemgået. Hvad mener SF's ordfører om den vinkel på sagen?

Kl. 15:43

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:43

Villy Søvndal (SF):

Man må sige, at det jo lidt er et skift i forklaringen, i forhold til hvad vi hørte i går og i forgårs fra Dansk Folkepartis side. Nu forstår man, at det er gjort af kærlighed til de unge. Ellers har melodien jo været, at nu skulle de have den hårde hånd, nu skulle straffen virke, og nu ville man ikke tolerere det længere. Men nu forstår jeg, at man har tabt den del af diskussionen i den offentlige debat, og derfor skifter man fod og siger: O.k., så går vi over til at gøre ligesom læreren, der sagde, når han skulle slå eleverne, at man skulle huske, at det her var gjort af kærlighed.

Det her er gjort ud fra et knæfald for Dansk Folkeparti, som har vredet armen rundt på De Konservative, sådan at man laver noget, som Ungdomskommissionens medlemmer advarer imod, noget, de siger ikke virker, og som de siger vil være med til at forhærde de unge, og det vil vi i sagens natur ikke deltage i.

Kl. 15:44

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Søren Espersen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 15:44

Søren Espersen (DF):

Jeg synes, det er lidt træls, at man ikke kan få svar på det, man spørger om. De der konstante udenomsforklaringer synes jeg efterhånden er trættende, hvis jeg nu skal være helt ærlig. Hr. Peter Skaarup har gentagne gange over for SF's ordfører netop peget på det med retssikkerheden som et stort problem, altså at et ungt menneske pludselig kommer hjem til sin far og mor, og at myndighederne kan fortælle, at nu er der sat nogle ting i gang i forhold til hans situation, uden at det i øvrigt på nogen måde er bevist, at knægten har gjort noget som helst.

Jeg spurgte ikke om en tilbagevenden til det gamle, men om en stillingtagen fra SF's side. Er der ikke et retssikkerhedsproblem i, at et ungt menneske, bare fordi det er under 15 år, ikke har den mulighed at få en forsvarer og blive stillet for en dommer, sådan at man kan slå fast, om vedkommende har gjort noget eller ej? Nu må man gerne bare svare på spørgsmålet og lade være med at gå tilbage til den gamle diskussion, som ligesom sidder på rygraden efter flere radioudsendelser inden for de sidste dage.

Kl. 15:45

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:45

Villy Søvndal (SF):

Jeg takker for svarvejledningen; det var rigtig dejligt at få at vide, inden for hvilken ramme man forventes at svare, når spørgeren har stillet spørgsmål. Men det hersker Dansk Folkeparti heldigvis ikke over endnu, altså hvad man skal svare.

Det, vi er imod i den her diskussion, er forestillingen om at sænke den kriminelle lavalder – det er jo det, vi diskuterer – og dermed spærre børn inde. Så har diskussionen været – også fra Dansk Folkepartis og regeringens side – at de jo ikke skulle rigtigt i fængsel. Hvis man kigger på situationen i dag, hvor vi har en kriminel lavalder på 15 år, er det sådan, at vi putter børn i fængsel, fordi der ikke er plads til dem på ungdomsinstitutionerne. Så vores tilgang til alt det her er, at i stedet for at fængsle skal vi opdrage, vi skal hjælpe de der børn, vi skal sikre dem tilbud i stedet for at gøre det, som Ungdomskommissionen advarer imod, fordi man siger, at det vil være med til at gøre de unge langt mere hårdkogte, end de var, da de kom ind.

Kl. 15:46

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Den næste korte bemærkning er fra fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 15:46

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Det er meget interessant, at hr. Villy Søvndal har brugt hele dagen på at skælde ud på hr. Peter Christensen og har sagt, at han ikke tager de arbejdsløse her i landet seriøst, når et fremtrædende medlem af SF's folketingsgruppe, fru Ida Auken, har sagt: »På en måde er finanskrisen kommet som en befrielse.«

Det må da for alvor være en hån over for de mennesker, der står udenfor arbejdsmarkedet i det her land. Man lad det nu stå for sig selv.

Jeg vil gerne spørge hr. Villy Søvndal, som jo har sagt, at hvis SF og S skal i regering, er udlændingepolitikken klar: Hvad er den så, hvis De Radikale er med?

Kl. 15:47

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:47

Villy Søvndal (SF):

Klar.

Kl. 15:47

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 15:47

Ellen Trane Nørby (V):

Vil det så sige, at hvis De Radikale kommer med i en regering, så mener SF og S stadig væk, at de står fast på deres oplæg, så der ingenting er til forhandling? SF og S' politik gælder altså også med en regering med Det Radikale Venstre?

Kl. 15:47

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:47

Villy Søvndal (SF):

Jeg tror, jeg har sagt det før, men jeg gentager gerne, at det er klart, at det, vi har lavet på integrationsområdet, er det, vi vil gå til valg på.

Kl. 15:47

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Mike Legarth.

Mike Legarth (KF):

Jeg vil spørge hr. Villy Søvndal om det skatteudspil, som Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti har fremlagt. Jeg har forstået, at når der skal skaffes flertal, skal det ske med Det Radikale Venstre. Mit simple spørgsmål er: Er det Det Radikale Venstre, som skal bøje sig, eller er det S og SF?

Kl. 15:48

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:48

Villy Søvndal (SF):

Jeg er glad for al bekymringen og den interesse, der er for vores fælles udspil, det synes jeg lover rigtig godt.

Det er jo klart, at det, vi har fremlagt, er et gennearbejdet oplæg, hvor vi sikrer, at de store samfundsudfordringer, vi står over for, bliver løst: Det er sundhedsudfordringen i forhold til overvægt, og i forhold til at vi dør for tidligt af rygning; for mange unge, der forlader folkeskolen uden at kunne nok; København, der er ved at blive fuldstændig kvalt af biler, der holder i kø. De samfundsudfordringer vil vi løse, og vi vil selvfølgelig gå til valg på det oplæg, vi har lavet.

Kl. 15:48

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Mike Legarth for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 15:49

Mike Legarth (KF):

Jeg fik et svar, men ikke på det, jeg spurgte om, så nu prøver jeg at spørge hr. Villy Søvndal igen: Er det Socialistisk Folkeparti, der må bøje sig mod Det Radikale Venstre for at få en aftale om det udspil, man siger man ikke vil rokke ved? Det er jeg nødt til at have et klart svar på.

Så henvises der til skatteoplægget. Altså, sandheden er jo, at S og SF med deres skatteudspil vil ændre skattebelastningen for erhvervslivet i Danmark fra 25 pct. til 28 pct., i hvert fald svarende til det. Det sker i den værste tænkelige tid, nemlig i en økonomisk krise, og det vil betyde, at danske virksomheder vil flage ud, at investeringer vil flyde til udlandet i stedet for at blive herhjemme osv. Det kan jeg forstå at S og SF ikke vil give sig på.

Det næste er, at dem, der har taget en lang uddannelse, har dygtiggjort sig på den ene og den anden måde, nu bliver pålagt en ekstraskat, altså at der kommer skat på hjerner. Det viser sig, at hvis den ene procent, der tjener mest, og som nu skal brandskattes af S og SF, flytter til udlandet eller siger, at så kan det ikke betale sig at yde en ekstra indsats, så mister statskassen 27 mia. kr. Synes hr. Villy Søvndal, at det er bæredygtig nationaløkonomi?

Kl. 15:50

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:50

Villy Søvndal (SF):

Jeg så en interessant undersøgelse den anden dag om, hvorfor folk flytter til udlandet. Det er der to hovedgrunde til, og den ene af dem tror jeg i hvert fald ikke at politikerne kan påvirke, for det er, at mennesker forelsker sig. Det er faktisk hovedgrunden til, at folk flytter. Den anden grund er, at man søger uddannelse i udlandet, og det synes jeg at vi skal være glade for.

Så var spørgsmålet, om vi ikke er bange for hjerneflugt, når vi laver en skat for dem, der tjener mere end 1 mio. kr. Jeg vil advare

mod den tankegang, som jeg forstår har sneget sig ind hos både De Konservative og Venstre og Dansk Folkeparti, nemlig at hovedhjernekapaciteten ligger hos mennesker i det her samfund, der tjener over 1 mio. kr. Det er altså en forkert fremstilling. Der er rigtig meget hjernekapacitet hos mennesker, der også tjener en lav løn.

Jeg vil også advare imod den undervurdering af, hvem der bærer det her samfund oppe i virkelighedens verden. Det er hårdtarbejdende mennesker, der tjener en gennemsnitsløn, som står op om morgenen, laver det sure arbejde og går hjem igen og betaler skatten, for at vi kan sikre, at vi har det samfund, vi har. Så jeg vil sige til hr. Mike Legarth: Lad være med at undervurdere helt almindelige mennesker og deres indsats i det her samfund.

Kl. 15:51

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Torsten Schack Pedersen for en kort bemærkning.

Kl. 15:51

Torsten Schack Pedersen (V):

Hr. Villy Søvndal har garanteret, at 24-års-reglen står fast med en S-SF-regering. Kan hr. Villy Søvndal garantere, at 24-års-reglen også står fast, hvis det er en S-SF-R-regering?

Kl. 15:52

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:52

Villy Søvndal (SF):

Vi har sagt i det oplæg, vi har lavet, at for os er det helt afgørende, at vi skaber ro og sikkerhed om, hvilken politik der bliver ført på det her område efter et valg. Det vil sige, at vi vil gå til valg på det oplæg, vi har lavet, som hedder »Plads til alle, der vil«, som er et integrationsudspil. Det er det, vi går til valg på.

Kl. 15:52

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Torsten Schack Pedersen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 15:52

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg prøver igen: Kan hr. Villy Søvndal garantere, at en regering bestående af Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre vil være garant for, at 24-års-reglen består – og i givet fald, om det er noget, der er officielt konfirmeret med Det Radikale Venstre, eller om det også er hemmeligt?

Kl. 15:52

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:52

Villy Søvndal (SF):

Jeg er meget spændt på, om vi i løbet af dagen får opklaret det der med det hemmelige papir, også fordi jeg, om jeg så må sige, på SF's vegne har en interesse i det hemmelige papir. Så det ser jeg rigtig meget frem til at vi måske kan få afklaret. Det kan være, at vi måske endda bør lave et pressemøde om det, så vi er sikre på, at vi får afsløret det. Men så er det jo ikke længere noget hemmeligt papir i øvrigt, hvis vi træder frem med det, så det taler selvfølgelig imod, men ellers tror jeg, at vi har et behov for at få det afklaret. Jeg har svaret på det ret mange gange, at S og SF går til valg på det integrationsoplæg, vi har lavet i fællesskab, og det er vi rigtig glade for.

Kl. 15:53

Kl. 15:56

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

Kl. 15:53

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil gerne, ligesom hr. Kristian Thulesen Dahl var inde på lidt tidligere, prøve at finde ud af, hvad det egentlig er, man får, hvis man nu vælger at stemme på SF. Det, jeg har forstået, er så, at man har indgået et kompromis om 24-års-reglen, hvor SF accepterer, kan man sige, det socialdemokratiske synspunkt på det. Men hvad får man i øvrigt på udlændingepolitikken? Det synes jeg er meget interessant.

Nu har vi jo haft en situation her i foråret, hvor det lykkedes at få en aftale med Irak om hjemsendelse af afviste asylansøgere. Da de pågældende ikke ønskede at tage hjem alligevel, besatte de så først Vor Frue Kirke og så Brorsons Kirke, og på et tidspunkt måtte politiet rydde kirken. Det, man kan sige var det politiske verdensbillede på det tidspunkt, var så, at Enhedslisten og De Radikale var meget kede af den situation – de mente, det var helt galt, at det var foregået om natten, og der var ingen opbakning til politiet. Hr. Villy Søvndal mente nok lidt det samme, og en række socialdemokrater mente også, at det var helt galt. Men Socialdemokraterne syntes faktisk, at det var i orden, ligesom i øvrigt Dansk Folkeparti og regeringen gjorde.

Det, jeg interesserer mig lidt for, er: Hvis den situation på et tidspunkt måtte opstå, hvor hr. Villy Søvndal har noget at skulle have sagt efter et valg, hvordan vil man så reagere? Vil politiet have opbakning til det meget nødvendige, synes vi, at afviste asylansøgere selvfølgelig skal tage hjem, hvis ikke de kan få asyl, eller vil politiet ikke have opbakning? Hvor står SF henne, hvis en situation som den i Brorsons Kirke opstår igen?

Kl. 15:55

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:55

Villy Søvndal (SF):

Hr. Peter Skaarup spørger, hvad man får i forhold til hele integrationsområdet, hvis man stemmer på SF.

Det er klart, at man får en politik, der på mange måder med hensyn til integration vil være den absolutte modsætning til den periode, hvor hr. Peter Skaarup har dannet regering sammen med V og K. Man får en afskaffelse af de lave satser på kontanthjælp og start-hjælp; man får en boligsocial indsats i vores betrængte boligområder, som vi ikke har set; man får en uddannelsessatsning på børnene, der gør, at vi ikke efterlader så mange børn og unge uden uddannelse.

I forhold til asylområdet har vi jo aftalt, at man højst skal opholde sig et halvt år i et asylcenter. Det vil sige, at den situation, vi havde her, hvor mennesker havde opholdt sig i centrene i 8-9-10-11 år, ville man ikke se igen i påkommende fald.

Derudover får man også en mulighed for, at prostituerede, der kommer udefra, og som er villige til at angive deres bagmænd, får opholdstilladelse.

Så der sker rigtig mange store ændringer i forhold til den integrationspolitik, der er blevet ført under VKO, hvis man stemmer på SF.

Kl. 15:56

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning yderligere.

Peter Skaarup (DF):

Man kan måske i parentes bemærket sige, at der jo netop i København er meget store indlæringsvanskeligheder for børn, i øvrigt under en SF-borgmester. Men det kan man jo så diskutere en anden gang.

Det, jeg interesserer mig lidt for her, er at få svar på spørgsmålet – ikke på det, som hr. Villy Søvndal svarede med hensyn til integration og mange andre ting. Jeg spurgte om en eneste bestemt ting, og det tror jeg også hr. Villy Søvndal hørte, så jeg synes, at hr. Villy Søvndal skulle høre efter nu. Det går på situationen i Brorsons Kirke.

Hvis nu vi har den situation, at SF har magt og har noget at skulle have sagt efter et valg, vil SF så bakke op bag ved, hvis en gruppe afviste asylansøgere besætter en kirke og ikke vil tage tilbage, at politiet så nødvendigvis må rydde sådan en kirke og sørge for, at de pågældende bliver sendt hjem til det land, de skal vende tilbage til? Hvor står SF der? Er det »måske og på den ene side og på den anden side osv. osv., og det er ikke godt, hvis det sker der, og vi må ikke dét, og vi skal give humanitær opholdstilladelse, eller hvad«, eller vil man stå bag politiet? For det tror jeg der er mange, der følger den her debat, der gerne vil have et svar på. Er SF virkelig fast i kødet her, eller bliver det bare rent kaos? Jeg er bange for, at det bliver det sidste, men jeg vil meget gerne høre, hvad hr. Villy Søvndal svarer på det spørgsmål, jeg stillede før.

Kl. 15:57

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:57

Villy Søvndal (SF):

Det sidste behøver hr. Peter Skaarup ikke at være bange for, altså at det bliver kaos. Det bliver det ikke. Vi har meget tydeligt sagt i den aftale, vi har lavet, at det, vi ændrer i forhold til asylpolitikken, er, at vi ikke vil have, at mennesker opholder sig så lang tid i et center, som tilfældet er her.

Jeg tror også, at hr. Peter Skaarup, hvis han skal kigge kritisk – jeg ved ikke, om det er muligt – på sin egen indsats over de seneste år, må spørge sig selv: Er det virkelig klogt, at holde mennesker så mange år i et asylcenter, som man har gjort her? Jeg tænker specielt på situationen i Irak. Jeg tror, hr. Peter Skaarup må medgive, at Dansk Folkeparti har det ansvar, at man var med til at sætte en krig i gang i Irak, som var uden legitimitet, og som var med til at drive 4 millioner irakere på flugt, hvoraf ganske få så endte i Danmark. Det er klart, at jeg overhovedet ikke kan forestille mig, at en kommende regering vil gå ud og deltage i en krig, der ikke er legitim, eller vil holde mennesker spærret inde på et asylcenter i så lang tid, som det er sket under VKO.

Kl. 15:59

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er endnu fire korte bemærkninger, men det tillader tiden ikke. Vi kommer til den absolut sidste korte bemærkning, ikke i dag, men til hr. Villy Søvndal, og den er fra fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 15:59

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg vil faktisk følge op, hvor hr. Peter Skaarup slap. For hr. Peter Skaarup fik ikke svar på sit spørgsmål. Hr. Villy Søvndal talte uden om og talte om asylcentre og sådan noget. Jeg vil spørge helt klart: Mener SF, at hvis der er en aftale med en regering i et land, hvorfra der er asylansøgere i Danmark, en aftale om, at afviste asylansøgere skal hjemtages, vil SF så bakke op om, at man rent faktisk

kan udsende de afviste asylansøgere – fordi de jo er afvist i Danmark og deres egen regering har accepteret, at de skal hjem? Vil SF sige ja eller nej til det?

Kl. 15:59

Villy Søvndal (SF):

Det er klart, at der altid skal foretages en vurdering af, om nogle er berettiget til asyl eller ej. Det er jo indlysende. Det, man måske lidt undrende kan spørge til i den her sag, er, hvilken rolle det spiller, når mennesker har boet her i rigtig mange år på grund af et begivenhedsforløb, Danmark har haft en direkte årsag til i forhold til at være aktiv deltager i Irakkrigen. Og spiller det en rolle, at nogle mennesker har boet her helt op til 10-11 år og har født børn her? Og spiller situationen i Irak en rolle?

Men når alt det er sagt, er det klart, at der må foretages en vurdering af, hvem der har ret til asyl, og hvem der ikke har. Det er vi selvfølgelig enige i.

Kl. 16:00

Gitte Lillelund Bech (V):

Man må jo sige, at hr. Villy Søvndal har en vis erfaring herindefra. Hr. Villy Søvndal har faktisk så meget erfaring, at han mestrer at snakke udenom og ikke svarer på spørgsmålene.

Jeg vil spørge helt klart: De afviste irakiske asylansøgere, der sad i Brorsons Kirke, og hvor der ligger en aftale med den irakiske regering om, at de skal hjemtages, vil SF – også givet, at man måske måtte komme, og jeg håber det så sandelig ikke, i en regering med Socialdemokraterne og De Radikale – stå fast på, hvilket Socialdemokraterne har annonceret, at afviste asylansøgere selvfølgelig skal ud af landet, eller vil SF ikke stå fast på det?

For hvis hr. Villy Søvndal siger ja, så må jeg sige, at det vil lyde, som om hr. Villy Søvndal endnu en gang har bøjet sig dybt i støvet for fru Helle Thorning-Schmidt. Hvis hr. Søvndal siger nej, så har vi bare endnu et eksempel på, at Socialdemokraterne og SF faktisk ikke har en fælles udlændingepolitik, selv om man tilkendegiver, at man har det.

Kl. 16:01

Villy Søvndal (SF):

Tak for spørgsmålet. Jeg tror, jeg igen er nødt til at anbefale, at man læser vores fælles udspil om integration, for så tror jeg, man kan blive rigtig meget klogere. Men jeg vil også gerne svare på spørgsmålet her.

Vi opfordrede jo ministeren til at gå ind og se på sagerne i lyset af både situationen i Irak og det antal år, de mennesker har opholdt sig her. Loven siger jo, at ministeren har mulighed for at gå ind og give opholdstilladelse, hvis hun synes, der er baggrund for det, og det har været vores opfordring i denne sag. Det synes jeg er en meget tydelig og klar politik og selvfølgelig også en anerkendelse af, at der skal foretages en vurdering. Sagerne om de irakiske flygtninge har bare været helt specielle.

Må jeg så runde sessionen her af med at sige: Jeg håber, at det her land aldrig nogen sinde igen går i krig på et grundlag som det, man gik i krig med Irak på. Jeg håber, at mit land aldrig nogen sinde skal deltage et andet sted i verden og drive 4 millioner mennesker på flugt med de konsekvenser, det har haft ikke alene i Danmark, men i en række andre lande. Det er måske i virkeligheden derfor, VKO burde sidde med rigtig, rigtig dårlig samvittighed i denne sag.

Kl. 16:02

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Vi siger tak til SF's ordfører. Den næste ordfører er fru Henriette Kjær fra Det Konservative Folkeparti, værsgo.

(Ordfører)

Henriette Kjær (KF):

Det er et udfordrende folketingsår, vi nu påbegynder. Ikke nok med at vi skal have afbureaukratiseret, lavet en plan for bekæmpelse af ungdomskriminalitet, sat ind mod ungdomsarbejdsløsheden og sat fokus på bedre kræftbehandling og mere forebyggelse, men vi står stadig i en verdensomspændende økonomisk krise.

Fra konservativ side glæder vi os over, at der i Folketinget har vist sig et flertal for en række af regeringens initiativer det seneste år med det klare mål at mindske virkningerne af krisen. Det, som ligger os allermost på sinde, er at tage os godt af dem, som uforskyldt bliver ramt af finanskrisen, nemlig de, som rammes af arbejdsløshed, af virksomhedslukninger og af indskrænkninger.

Den økonomiske krise er internationalt funderet. USA og alle de lande, der tidligere har udgjort den internationale trækraft for dansk økonomi, har det jo mildest talt mere end skidt. Man kan håbe på, at de mange tiltag, som diverse regeringer har igangsat, vil forbedre konjunkturerne, men sikre på det kan vi jo ikke være. Regeringen gør derfor, hvad den kan, og har gennemført mange initiativer for at afbøde følgerne af krisen: bankpakker, fremrykning af investeringer, frigivelse af SP-opsparingen og senest en vækstpakke for de mindre og mellemstore virksomheder. Vi har også lavet skattereformen, som træder i kraft ved årsskiftet og sænker indkomstbeskatningen markant.

Fra konservativ side vil jeg gerne tindre klart slå følgende fast: Vi har gennemført de initiativer, som vi har fundet nødvendige indtil nu, men vi vil også dag for dag vurdere situationen.

For os Konservative er den altoverskyggende opgave derfor at bidrage til at sikre den fornødne tryghed for den danske befolkning, også i disse krisetider. Noget af det, der skaber tryghed i familierne, er, at de unge kommer godt på vej, og derfor er det vigtigt, at vi hurtigt kommer i gang med en indsats over for de unge ledige. Al erfaring viser, at det er vigtigt at holde de unge i gang og væk fra arbejdsløshed, så uddannelse og en hurtig indsats er alfa og omega, hvis det skal lykkes at få unge ind på arbejdsmarkedet. På den måde sikrer vi, at vi har veluddannede unge, der kan bidrage til at gøre vores virksomheder konkurrencedygtige.

Fra konservativ side vil vi kæmpe hårdt for, at der bliver gjort alt, som er politisk og menneskeligt muligt for at skabe ny vækst i det danske samfund. Det er vores vigtigste opgave, og det er det, vi vil give højeste prioritet.

Som vi allerede har hørt i dag, har oppositionen gjort krisen til sit bedste aktiv. Nu er det jo muligt at angribe regeringen for alt, stort som småt, og det er selvfølgelig også en oppositions ret. Men når man kritiserer, er det jo også en god idé selv at have nogle varer på hylderne, og her kniber det i allerhøjeste grad for oppositionen.

Der er to ting, som vi fra konservativ side især har hæftet os ved. For det første vil oppositionen eller dele af den meget gerne have til at se ud, som om der er et stabilt, solidt alternativ til den nuværende regering; men det er jo blændværk, for vi har endnu ikke set en eneste meningsmåling, hvor S og SF tilsammen har 90 mandater. For det andet har S, SF, De Radikale og Enhedslisten jo ikke en fælles økonomisk politik; man har ikke noget sammenhængende og ansvarligt svar på krisen, og det, oppositionen har på hylderne, er nogle spredte udspil, som man er indbyrdes uenig om.

Til gengæld har Socialdemokraterne og SF præsenteret deres skatteplan. Selv kalder de den for Robin Hood-skat i et forsøg på at få projektet til at lyde sympatisk og glide ned hos danskerne, men det skal man ikke lade sig narre af. I virkeligheden er der tale om prins John og sir Hiss, der vil opkræve skatter, skatter og atter skatter af de stadig mere plagede borgere og i øvrigt lade landet forfalde omkring sig.

Kl. 16:03

S og SF siger, at de vil tage fra de rige og give til de fattige – sagt med andre ord: De vil plukke de aktive, de hårdtarbejdende og dem, der allerede i dag betaler mest til fællesskabet. S og SF siger, de vil forbedre folkeskolen – sagt med andre ord: Selskabsskatten skal sættes op til en af Europas højeste, og virksomheder og arbejdspladser vil forsvinde ud af Danmark. På lang sigt kommer det ikke nogen til gavn, heller ikke eleverne i folkeskolen.

Kl. 16:08

(Ordfører)

Henriette Kjær (KF):

S og SF har taget Robin Hood som gidsel, for i virkeligheden er prins John forklædt som fru Helle Thorning-Schmidt og Sir Hiss forklædt som hr. Villy Søvndal. Alt imens mener De Radikale, at det, der er brug for, er at se bæstet i øjnene, og det med at se bæstet i øjnene er en varm opfordring til S og SF.

Nu har jeg så desværre haft lidt svært ved helt at finde ud af, hvad det egentlig er for et bæst. De Radikale sigter på, selv om jeg godt kan forstå, at fru Margrethe Vestager ser et rødt bæst, når hun ser på de to ledere fra S og SF, og at det kan virke skræmmende. Men det kan selvfølgelig også godt være, at det er et andet bæst. De Radikale ønsker at se i øjnene. Det gik op for mig, da jeg så, at fru Margrethe Vestager forleden også kritiserede, at den amerikanske præsident ikke fik tid til at besøge Folketinget. Og søger man på internettet, er der slet ikke tvivl. Bæstet er enten den amerikanske præsidents skudsikre bil eller en dansk målmand i engelske Burnley. Men det er nok ikke ham, fru Margrethe Vestager tænker på, når hun siger, at hun vil se bæstet i øjnene.

Vi Konservative vil imidlertid se befolkningen i øjnene. For os handler det om at skabe et trygt samfund, og tryghed er bl.a., at man kan få den bedste behandling, hvis man bliver syg. Og vi har fuld fokus på sundhedsområdet. Vi Konservative er meget tilfredse med, at der nu sættes ind med yderligere initiativer på sundhedsområdet. Der er brug for at få moderniseret det danske hospitalsvæsen: nye sygehuse, nye, moderne behandlingsmetoder, bedre kræftbehandling.

Men behandling kan ikke stå alene. Vi skal også satse på forebyggelse og på at få danskerne – ung som gammel – til at leve sundere. Den brede vifte af initiativer, som nu er sat i søen, skulle meget gerne i løbet af en årrække føre til længere levetid og et bedre liv for mange borgere.

Tryghed handler også om, at man kan bevæge sig frit omkring i samfundet, og det på alle tider af døgnet og i alle kvarterer. Men skal vi bremse den organiserede og brutale kriminalitet, skal vi have fat i de unge kriminelle eller potentielle kriminelle så tidligt som muligt. Derfor er vi meget positive over for den plan, som justitsministeren nu har fremlagt for at forebygge kriminalitet. Jeg skal være ærlig og sige, at sænkningen af den kriminelle lavalder til 14 år ikke hidtil har stået på vores dagsorden. Men helheden i den plan, der nu er fremlagt, er så stærk, at vi har kunnet tilslutte os det – desværre i erkendelse af, at der i de senere år har været en tendens til, at den farlige og grove kriminalitet er rykket nedad aldersmæssigt.

Vi Konservative har altid ønsket en velfungerende og effektiv offentlig sektor. Erhvervs- og økonomiministeren satte for et års tid siden afbureaukratisering på den politiske dagsorden. Og det er jo ikke, fordi afbureaukratisering ikke har været prøvet tidligere af skiftende regeringer, men derfor skal man jo ikke give op. Det positive ved det nye initiativ er, at det er et projekt, som skal gro op nedefra. Vi ønsker at lade de offentligt ansatte selv fortælle, hvilke regler og hvilket bureaukrati der kan undværes. Så må det komme an på en prøve. Men det siger også sig selv, at afskaffelse af kontrol og regler stiller større krav til de offentligt ansatte, ledelsen, kommunalpolitikere og til os i Folketinget. Det nytter ikke, når et tv-indslag kl. 22 en tilfældig dag beretter om et svigt i den offentlige service, at man så enten fralægger sig ansvaret eller kræver nye regler eller mere kontrol. Skal afbureaukratiseringen blive en succes, vil det kræve en

mentalitetsændring. Den håber vi at man er parate til både politisk og blandt de offentligt ansatte.

Tryghed handler også om, at vi kan levere en planet med et ordentligt klima videre til vores efterkommere. Derfor skal der ikke herske tvivl om, at vi både håber og tror, at det store arbejde, som klimaministeren og statsministeren gør for at skabe fundamentet for en global klimaaftale på klimatopmødet i København til december, vil krones med en aftale.

På samme måde lægger vi også stor vægt på, at der forskningsmæssigt sættes ind for at skabe grøn økonomi og grønne arbejdspladser. Danmark har tidligere vist, at vi kunne skabe et sandt vindmølleeventyr. Nu er tiden kommet til at skabe eventyr i andre brancher, som kan give os et afsæt til at få gjort op med CO₂-udledningen og på sigt gøre os helt uafhængige af fossile brændstoffer.

Tryghed handler også om, at Danmark yder en international indsats, så grobunden for terrorisme mindskes. Danmark kan være stolt af indsatsen i Afghanistan: Vores soldater gør en forskel. Det skal de og deres familier og pårørende have en stor tak for, for det er en farlig opgave, der har kostet os mange tab. Og somme tider spørger man sig selv, om det er det hele værd. Fra konservativ side er meldingen klar: Opgaven med at bekæmpe den internationale terrorisme er og bliver en af de absolut vigtigste kampe i vores generation.

Så jo, vi står over for mange alvorlige udfordringer, og det bliver en travl samling. Vi Konservative er parate til at arbejde hårdt og målrettet for at nå de mål, som befolkningen har en forventning om vi skal nå. Tak.

Kl. 16:13

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Jeg har noteret følgende navne til korte bemærkninger: fru Sophie Hæstorp Andersen, hr. Villy Søvndal, fru Margrethe Vestager, fru Johanne Schmidt-Nielsen, hr. Rasmus Prehn, fru Ida Auken, fru Maja Panduro, hr. Morten Østergaard, fru Line Barfod, fru Julie Skovsby, hr. Jesper Petersen, fru Marianne Jelled, fru Nanna Westerby, fru Christine Antorini, fru Bente Dahl og hr. Frank Aaen. Jeg har igen glemt at nævne hr. Simon Emil Ammitzbøll, men han står faktisk på listen. Jeg kan godt se, at der er flere hænder, men jeg kan også sige med sikkerhed, at vi ikke når flere end de nævnte – men man er velkommen til at skrive sig på.

Den første, der har bedt om en kort bemærkning, er fru Sophie Hæstorp Andersen, værsgo.

Kl. 16:14

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Omkring den 1. november 2007, under valgkampen, stod Anders Fogh Rasmussen og fortalte den undrende befolkning, at under den her regering ville man udskifte halvdelen af alt sygehusbyggeri, således at danskerne ville komme til at ligge på nye og fantastiske sygehuse. Man lovede også, at man ville bruge omkring 80 mia. kr. på projektet, og alligevel ser vi nu år efter år efter år, at regeringen trækker overskrifter med, at man vil bygge sygehuse for kun det halve, 40 mia. kr.

Nu er det sådan, at det er blevet meldt ud, at man vil bygge nyt i Hillerød, at man vil bygge nyt i Gødstrup og masser af andre steder, og det er jo meget fint, men endnu har vi ikke hørt noget til økonomien i de pågældende projekter. Alle steder rundt om meldes der om, at man får at vide, at projekterne skal være langt mindre end det, man kunne ønske sig i regionerne, og vi er meget langt fra det mål, som Anders Fogh Rasmussen meldte ud dengang, og som De Konservative bakkede op om.

Hvor står De Konservative i dag i det her spørgsmål? Hvornår får vi nogle flere penge til at få en ordentlig behandling i det her land? Hvornår får vi de enestuer, som vores medicinske patienter også har krav på?

Kl. 16:15

Kl. 16:18

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 16:15

Henriette Kjær (KF):

Jeg kan slet ikke forstå den forvirring, som den socialdemokratiske ordfører giver udtryk for. Jeg synes jo, det er fantastisk, at regeringen har meldt ud, at der nu skal bygges nye sygehuse for 40 mia. kr. Det har hele tiden været regeringens mål, jeg har ikke hørt regeringens tale om andet, så det må jo stå for Socialdemokraternes egen regning.

For 40 mia. kr. nyt sygehusbyggeri! Det er jo ikke set før, og det kan skabe en fantastisk grobund for bedre sygdomsbehandling, mere specialiseret sygdomsbehandling, og jeg synes faktisk, at man skulle tage og glæde sig i Socialdemokratiet over, at vi nu får nogle fantastiske nye sygehuse til gavn for alle patienterne.

Kl. 16:16

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 16:16

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jamen jeg er da glad for, at fru Henriette Kjær bruger ordene alle patienterne, for faktum er jo, at det ikke bliver for alle patienterne. Faktum er jo, at de to- og tremandsstuer, man har inde på Rigshospitalet til folk, der virkelig fejler noget specielt, vil der ikke blive gjort noget ved i den her regerings tid. Faktum er, at de rygmarvsskadede patienter oppe i Hornbæk, som har brug for et bedre tilbud, der skulle være på Glostrup Hospital, ikke får det at se under den her regering. Faktum er, at de mange medicinske patienter rundtomkring i landet, der ikke ligger på store flotte akutsygehuse, hvor man samler behandlingen, men ligger nær ved, hvor familien er og har den nære relation, ikke får nogen enestuer at se i den her samling. De kan stadig få en seng ude på en gang under den her regering.

Så jeg synes, at det er helt på sin plads at gøre opmærksom på det, og det er helt på sin plads at gøre opmærksom på, at ambitionerne er blevet droslet meget kraftigt ned under den her regering i forhold til det, man meldte ud i 2007.

Kl. 16:17

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Må jeg ikke bede om, at spørgsmålene holdes inden for ca. 1 minut.
Ordføreren.

Kl. 16:17

Henriette Kjær (KF):

Jeg synes, at det her lyder, som om Socialdemokraterne gør alt, hvad de kan, for at finde hår i suppen. Igen må jeg simpelt hen sige, at der er tale om et ikke før set nybyggeri af sygehuse, og det kommer rigtig mange patienter til gavn. Så kan man altid finde noget, der ikke er så godt, som det kunne være, og vi arbejder naturligvis også på, at det skal blive bedre.

Når den socialdemokratiske ordfører siger, at hun synes, det er vigtigt, at man gør opmærksom på, at der også er nogle problemstillinger, så vil jeg da også sige, at det skal man være velkommen til at komme med, men i regeringen er vi bare selv helt opmærksomme på de udfordringer, vi står over for i sygehusvæsenet. Derfor foretager vi hele tiden nye investeringer, nye specialeplanlægninger, nye forebyggelsesplaner osv., og der synes jeg at Socialdemokraterne halter kraftigt bagefter. Og så er det måske sådan lidt surhed, der giver sig udtryk i det her spørgsmål – så finder man lige noget, der ikke er godt nok.

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Den næste korte bemærkning er så fra fru Ida Auken.

Kl. 16:18

Ida Auken (SF):

For et kvarter siden blev der udsendt en pressemeddelelse fra Det Konservative Folkeparti, hvori der står: Fra konservativ side vil vi kæmpe hårdt for, at der bliver gjort alt, hvad der er politisk og menneskeligt muligt for at skabe ny vækst i det danske samfund.

Der bliver ikke sparet på de store ord, kan man sige. Til gengæld bliver der sparet rigtig meget på investeringerne, for regeringen kom med sin længe varslede erhvervsklimastrategi i sidste uge, som jo fik nogle hårde ord med på vejen, og det kan man sådan set godt forstå, når regeringen har valgt kun at satse 200 mio. kr. på den grønne teknologi, som er det, der skal bære os frem i fremtiden. 200 mio. kr. Det svarer til sådan ca. 1½ km motorvej. Er det virkelig alt, hvad der er politisk og menneskeligt muligt for De Konservative, så synes jeg måske, de skal overveje at finde en anden metier.

Kl. 16:19

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 16:19

Henriette Kjær (KF):

Det lyder ganske hult. Jeg ved ikke, om fru Ida Auken ikke har været i salen tidligere i dag, men jeg synes simpelt hen, det er så morsomt, at SF slår sig op på at være det grønne parti, og at man skal lave en grøn skattereform sammen med Socialdemokraterne. Og hvad er det så, man ender med at lave? En vissent grøn skattereform, der i bedste fald kan være CO₂-neutral og i værste fald ende med, at det betyder, at der udslippes mere CO₂. Og så står man her kritiserer regeringen for, at vi ikke gør nok for miljøet.

Vi har lige lavet den store plan »Grøn Vækst«. Vi har nedsat et vækstforum, og jeg er helt overbevist om, at noget af det, de vil koncentrere sig om, er at prøve at se, hvordan vi kan skabe grønne job og forske i nye teknologier. Og nu mener jeg faktisk ikke, at SF er med i globaliseringsaftalen og globaliseringspuljen, der skal udmøntes. De penge, der er i den pulje, som partierne bag den har fundet det fornuftigt at være med til at etablere, skal netop bruges til forskning i nye miljørigtige tiltag.

Kl. 16:20

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak. Fru Ida Auken.

Kl. 16:20

Ida Auken (SF):

Ja, så kan jeg jo oplyse fru Henriette Kjær om, at SF har lavet et erhvervsudspil, som har fået meget stor ros med på vejen, fordi vi bl.a. sætter to en halv gang så meget af til at investere i klima- og energiteknologi, vi sætter 200 mio. kr. af oven i det til miljøteknologien, som regeringen jo fuldstændig har forsømt i sin tid. Men lad os lige høre, hvad f.eks. Jørgen Mads Clausen, chef for Danfoss, siger om regeringens udspil: 600 mio. kr. over 3 år er langt fra nok til at skabe rammerne for en grøn vækstøkonomi. Der skal mindst 100 eller 50 pct. oveni, hvis ambitionen med erhvervsklimastrategien skal lykkes. Det er jo lige præcis det, som SF har gjort.

Så hører vi fra Ole Krog fra Dansk Industri: Vi har ventet på regeringens udspil meget længe, og vi skal altså op på en helt anden klinge, hvis Danmark skal følge med den enorme satsning, der er på grønne teknologier i verden omkring os.

Vennerne i Dansk Industri er altså ikke længere tilfredse med De Konservative, men er til gengæld ude at rose SF's erhvervsudspil. Det synes jeg da skal bekymre fru Henriette Kjær.

Kl. 16:24

Kl. 16:21

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Tak. Ordføreren.

Kl. 16:21

Henriette Kjær (KF):

Jeg vil sige, at bekymret så ikke lige er ordet. Nu er det jo sådan, at Dansk Industri eller DI, som de jo hedder nu, er med i regeringens nye vækstforum, og der kan de jo fremføre alle deres gode tanker og ideer, og det er sådan set også det, der er meningen.

Det er jo ikke sådan, at vi nu har lavet et udspil og så har sat punktum for, hvad der i øvrigt skal ske. Det er jo meningen, at der skal komme nogle ideer til, hvordan Danmark kan øge væksten og gerne inden for grøn og miljøvenlig teknologi. Det er det, hele øvelsen går ud på, og jeg er da helt overbevist om, at DI vil komme med alle deres gode ideer, og at det kan lade sig gøre at føre dem ud i livet.

Kl. 16:22

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Tak. Den næste spørger er fru Margrethe Vestager.

Kl. 16:22

Margrethe Vestager (RV):

Jeg vil gerne trille det, men vist kalder for en sukkerbal, til den konservative ordfører. Jeg hørte mest den konservative tale som et meget, meget langt reklameindslag for oppositionens politik, og derfor synes jeg, det er lidt ærgerligt, hvis den konservative ordfører slet ikke får lejlighed til at gøre rede for, hvad der er det konservative reformprogram. Hvad er det, Konservative gerne vil for at sikre holdbarheden i dansk økonomi?

Det er vistnok et konservativt slogan, at man ikke må efterlade regningen i børneværelset. Nu bliver statens underskud forværret dag for dag, ledigheden vokser, beskæftigelsen falder, statens gæld øges og 2015-planen sejler, ikke bare totalt, men fuldstændig. Hvad er det konservative bud på en genopretning af dansk økonomi – altså ikke regeringens bud, men det konservative bud?

Kl. 16:23

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 16:23

Henriette Kjær (KF):

Først må jeg sige, at jeg på ingen måde accepterer præmissen, for dansk økonomi sejler ikke. Det ville den jo gøre, hvis man havde den regering, som De Radikale ønsker at støtte, nemlig en S-SF-regering; så ville dansk økonomi sejle. Vi kan jo se, at de synes, at der skal pumpes penge ud til forskellige vækstpakker, og havde vi lyttet til dem, inden krisen begyndte, havde vi slet ikke haft de midler, som vi har nu til at afbøde krisen med; så var de penge blevet fyret af. Det er det, De Radikale ønsker at støtte. De Radikale appellerer til S og SF om at se det her bæst i øjnene, som jeg kan forstå er reformer, der skal laves. De vil ikke se det i øjnene.

Så vil jeg sige, at Det Konservative Folkeparti gerne vil have reformer. Vi har meldt fuldstændig klart ud, at så snart vi kan se, at den her krise er ved at være overstået, skal der selvfølgelig reformer til i det danske samfund, for det er nødvendigt.

Kl. 16:24

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Tak til ordføreren. Så er det fru Margrethe Vestager.

Margrethe Vestager (RV):

Jeg må meget beklage, at jeg ikke kan følge med, men så vidt jeg forstod, var vinklen i ordførerens tale, at der ligesom ikke var samspil i oppositionen, og at det var noget frygteligt noget. Nu kan jeg forstå, at Det Konservative Folkeparti har en færdig reformplan, men den skal vi bare ikke kende endnu, den skal vi først kende på det tidspunkt, hvor man fra De Konservatives side mener at krisen er overstået. Er det noget, som er koordineret med Dansk Folkeparti og med partiet Venstre? Og er det sådan, at den konservative ordfører kan svare klart på, om vi får en genopretningsplan inden næste valg? Det er jo sådan set ikke noget særlig tricky spørgsmål, det er bare at svare ja eller nej. Får vi en genopretningsplan, og kommer den til at indeholde de reformer, som ordføreren mener at der er basis for at gennemføre i den samarbejds-konstellation, som De Konservative er i nu?

Kl. 16:25

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 16:25

Forhandling

Henriette Kjær (KF):

Der er fru Margrethe Vestager så lige et nummer for demagogisk. Jeg siger, at vi Konservative ønsker reformer, men dem kan vi ikke lave selv, dem skal vi samarbejde om at lave med resten af Folketingets partier. Og indtil nu er de eneste reformer, der er blevet lavet, stort set blevet lavet af regeringen. Hvis vi ser på den seneste store reform, nemlig skattereformen, var de eneste, der ville være med til det, Dansk Folkeparti. Og derfor lyder det så hult, når man prøver at udfordre regeringen på, at den er reformangst, og at det ikke kan lade sig gøre. Der, hvor der er et problem, er jo i S og SF, og derfor er det ufatteligt, at man fra radikal side har kastet alle sine lodder over i det projekt. Det kommer der ikke noget godt ud af.

Kl. 16:26

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Den næste spørger er fru Johanne Schmidt-Nielsen, værsgo.

Kl. 16:26

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Er den konservative ordfører enig med Venstres ordfører, hr. Peter Christensen, som har sagt, at hvis bare man arbejder hårdt nok for det, er der plads på livets solside? Er den konservative ordfører enig med Venstres ordfører, hr. Peter Christensen, i, at de mere end 100.000 mennesker, der er arbejdsløse i det her land, bare ikke har arbejdet hårdt for det? Altså: Er De Konservative enige i den besked, vi i dag har hørt Venstre give til de mange, der har været så uheldige, at deres arbejdsplads er blevet nedlagt på grund af en økonomisk krise, om, at de bare kunne have arbejdet hårdere, at det er deres egen skyld? Eller kunne man forestille sig, at regeringen også bærer et ansvar for, at vi står i den økonomiske situation, vi står i i dag, en situation med bl.a. meget, meget stor ledighed? Er de arbejdsløse selv skyld i deres ledighed?

Kl. 16:27

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 16:27

Kl. 16:30

Henriette Kjær (KF):

Det er jo en helt vanvittig tolkning, fru Johanne Schmidt-Nielsen lægger i det, hr. Peter Christensen sagde tidligere på dagen. Det er jo overhovedet ikke noget med, at hvis man er arbejdsløs, har man selv ansvaret for det, og at man så dybest set er et skvat. Det var jo ikke det, hr. Peter Christensen sagde.

Det, der er muligheder for i Danmark, er, at man kan tage sig en uddannelse, man kan få et arbejde, og man kan også blive arbejdsløs, uden at det er ens egen skyld. Men man kan komme tilbage på arbejdsmarkedet igen. Der er muligheder i Danmark for alle. Og en gang imellem løber man ind i nogle problemer, som for de fleste mennesker heldigvis er midlertidige, og det er de, fordi vi har en meget vågen regering og generelt også et meget vågent Folketing, der vil gøre alt for at minimere arbejdsløsheden, sørge for, at folk får en uddannelse. Det er vi sådan set ret enige om herinde. Og derfor er jeg da enig med hr. Peter Christensen i, at det her er mulighedernes land.

Kl. 16:28

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 16:28

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Det er altid irriterende, når man ikke får svar på det, man spørger om. Det er et forholdsvis udbredt fænomen i den her sal, det er det også i dag i forhold til fru Henriette Kjær. Er de arbejdsløse selv skyld i deres ledighed, eller er de ikke selv skyld i deres ledighed? Jeg fik et svar, som var sådan: Man kan blive arbejdsløs, uden at det er ens egen skyld.

Hvis man kan blive arbejdsløs, uden at det er ens egen skyld, hvorfor er det så, at de unge, der bliver arbejdsløse, skal straffes ekstra? Der har man nemlig valgt at beslutte sig for, at man vil tage børnenepengene fra familierne, hvis ikke de unge er under uddannelse eller i arbejde. Kunne man forestille sig, at ansvaret for ungdomsarbejdsløsheden, som vokser – og den vokser hurtigt – ikke ligger på de unge? Altså: Hvis arbejdsløshed er noget, der kan opstå, uden man selv er skyld i det, hvorfor så straffe de unge økonomisk, som står uden for uddannelsessektoren, uden for arbejdsmarkedet?

Kl. 16:29

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 16:29

Henriette Kjær (KF):

Der er overhovedet ikke tale om, at nogen skal straffes. Der er tale om, at der er nogen, der skal hjælpes, og det er der, Enhedslisten fuldstændig misforstår, hvad det er, regeringen vil. Vi skal have flere til at tage en ungdomsuddannelse, og der er nogen, der ikke får opbakning til det derhjemme; der er nogen, der ikke får opbakning til den ungdomsuddannelse, de er droppet ud af. Derfor skal kommunerne have en større forpligtelse til at følge op på de unge, der falder ud af alting – ud af uddannelse, ud af job, ud af anden form for aktivitet. Så kommunen har bestemt et ansvar for at sørge for, at det her unge menneske kommer i gang med noget, og det er sådan set det, der ligger i det. Og hvis den unge og familien slet ikke vil samarbejde, er det sidste kort at trække i den her kommende ungeydelse, og sådan er det. Jeg synes, det er ærgerligt, at Enhedslisten ikke kan se fordelene ved det.

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Den næste spørger er hr. Simon Emil Ammitzbøll. Værsgo.

Kl. 16:30

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Tak. Jeg vil gerne bore lidt i det med reformer. Jeg har jo set, at partiformanden for De Konservative har sagt, at hvis der ikke er besluttet reformer inden et valg, vil De Konservative gå til valg på reformer. Det er der ingen tvivl om, siger vicestatsministeren. Det lyder jo meget godt, for så kan det blive snart.

Jeg synes, at statsministeren holdt en god tale. Jeg synes også, at fru Henriette Kjær holdt en fin tale. Men statsministeren sagde bl.a.:

»Vil en ekstra erhvervsbeskatning øge eller svække vores muligheder i den globale konkurrence? Svaret er klart: Ekstra byrder på virksomhederne vil flytte endnu flere arbejdspladser ud af landet. Det går ikke.«

Jeg kunne ikke være mere enig. Der er 11 EU-lande, der har lavere selskabsskatter end Danmark, inden de røde har fået deres vilje. Kunne vi ikke sammen gøre noget ved det, så Danmark kan skaffe de kloge hoveder i fremtiden, så Danmark kan få den velstand, det kræver at have et ordentligt samfund?

Kl. 16:31

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 16:31

Henriette Kjær (KF):

Meget gerne. Vi Konservative er meget glade for, at Liberal Alliance bakker op om regeringen, og at der er en masse ting, vi kan blive enige om. Jeg synes, det er positivt, at vi kan få et bredt samarbejde, og jeg mener, at man, inden man gennemfører store reformer, skal have en god debat, og befolkningen skal vide, hvad det er, man taler om, hvad det er, der er i vente, hvilke ændringer de kan blive ramt af i deres hverdag – positivt eller negativt. Det kræver en lang debat.

Nu har vi meldt ud, at vi ønsker reformer. Vi synes, der er mange spændende ting i Arbejdsmarkedskommissionens rapport. Så snart krisen, som jeg også sagde før, er ved at forlade Danmark, synes jeg, at vi skal rejse en mere konkret diskussion om, præcis hvilke områder vi skal reformere.

Kl. 16:32

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 16:32

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg takker for velvilligheden og for chancen for endnu en gang at slå fast, at der slet ikke er nogen tvivl om, at Liberal Alliance støtter den nuværende statsminister og den nuværende regering, alt andet ville jo være fuldstændig ude i hampen. Det, der måske ærgrer, er den her holdning, at krisen ligesom skal overstås, og så kan vi tage fat på reformerne. Før krisen gik det så godt, så det med reformerne kunne vi se på en anden dag.

Det er lidt, som om man helst vil udsætte reformer, for de gør jo lidt ondt på nogle, og det, jeg bare er utrolig bange eller bekymret for, er, at hvis vi ikke får lavet de reformer, der får gang i væksten og dermed giver grundlag for velstand i det danske samfund, så ryger vi endnu længere ned på listen over verdens rigeste lande. Vi er røget ned på en 12. plads hos OECD nu, og vi er nogle af dem, som OECD spår den laveste vækstrate. Vi står altså over for nogle rigtige dystre fremtidsudsigter, hvis ikke vi tager fat. Bør vi så ikke gøre no-

get måske også før næste valg, selv om det kan gøre lidt ondt på nogle?

Kl. 16:35

Kl. 16:33

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 16:35

Kl. 16:33

Henriette Kjær (KF):

Jeg er meget enig i hr. Simon Emil Ammitzbølls analyse af, at vi bliver nødt til at gøre noget for at sikre væksten i fremtiden. Jeg ser sådan på det, at debatten allerede er gået i gang, og jeg ser sådan på det, at man, som jeg sagde før, skal gøde jorden; folk skal føle sig trygge ved det, vi laver herinde.

Nu har Arbejdsmarkedskommissionen afleveret deres rapport. Deres forslag er velkendte. De bliver diskuteret, og vi diskuterer reformer i dag, og så håber jeg da, at man langsomt vænner folk til, at det altså bliver en realitet, at vi kommer til at lave om på nogle strukturelle ting på arbejdsmarkedet for netop at fastholde nogle og få nogle ind, som måske ellers ville gå derhjemme, tiltrække udenlandsk arbejdskraft osv. Der er behov for den diskussion, det er jeg fuldstændig enig i.

Kl. 16:34

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Den næste for en kort bemærkning er hr. Rasmus Prehn.

Kl. 16:34

Rasmus Prehn (S):

Den konservative ordfører, fru Henriette Kjær, talte meget hjertevarmt om det med at se befolkningen i øjnene, og jeg tænker på: Hvordan kan man se befolkningen i øjnene, når man samtidig kan se, at i den tid, vi har haft en borgerlig regering, har kommunerne været presset så hårdt, at kernevelværdien simpelt hen bare er blevet reduceret, reduceret og reduceret?

Tager vi folkeskolen, kan vi se, at der mange steder er færre timer, end der var tidligere, og tager vi ældreområdet, er der også blevet reduceret her. Jeg står her med tal, der viser, at for så vidt angår rengøring hos ældre borgere, er det sådan på landsplan, at siden regeringen kom til i 2001, er der blevet reduceret med en tredjedel af den tid, man tidligere brugte til rengøring i hjemmene. Hvordan kan man se danskerne i øjnene, når man i valgkampe lover, at der er råd til både velfærd og skattelettelser, og det kun går én vej, nemlig direkte nedad med hensyn til kernevelværdi?

Kl. 16:35

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Værgo til ordføreren.

Kl. 16:35

Henriette Kjær (KF):

Jeg er fuldstændig uenig i, at det går nedad med den kommunale velfærd. Det er kun gået opad, mens denne regering har siddet. Aldrig har de kommunale budgetter været større, og år efter år har vi kunnet sige, at kommunerne samlet set har det største budget, de nogen sinde har haft. Siden 2001 har vi stået herinde og fortalt det her fra Folketingets talerstol, og hvordan kan det så i Socialdemokraternes hoveder blive til, at det går forfærdeligt, at det går elendigt?

Aldrig er der blevet bygget så mange nye ældreboliger ude omkring i kommunerne. Man er gået væk fra gamle plejehjem med eneværelser og toiletter på gangene. Nu er der langt de fleste steder boliger, der minder om dem, man kom fra som ældre, så man kan have flere af sine møbler med. Det er blot for at nævne et eksempel på, at det, Socialdemokraterne rejser rundt med, er en myte.

Rasmus Prehn (S):

Det er jo simpelt hen direkte sort tale. Jeg tror, at den konservative borgmester i Høje-Taastrup, den konservative borgmester i Lyngby-Taarbæk og den konservative borgmester på Frederiksberg vil sidde og himle op over det, der bliver sagt her af den konservative ordfører. Sagen er jo, at kommunerne er hårdt, hårdt presset, og hvis man kigger på tallene, kan den konservative ordfører ikke løbe fra, at der er blevet skåret kraftigt ned på antallet af skoletimer, og at der er blevet skåret kraftigt ned på den tid, der er til rengøring hos ældre.

Men noget andet er: Handler det her ikke nok så meget om, at Det Konservative Folkeparti sammen med regeringen er mere drevet af rå ideologi end af hensynet til sund fornuft og til kernevelværdi? Jeg står her med tal fra Lyngby-Taarbæk Kommune, og af dem kan man se, at fordi man har valgt frit valg, er det sådan, at når en borger vælger en privat aktør til hjemmehjælp, er kommunen tvunget til i gennemsnit at betale 30 kr. mere for den time, end hvis det sker i kommunens regi. Der er altså lavet en ideologisk motor, så det er sådan, at hvis man vælger privat, skal man altså betale 30 kr. mere. Er det ikke mere ideologi end sund fornuft?

Kl. 16:37

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 16:37

Henriette Kjær (KF):

Nu er loven på det område jo lavet sådan, at kommunen kan sætte sin pris. Kommunen skal regne ud, hvad dens egen ydelse koster, og så skal man jo kunne konkurrere på den pris, hvis man er et privat firma, der gerne vil ind på det felt, så jeg har lidt svært ved at forstå det regnestykke, hr. Rasmus Prehn sætter op.

Så må jeg igen simpelt hen sige: Jeg er uenig, jeg er uenig, jeg er uenig. Der er sket et kæmpe velfærdsloft. Under denne regering er der kommet pasningsgaranti, og tænk lige på, hvordan det var, inden det blev gennemført ude i kommunerne; hvordan man stod med sine børn og måtte vente og vente og vente på at få en plads, særlig under socialdemokratisk ledede regeringer. Børnene i den danske folkeskole er blevet bedre til at læse, fordi regeringen har sat massivt ind og har sendt flere penge ud til kommunerne, så jeg kan ikke genkende det billede, man forsøger at tegne fra socialdemokratisk side. Det billede er forkert.

Kl. 16:38

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Den næste for en kort bemærkning er hr. Jonas Dahl.

Kl. 16:38

Jonas Dahl (SF):

Jeg vil godt tage lidt fat i hele den forebyggelsessnak, som der er kommet rigtig meget af fra regeringens side, i hvert fald mange ord, men meget lidt handling.

I De Konservatives valgløfter op til valget i 2007 skrev man bl.a., at genoptræning og rehabilitering af patienterne efter hospitalsopholdet skulle styrkes, og at landets bedste kapaciteter skulle samles i en forebyggelseskommission og formulere en national handlingsplan for bedre forebyggelse. Nu har der været nedsat en Forebyggelseskommission, men stort set inden blækket på papiret med kommissionens handlingsplan var tørt, var regeringen ude at sige: Det er helt uacceptabelt, vi har lavet en skatteaftale, og vi vil slet ikke være med

til at gøre noget for den forebyggelse, der rigtig rykker noget, nemlig f.eks. at hæve afgifterne på cigaretter markant. Hvorfor vil regeringen ikke være med til det?

Kl. 16:39

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 16:39

Henriette Kjær (KF):

Det vil vi ikke af flere årsager. Vi har hævet afgifterne til en vis grænse, men hr. Jonas Dahl ved jo også godt, at det giver en problematik i forhold til grænsehandelen. Det vil jo betyde, at mange med bopæl i Jylland stort set helt op til Aalborg vil køre ned over grænsen og købe cigaretter og alkohol, som vi selvfølgelig også prøver at minimere indtaget af. Nogle vil tage andre steder hen og købe det, og derfor batter det ikke noget. Det vil bare være en ekstra afgift, der ikke giver den sundhedsgevinst, som man dybest set ønsker fra SF's side, og vi kan jo også se af SF's forslag til en ny skattereform, at det har en social slagside, uden at det rent sundhedsmæssigt batter det store.

Kl. 16:39

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Jonas Dahl.

Kl. 16:39

Jonas Dahl (SF):

Jamen jeg er da glad for, at fru Henriette Kjær anerkender, at SF faktisk har et ønske om at gøre noget ved forebyggelse. Det er jeg sådan set glad for. Jeg synes, at det er lidt synd, at fru Henriette Kjær åbenbart ikke kan sige, at det har regeringen også, men det må så stå for fru Henriette Kjær egen regning.

Når man nu læser Forebyggelseskommissionens rapport og sammenholder med de oplysninger, der er kommet fra Skatteministeriet, fremgår det jo klart, at netop cigaretterne faktisk ikke vil medføre en øget grænsehandel, og alle landets forebyggelseksperter og alle landets sundhedseksperter er enige om at sige: Hvis vi skal gøre noget ved forebyggelsen, hvis vi skal gøre noget ved lungekræften i særdeleshed, skal vi have hævet afgifterne på cigaretter markant. Regeringen vil ingenting. Kan fru Henriette Kjær ikke forklare mig, hvorfor regeringen ikke vil være med til at gøre noget markant ved forebyggelsesområdet?

Kl. 16:40

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 16:40

Henriette Kjær (KF):

Det vil regeringen i hvert fald også, og lad nu være med den der demagogiske snak om, at jeg ikke vil noget på forebyggelsesområdet. I min tale havde jeg et afsnit om, at vi selvfølgelig skulle forebygge, og sundhedsministeren præsenterer en ny plan for forebyggelse i morgen. Der håber jeg at hr. Jonas Dahl vil høre efter, for der er en masse gode initiativer, som vil hjælpe på folkesundheden. Det er jo det, som SF også gerne vil. Så prøv nu at samarbejde, og tag nu det her i en positiv ånd i stedet for at være så negativ. Det forslag, som S og SF kommer med, er jo ikke holdbart. Det er jo ikke noget, der batter noget. Det vil betyde øget grænsehandel, og det vil ikke få den effekt, som man håber på. Så det er blændværk.

Kl. 16:41

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Den næste spørger er fru Maja Panduro.

Kl. 16:41

Maja Panduro (S):

Jeg vil gerne i den positive ånd starte med at rose ordføreren for ærligheden. Jeg synes, det er fair at lægge ud med at indrømme, at den her nedsættelse af den kriminelle lavalder altså er resultatet af en studehandel, man har måttet indgå med Dansk Folkeparti.

Sidst Dansk Folkeparti fremsatte forslag om at sætte børn i fængsel, stod Konservative ellers mere fast. Dengang redegjorde bl.a. den daværende justitsminister og nuværende partiformand hos De Konservative, fru Lene Espersen, over for Folketinget for regeringens holdning. Hun sagde, at børn og unge under 15 år ikke skal straffes, at unge under 15 år stadig først og fremmest har brug for omsorg og støtte i deres udvikling hen imod at blive voksne.

Ordføreren selv har også tidligere været rigtig fornuftig på det her område og forklaret, hvordan tingene hænger sammen. De her unge har problemer, sagde ordføreren, de har ikke brug for at komme i fængsel, de har brug for en massiv socialpædagogisk indsats, det nytter ikke noget bare at låse dem inde.

Der er flere andre fornuftige konservative, som har afvist det her forslag igen og igen, senest for 2 uger siden, den 23. september, var partiformanden ude at afvise det. Men ordføreren fortæller mig altså nu, at De Konservative i dag er uenige med både sig selv og deres egne eksperter i kommissionen, sådan at man faktisk nu mener, at børn bliver mindre kriminelle af at komme i fængsel. Så skal jeg bare spørge: Hvor langt er De Konservative villige til at følge med Dansk Folkeparti? Vi hører jo i dag fru Pia Kjærsgaard sige, hun gerne vil fortsætte ned til de 12 år.

Kl. 16:43

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Det skyldes først og fremmest, at spørgeren er meget ny, at jeg ikke afbrød væsentligt tidligere. Ordføreren.

Kl. 16:43

Henriette Kjær (KF):

Jeg vil også starte med at sige velkommen til fru Maja Panduro. Det er dejligt med dygtige unge kvinder herinde, og det er du, så velkommen til.

Først vil jeg lige sige, at børn ikke skal i fængsel. Selv om vi nedsætter den kriminelle lavalder, skal de ikke i fængsel. Der bliver lavet nogle særligt sikrede institutioner netop til den her gruppe af unge, men de skal for en domstol. Og det nye i regeringens udspil er jo, at der kommer nogle særlige ungedommere med særligt kendskab til unge mennesker, som ved og får forstand på, hvad der er bedst for det her unge menneske, hvis det selvfølgelig skal have en straf for det, vedkommende har gjort, men også skal videre i sit liv på en eller anden måde.

Det er jo erkendelsen af, at den her pakke er bredt sammensat af en lang række socialpædagogiske tiltag, altså nye tiltag, der gør, at vi tager langt bedre hånd om de unge, der har begået kriminalitet og er på vej ud i kriminalitet. Det er det, der er hele fidusen. Det er derfor, at vi Konservative på ingen måde har begået vold på os selv ved at sige ja til, at man nedsætter den kriminelle lavalder til 14 år. For det er en god og fornuftig pakke.

Kl. 16:44

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det fru Maja Panduro igen.

Kl. 16:44

Maja Panduro (S):

Det er jo ikke så længe siden, at det var et dårligt forslag, men ordføreren svarer sådan set ikke på mit spørgsmål: Hvor langt er De Konservative villige til at følge med her? Når forslaget næste år hedder

at nedsætte den kriminelle lavalder til 13 år, er man så også med? Er man også med, når det hedder 12 år? Hvor langt er De Konservative villige til at følge med?

Er det i virkeligheden ikke sådan, at de her to ben, som De Konservative påstår at de går på i spørgsmålet her, i virkeligheden begge to er fældet og lagt i benlås at Dansk Folkeparti, som sædvanlig?

Kl. 16:45

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 16:45

Henriette Kjær (KF):

Nu er det sådan, at jeg har hørt Dansk Folkeparti sige her i dag, at de er meget glade for en sænkning af den kriminelle lavalder til 14 år, og jeg er sikker på, at vi får en god aftale med Dansk Folkeparti. Og det er sådan, at man engang imellem skal passe på med at male sig op i hjørner herinde på Christiansborg, for så kan man stå der mutters alene og hygge sig uden at få sin politik igennem.

Herinde handler det om, at man er pragmatisk, og at man ser tingene i en helhed, og netop fordi den her kriminalitetspakke er smækfyldt med gode socialpædagogiske tiltag, siger vi Konservative, at tingene hænger sammen; så synes vi, at det ser fornuftigt ud, og derfor siger vi ja til det. Det er jo sådan set en konservativ justitsminister, der har fremsat pakken.

Kl. 16:46

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Tak. Den næste spørger er hr. Morten Østergaard.

Kl. 16:46

Morten Østergaard (RV):

Jeg vil gerne vende tilbage til den økonomiske politik. For det, som er den situation, som også Det Konservative Folkeparti må forholde sig til, er jo, at der ud over den aktuelle økonomiske krise, som rammer Danmark hårdere end de fleste andre lande i Europa, er den udfordring, at den måde, som regeringen har tilrettelagt økonomien på, gør, at der er en manglende holdbarhed også på den anden side af den økonomiske krise på en 5-års-sigt. Der synes jeg, at det var rimeligt, at et parti, som normalt påberåber sig at være økonomisk ansvarligt, i dag ved Folketingets åbning kunne redegøre for, hvordan man agter at bringe den balance tilbage i dansk økonomi.

Der er tre muligheder: Enten sætter man skatten op, eller også laver man reformer, eller også, hvis man bare lader stå til, kommer der dramatiske nedskæringer i forhold til de syge, de ældre og børnene. Jeg vil gerne vide i dag: Hvad for en af de tre muligheder agter Det Konservative Folkeparti at bruge for at bringe balance i dansk økonomi?

Kl. 16:47

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 16:47

Henriette Kjær (KF):

Først vil jeg gerne slå fuldstændig fast, at vi sådan set er meget tilfredse med, at vi fik lavet forårspakken og de skattelettelser, der nu træder i kraft her efter nytår. Vi kan faktisk se, at den skatteplan i løbet af ganske få år har en positiv virkning på bruttonationalproduktet, og derfor synes jeg, at det er beskæmmende, at man i Det Radikale Venstre samarbejder med en rød blok, der ønsker at forhøje marginalsatserne, der ønsker højere skatter, som kun er gift for det danske samfund. Så det ønsker vi at holde fast i.

Vi ønsker også, at der skal laves reformer, der gør, at vi er sikre på at have den arbejdskraft, som bliver nødvendig at have på sigt i

det danske samfund. Og vi synes selvfølgelig også, at det fortsat er vigtigt, at vi holder øje med, hvordan de offentlige midler bliver brugt, og at vi ikke bare giver los i forhold til kommunernes forbrug, men stadig væk har et øje på, hvordan det er fornuftigt at fordele de offentlige midler.

Kl. 16:48

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Morten Østergaard.

Kl. 16:48

Morten Østergaard (RV):

Julen nærmer sig jo, og derfor er det fint med ønsker, men det, der er pointen, er jo, at når man sidder i regering, har man jo en forpligtelse til at skabe troværdighed om sin økonomiske politik. Hvis man læser regeringens egne publikationer, vil man se, at situationen lige nu er, at den økonomiske krise har forværret holdbarheden i dansk økonomi, og at der er et genopretningsbehov ud over det gigantiske hul, man ikke fik taget fat på, dengang der var højkonjunktur i dansk økonomi. Derfor vil jeg sige til fru Henriette Kjær, at det jo er helt absurd at henvise til, at man har lavet en forårspakke, der skal øge BNP, når det, vi taler om, er holdbarheden. Der taler vi altså om arbejdskraft, der skal tilvejebringes. Det, der er behov for, er jo, at man som minimum nu kan fortælle, hvad det er, man har tænkt sig at gøre på et senere tidspunkt, hvis man ikke mener, at tiden nu er inde til reformer. Ellers er der jo ikke nogen økonomisk troværdighed.

Så det, man gør, er, at man lufter fromme ønsker og håb om bedre tider, men De Konservative har ikke nogen konkrete bud, og regeringen har heller ikke nogen konkrete bud på, hvordan man skal skabe balance i dansk økonomi. Det er ikke troværdigt, og det er ikke rimeligt, at borgerne ikke ved, hvad det er, regeringen agter at gøre for at få økonomien til at hænge sammen. Det står helt hen i det uvisse, og jeg kan ikke forstå, at Det Konservative Folkeparti kan være del af en regering, der fører en så uansvarlig økonomisk politik.

Kl. 16:49

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Så er det ordføreren.

Kl. 16:49

Henriette Kjær (KF):

Det her er politisk plat på højt niveau. Det er, præcis som jeg sagde i min ordførertale her for lidt siden, et aktiv for oppositionen, at vi har fået en krise, og den misbruger man. Man kan jo se, hvad det er, regeringen har foretaget sig, siden krisen er opstået. Hvis jeg skulle nævne alle de initiativer, regeringen har sat i søen, så kunne jeg ikke blive færdig inden for den tid, jeg har til at svare, for vi følger hele tiden situationen, vi sætter hele tiden ind, vi gør hele tiden, hvad vi kan for at afbøde krisen.

Jeg ved ikke, hvad det er, hr. Morten Østergaard efterspørger. Svaret bliver i hvert fald ikke det, der kommer fra Socialdemokraterne og SF, om, at der skal pumpes 36 mia. kr., eller hvad tallet er i dag, ud her og nu til investeringer i både den offentlige og private sektor.

Kl. 16:50

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Jeg noterer mig, at der er to synspunkter i debatten. Det ene er, at meget er sat i søen, og det andet er, at meget sejler. Det er fru Line Barfod, der er næste spørger.

Kl. 16:50

Kl. 16:53

Line Barfod (EL):

Når man hører fru Henriette Kjær, bliver det jo tydeligt, at regeringen intet ansvar har. Det er altid de andres skyld. Det, som vi oplever ude i kommunerne, er, at krisen virkelig kradser, at stort set alle kommuner er ude i at skulle skære ned; der skal skæres på daginstitutioner, på skoler, på fritidstilbud, på ældreomsorg – selv på området for de mest udsatte børn skal der skæres. Forleden dag kunne man læse om Mads på 8 år i Syddjurs Kommune, som har boet hos en plejefamilie, siden han var 15 måneder gammel, og som virkelig har behov for massiv støtte. Han fik 3 timer til at blive flyttet til en anden plejefamilie, fordi kommunen skulle spare.

Mener fru Henriette Kjær, at regeringen har et ansvar for den økonomi, som kommunerne har, og de ting, der sker, eller mener fru Henriette Kjær, at det er børnenes skyld, og at det derfor er børnene, der skal straffes, når de så senere kommer til at begå noget galt?

Kl. 16:51

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:51

Henriette Kjær (KF):

Ja, regeringen har et ansvar for kommunernes økonomi; det er jo sådan set regeringen, der laver kommuneaftaler sammen med kommunerne hvert år. Og kommunerne har fået flere og flere penge, og de har også fået flere penge til det her område med vanskelige børn. Kommunerne må ikke af økonomiske hensyn ændre et barns tilbud, så det er jo en sag, der må ses på, hvis det, som fru Line Barfod nævner, er rigtigt.

Regeringen er meget optaget af, at netop anbragte børn får en ordentlig behandling, og derfor har den taget initiativ til at lave en ny reform, Barnets Reform, som lige er blevet præsenteret i dag, hvor der nu igen er blevet afsat flere penge, der skal bruges ude i kommunerne til at give de her børn en bedre behandling. For den dagsorden er vi fuldstændig enige med Enhedslisten om; der har vi en opgave. De kan kun få det bedre, og derfor afsætter vi nu flere penge til at hjælpe dem.

Kl. 16:52

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Line Barfod.

Kl. 16:52

Line Barfod (EL):

Kommunerne har jo fået flere penge, hører vi igen og igen fra regeringen og nu også fra fru Henriette Kjær. Man glemmer at sige, at de også har fået flere opgaver, og at opgaverne bliver dyrere. Så derfor vil jeg gerne igen spørge, om fru Henriette Kjær ikke mener, at regeringen har et ansvar, og at Konservative har et ansvar for, at der bliver skåret på den sociale indsats, at der bliver skåret på børnehaver, skoler og fritidstilbud, alt det, der skulle være med til at sikre, at vores børn ikke kommer ud i kriminalitet. I stedet for at sige meget markant, at her skal der flere penge til, fordi vi ved, at det er det, der virker, så er Konservative gået med til at betale Dansk Folkeparti for at stemme for finansloven ved at sige, at nu skal den kriminelle lavalder sænkes, og at børn på 12 år skal have fodlænker.

Kl. 16:53

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Så er det ordføreren.

Henriette Kjær (KF):

Regeringen laver ikke andet end at sende flere penge ud til kommunerne. I økonomiaftalen for 2010 er der givet et løft i udgiftsniveauet på det specialiserede område på 800 mio. kr., og der er afsat ekstra 500 mio. kr. til et generelt løft i serviceniveauet. Det er flere penge, vil jeg sige til fru Line Barfod, det er ikke færre penge.

Kl. 16:54

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Den næste spørger er fru Julie Skovsby, værsgo.

Kl. 16:54

Julie Skovsby (S):

Tak for det. Jeg vil gerne følge op på fru Maja Panduros spørgsmål om, hvor langt Det Konservative Folkeparti er villig til at gå, når det gælder sænkningen af den kriminelle lavalder, for ordføreren svarede jo ikke på spørgsmålet. Derimod blev der fra ordførerens side sagt, at børn ikke skal i fængsel, men faktum i dag er jo, at knap 300 unge sidder i voksenfængsel, fordi der ikke er plads i ungdomsinstitutionerne. Vil man også sende 14-årige i fængsel? Kan ordføreren give en garanti for, at vi ikke med det her resultat ser 14-årige havne i fængsel?

Kl. 16:55

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:55

Henriette Kjær (KF):

14-årige skal ikke i fængsel. En gang imellem er der ikke pladser nok, og så bliver der lavet en nødløsning, hvor en ung bliver sat i fængsel og isoleret fra de andre hårde kriminelle – man prøver at skåne den unge i forhold til de typer, som vedkommende bestemt ikke skal læres op af. Det er ikke nogen særlig heldige tilfælde, når det sker, det skete også under den socialdemokratiske ledede regering. Det skal vi gerne væk fra, og derfor er regeringen parat til at afsætte flere penge til bl.a. flere sikre pladser, hvor de her unge mennesker lige præcis skal være, og hvor de skal have den helt rigtige hjælp til at komme videre i deres liv. Derfor er den plan, som regeringen har fremsat, så god, for den tager det hele med.

Jeg håber, at Socialdemokraterne vil gå aktivt ind i forhandlingerne om den her plan for at komme ungdomskriminaliteten til livs. Jeg tror faktisk, der er rigtig mange tiltag, som Socialdemokraterne vil synes er gode og rigtige.

Kl. 16:56

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Julie Skovsby.

Kl. 16:56

Julie Skovsby (S):

Fru Henriette Kjær siger, at det er en nødløsning. Men når nu Det Konservative Folkeparti har valgt ikke at lytte til eksperterne fra deres egen ungdomskommission, som advarer imod at sænke den kriminelle lavalder, fordi det vil føre til flere kriminelle, og i stedet vælger at lytte til Dansk Folkeparti, så kan vi forvente, at der kommer flere kriminelle, og så vil der være brug for flere ungdomsinstitutioner, og der vil også være flere, der kommer i fængsel. Det kan jo ikke gå, at vi sætter 14-årige i fængsel. Kan ordføreren give en garanti fra talerstolen om, at vi ikke vil opleve, at det tal, der i dag hedder knap 300 unge i fængsel, vil stige, når det her bliver til virkelighed?

Kl. 16:57

Kl. 16:59

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Så er det ordføreren.

Kl. 16:57

Kl. 17:00

Henriette Kjær (KF):

Man kan overhovedet ikke slutte, at fordi man nedsætter den kriminelle lavalder fra 15 år til 14 år, vil der komme flere unge i fængsel – slet, slet ikke, og slet ikke når man ser på det udspil, regeringen er kommet med, der er spækket med præventive tiltag. Hele pakkens sigte går jo på, at kommunerne skal være bedre til at forebygge. Man skal faktisk undgå, at de unge kommer ud i kriminalitet, eller sørge for, at de bliver stoppet der, hvor vi taler om banaliteter, der, hvor det starter med småting. Det er jo der, kommunen, og hvad der ellers er af politi, skole og andre, der kan gå ind og hjælpe, mere effektivt skal gå ind og hjælpe. Det er jo derfor, at pakken er god, og det er derfor, at det er enerverende at høre på kritikken fra Socialdemokraterne, for pakken indeholder så meget, som også står i jeres partiprogram, og som har stået højt på jeres dagsorden.

Kl. 16:58

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ja tak. Den næste spørger er hr. Jesper Petersen. Værsgo.

Kl. 16:58

Jesper Petersen (SF):

Jeg synes, at vi efter debatten i dag og efter åbningstalen forleden er endt i en situation, hvor regeringen helt tydeligt er på en anden plan end resten af befolkningen. Den stiller sig op og siger, og fru Henriette Kjær gjorde det også: Vi har gjort alt, hvad vi kan, vi har gennemført det, der skal til.

I virkeligheden er der sket det, at regeringens økonomiske politik har fejlet, indsatsen mod krisen har ikke virket, økonomien har fældet sin dom, faldet i BNP er blevet endnu større, forbrugerne har lagt låg på pengekasen, og ledigheden er blevet endnu større, end den var blevet, hvis man havde valgt den rette krisemedicin.

Nobelprismodtagere, økonomiprofessorer og vismænd har på stribe sagt, at det var langt mere effektivt at lave offentlige investeringer. Regeringen ville ikke lytte. Det skulle være det private forbrug, der drev kampen mod krisen, men forbrugerne har ikke brugt de penge, der skulle være regeringens svar på krisen, og ergo er ledigheden blevet væsentlig større, end den ellers ville være blevet. Det er økonomiens dom. Fortryder fru Henriette Kjær i dag den valgte kurs? Er det den forkerte medicin, man har valgt?

Kl. 16:59

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:59

Henriette Kjær (KF):

Nej, jeg er meget glad for, at vi har den regering siddende, som vi har, for ellers var det jo gået fuldstændig galt. Hvis vi havde haft en S-SF regering i opgangstider, havde man jo brugt pengene på alt muligt og umuligt, så der ikke ville være penge i kassen til nu at kunne foretage de offentlige investeringer, som rent faktisk foregår. Vi har fremrykket trafikinvesteringer, vi har ophævet anlægsloftet i kommunerne, så de nu er i fuld gang med at sætte offentlige bygninger i stand osv. osv. Der er masser af offentligt forbrug, der lige nu er ved at blive iværksat. Der bliver brugt mange offentlige kroner lige for tiden. Så det er ikke en forkert kurs. Det er den helt rigtige kurs, at vi stimulerer begge dele.

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Så er det hr. Jesper Petersen.

Jesper Petersen (SF):

Det her bekræfter mig jo kun i, at fru Henriette Kjær simpelt hen er på sin egen planet og ikke ser, hvad der sker omkring hende. Hver gang man justerer prognoserne, bliver de værre og værre, ledigheden stiger mere, end vi havde troet, den ville, og beskeden til folk derude, der er blevet fyret, er, at man bare skal tage sig sammen og arbejde noget hårdere, og regeringen har sådan set gjort præcis, hvad den skulle, selv om det bevisligt er sådan, at ledigheden er blevet væsentlig større, end den kunne være blevet, hvis man havde valgt en anden krisemedicin.

Fru Henriette Kjær siger, at der er brugt flere penge på offentligt forbrug. Sagen er, at de små ting, man har fremrykket, har givet arbejdspladser – vurderingen er 3.000 arbejdspladser. Det er jo mindre, end hvad der bliver fyret på 1 måned. Det hjælper jo ingenting. Hovedvægten har været på skattelettelser, på at få SP-pengene ud at arbejde, og de arbejder ikke, og derfor bliver flere folk ledige på grund af den her regering, end der kunne være blevet.

Jeg vil gerne spørge: Hvad gør regeringen næste år, hvis det viser sig, at det private forbrug fortsat falder, at det private forbrug ikke driver os ud af krisen og får flere i arbejde? Har regeringen mere at spille ud med, eller er alt krudtet brugt på skattelettelser?

Kl. 17:01

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:01

Henriette Kjær (KF):

Det er da helt utroligt, hvad man skal finde sig i at høre på fra SF's side, SF, der kører en slingrekurs, og ikke ved, hvad de vil. Vi har en regering, der har handlet og handlet i rette tid på alle områder. Økonomien er blevet stimuleret. Det vil den fortsat blive. Men det, der er hele fejlen i S' og SF's politik, er jo, at man tror, man har en mirakelkur. Man er så indskrænkede, at man tror, at man med et knips med fingrene og 36 mia. kr. kan løse alle problemer i den her verden, og det overbeviser mig om, at det er en katastrofe, hvis S og SF skulle komme på ministertaburetterne, for det ville der ikke komme noget godt ud af. Det eneste rigtige er at have is i maven, følge udviklingen løbende og så sætte ind med de tiltag, der er nødvendige.

Kl. 17:02

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det fru Marianne Jelved for den næste korte bemærkning.

Kl. 17:02

Marianne Jelved (RV):

Fru Henriette Kjær ved jo, hvad der står i regeringens Økonomisk Redegørelse, og derfor vil jeg spørge fru Henriette Kjær, hvilken medicin regeringen har for at genoprette konkurrenceevnen, som er blevet forringet med helt op til 30 pct., siden der kom en borgerlig regering.

Kl. 17:02

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Så er det ordføreren.

Henriette Kjær (KF):

Ud over de tiltag, der jo lige præcis allerede er sat i værk, og hvor man netop har understøttet eksportvirksomheder og andet med vækstpakken for de små og mellemstore virksomheder, som er med til at afhjælpe det her problem med den konkurrenceevne, de virksomheder også er en del af, vil man jo netop bruge penge fra globaliseringsmidlerne til at udvikle nye job i nye brancher, nye job, der skal skabe ny miljørigtig teknologi, nye job, der gør, at vi er enestående på markedet i forhold til at komme med den nye type tiltag. Det er en ting.

En anden ting, som jeg har nævnt flere gange før, er jo selvfølgelig, at vi skal sikre os hele tiden at have de rigtige ordninger på arbejdsmarkedet og sørge for, at vi har den arbejdskraft, der er nødvendig, når der igen kommer gang i samfundet og vi står og skal bruge folk, for at vi kan opretholde konkurrenceevnen.

Kl. 17:02

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Så er det fru Marianne Jøved.

Kl. 17:03

Marianne Jøved (RV):

Der kan jeg så forstå, at den medicin, som fru Henriette Kjær gør rede for her, har regeringen ikke anvendt i al den tid, vi har haft en borgerlig regering, eftersom konkurrenceevnen støt og sikkert er forringet år for år med op til 30 pct. Det er jo ikke særlig betryggende. Til trods for at vi har haft en globaliseringspulje og nøjagtig de initiativer, fru Henriette Kjær står og beskriver – år efter år har vi haft det – er konkurrenceevnen alligevel forværret.

Hvad så med 2015-planen, hvor der mangler rigtig mange milliarder kroner? Selv om krisen forsvinder som dug for solen, skal vi spare 4,5 mia. kr. hvert år i 4 år for at lukke det hul, som er i 2015. Er det den medicin, regeringen vil bruge?

Kl. 17:04

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:04

Henriette Kjær (KF):

Regeringen vil bruge alle de muligheder, der overhovedet er. Igen må jeg sige, at jeg synes, det er sådan en lidt naiv opfattelse, at man kan bruge én medicin eller knipse én gang med fingrene, og så har man løsningen på alle problemer. Det, regeringen gør, er jo netop at satse bredt. Vi satser på udvikling af nye produkter, vi kan afsætte på udenlandske markeder; vi satser på at understøtte de eksportvirksomheder, der allerede er; og vi satser også på at få lavet de nødvendige reformer.

Men jeg synes ikke, det er særlig befordrende at lægge op til en befolkning, hvor flere og flere bliver arbejdsløse, at der nu skal ske noget samfundsomvæltende meget hurtigt, inden længe, for det lyder jo på De Radikale, som om man er parat til at gennemføre reformer den dag i morgen uden at kende dagsordenen for i morgen, og den vil vi altså gerne lige have et ordentligt overblik over.

Kl. 17:05

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak. Den næste spørger er fru Nanna Westerby.

Kl. 17:05

Nanna Westerby (SF):

I SF er vi jo meget optaget af, at de unge lærer det, de skal, i skolen, og vi er meget optaget af, at de unge får sig en uddannelse. Det går desværre ikke så godt med det i dag, og det synes vi er rigtigt be-

kymrende. Mere end 20 pct. af vores unge får faktisk ikke en uddannelse efter folkeskolen, og ikke engang nu her under krisen, hvor de ellers bare går arbejdsløse, kan vi få dem til at tage en uddannelse. For rigtig manges vedkommende er det, fordi folkeskolen simpelt hen ikke har rustet dem til at tage en uddannelse, og det synes jeg er rigtigt bekymrende.

Jeg synes, det bliver endnu mere bekymrende, når jeg så ser, at halvdelen af landets kommuner vil spare på folkeskolen næste år, og når jeg står med nogle tal, der viser, at 22 pct. af eleverne ikke får minimumstimetallene, altså det minimale timetal, som vi har sat for, hvad der er forsvarligt at undervise børn i den danske folkeskole i. Det er særlig slemt i de mindste klasser, og det er også slemt i dansk og matematik. Det synes jeg jo ikke tegner særlig godt, og derfor vil jeg gerne høre, om ordføreren synes, det er godt nok. Synes ordføreren, at det tegner særlig godt for Danmarks faglighed og for Danmarks fremtid?

Kl. 17:06

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:06

Henriette Kjær (KF):

Man må i hvert fald sige, at fagligheden i folkeskolen i den grad har fået et løft, efter at den borgerlige regering trådte til. Vi har sørget for, at der netop er blevet sat flere timer i dansk og matematik og historie på skoleskemaerne rundt omkring, og vi har også sørget for, at danske skoleelever er blevet bedre til at læse. Vi har et helt reelt problem med, at der er nogle, der klarer sig dårligt. Der er nogle, der går ud af folkeskolen uden at kunne tage folkeskolens afgangseksamen, der er nogle, der ikke kommer videre på en ungdomsuddannelse. Og det er jo netop derfor, at regeringen sætter ind med noget, jeg faktisk vil tillade mig at kalde en reform, en reform for at få flere unge til at tage en ungdomsuddannelse. Regeringen bruger faktisk 1 mia. kr. på det her område.

Nu nævnte hr. Jesper Petersen før, at det lyder, som om regeringen lever i en anden virkelighed, men jeg må sige, at det virker, som om SF's folketingsmedlemmer lever i en anden virkelighed og ikke vil se, ikke vil høre, at der bliver sat en masse ting i gang for at komme de her problemer til livs.

Kl. 17:07

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Nanna Westerby.

Kl. 17:07

Nanna Westerby (SF):

Jamen det er ikke os, der ikke vil se og ikke vil høre, for i 2003-2005 var der ca. 14 pct. af eleverne, der ikke modtog minimumstimetallet, men de sidste par år er det steget til 22 pct. Det er 22 pct., der ikke modtager, hvad vi har sagt er det minimale antal timer vi kan levere i folkeskolen. Så mener jeg bare, at det ikke kan undre, at der under denne regering og det sidste år er færre unge, der tager en ungdomsuddannelse. Der er simpelt hen flere, der ikke er i stand til at tage en ungdomsuddannelse. Det betyder jo, at de er rigtig dårligt rustede til fremtiden, og det betyder, at de også er rigtig dårligt rustede i den aktuelle krise, og det kan vi jo se lige nu.

Så jeg vil gerne høre ordføreren, om ordføreren synes, at det er faglighed, at vi underviser mindre i folkeskolen, og at der er færre unge, der er i stand til at gennemføre en ungdomsuddannelse efter folkeskolen. Hvad er regeringens kommentar til det, og har man ikke ansvar for det?

Kl. 17:08

Kl. 17:11

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 17:08

Henriette Kjær (KF):

Ansaret ligger hovedsageligt ude i kommunerne, og jeg synes, det er beskæmmende, at der er nogle kommuner, der tillader sig at undervise eleverne i færre antal timer, end det er anbefalet her fra Christiansborgs side. Der er jo en årsag til, at man har sat et tal for, hvor mange timer eleverne skal have i de forskellige fag, og derfor vil regeringen selvfølgelig også prøve at undersøge, hvor stort et omfang problemet har, og så sørge for, at der bliver rettet op på det. For det er fuldstændig rigtigt, at det eneste råstof, vi har i Danmark, er kloge hoveder, og vi er afhængige af, at danske skoleelever er parate til at komme videre i uddannelsessystemet og være med til netop at sørge for, at Danmark kan klare sig godt i konkurrencen med andre lande. Så det er en reel problemstilling.

Kl. 17:09

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Den næste spørger er fru Christine Antorini, værsgo.

Kl. 17:09

Christine Antorini (S):

Jeg vil gerne fortsætte i forlængelse af spørgsmålet fra fru Nanna Westerby, for jeg har undret mig meget over den debat, der har været her, for jeg kan forstå, at fru Henriette Kjær mener, at regeringen har handlet og handlet i rette tid og på alle områder – bare for at tage et citat blandt mange.

Når vi nu kigger på den her folkeskole, hvor man er nede på minimumstimetal, hvor en tredjedel af kommunerne skærer ned på specialundervisningen, hvor 70 pct. af eleverne har mindre undervisningsmateriale til rådighed i forhold til før, og hvor det i øvrigt stadig væk er sådan, at hver femte elev forlader folkeskolen og ikke kommer videre, fordi de ikke har de fornødne kompetencer, så er jeg simpelt hen nødt til at sige til den Konservative ordfører: Når De Konservative ikke har ansvar for noget som helst, må det være, fordi De Konservative mener, at kommunerne er onde og ikke vil borgerne deres bedste. Jeg er simpelt hen nødt til at spørge, hvorfor De Konservative mener, at kommunerne laver alle de her nedskæringer på folkeskolen.

Kl. 17:10

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 17:10

Henriette Kjær (KF):

For det første synes jeg, at fru Christine Antorini tegner et uretfærdigt billede af den danske folkeskole. Socialdemokraterne er selv en del af folkeskoleforliget, og fru Christine Antorini ved udmærket godt, at der er taget en masse fremragende tiltag for at højne kvaliteten i den danske folkeskole. Så har vi et konkret problem med, at der er nogle kommuner, der ikke giver eleverne det antal timer, som de har krav på. Der siger jeg jo, at det vil regeringen selvfølgelig undersøge, og så vil man selvfølgelig i dialog med de kommuner for at finde ud af, hvorfor de ikke gør det, og presse dem til at gøre det. Og undskyld mig, det kunne jo altså også være, at det havde noget at gøre med, at man prioriterer forkert i kommunerne, for jeg bliver nødt til at slå fast, at kommunerne gennem årene siden 2001 kun har fået flere penge – kun har fået flere penge.

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Christine Antorini.

Kl. 17:11

Christine Antorini (S):

Det er fuldstændig rigtigt, at vi heldigvis har et bredt forlig om folkeskolen, og derfor er der blevet sat ind bl.a. i forhold til at øge danskundervisningen og til at skabe en tidlig læseindsats. Det afspejler sig også i, at de mindre børn læser bedre. Men det er jo ikke et svar på, hvorfor i alverden det så skal gå ud over kommunerne, som ikke har mulighed for at løfte opgaven med den ret, som børn har til at få den nødvendige specialundervisning, og derfor skærer i specialundervisningen, så man nu er nede på minimumstimetal.

Jeg vil godt minde fru Henriette Kjær om, at det her jo altså ikke er noget, der bare er sket de sidste år, det er sket løbende igennem de snart 9 år, hvor De Konservative og Venstre sammen med Dansk Folkeparti har stået for den økonomiske del. Og derfor er jeg nødt til at spørge igen, selv om jeg kan mærke, at det er noget, som fru Henriette Kjær meget nødig vil svare på: Er det, fordi De Konservative virkelig mener, at kommunerne bare vil borgerne det værste, er det derfor, de skærer ned på de her områder, så det i den grad kommer til at ramme de svageste elever?

Kl. 17:12

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 17:12

Henriette Kjær (KF):

Jeg vil meget gerne svare på alt, så det er en misforståelse, at jeg ikke ønsker at svare på fru Christine Antorinis spørgsmål, og jeg synes sådan set også, at jeg har svaret.

Jeg siger, at kommunerne har fået flere penge, og så må de jo prioritere anderledes, end fru Christine Antorini vil det. Før var det det almindelige timetal, der blev kritiseret, og der har jeg sagt, at vi selvfølgelig skal ind at se på, hvad problemet er, og hvorfor man har skåret ned på det, nu er det specialundervisningen. Og specialundervisningen er jo også gennem årene øget og øget og øget, og nu tror jeg, at man i nogle kommuner prøver at få det ned på et mere normalt leje, ned til det leje, hvor det tidligere har ligget, for det kan jo heller ikke passe, at det vel efterhånden er hvert fjerde, femte barn, der skal have specialundervisning – det kan jo ikke passe. Det må der være nogle årsager til, og det synes jeg er interessant at få undersøgt, men jeg forstår også godt, at kommunerne prøver at sikre, at flest muligt bliver undervist i det normale klassesystem.

Kl. 17:13

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Vi tager et spørgsmål til. Fru Bente Dahl, værsgo.

Kl. 17:13

Bente Dahl (RV):

Tak for det. Jeg vil vende lidt tilbage med sejlernesproget, for jeg vil gerne bore lidt i økonomien.

Den konservative ordfører benægtede nemlig i sit svar til fru Margrethe Vestager præmissen om, at Danmarks økonomi sejler. Men det gør den jo, den sejler. Statsministeren nævnte sågar i sin tale i tirsdags, at den danske finansielle situation er sådan, at vi ikke kan opfylde kravene til optagelse i eurosamarbejdet. Så der er da noget om fornemmelsen, altså at dansk økonomi er blevet kørt i sæk i den her regerings tid. Faktum er, at underskuddet på statens finanser i 2009 er opgjort til knap 40 mia. kr., og i 2010 forventes underskud-

det at være på godt 91 mia. kr. Det svarer til ca. 5 pct. af bruttonationalproduktet.

Kl. 17:17

Da jeg går ud fra, at skattestoppet og skattelettelserne opretholdes, er mit spørgsmål til den konservative ordfører: Agter regeringen at gennemføre nedskæringer som konsekvens af øget underskud og gældsætning?

Kl. 17:14

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 17:14

Henriette Kjær (KF):

Nu er det jo et underskud, der er etableret i fuld åbenhed og med åbne øjne. Regeringen har en klar forventning om at kunne håndtere det og med tiden få det afviklet igen, præcis som regeringen har vist, at den gennem de 8 år, den har siddet, har kunnet føre en ansvarlig økonomisk politik. Det samme vil selvfølgelig ske, så snart vi er på vej ud af krisen igen, og vi kan se, hvor vi kan sætte ind, og hvordan vi kan indrette vores samfund, sådan at vi slipper af med underskudene igen. For det er selvfølgelig det, der er dagsordenen for regeringen og også for Det Konservative Folkeparti.

Derfor må jeg simpelt hen sige, at det støder mig, når man prøver at tegne et billede af, at det er ukontrollabelt overforbrug, og at nu sejler økonomien for regeringen, for det er der jo på ingen måde tale om.

Kl. 17:15

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Bente Dahl.

Kl. 17:15

Bente Dahl (RV):

Tallene taler altså deres tydelige sprog. Jeg behøver bare at henvise til tallene for at få underbygget det, som jeg sagde før.

Ordføreren for Det Konservative Folkeparti sagde før, at vi bare skal have is i maven. Så er mit spørgsmål til fru Henriette Kjær: Hvor længe skal vi have den is i maven? Hvor længe skal der gå, før den skal smeltes, så regeringen skrider til handling? Hvor længe mener regeringen, at det er ansvarligt at køre med underskud på i størrelsesordenen 90 mia. kr.?

Er det stadig regeringens mål at opnå balance mellem indtægter og udgifter i 2015?

Kl. 17:16

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 17:16

Henriette Kjær (KF):

Det er jo ansvarligt at have et underskud, så længe man bruger pengene fornuftigt. Vi har bl.a. brugt pengene på at minimere andelen af arbejdsløse. Vi ved, at nogle af de job, der mistes, bliver svære at genskabe igen. Der er nogle virksomheder, der må lukke og flytte til udlandet, og hvor arbejdspladserne simpelt hen ikke bliver genskabt. Derfor prøver vi at fastholde arbejdspladser, og derfor gør vi jo det, som vi før blev kritiseret for af SF ikke at gøre i høj nok grad, nemlig stimulerer økonomien. Vi pumper ekstra penge ud til offentlige investeringer, til at fremrykke vejinvesteringer, til at fremrykke investeringer i kommunerne osv. osv.

Det koster selvfølgelig nogle penge, men de bliver jo brugt fornuftigt.

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak. Jeg er blevet gjort opmærksom på, at der er en til, der har bedt om ordet. Hr. Frank Aaen som sidste spørger.

Kl. 17:17

Frank Aaen (EL):

Nu kan vi forstå, at regeringen gør alt det, der skal til for at løse krisen. Nu er det jo tit sådan, at hvis man står i en krise, kan man gøre sig den overvejelse: Var der noget, vi gjorde forkert? Er krisen kun kommet til os udefra, eller var der noget i regeringens egen politik, der var forkert og var med til at forstærke krisen? Altså, har regeringen gjort noget forkert og i givet fald hvad?

Kl. 17:17

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren har 1 minut!

Kl. 17:17

Henriette Kjær (KF):

Jeg synes ikke, at regeringen har gjort noget forkert – så havde vi jo gjort det anderledes.

Kl. 17:17

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 17:18

Frank Aaen (EL):

Jamen jeg siger da tak. Jeg vil sige, at ufejlbarlighed er en sjældenhed i almindelighed, og det er i særdeleshed en sjældenhed i politik. Men jeg kan forstå, at De Konservative mener, at alt, hvad de har gjort, er ufejlbarligt. Tillykke med det, det er ikke os alle sammen beskåret.

Kl. 17:18

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren for den allersidste bemærkning i denne omgang.

Kl. 17:18

Henriette Kjær (KF):

Jamen det er jo fantastisk, for på den anden side er det jo også udtryk for selvovervurdering fra oppositionens side, at man mener, at man har løsningen, og at hvis vi bare havde fulgt de planer og de forslag, de er kommet med fra oppositionens side, var alt i skønneste orden. Det er jo udtryk for samme ufejlbarlighed.

Kl. 17:18

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Vi siger tak til den konservative ordfører og i øvrigt også tak til deltagerne for i al væsentlighed at have holdt tidsfristerne i spørgsmål og svar.

Den næste ordfører er fru Margrethe Vestager.

Kl. 17:19

(Ordfører)

Margrethe Vestager (RV):

Danmark var et godt land at leve i. Vi havde bygget et rigt samfund på foretagsomhed, opfindsomhed og godt købmandskab. Vi havde skabt et samfund baseret på gensidig tillid og respekt. Vi havde skabt et rimeligt samfund, hvor de bredeste skuldre bar de største byrder. Nu er vi et samfund i økonomisk krise. Der mangler vilje til at sikre den økonomiske holdbarhed, og en højkonjunktur er sløset bort uden tilstrækkelige reformer og uden blik for fremtiden. Alt for

længe har de danske dyder været taget for givet, og rummeligheden er blevet mindre og tolerancen smallere og smallere.

Det eneste, jeg for alvor kan genkende fra statsministerens smukke danmarksbillede, er, at der er ting, vi kan gøre bedre – mange ting! Ikke sådan bagatelagtige få her og nu-justeringer eller mere straf og flere forbud. Og uanset om jeg træder to skridt frem eller to skridt tilbage for at se på vores Danmark, så er der meget, der sejler, meget at forandre og meget at tage ansvar for. Det var noget af det, som statsministeren ligesom undlod at tale om. For der er brug for det. Der er brug for at tale om det, om reformerne, om vores demokrati, om EU, om viljen til at bekæmpe angsten og finde modet.

For os er det vigtigt, fordi vi arbejder med to spørgsmål. De er sådan set enkle nok: Hvad skal vi leve af? Hvordan vil vi leve med hinanden? Hvad skal vi leve af? Tjah, kommende generationer skal i hvert fald finde ud af det, for de skal både finansiere renteudgifterne af den statsgæld, der opbygges dag for dag for dag, og de skal afdrage på den gæld. Samtidig skal de arbejde længere, end vi kommer til at gøre, for generationerne på arbejdsmarkedet bliver mindre, og der bliver flere og flere at forsørge. Det, de kan få af Dansk Folkeparti og dets støtteregering, er fodlænker, kriminalisering, inddragelse af børnepenge, besparelser på deres uddannelse. Samtidig viser hverken Dansk Folkeparti eller dets støtteregering tegn på reel vilje til at gennemføre de reformer, der skal gøre fremtidens økonomi holdbar. Det er faktisk værdipolitik – rigtig værdipolitik. For dårlig økonomi bliver altid til dårlig hverdag for de mest udsatte og sårbare mennesker i vores samfund. De er nogle af dem, der mærker det allerførst. Det slår hårdt. Det er mennesker med handicap, som skal kæmpe for indlysende rettigheder, mennesker med psykiske sygdomme, som oplever, at de kommer bagest i køen til andres indlysende rettigheder, f.eks. til rettidig behandling.

I denne uge har vi fået endnu mere dystre tal. Faldet i velstand er større, end regeringen frygtede, underskuddet er større, end regeringen frygtede. Men vi værner os jo til det, for det er altid værre, end regeringen frygter. Der er brug for at skabe sig et overblik og for at krisen giver anledning til at gøre op med de tabuer, der har sænket sig over dansk politik. Tabuet om reformer, tabuet om en helt nødvendig modernisering af vores dagpengesystem, tabuet om efterlønnen. Der er god grund til at gøre det. En enkel og i virkeligheden ikke særlig dristig ting kunne jo være bare at fremrykke justeringen af efterlønnen, hvis modet til helt at afskaffe den fortsat svigter. For det ville være det bedste, der ville stadig væk være mulighed for at give de mennesker, der har brug for at kunne trække sig tilbage, den mulighed. Opgøret med de tabuer kan give os en nøgtern, åben debat om kravene til dansk økonomi og dermed også det nødvendige rum til at investere i, så den økonomiske krise vender.

For mens nogle insisterer på at diskutere lavalder, burkaer, forældrestraf og dårlig opdragelse, er der mennesker, der mister deres arbejde, virksomheder, som kommer i problemer, en økonomi, som fortsætter på vej ned ad bakken. Der er brug for overblik, brug for en vækststrategi for at komme ud af krisen og ind i reformernes årti, sådan at vi kan investere i uddannelse, forskning, grønne løsninger, højteknologi og innovation. Og det skal være nu. For det må være regeringen åbenbart, at dens privatiserende kriseløsningsstrategi ikke virker.

Kl. 17:24

Hvad skal vi så leve af? Jo, på den måde kan vi blive til et grønt videnssamfund, og det begynder med en grøn vækstplan, med en folkeskole, der reelt har tilbud til alle børn, og som er velholdt og bygger på et fundament af tillid. Vi har afsat 1 mia. kr., som er fuldt finansieret og uden skattestigninger, fordi vi har viljen til at omprioritere. Vi har lavet en talentstrategi, så vi kan tiltrække dygtige unge mennesker fra udlandet og give danske unge de bedste chancer her. Vi har lavet et skatteforslag, »Skat der virker«, en ændring af skattesystemet, så det bliver grønnere og tilskynder til at arbejde. Vi har

lavet et reformprogram, som sikrer en ansvarlig økonomi, så vi ikke skal skære på hjælpen til de syge, til de ældre, der har brug for pleje, og til børnene.

Hvordan vil vi så leve med hinanden? Vores forhold til hinanden, måden, vi passerer hinanden på på fortovet, står ved siden af hinanden på i køen, på biblioteket eller i supermarkedet, diskuterer på i boligforeningen eller som frivillige i sportsklubben, ja, hele den måde, vi lever sammen på, er sat til diskussion. Jeg oplever, at der bliver mere og mere angst, den er mere udbredt end den influenza, som vi alle sammen hele tiden vasker hænder for at undgå.

Som fru Pia Kjærsgaard sagde ved et debatmøde for nylig, da hun blev foreholdt, at der kun er omkring 200.000 muslimer i Danmark: Jamen det føles som 800.000. De Konservative har det følte skattetryk, og det vil vist altid være for stort. Dansk Folkeparti har åbenbart også sådan en muslimfølelse, nemlig den oplevelse, som de hver dag forsøger at pådutte os andre, af, at vi er ved at blive oversvømmet, underlagt, fordrevet fra vores juletræer, vores nøgenbadning og den tvivlsomme dyrevelfærd i svineindustrien.

Giv os Danmark tilbage: Det stolte, frie, omsorgsfulde, venlige land; det, som vi *har* bygget, det, som vi *kan* bygge, noget, som er værd at bygge på gennem krisen, gennem reformer.

De to spørgsmål, nemlig hvad vi skal leve af, og hvordan vi vil leve med hinanden, hænger selvfølgelig sammen. For uanset hvor rige vi er, uanset hvor rige vi end bliver, er det kun noget værd, hvis vores samfund er værd at leve i, hvis vi tør leve med hinanden, og det er bestemt ikke altid nemt. Men tænk, hvor frigørende det er for hver enkelt af os at vide, at mangfoldigheden også er vores mangfoldighed, hvor frigørende det ville være, hvis vi vidste, at vi havde tillid til hinanden og frihed til at gøre sit og tænke sit. Det bliver et samfund bedre af.

Det danske samfund ville også blive bedre, hvis vi var helhjertede medlemmer af Den Europæiske Union, men på statsministeren så jeg intet gult. Jeg hørte faktisk præcis det samme som fru Pia Kjærsgaard. Ikke så meget som spidsen af en stjerne var der tilbage på statsministeren. Hvor var det personlige engagement i den europæiske vision? Jeg tror, det er fuldstændig rigtigt, at det er sendt på af-tægt.

Derudover må man sige, at det virker, som om regeringen synes, at alle har godt af pisk. Jeg ved ikke, om det kommer af egen erfaring, jeg har den ikke. Men i hvert fald er det sådan, at unge på vej ud på en kriminel løbebane skal have det, forældre til unge, der ikke er i gang, skal have det, enlige, der selv vælger at blive gravide, skal have det, børn, der trænger til et eller andet, skal have det. Selv FN-organisationer trænger til at få pisk. Det er virkelig betænkeligt, at netop det strafferskab på den måde nyder fremme i regeringens pædagogiske tænkning, eller hvad man nu skal kalde det.

Der er faktisk brug for det modsatte. Vi har et bud på at stoppe bandekrigen, at gøre uddannelserne ordentlige og attraktive, at bryde papirtyranniet. Det er jo absurd, hvad der bliver spildt af tid. Så har vi brug for at genoprette værdigheden. Det er tankevækkende, at det fortsat skal være sådan, at Dansk Folkeparti og dets støtteregering kan sende mennesker ud til en fuldstændig uvis fremtid, til en sikkerhed, som de hverken kan eller vil garantere. Vi har en idé om, hvordan Danmark kan blive fuldt medlem af Den Europæiske Union, og efter vores mening kan det kun gå for langsomt, hvis man vil gøre noget ved organiseret kriminalitet, nemlig bekæmpe den og sørge for, at den ikke præger det danske samfund, og vil gøre noget for miljøet, klimaet og mod kapitalens rå magt.

Sidst, men ikke mindst, står vi sådan set over for et af de mest afgørende valg i Danmark, nemlig kommunalvalget og regionsvalget. Meget af den velfærd, vi har diskuteret her i dag, bliver til virkelighed der. Derfor er det vigtigt, at det også bliver en del af regeringens arbejde at genoprette tilliden mellem kommuner og stat, sådan at det, der foregår i kommunerne, er politisk arbejde og ikke bare ad-

ministration. Det er en dagsorden for det næste Danmark, en rigtig god begyndelse, et Danmark efter Dansk Folkeparti og dets støtteregning, et mangfoldigt, et frit, et venligt, stolt Danmark. Det Danmark er derude, det skal bygges op, og det skal genfindes.

Kl. 17:29

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en række medlemmer, der har bedt om ordet. Jeg nævner dem lige i rækkefølge: hr. Peter Christensen, fru Pia Kjærsgaard, fru Henriette Kjær, hr. Frank Aaen, hr. Simon Emil Ammitzbøll, hr. Kristian Thulesen Dahl, fru Malou Aamund, fru Gitte Lillelund Bech, hr. Jacob Jensen, hr. Hans Christian Schmidt, fru Louise Schack Elholm, fru Sophie Løhde, hr. Karsten Lauritzen, hr. Torsten Schack Pedersen, hr. Mike Legarth og fru Birgitte Josefsen.

Den første er hr. Peter Christensen.

Kl. 17:29

Peter Christensen (V):

Jeg kan godt forstå, at fru Margrethe Vestager holder en så humørforladt tale, for vi har jo lyttet til debatten i dag, og det er jo i sandhed en historisk brutal og arrogant måde. Det Radikale Venstre bliver behandlet på. Vi har lyttet til hr. Villy Søvndal, som klart siger: Det Radikale Venstre får ingen indflydelse på hverken skattepolitik eller udlændingepolitik. Han gik langt. Hr. Villy Søvndal gik så langt, at man godt ville tale med fru Margrethe Vestager, men ingen indflydelse!

Hvordan har fru Margrethe Vestager det med det?

Kl. 17:30

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:30

Margrethe Vestager (RV):

Det er sådan set et meget interessant spørgsmål, for jeg tror, det afslører en overvejelse, som spørgeren også selv har: Hvordan har man det med at blive bestemt over? Og jeg tror egentlig, at skulle det komme dertil, at det rædselsscenario, som spørgeren udmaler, bliver rigtigt, så kan jeg søge råd og vejledning hos både Venstre og Konservative, som ved, hvordan det er at være i en situation, hvor der er meget lidt at gøre godt med, hvor man får udstukket et program, og så får man at vide: Når der er sat flueben ved punkterne på det, så kan vi godt tale om det, der interesserer jer.

Men jeg imødeser det faktisk med stor ro, for Det Radikale Venstre fremlægger sit program, og vi har en meget, meget stærk fælles interesse sammen med de øvrige oppositionspartier i at finde en anden vej for Danmark.

Kl. 17:31

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Peter Christensen.

Kl. 17:31

Peter Christensen (V):

Jeg anerkender, at mit spørgsmål ikke hjalp på humøret, men det ændrer ikke ved, at det, jeg er optaget af, sådan set er, om Det Radikale Venstre forventer at få indflydelse på udlændingepolitikken og skattepolitikken.

Kl. 17:31

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Margrethe Vestager (RV):

Det gør vi da. Vi forventer at få indflydelse på det, som en ny regering skal beskæftige sig med. Mit bud er, at alle partier i Folketinget forventer at have indflydelse. Vi skulle da være nogle skarn at præsentere vores politik, vores ideer, det, vi vil arbejde for, den retning, vi vil trække i, hvis ikke vi ville sige til vores vælgere: Det vil vi gøre vores yderste for bliver virkeliggjort, om ikke hundrede procent – fordi vi meget gerne vil samarbejde med andre og indgå kompromiser – så i hvert fald et stykke ad vejen. Og så må vi jo vide at finde ud af, hvor kompromiserne kan indgå. Jeg tror, det er en erfaring, som man også har i Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti, en vished om, at man kan blive nødt til at bøje sig mod hinanden.

Kl. 17:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Jeg skal lige meddele, at vi forventer at holde en pause mellem kl. 18 og 19, så det er ikke sikkert, ja, det er faktisk næsten sikkert, at alle på listen ikke kommer med.

Fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 17:32

Pia Kjærsgaard (DF):

Nu er det jo sådan, at hverken Socialdemokratiet eller SF – det siger de i hvert fald – vil indgå kompromiser på eksempelvis udlændingeområdet. Jeg skal så spørge fru Margrethe Vestager: Hvordan har man det i Det Radikale Venstre med at skulle indgå i et samarbejde, måske endda et regeringssamarbejde, med nogle partier, som vil opretholde 24-års-reglen og tilknytningskravet?

Kl. 17:33

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:33

Margrethe Vestager (RV):

Det Radikale Venstre er imod både 24-års-reglen og tilknytningskravet, fordi det stadig væk er vores vurdering, at de ikke virker til det, de er sat i verden for at virke imod, nemlig det overgreb, som vi synes et tvangsægteskab er. Det er en knægtelse af det frie valg og derfor også en knægtelse af en af de rettigheder, man har som borger i et frit samfund. Derfor tager vi det selvfølgelig også med til forhandlingsbordet, og så må vi se, hvor langt vi kan nå.

Det, der er vigtigt for os, er, at der er fokus på at løse det, som er problemet, nemlig at menneske, som elsker hinanden, ikke kan leve sammen i det her land, fordi der er gennemført nogle regler, som hæmmer netop det. Vi synes, det er rigtig ærgerligt at høre om pendlægteskaber, om dem, der bliver flyttet til Malmø, om dem, der bliver flyttet til lande, hvor de måske ikke engang taler sproget. Det synes vi sådan set er noget, som folk med et socialt sindelag burde kere sig om.

Det er vores politik. Den tager vi med, og så må vi se, hvor langt vi kommer.

Kl. 17:34

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 17:34

Pia Kjærsgaard (DF):

Ja, men de argumenter har jeg jo hørt før, i særdeleshed fra Det Radikale Venstre, men egentlig også fra SF og fra meget store dele af Socialdemokratiets bagland.

Så er mit spørgsmål til fru Margrethe Vestager bare: Nu har SF ligesom lagt sig på den linje, i hvert fald lige nu – man ved aldrig,

hvordan det kommer til at gå i morgen eller i overmorgen – at de vil beholde begge dele. Socialdemokratiets ledelse siger det, Socialdemokratiets bagland siger noget andet, og har fru Margrethe Vestager så egentlig ikke store forventninger om, at hvis det skulle ske, at der skulle blive et flertal, hvor fru Margrethe Vestager og Det Radikale Venstre indgår, kunne man også få succes med det? Det er nok det, jeg frygter lidt, selv om fru Margrethe Vestager i øjeblikket officielt bliver verftet ud på et sidespor, men har man ikke en forventning om, at det nok skal gå alt sammen alligevel, og at den stramme udlændingepolitik nok skal ligge i ruiner, hvis Det Radikale Venstre får indflydelse sammen med S, SF og Enhedslisten?

Kl. 17:35

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:35

Margrethe Vestager (RV):

Jeg tror, at fru Pia Kjærsgaard og jeg har forskellige politiske målsætninger – fru Pia Kjærsgaard bekræfter det med et nik.

Det, som er vigtigt for Det Radikale Venstre, er sådan set ikke, om en eller anden hellig gral bliver opretholdt eller ej; det er at opnå politiske resultater. Jeg har respekt for, at andre partier har en anden politik, og jeg forventer at møde den samme respekt, hvis man skal finde en solid koalition, der har mindst 90 mandater bag sig og kan invitere til et bredt samarbejde i Folketinget.

Jeg tror ikke, vi i Det Radikale Venstre får hundrede procent succes med at få gennemført vores politik. Men jeg tror, vi får politisk indflydelse, og jeg tror, det faktisk kan gøre, at vi får en noget bedre integration, end den fru Pia Kjærsgaard selv har erkendt slet ikke er tilstrækkelig, i det her land – en integration, som rent faktisk betyder, at folk oplever, der er en forventning til dem, og at de er velkomne til at yde deres bidrag til det her samfund.

Kl. 17:36

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Henriette Kjær for en kort bemærkning.

Kl. 17:36

Henriette Kjær (KF):

Jeg synes, fru Margrethe Vestager er et meget optimistisk menneske, så jeg vil fortsætte den spørgsmålsrække, der lige har været.

Jeg synes, det er meget optimistisk at tro, at man kan få den store indflydelse, som fru Margrethe Vestager håber på at få, når man har fået meget, meget klart at vide af den socialdemokratiske politiske ordfører, at der ikke bliver flyttet et komma i den skatteaftale, som S og SF har lavet med hinanden. Man må jo føle sig sat lidt til side og lidt uden for, når man lige præcis, som det har været nævnt tidligere i dag, kan erfare, at når man ringer fra Bornholm som repræsentant for den lokale passagerforening, kan man godt få indflydelse på S og SF's skattepolitik. Så springer S og SF op af stolen og er parat til at ændre den. Hvordan føles det, at man som De Radikales leder ikke kan få indflydelse, men at formanden for den bornholmske passagerforening kan få det?

Kl. 17:37

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:37

Margrethe Vestager (RV):

Jamen vi har også tænkt os at melde os ind, for det er jo da i hvert fald en vej.

Det er fuldstændig rigtigt set af fru Henriette Kjær, at jeg er et positivt menneske, og det kommer sådan set af det politiske arbejde.

Nogle gange skulle man tro, det var løgn, og jeg tror, at nogle af dem, der har fulgt debatten i dag, ville tro, at det ikke kan være sådan. Men man kan faktisk godt blive rigtig godt humør af at arbejde med politik, og det hænger sammen med, at vi håber, at nogle af de tanker, vi har tænkt i samarbejde med borgere, medlemmer og vælgere, kan give bedre løsninger på nogle af de problemer, folk står med. Det er det, der i bund og grund gør, at jeg tror, vi kan få et nyt flertal og en ny regering, og at vi såmænd nok skal blive enige, når vi kommer dertil.

Der er mange følelser i politik, der er megen retorik, og der bliver sagt meget mellem år og dag. Men der er ikke noget så stabiliserende i et samarbejde som behovet for at have 90 mandater for at ændre tingenes tilstand.

Kl. 17:38

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Henriette Kjær.

Kl. 17:38

Henriette Kjær (KF):

Ja, det er selvfølgelig rigtig nok, men man må sige, at det kræver en del rygsvømning fra S og SF's side, hvis man skal lukke op for nogle af de tanker, De Radikale har – ikke bare på skatteområdet, hvor der blevet tydeligt udtalt, at der ikke bliver flyttet et komma. Det bliver jo pinligt for Socialdemokraterne og SF, hvis ulykken skulle ske, at de efter et valg skulle have flertal til at danne en regering.

Men ikke nok med det: Der er også alle de reformer, som jo efterhånden er det eneste, De Radikale kan tale om. Når vi andre taler om kriminalitetsbekæmpelse, er det lidt pinligt, at vi gør det; det er ikke værdigt, og det bliver sat ind i en kontekst om, at man kun kan snakke om kriminel lavalder og burka. Det er ikke fint nok for De Radikale, man kan kun tale om reformer. Men de reformer, der betyder så meget for Det Radikale Venstre, vil S og SF jo ikke være med til, og hvad har man tænkt sig at gøre ved det problem, ud over at man selvfølgelig igen kan svare, at det er befordrende at kunne tælle til 90.

Kl. 17:39

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:39

Margrethe Vestager (RV):

Jeg synes altså ikke, der er noget pinligt ved rygsvømning. Det er faktisk en meget behagelig form for svømning, for man kan ligge på ryggen, man kan nyde fremdriften, og man kan faktisk komme derhen, hvor man gerne vil, så rygsvømning synes jeg sådan set ikke er en problematisk disciplin overhovedet.

Det, jeg synes ville være en skam, er, hvis man aldrig kombinere det med brystsvømning, og så kommer vi jo hen til det, som i hvert fald tager noget af brodden af den kritik, jeg tit hører om, at S og SF slet ikke vil være med til reformer. Vi ved jo, efter i 8 år at have iagttaget samarbejdet mellem Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti med Dansk Folkeparti som støtte for regeringen, at det ikke er her, der kommer til at foregå det reformarbejde, der kan sikre fremtidens velfærd. Det er viden, det er fakta, og det kan konstateres, at holdbarheden ikke er på plads. Men med vores andre venner lever vi jo sådan set stadig væk i håbet.

Kl. 17:40

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 17:40

Kl. 17:43

Frank Aaen (EL):

Radikale Venstre har sammen med Socialdemokratiet, SF, regeringen og Dansk Folkeparti indgået et forsvarsforlig, som øger bevillingerne til militæret. I forliget står der, at man skal fortsætte den aktivistiske udenrigspolitik – det er sådan noget, vi f.eks. er i gang med i Afghanistan i øjeblikket – og til det brug skal der indkøbes et større antal nye jagerfly for mange milliarder kroner. Hvad mener Radikale Venstre at vi har brug for nye jagerfly til?

Kl. 17:41

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:41

Margrethe Vestager (RV):

Den aftale, som er indgået – det meget brede forsvarsforlig – er en aftale, som vi er meget stolte af at have indgået. Jeg synes, det er vigtigt – i en tid, hvor hele kulturen omkring det at have et så internationalt orienteret forsvar ændrer sig, hvilket gør, at det jo desværre bliver sådan, at vi alle sammen enten personligt eller i vores relativt nære bekendtskabskreds vil kende nogle, som har været udsendt, som måske har været såret, som måske er blevet slået ihjel – at der er meget bred politisk opbakning om forsvaret. Jeg håber sandelig også, at forsvaret vil gøre deres yderste for netop at leve op til den meget brede politiske opbakning, for det er sådan set helt centralt.

Jagerfly – og mange af dem – er ikke noget, der har stået højt på Det Radikale Venstres liste over ting, vi gerne ville have ind i et nyt forsvarsforlig, men vi kan konstatere, at antallet er noget mere begrænset end det antal, der var foreslået. Vi kan konstatere, at vi har fået levetidsforlænget F 16'erne, så der faktisk bliver ordentlig tid til at træffe en fagligt velbegrundet beslutning og derved forhåbentlig også en, der er nogenlunde i orden økonomisk. Og så skal jeg slet ikke gøre mig klog på den militærfaglige og sikkerhedspolitiske vurdering, det er, om der fortsat er brug for jagerfly til overvågning og til noget af den internationale indsats, som vi bidrager med. Det overlader jeg trygt til folk, der har den militærfaglige indsigt.

Kl. 17:42

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 17:42

Frank Aaen (EL):

Selvfølgelig er der brug for, at man er aktiv internationalt. Danmark har en lang tradition for at være aktive i forhold til FN, til fredsbevarende operationer og til at gå ind og lave opbygning. Det er vi rigtig dygtige til, det er bare ligesom blevet glemt under den her regering; her går det mere ud på krig end på opbygning. Det er derfor, jeg ikke helt kan forstå, hvorfor Det Radikale Venstre er med, for jeg har følt, at vi i de to partier her – Enhedslisten og Det Radikale Venstre – har været tæt sammen om det, at der skulle være vægt på udviklingsarbejdet, og at der skulle være vægt på det fredsbevarende og ikke på krige som i Afghanistan.

Når jeg så tager fat i det med jagerflyene, er det, fordi jagerfly i virkeligheden er bombe-fly. De er faktisk allerbedst egnede til at bombe. Og jeg kan simpelt hen ikke få ind i mit hoved, at Det Radikale Venstre synes, at det er vigtigt at sætte et meget stort milliardbeløb på bombefly, som jo kan det modsatte af det, som vi er gode til, nemlig at skabe fred og lave aftaler og udvikling. Derfor er jeg lidt ærgerlig over at se, at de, jeg gerne vil støtte i en ny regering – også gerne De Radikale – har lagt sig fast på en sikkerhedspolitik, der er en fortsættelse af den politik, vi har kendt fra Irakkrigen og nu ser i Afghanistan.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:43

Margrethe Vestager (RV):

Jeg synes, der er et stort spring fra det konkrete forsvarsforlig til hele udenrigspolitikken. For jeg tror, at mange ting havde været anderledes, hvis ikke beslutningen – på et løgnagtigt grundlag og med det snævrere tænkelige flertal – om at sende Danmark i krig i Irak var blevet truffet. Det er jo en del af den udenrigspolitik, der har været ført de sidste 10 år eller i hvert fald de sidste 8. Det er også en udenrigspolitik, som har været meget, meget tæt klæbet op ad en yderst krigerisk amerikansk administration. Det er en udenrigspolitik, som Det Radikale Venstre gerne vil lægge den allerstørste afstand til. Og det tror jeg er noget, vi fuldstændig deler opfattelse af, også at der er givet et løfte om, at baggrunden for Irakkrigen vil blive undersøgt, og at det kan være med til at skabe en klarhed og dermed også en ny begyndelse for en egentlig international aktiv – i stedet for aktivistisk – og engageret indsats.

Jeg deler fuldstændig vurderingen af, at det, der for alvor er vores styrke, er udvikling og genopbygning, men det er også i den yderste konsekvens at have muligheden for de skarpe operationer. Men vores prioritering er ganske klart, og jeg tror, at den ligner Enhedslistens, nemlig at det er genopbygningen, det er det fredsbevarende arbejde, men det er også i sidste ende muligheden for at kunne gribe til våben, hvis det er der, det kommer til.

Kl. 17:45

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 17:45

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg synes sådan set, at der er blevet begået nærmest et par uretfærdigheder over for ordføreren fra nogle af de tidligere spørgere, når man har diskuteret det her med, at S og SF nu stiller ultimative krav på udlændinge- og skatteområdet. Jeg tror, at netop ordføreren og jeg måske er nogle af dem, der ved, at det der med ultimative krav skal man holde sig rigtig, rigtig langt fra.

Hvis man ser på udlændingeområdet, er sandheden så ikke, at Det Radikale Venstre har overgivet sig, at man sådan set har accepteret, at S og SF har ultimative krav? Altså, allerede under sidste valgkamp sagde ordføreren på forsiden af Politiken, at gamle regler ikke stod i vejen for regeringssamarbejde, heller ikke 24-års-reglen eller tilknytningskravet. Den sag er jo afgjort, man har lagt sig på ryggen. Spørgsmålet er: Gør man også det i skattepolitikken?

Kl. 17:46

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:46

Margrethe Vestager (RV):

Det er jo altid en vurderingssag, hvor lidt eller hvor meget man kan kæmpe for en sag, og hvor langt man kan drive den. For os er det vigtigt, at vores politik er klar: Hvad går vi ind for, hvad er vi imod, hvad tager vi med til forhandlingsbordet? Men det er også vigtigt at se, om vi kan drive det dertil, hvor vi faktisk får ændret tingenes tilstand.

Spørgeren har fuldstændig ret i, at vi i Det Radikale Venstre har dårlige erfaringer med ultimative krav. De leder ikke noget konstruktivt sted hen. Vi deler gerne ud af de erfaringer, jeg har faktisk gjort det med rund hånd i de seneste uger. Men når det kommer til

det at have indflydelse på politikområderne, gælder det på skat- som for udlændinge- som på kultur- som på skoleområdet, at ethvert parti, som skal støtte op om en regeringsførelse, naturligvis må have indflydelse på de politikområder.

Kl. 17:49

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 17:46

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Ja, det tilsiger den almindelige logik. Problemet er, at ligesom der er S-SF-kroner, når vi taler finanslov, er der også S-SF-logik, når vi taler ultimative krav. Derfor føler man åbenbart, at man kan tillade sig at stille ultimative krav på udlændingeområdet og på skatteområdet. Jeg har forstået, at Det Radikale Venstre har overgivet sig på udlændingepolitikken og sagt, at man accepterer S og SF's ultimative krav. Det er altså S's udlændingepolitik, som egentlig er en halv kopi af Dansk Folkepartis, der vil blive ført.

Kl. 17:46

Spørgsmål er så: Hvad med skat? Er det millionærskatter, er det højere selskabsskatter, er det et højere skattetryk, som er fremtiden for en regering med radikal deltagelse? Har man samme taktik, at man overgiver sig, at det er ligegyldigt, eller er der et sted, hvor man siger stop?

Kl. 17:47

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:47

Margrethe Vestager (RV):

En af de interessante ting ved at følge debatten her i Folketingssalen er, at enhver kan drage sine konklusioner, som er helt løsrevet fra den debat, der føres. Jeg synes, at det er ganske interessant at høre spørgerens konklusioner, specielt når man tager i betragtning, at spørgeren støtter en regering, der har ført hele den udlændingepolitik, vi her taler om, der ikke kunne drømme om at ændre et komma i den, der står bag den asylpolitik, som vi har diskuteret i dag, der står bag den politik, der har været for de afviste asylansøgere. Det synes jeg bare skal stå et øjeblik.

Det Radikale Venstre har fremlagt sit eget skatteforslag. Det er vores bud på en god, ordentlig, økonomisk ansvarlig skattepolitik; det er det, vi tager med til forhandlingerne, og vi forventer at få indflydelse på skattepolitikken.

Kl. 17:48

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 17:48

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak. Jeg synes – vil jeg sige til fru Margrethe Vestager – at vælgerne må have krav på at vide, om Det Radikale Venstre kan støtte en regering eller endda indgå i en regering, som ikke ændrer på 24-års-reglen og tilknytningskravet. Jeg har forstået hele den der snak om ultimative eller ikke ultimative krav, men nu bliver man jo rent faktisk fra radikal side mødt med ultimative krav fra Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti, nemlig et ultimativt udsagn om, at der ikke kan ændres på de her to ordninger, som Det Radikale Venstre ellers har slået sig op på at være det parti, der er mest arg modstander af. Og derfor synes jeg egentlig, man må vide, om den radikale modstand mod de her ordninger er så massiv, er så gennemført oprigtig, at de kan fortælle vælgerne, at de ikke indgår i en regering eller støtter en regering, som ikke ændrer de her to ordninger.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:49

Margrethe Vestager (RV):

Der er jeg jo i den heldige situation at jeg kan trække på de her erfaringer med ultimative krav, som jeg lige fortalte at vi har i Det Radikale Venstre. Og den fristelse, som hr. Kristian Thulesen Dahl stiller op, om at stille et ultimativt krav, er jeg sådan nogenlunde vel vaccineret imod – altså, jeg kan selvfølgelig ikke helt forsværge, at det nogen sinde vil ske, ligesom en influenzavaccine ikke dækker ved alle virustyper. Men fra radikal side stiller vi ikke ultimative krav, og vi accepterer ikke ultimative krav, og det er, fordi vi tror, at det bedste for vælgerne er, at partierne finder fælles løsninger, at Det Radikale Venstre ikke får ret hundrede procent, men at de andre partier heller ikke gør det. For det, der er kernen i det politiske arbejde, når partierne må finde hinanden, er, at ingen kan få det fuldstændig, som de vil have det, fordi kompromiset bliver stærkt, fordi det betyder, at hver en sten er vendt og forskellige hensyn er taget, og det betyder, at det her kan man regne med vil holde. Og derfor er vi kommet til den jo i virkeligheden meget, meget enkle og – det indrømmer jeg – jordnære konklusion, at vi ikke stiller ultimative krav, og at vi heller ikke accepterer dem.

Kl. 17:50

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 17:50

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jo, men det forstår jeg alt sammen, for det har vi hørt mange gange. Problemet for fru Margrethe Vestager er vel, at nu bliver hun bare mødt af et ultimativt krav. Altså, forskellen på det, fru Margrethe Vestager gerne vil have, og så det, vi har nu, er en situation, hvor der er to partier, der har rottet sig sammen mod fru Margrethe Vestager, og som siger: Vi har et ultimativt krav, og det er, at udlændingepolitikken bliver sådan her, færdig, slut. Og så er det da interessant for vælgerne forud for et eller andet valg, der kommer på et eller andet tidspunkt, at vide, om Det Radikale Venstre mener sin modstand mod 24-års-reglen og tilknytningskravet så voldsomt, at man siger, at der vil man bare ikke finde sig i det, slut, finale, eller om man kan forestille sig et kompromis, hvor man får et eller andet andet, noget med, at folk arbejder, mens de søger asyl, eller hvad det kan være, men at man så i øvrigt accepterer det ultimative krav, man er blevet stillet over for. Altså, når jeg går ind på Det Radikale Venstres hjemmeside – det kan man gøre – kan jeg jo se, at de slår sig op på at være så arge modstandere af 24-års-reglen og tilknytningskravet, at man sådan ligesom fornemmer, at der må være noget hjerteblood her. Og det er det, jeg sådan udfritter fru Margrethe Vestager om: Er det korrekt, eller er det bare en sludder for en sladder for at prøve at have et ståsted frem til næste valg, hvorfra man kan vinde nogle stemmer?

Kl. 17:51

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:51

Margrethe Vestager (RV):

Jeg hørte hr. Thulesen Dahl tidligere tale om, hvor vigtigt det var at basere sin politik på de holdninger, man var båret af. Og det tror jeg også er et godt råd til mig, nemlig at lade holdningerne være det, der er bærende for det politiske engagement, og ikke ønsket om at hoppe

op og ned og sige: Jeg vil have min vilje. For at gøre det er jo også at sige: Jeg vil have det på min måde. Jeg har en holdning, og jeg vil gøre mit yderste for, at den bliver gjort til virkelighed. Men jeg har respekt for, at vælgerne ikke har givet Det Radikale Venstre 90 mandater, og derfor skal vi ligesom andre partier, der heller ikke har 90 mandater alene, finde hinanden. Uanset alt det her med de følelser, der er, og den retorik, der bliver brugt, er det nu engang det utrolig stabiliserende i arbejdet her i Folketinget, at vi skal finde 90 mandater, hvis vi vil lave noget om, og det er et vilkår for os alle sammen. Og ja: Vi er inderligt imod 24-års-reglen og tilknytningskravet. Vi glæder os over, at danskernes rettigheder, hvor paradoksalt det end kan være, er bedre sikret i et europæisk samarbejde, end de er i forhold til, hvad det danske Folketing kan finde på. Men sådan er det bare, og det kan vi konstatere. Men vi kæmper for vores politik; vi har bare erfaret, at der, hvor man stiller ultimative krav og tror, man kan få sin vilje, ender sporet blindt.

Kl. 17:53

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Malou Aamund for en kort bemærkning.

Kl. 17:53

Malou Aamund (V):

Man kan jo sige, at De Radikale er gået fra en situation, hvor man har stillet ultimative krav, til en situation, hvor man overhovedet ikke stiller nogen krav, for i dag er det jo sådan, at De Radikale i princippet skal lægge stemmer til Socialdemokraterne og SF's skatteudspil uden nogen som helst form for indflydelse. Så når en samlet opposition går ind og brandskatter de højeste indtægter, vil vi uægtelig få en situation, hvor højtuddannede vil flygte ud af landet. Lad os bare tage den ene procent af befolkningen, der har den højeste indkomst; hvis de udvander, vil det medføre et velstandstab pr. borger på 23.000 kr. Det svarer til et tabt skatteprovenu på 27 mia. kr. Det er vel næppe, hvad man kalder økonomisk ansvarligt.

Kl. 17:54

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:54

Margrethe Vestager (RV):

Jamen det var dog skrækkeligt.

Nu har vi fra radikal side fremlagt vores egen skattepolitik, og den skattepolitik – den er måske ikke så ambitiøs, som man kunne ønske sig, det er en ændring af det, som er blevet gennemført her i foråret – har som en af sine grundpiller, som kerne at bygge videre på grundlæggende radikale ideer, nemlig at fastholde et konstant og hårdt skattetryk på frås og forurening, sådan at det er muligt at flytte skat på indkomst. Derfor ønsker vi i stedet for at ændre på beskattningen bl.a. af nogle af de sidste lærere og sygeplejersker, som stadig væk betaler topskat, sådan at de bliver vredet ud af topskatten og måske vil opleve sig tilskyndet til at yde lidt mere, fordi der er brug for det rundtomkring på hospitalerne og i skolerne.

Jeg sikker på, at hvis fru Malou Aamund havde lejlighed til at læse den radikale skattepolitik, ville hun i hvert fald opleve den glæde, at vi ikke foreslår nogen af de ting, som jeg kan forstå forskrækker fru Malou Aamund i meget, meget vid udstrækning.

Kl. 17:55

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Malou Aamund.

Kl. 17:55

Malou Aamund (V):

Det ændrer jo ikke ved, at det skatteudspil, som De Radikale skal lægge stemmer til, er fyldt med fejlregninger. Nu ved jeg ikke, om fru Margrethe Vestager har været så heldig at se de der hemmelige beregninger, som ingen af os andre kan se. Men mit spørgsmål er egentlig, hvordan fru Margrethe Vestager har det med at skulle lægge stemmer til en økonomisk politik, som selv hr. Frank Aaen fra Enhedslisten kalder økonomisk uansvarlig.

Kl. 17:55

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:55

Margrethe Vestager (RV):

Det, som imponerer mig meget hos spørgeren, er den her vished om, hvordan tingene vil være. Men det kan være, fordi der ikke er noget, der udvikler sig der, hvor fru Malou Aamund plejer at færdes, og fordi man ikke har nogen indflydelse på det. For når vi fra radikal side har fremlagt et skatteforslag, har arbejdet med det for at sørge for, at skatten kan hjælpe os med at få det grønne videnssamfund, få en situation, hvor flere vil opleve en tilskyndelse til at arbejde, fordi der bliver et dramatisk behov for det på vores skoler, på vores sygehuse, rundtomkring i plejesektoren og på virksomhederne, så er det sådan set, fordi vi mener det. Det kan godt være, at det ikke forholder sig sådan i Venstre, det skal jeg ikke kunne sige noget om. Jeg kan bare sige, at når vi gør det, er det, fordi vi mener det, og fordi vi har tænkt os at få indflydelse, sådan at vi kan slutte op om en ansvarlig økonomisk politik.

Kl. 17:56

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Gitte Lillelund Bech for en kort bemærkning.

Kl. 17:56

Gitte Lillelund Bech (V):

Hr. Morten Østergaard, som jo er næstformand i den radikale folketingsgruppe, gav et interview til Weekendavisen, hvor han talte om asylpolitik, og så gjorde han det meget klart:

»Det underlige er, at Socialdemokratiet faktisk ønsker en anden asylpolitik end regeringen. Vi er jo også blevet enige med dem om ganske få ting, men ikke engang dét må man tale om, for udlændingepolitikken skal bare lægges helt død.«

Nu kan jeg så forstå, at fru Margrethe Vestager til Ritzau her for en time eller to siden har udtalt, at det, der ligger i den her hemmelige aftale om asylpolitikken, alene er det, der står i forslaget til vedtagelse, som er fra maj 2009. Men jeg vil alligevel spørge fru Vestager: Ligger der andre ting i den hemmelige aftale, som hr. Henrik Sass Larsen tilsyneladende har med hr. Morten Østergaard, når det vedrører asyl- og indvandringspolitikken?

Kl. 17:57

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:57

Margrethe Vestager (RV):

Nu hvor vi havde sådan en presset dag, tænkte jeg, at vi ikke skulle holde et pressemøde for at offentliggøre den hemmelige aftale. Jeg har den her. Det er en udskrift af F 23, forslag til vedtagelse fremsat den 30. maj 2008. Det, den afspejler, er den enighed, der er, og som var, mellem Socialdemokratiet, SF, Det Radikale Venstre, Enhedslisten, Ny Alliance og uden for partierne fru Gitte Seeberg, men jo også hr. Lars-Emil Johansen, om at få en ordentlig behandling af afvis-

te asylansøgere, som ikke kan vende hjem. Det er sådan set en meget enkel politik. Det, den har til formål, er at sørge for, at mennesker, som ikke kan få asyl her i landet, men som heller ikke kan vende hjem, ikke ender som splintrede mennesker med ødelagte familier og med en fuldstændig uværdig behandling som den, vi har set i de seneste år. Det er sådan set meget, meget enkelt, og det er fuldt offentligt, i hvert fald så offentligt, som det kan være her i Folketingssalen, hvor man jo dog kan se, at det er færre og færre, der følger med. Så offentligt er det, og så åbent er det, og jeg har faktisk den mistanke, at det ved Venstre udmærket godt.

Kl. 17:58

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 17:58

Gitte Lillelund Bech (V):

Nu er det sådan set ikke Venstre, der er citeret i Weekendavisen for, at det er en anden asylpolitik, og at man ikke må tale om den. Det er sådan set hr. Morten Østergaard, der refererer til hr. Henrik Sass Larsen fra Socialdemokraterne. Jeg synes måske nok, at det er en samtale, der burde pågå mellem de to.

I forbindelse med asylpolitikken har fru Helle Thorning-Schmidt jo været meget klar med hensyn til, at udviste irakiske asylansøgere, hvor der netop er en aftale med Irak om, at Irak skal modtage dem, selvfølgelig skal sendes ud af landet. Samtidig har jeg også hørt fru Margrethe Vestager sige, at det ønsker fru Margrethe Vestager ikke. Det ønsker hr. Villy Søvndal heller ikke, men alligevel har hr. Villy Søvndal trods alt sagt, at SF bøjer sig så langt, som de overhovedet kan for at komme i nærheden af en regeringstabet. Så jeg vil bare spørge: Hvor langt vil fru Margrethe Vestager bøje sig på det punkt, der handler om, at afviste irakiske asylansøgere skal sendes hjem, eller at de ikke skal sendes hjem? Vil fru Vestager holde fast i, at de ikke skal sendes hjem, fordi de har været her i lang tid, eller vil fru Vestager følge med fru Helle Thorning-Schmidt, sådan som hr. Villy Søvndal gør, og sige, at selvfølgelig skal de sendes hjem, hvis der ligger en hjemsendelsesaftale med det pågældende land?

Kl. 17:59

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:59

Margrethe Vestager (RV):

Lige præcis det der med, om der ligger en hjemsendelsesaftale, har vi jo forsøgt at finde ud af ved at stille spørgsmål til Venstres integrationsminister – eller hvad man nu skal kalde hende. Ja, jeg ved godt, at hun er Venstremand, men integrationsminister er måske en lidt fejlagtig betegnelse.

Det er stadig væk helt, helt uklart, hvad det er for en aftale, der ligger, for de svar, vi får, er mildest talt utilstrækkelige. F.eks. står der i et af de seneste svar, vi har fået, at de irakiske myndigheder – det er i hvert fald det, der bliver antydnet – burde have læst i lovbestemmelserne, at ordningen med bidrag, altså økonomisk bidrag, til frivillig hjemsendelse ville ophøre den dag, der blev en hjemsendelsesaftale, uanset at ministeren har lavet en aftale med Irak om, at der skal være mulighed for frivillig hjemsendelse med ordninger af den type, som Danmark havde, men som man så ikke oplyste ville blive ophævet. Derfor er det helt interessant, hvad i himlens navn det er, der foregår i det ministerium og med den minister, og hvad det er for en aftale, man har, for det, som vi hører fra Irak, og det, som vi hører fra ministeren, kan ikke være rigtigt på samme tid, og hvis fru Gitte Lillelund Bech kan bidrage til, at det bliver oplyst, så lad os tage diskussionen på et oplyst grundlag. Vi får det bare ikke fra ministeren.

Kl. 18:01

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Tina Nedergaard, en kort bemærkning.

Kl. 18:01

Tina Nedergaard (V):

Jeg synes altså, at ordføreren holdt en utrolig trist tale. Det var faktisk en tale, jeg undrer mig en del over. Altså, det Danmark, som blev beskrevet der, er da ikke det Danmark, vi lever i. Det kan fru Margrethe Vestager da ikke mene. Jeg kender fru Margrethe Vestager som et menneske, der af og til også kommer ud i virkeligheden og ser, hvordan det foregår, ser, hvad det er for nogle mennesker, vi har omkring os, hvad det er for nogle fine værdier, langt, langt de fleste danske borgere har, uanset om man er født i landet eller man kommer udefra. Den der meget, meget triste beskrivelse af, at der engang var et godt samfund, der hed Danmark, som nu fuldstændig er ødelagt på grund af VK-regeringen, synes jeg faktisk ikke man kan være bekendt – ikke så meget over for regeringen, der nok klarer det, men mere over for den befolkning, som jo skaber det Danmark, som vi har.

Men det kan også undre mig, at fru Margrethe Vestager forsøger at mildne sin tristesse ved at henvise til sine venner, som jo egentlig har behandlet fru Margrethe Vestager og Det Radikale Venstre som parti ualmindelig dårligt. Jeg er glad for, at det ikke er mine venner.

Kl. 18:02

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 18:02

Margrethe Vestager (RV):

Nå! Jeg hørte ikke noget spørgsmål.

Kl. 18:02

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Tina Nedergaard, en kort bemærkning.

Kl. 18:02

Tina Nedergaard (V):

Jeg behøver heller ikke at stille et spørgsmål. Jeg forholdt mig faktisk med en kommentar til den meget, meget triste tale og den meget triste beskrivelse, som fru Margrethe Vestager gav af det danske samfund. Jeg synes simpelt hen ikke, at det er klædeligt, for det jo er ikke regeringens Danmark. Det er befolkningens Danmark. Så når man kritiserer Danmark i den grad, som fru Margrethe Vestager gjorde under sin tale, så er det jo altså ikke regeringen, man kritiserer, men danskerne. Det er befolkningen.

Det er en kommentar, og fru Margrethe Vestager behøver ikke at svare eller forsvare, hvis hun ikke føler trang til det. Men jeg synes, det er en beklagelig beskrivelse af danskerne, og jeg håber bestemt, at der fortsat er nogle, der ønsker at følge med i debatterne herinde, for jeg tror ikke, der er ret mange danskere, der kan genkende det meget, meget triste, kedelige billede, der blev tegnet af den danske befolkning.

Kl. 18:03

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 18:03

Margrethe Vestager (RV):

Nej, det er jo det, der er det tankevækkende ved det. Når vi har en diskussion om tingenes tilstand, bliver det også en diskussion om, hvem der så skal tage hvem som gidsler.

Spørgeren eller kommentatoren, må det så nærmere være, har jo lige sagt, at jeg har kastet hele den danske befolkning i grams, har kastet los og alt muligt andet ubehageligt. Jeg håber ikke, jeg har gjort det med den 40-årige kvinde, der ifølge B.T.s artikler ikke har været i bad i 8 år, men har måttet nøjes med tørvask, fordi kommunen ikke synes, at det ville tjene hende, at hun kom ud på badeværelset. Det synes jeg sådan set ikke er i orden, og det er lige meget, hvor længe det har pågået, og hvem det i øvrigt er. Derfor er det stadig væk sådan, at der er utrolig meget at gøre.

Uanset hvordan man vender og drejer det, og uanset hvad den enkelte gør, er det, vi diskuterer i dag, hvad regeringen kan, det er, hvad Folketinget kan, det er, hvad vi i fællesskab kan for at skabe rammerne for det forhåbentlig fuldstændig frie, virksomme, dannede liv, som danskerne lever.

Kl. 18:04

Anden næstformand (Søren Espersen):

Det hedder en kort bemærkning. Det behøver ikke at indeholde et spørgsmål. Så det var sådan set, som det skulle være.

Så når vi ikke mere inden middagspausen. Jeg skal bede ordføreren om at komme tilbage igen kl. 19.00, og de to første, der er på, er Jacob Jensen og Hans Christian Schmidt.

Mødet er udsat til kl. 19.00.

:

Mødet er udsat. (Kl. 18:04).

Kl. 19:00

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Mødet er genoptaget.

Vi fortsætter med korte bemærkninger til fru Margrethe Vestager, som bedes indtage talerstolen, og det er først hr. Jacob Jensen.

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 19:00

Jacob Jensen (V):

Tak for det.

Her før middagspausen havde vi jo en diskussion, hvor et af sva-rene, fru Margrethe Vestager gav til hr. Peter Christensen, var, at hendes ambition er at trække Danmark i en anden retning sammen med dele af den øvrige opposition. I sit svar til hr. Kristian Thulesen Dahl sagde fru Margrethe Vestager om udlændingepolitikken – mere specifikt 24-års-reglen – at De Radikale er inderligt imod 24-års-reglen.

Tidligere i debatten hørte vi fra hr. Willy Søvndal, at der ikke vil blive flyttet et komma i 24-års-reglen. Den vil man gå til valg på at bevare, godt nok til trods for at SF er imod den, men man vil bevare den, og mit spørgsmål til fru Margrethe Vestager er så: Hvad er det for et kompromis, fru Margrethe Vestager ser mellem de to yderpunkter? Man er inderligt imod den, men man vil bevare den.

Kl. 19:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Margrethe Vestager.

Kl. 19:01

Margrethe Vestager (RV):

Det Radikale Venstre har tænkt sig at gå til valg på Det Radikale Venstres politik.

Det, der nogle gange kan virke overraskende, når man lytter til det, der bliver sagt i debatterne her i Folketinget, er, at vælgerne som regel har en meget nøgtern opfattelse af, hvad der kan lade sig gøre,

og hvad der ikke kan lade sig gøre. Derfor tror jeg, at det, der giver den bedste diskussion i en valgkamp om, hvem der skal have mandatet til det kommende lederskab af Danmark, er, at partierne går til valg på deres politik og er klar til at bøje sig mod hinanden for at finde kompromiser.

Det, der er vigtigt for Det Radikale Venstre, og grunden til, at vi er imod 24-års-regel og tilknytningskrav, er to ting: Den ene er, at vi synes, det er et uacceptabelt overgreb mod den enkeltes rettigheder at gennemføre et tvangsægteskab, og den anden er, at det for os er meget vigtigt, at danske statsborgere kan leve i deres fædreland – i det land, de elsker, i det smukke Danmark, i det velfungerende Danmark, i det land, vi gerne vil bygge op – sammen med dem, de elsker og kan bygge en familie op med.

De to ting er noget, vi arbejder for, og her stiller de to regler sig i vejen. Men vi finder gerne andre løsninger, det er jo det, forhandling handler om.

Kl. 19:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 19:02

Jacob Jensen (V):

Nu er der jo flere partier, herunder De Radikale, der forsøger lige-som at stille et alternativ op til regeringen, og derfor synes jeg bare, at det er interessant at få fru Margrethe Vestagers vurdering af, hvad det så er for en politik, vi kan forvente os på det her centrale område. Det er sådan set derfor, jeg blot spørger til, hvad det er for en vurdering, fru Margrethe Vestager har, når man ser yderpunkterne inden for den såkaldte røde blok.

Kl. 19:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 19:03

Margrethe Vestager (RV):

Min vurdering er, og det kan ikke være ret overraskende, at vi vil få en afbalanceret og god politik. Det råd, jeg har lagt mig på sinde, er, at man ikke skal stille større krav til andre, end man selv kan opfylde. Så vidt jeg husker, gik VKO ikke til valg på en kommunalreform, de gik ikke til valg på en skattereform, gik ikke til valg på en sænkelse af den kriminelle lavalder, gik ikke til valg på, at handicap-pede skal opleve, at de får færre og færre rettigheder, gik ikke til valg på, at børn, som har brug for det, vi kaldte vidtgående specialundervisning, må opleve at blive flyttet tilbage til kommunerne, gik ikke til valg på, at kommunalbestyrelsesmedlemmer skal opleve, at de mere og mere er administratorer.

På den måde tror jeg, at det er vigtigt, at vi ikke arbejder med dobbelte standarder. Der er stillet et underligt, sådan lidt fantomagtigt krav om, at vi, der vil noget andet med Danmark end det, som Dansk Folkeparti og støtteregeringen står for, skal være enige i hvert et komma og hver en ting. For i Det Radikale Venstre har vi et parti-arbejde, som forsøger at finde løsninger og finde muligheder der, hvor vi ser at det er vigtigt. Og det synes jeg er en væsentlig opgave, og det er det, jeg gerne vil lægge frem for vælgerne.

Kl. 19:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Hans Christian Schmidt.

Kl. 19:04

Hans Christian Schmidt (V):

Når jeg her igennem debatten har lyttet mig frem til, hvad det er, fru Margrethe Vestager siger, er jeg kommet frem til – og det vil jeg ba-

re gerne have af- eller bekræftet – at Det Radikale Venstre ikke vil kunne støtte en regering, hvor man ikke vil ændre 24-års-reglen og tilknytningskravet. Kan jeg få det bekræftet?

Kl. 19:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 19:04

Margrethe Vestager (RV):

Man siger om mig, at jeg er meget dårlig til at kommunikere, og det lytter jeg til, specielt når hr. Hans Christian Schmidt spørger på den måde, for jeg troede egentlig, jeg var meget tydelig, da jeg sagde, at Det Radikale Venstre ikke stiller ultimative krav, og ikke accepterer ultimative krav. Og jeg troede egentlig, at man deraf kunne udlede det meget, meget enkle, at vi ikke stiller ultimative krav, og at vi ikke accepterer ultimative krav. Derfor må man sige, at det, der er vigtigt for os, er at lægge vores politik frem for vælgerne, og at vælgerne oplever, at vi er villige til at finde de kompromisser, der skal til, samtidig med at vi arbejder dag og nat for at få indflydelse på samtlige politikområder.

For det, der er vigtigt for os, er, at der bliver et regeringsgrundlag, som vi kan stå inde for, en ansvarlig økonomisk politik, som vi tror har et fremtidsperspektiv, en udlændingepolitik, og herunder i særdeleshed også en asylpolitik, som vi synes er rimelig, og som også er ordentlig i det solidariske samarbejde, som Danmark bør indgå i sammen med de andre europæiske lande, om at løse en så væsentlig global opgave.

Kl. 19:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Hans Christian Schmidt.

Kl. 19:05

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg kan altså forsikre fru Margrethe Vestager om, at jeg har gjort mit yderste for at høre godt efter. Derfor kom jeg til den konklusion, at når Det Radikale Venstre ikke ville stille ultimative krav og heller ikke ville finde sig i ultimative krav, måtte jeg kunne stille det spørgsmål, der hedder, at så vil Det Radikale Venstre ikke acceptere, at der ikke kommer ændringer. Jeg siger jo ikke, at man skal fjerne det, men at der kommer ændringer i 24-års-reglen og tilknytningskravet. Det vil man gå ud fra i Det Radikale Venstre at der selvfølgelig vil komme. Det er bare det, jeg gerne vil have af- eller bekræftet.

Kl. 19:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 19:06

Margrethe Vestager (RV):

Nu er jeg jo i den lidt kedelige situation, at jeg må sige, ligesom jeg måtte sige til Venstres ordfører, at hvis det er det bedste, regeringen gør, er det lidt trist. Hvis hr. Hans Christian Schmidt har gjort sit yderste, er jeg ked af at sige, at det ikke er godt nok. Det er det altså ikke.

For det, vi fra Det Radikale Venstres sides finder meget afgørende, er sådan set en helt klassisk politisk evne til at finde kompromisser, der binder sammen på ting, der er problemer for dette lands borgere.

Med hensyn til det her med at forsøge at gøre det til noget, som er ultimativt eller ikke ultimativt, synes jeg, at det ville være vigtigt for vælgerne, hvis Venstre gik i enrum med sig selv og så på, hvordan det egentlig er lykkedes med at gøre, hvad man har sagt man ville gøre – specielt når man ser på, hvor meget det er lykkedes for

Venstre at gøre, som man aldrig nogen sinde har nævnt et ord om i nogen som helst valgkamp. Det gælder både skattereform, det gælder kommunalreform, det gælder de deraf afledte sociale konsekvenser, og det gælder en stribe af skurkestreger, som jeg vil gøre mit yderste for at få gjort op med.

Kl. 19:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Louise Schack Elholm.

Kl. 19:07

Louise Schack Elholm (V):

Tak. Jeg hørte, at fru Margrethe Vestager sagde, at hun ikke accepterer ultimative krav, og derfor var det jo også utrolig glædeligt, at hr. Villy Søvndal tidligere på dagen kunne fortælle, at udlændigeoplægget er Socialdemokraterne og SF's oplæg, og at de gerne vil tale med De Radikale om det.

Så er jeg bare nysgerrig: Hvad er det, De Radikale godt kunne tænke sig at ændre i det oplæg?

Kl. 19:08

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 19:08

Margrethe Vestager (RV):

Det Radikale Venstres politik har efterhånden et stykke tid ligget fast på det, vi kalder effektiv udlændingepolitik. For os er der to ting, der er afgørende. Det ene er, at vi ser det her i et europæisk perspektiv, for når det kommer til det at vandre, uanset om det er, fordi man søger arbejde, eller det er, fordi ens elskede bor og har sin familie i et andet land end der, hvor man selv bor, eller hvad der kan være grunden til det, så er europæiske regler en utrolig styrke både på udlændingeområdet og på asylområdet.

Derfor ønsker vi os et langt stykke hen ad vejen at få et europæisk regelsæt, fordi det jo vil gøre op med hele den her underlige skræmmekampagne, hvor vi alle sammen skal være bange for – jeg kan forstå, at det skal være meget farligt – at Danmark skal virke som en magnet. Man kan jo ikke være en magnet, hvis der er de samme regler over det hele, og derfor tror jeg, at det, der er retningsgivende, og det, der måske er det enkleste at huske, hvis man vil vide noget om radikal udlændingepolitik og asylpolitik, er, at vi tror, at det her skal løses i et europæisk perspektiv, fordi der er brug for solidaritet, og fordi der er brug for de muligheder, Europa giver, for at vandre.

Kl. 19:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Louise Schack Elholm.

Kl. 19:09

Louise Schack Elholm (V):

Tak. Tak for det meget fyldestgørende svar. Eftersom der har været en åbning fra SF's side om at diskutere udlændingeområdet, vil jeg så gerne høre, om De Radikale har fået en tilsvarende åbning på skatteområdet.

Kl. 19:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 19:09

Margrethe Vestager (RV):

Den skattepolitik, som Det Radikale Venstre har lagt frem, har vi udarbejdet, for at den skulle opfylde nogle ting, som er meget væsentlige for os.

Det ene er, at skatten skal hjælpe os med det grønne. I hele den kolossale omstilling kan afgifter og det at holde et permanent hårdt skattetryk på frås og forurening være med til at sende nogle meget klare prissignaler både til virksomheder og til os som privatpersoner.

Det andet er, at vi jo står i en situation, hvor vi på kort sigt bliver nødt til at finde ud af, hvordan vi skaffer arbejdspladser til folk, og på lidt længere sigt skal finde ud af, hvor de lærere og de sygeplejersker og de SOSU-assistenten kommer fra, der skal sørge for, at vores velfærdssamfund fungerer, og også medarbejdere til virksomhederne rundt omkring.

Det er to hovedprincipper for os, samtidig med at det selvfølgelig er finansieret krone for krone. Og når det er vigtigt for os, så åbnes der jo også for en, synes jeg, meget interessant og konstruktiv debat om, hvad fundamentet for den ansvarlige økonomiske politik så er, og det er jo den debat, vi har her. Så kan man diskutere, hvor konstruktiv den er, når vi diskuterer den sådan i form af korte bemærkninger, men i hvert fald er det væsentlige jo, at partierne fremlægger deres politik, som vi har gjort, som S og SF har gjort, og det, jeg tror er kernen i det, er, at uanset hvordan man vender og drejer det, så er begge forslag inden for skiven, nemlig den skive, der handler om at få en anden kurs for Danmark.

Kl. 19:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Sophie Løhde for en kort bemærkning.

Kl. 19:11

Sophie Løhde (V):

Hvis vi nu forestiller os den sådan rent hypotetiske situation, at der sidder en radikal vælger derude og lytter til debatten her i aften – det ser jeg selvfølgelig som en hypotetisk situation, men hvis vi nu forestiller os det – og vedkommende spørger sig selv: Hvad får jeg egentlig, hvis stemmer på De Radikale og Venstre ved næste valg? Det Radikale Venstre, får vi klart at vide her, vil ikke acceptere ultimative krav, men er på den anden side blevet stillet over for ultimative krav, nemlig at de ikke kan få lov at ændre et komma ved udlændinge- og skattepolitikken. Hvad er det så, man får som radikal vælger, og kan Det Radikale Venstre leve med ikke at kunne ændre et komma?

Kl. 19:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 19:12

Margrethe Vestager (RV):

Jeg ved ikke, om det er en overfortolkning af spørgsmålet, men jeg vil sige, at jeg ikke ser på vælgeren som en forbruger, der køber et produkt, jeg ser ikke politik som en vare. Jeg ser en vælger som et menneske, der ønsker at støtte forslag om politiske løsninger på problemer, politiske forslag til at åbne nye muligheder i et samfund. Og stemmer man radikalt, støtter man en række kernesager. Man støtter, at der bliver ført en anstændig politik på det her område, uanset om det handler om meget udsatte mennesker, som søger beskyttelse for krig og ødelæggelser og personlig forfølgelse, eller mennesker med det problem, at de er socialt udsatte og har svært ved at finde fodfæste i det danske samfund – uanset hvilken baggrund de har. Man støtter et helhjertet europæisk engagement, og man støtter også en uddannelsespolitik, som bygger på, at alle mennesker skal gives muligheder for at kunne flytte sig, uanset hvilket talent de har.

Jeg tror, det er vigtigt at gøre sig klart som vælger, at man sådan set støtter noget, man gerne vil have, man køber ikke en vare. Og det tror jeg faktisk – eller det håber jeg i hvert fald – at vi enige om, for ellers synes jeg, at Venstre har bidraget til, at diskussionen om, hvad politik er, har bevæget sig et helt forkert sted hen.

Kl. 19:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Sophie Løhde.

Kl. 19:13

Sophie Løhde (V):

Det var et meget langt og fint svar, det var bare ikke et svar på mit spørgsmål, men der har måske været et andet spørgsmål tidligere, som jeg er gået glip af. Så jeg vil godt prøve at spørge igen på en anden måde: Hvis det nu er, at man ikke vil acceptere ultimative krav, betyder det så i sig selv, at fru Margrethe Vestager forventer, at Socialdemokratiet og SF ændrer holdning og rent faktisk giver Det Radikale Venstre indflydelse på udlændinge- og skattepolitikken, ja eller nej? Jeg beder bare om et klart spørgsmål, for vi har ikke fået et eneste endnu i hele den her debat med fru Margrethe Vestager.

Kl. 19:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 19:13

Margrethe Vestager (RV):

Det er jeg faktisk fuldstændig enig i – for spørgeren beder om at få et klart *spørgsmål*, og jeg er helt enig i, at ingen klare spørgsmål er blevet stillet endnu. Der har været finurlige og polemiske og alle mulige andre slags spørgsmål, men klare spørgsmål har der ikke været.

Hvis jeg bliver spurgt om min vurdering af S og SF, må jeg sige, at det har man allerede spurgt S og SF om. Det, der er Det Radikale Venstres mål, er at deltage i forhandlingen om et regeringsgrundlag, hvor vi har indflydelse på alle de politiske områder, sådan at vi kan stå inde for det. For man skal kunne stå inde for den politik, der bliver ført.

Jeg håber, man har det sådan i Venstre; nogle gange er jeg i tvivl, men det er kun et kort øjeblik, for jeg tror sådan set, at man i virkeligheden er helt enige med Dansk Folkeparti.

Men vi håber at kunne stå inde for det, og den forhandling vil vi gerne tage, sådan at Danmark kan få en ny regering. Det gælder skat, det gælder udlændinge, det gælder skoler, og det gælder hele vejen rundt, for partierne skal respektere hinanden og det, de hver for sig gerne vil, ligesom vi har respekt for, at andre har en anden politik end vores.

Kl. 19:14

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Karsten Lauritzen for en kort bemærkning.

Kl. 19:14

Karsten Lauritzen (V):

Fru Margrethe Vestager siger »skal kunne stå inde for«, og derfor vil jeg godt stille et simpelt spørgsmål og forventer så også – det har fru Margrethe Vestager nærmest også stillet mig i udsigt – et klart svar: Vil fru Margrethe Vestager og Det Radikale Venstre indgå i en eventuel S-SF-regeringen, hvor der i regeringsgrundlaget står, at man vil fastholde tilknytningskravet og 24-års-reglen?

Kl. 19:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 19:15

Margrethe Vestager (RV):

Det er jo variationer over det samme spørgsmål, og som jeg allerede sagde, da hr. Kristian Thulesen Dahl spurgte om det samme – på en lidt anden måde ganske vist, men stort set det samme: Det Radikale

Venstre stiller ikke ultimative krav. Vores politik er klar: Vi er imod de to regler, fordi vi synes, de er skadelige for borgerne, og vi accepterer dem heller ikke, og derfor er det vores ambition at indgå i en forhandling, sådan at vi kan stå inde for det regeringsgrundlag, som en ny regering skal være båret af, og som vil være det, en ny regering skal kunne gennemføre.

Der er jo det ved det – og min mistanke er, at hr. Karsten Lauritzen udmærket er klar over det – at man ikke kommer særlig langt med ultimative krav. I givet fald vil jeg gerne vide, hvad det er for nogle, der har ført til, at Venstre – uden at spørge vælgerne – har gennemført en kommunalreform og en skattereform og har sendt Danmark i krig i Irak uden at spørge vælgerne om det.

Kl. 19:16

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 19:16

Karsten Lauritzen (V):

Til fru Margrethe Vestager kan jeg da oplyse, at der har været en række valg, mens Venstre har siddet ved magten, hvor vi faktisk er blevet bekræftet af vælgerne i, at den politik, vi har ført, og de reformer, vi har gennemført – som fru Margrethe Vestager på fornem vis henviser til – er noget, som danskerne bakker op om. Så det kan vi selvfølgelig bryste os af.

Det, jeg godt vil høre fru Margrethe Vestager om, er – og jeg ved godt, at det jo er en forhandling; jeg vil bare bede fru Margrethe Vestager forholde sig til spørgsmålet med et ja eller et nej: Kunne fru Margrethe Vestager forestille sig, at der kan blive et politisk kompromis, hvor Det Radikale Venstre og fru Margrethe Vestager indgår i en regering med SF og Socialdemokratiet, hvor der i regeringsgrundlaget står, at man vil fastholde 24-års-reglen og tilknytningskravet?

Kl. 19:17

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 19:17

Margrethe Vestager (RV):

Nu er det jo en hel diskussion for sig, om Venstre er blevet bekræftet, for så vidt jeg husker, går det ikke altid så godt for Venstre ved valgene; det går godt for Dansk Folkeparti og støtteregeringen som helhed, men det går ikke særlig godt for Venstre. Det er fint nok, for jeg ved godt, hvordan det er, når det ikke går så godt, så det kunne vi dog måske have til fælles.

Men når man ser bort fra det, synes jeg, det er interessant, at det er så vigtigt for Venstre at blive ved med at spørge, for svaret bliver jo ikke anderledes. Det, der er vigtigt for Venstre, er at fastholde og understøtte Dansk Folkepartis skræmmekampagne; det er langt vigtigere end at diskutere reformer, det er langt vigtigere end at diskutere, hvad skattepolitikken egentlig skal, det er langt vigtigere end at diskutere, hvad efterlønnen gør eller ikke gør, det er langt vigtigere end at diskutere, hvad der sker med vores uddannelser. Alt det, der vedrører de allerallerfleste mennesker i det her samfund, har ikke spørgerens interesse, kun det ene, om man kan understøtte Dansk Folkepartis skræmmekampagne på udlændingeområdet. Det tager jeg bare til efterretning.

Kl. 19:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Torsten Schack Pedersen for en kort bemærkning.

Torsten Schack Pedersen (V):

Det står jo klart, at det er svært at trække præcise svar på udlændingeområdet ud af fru Margrethe Vestager, så det spor opgiver jeg.

Jeg vil så i stedet spørge lidt ind til det indlæg, som fru Margrethe Vestager sammen med den radikale skatteordfører havde i Berlingske Tidende i lørdags. Det er vel nok typisk radikalt, at man rækker ud til kompromiset – det må vi jo konstatere er tilfældet – når Det Radikale Venstre siger, at det her med millionærskatten, til trods for tidligere bastante udmeldinger, nok er et harmløst initiativ. Det må man vel sige er indbegrebet af radikal politik: Man rækker hånden ud til S og SF og beder om et kompromis. Det må man anerkende er radikal politik, når vi kender den bedst. Man må sige, at det var sådan en udstrakt hånd fra Det Radikale Venstre. Hvordan har fru Margrethe Vestager det så med, at den socialdemokratiske skatteordfører i en melding derpå konstaterer: Men jeg kan garantere hundrede procent, at vi ikke flytter os et komma fra den skattepolitik, vi har lagt frem – den står fast? Hvordan har fru Margrethe Vestager det med det?

Kl. 19:19

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Margrethe Vestager.

Kl. 19:19

Margrethe Vestager (RV):

Ja, hvordan har jeg det? Det, jeg egentlig er mest beskæmmet over, er, at det er nødvendigt at have den her diskussion, for Venstre – Danmarks liberale parti, er måske i virkeligheden det, vi skal til at sige, hver gang I siger *Socialistisk* Folkeparti; så skal vi til at minde Venstre om, at Venstre var Danmarks liberale parti – Danmarks liberale parti har fuldstændig svigtet, har sløset en højkonjunktur væk uden at foretage det nødvendige og tilstrækkelige for at sikre velfærd i et 2-, 4-, 6-årigt perspektiv, når masser af mennesker går på en fuldstændig velfortjent pension.

Det synes jeg er en skam, det synes jeg at Venstre burde forholde sig til, det synes jeg at Venstre burde byde på. Hvor er den reformvilje? Jeg anerkender fuldstændig strategien med at pege væk fra sig selv, men det er bare sådan, at når man gør det, peger de fleste af fingrene tilbage på en selv, og det er lige præcis der, den ender, nemlig hos Venstre, Danmarks liberale parti. Hvor blev reformviljen af?

Kl. 19:20

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 19:20

Torsten Schack Pedersen (V):

Der findes vel ikke et eneste område af det danske samfund, som den her regering ikke har lavet reformer på, hvad enten det drejer sig om folkeskole, ungdomsuddannelse, universitet, globalisering, efterløn, tilbagetrækning, osv. – listen er alen lang.

Men jeg forstår godt fru Margrethe Vestager, som jo i sin ordførtale sagde, at vi skulle *tale* reformer. Jo vist, men det kommer der jo ikke mange resultater ud af. Det nytter ikke noget at *tale* reformer, det handler om at *lave* reformer, og det må man sige, at den her regering har været leveringsdygtig i de sidste 8 år. Det, der er imponerende som radikal, formoder jeg, må være at forsøge kompromisets magt, altså række hånden ud – og så få så blank en afvisning. Det må da være frustrerende at være radikal og få den behandling af Socialdemokratiet og SF.

Kl. 19:21

Kl. 19:24

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 19:21

Margrethe Vestager (RV):

Det kan være, at vi ikke forstår det samme ved reformer, for mit udgangspunkt for at gennemføre reformer er, at der skal komme noget godt ud af det. Jeg kan konstatere, at der er færre unge, der får en ungdomsuddannelse; jeg kan konstatere, at folkeskolens lærere er tynget af papirarbejde i stedet for undervisning; jeg kan konstatere, at socialarbejdere bruger langt mere tid på at registrere, hvad de gør, end faktisk at gøre det; jeg kan konstatere, at kommunalpolitikere oplever, at de er blevet administratorer i stedet for politikere; jeg kan konstatere, at det, som Venstre, Danmarks liberale parti, kalder reformer, ikke synes at have ført særlig meget godt med sig. Det synes jeg er en skam, for der var et stort potentiale. Det, der bare må være tankevækkende for Venstre, Danmarks liberale parti, er, at hvis andre mennesker så konsekvent efterlod sig en gæld på mellem 10 og 14 mia. kr., så ville de ende i Ribers.

Kl. 19:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Mike Legarth for en kort bemærkning.

Kl. 19:22

Mike Legarth (KF):

Jeg vil starte med at sige til fru Margrethe Vestager, der henviser til, at regeringen har formøblet højkonjunkturen væk, at der vist ikke er nogen som Det Radikale Venstre, der har ødslet en højkonjunktur væk, når vi taler om det massive stemmetab. Lad det nu ligge.

Jeg har et enkelt spørgsmål: Vil Det Radikale Venstre medvirke i en regering med S og SF, hvor man øger beskatningen af arbejdsindkomst i forhold til den skattereform, der indføres pr. 1. januar 2010?

Kl. 19:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 19:23

Margrethe Vestager (RV):

Det Radikale Venstre har fremlagt et skatteforslag, hvor en af de ting, vi meget gerne vil opnå, er at gøre op med det, som vi oplever som unfair i VKO's skattereform, nemlig at nogle af dem, der får de allerstørste skattelettelser, bidrager meget, meget lidt til at finansiere den. Det synes vi faktisk ikke er i orden.

Derfor har vi lavet et forslag, som betyder, at nogle af de allerrieste mennesker i det her land kommer til at betale lidt flere af deres renteudgifter selv – jeg synes sådan set, at det fair nok, at man ikke involverer pædagoger, kasseassistenter og andre i renteudgifter, som man selv har råd til at betale – og at de selv indbetaler til deres pension uden at involvere de andre skatteydere i det. Det gør, at vi kan vride nogle af de sidste lærere og sygeplejerske ud af topskatten, samtidig med at vi kan hæve beskæftigelsesfradraget ganske, ganske betydeligt.

Det er to gode ting på samme tid, og samtidig får vi faktisk sagt til nogle af landets rigeste mennesker: Fair nok, at I fik en lettelse i indkomstskatten, men det er altså også fair nok, at I bidrager til at finansiere nogle ting, som vil være rigtig gode for det her samfund. Det er det, der er kernen i det radikale skatteforslag, når det kommer til indkomstskat.

Kl. 19:24

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Mike Legarth.

Mike Legarth (KF):

Jeg vil sige til kære fru Margrethe Vestager, at jeg jo ikke fik noget svar. Vil Det Radikale Venstre øge beskatningen på arbejdsindkomst i forhold til skattereformen, der træder i kraft den 1. januar 2010? Og et tillægsspørgsmål: Vil Det Radikale Venstre være med til at beskatte viden, sætte en skat på hjerner, beskatte folk, der har uddannet sig og er taget til udlandet og har dygtiggjort sig, har taget en chance, satset det hele og skabt en virksomhed, som tjener nogle penge? Vil man beskatte erhvervslivet, på sammen måde som SF vil, med en forhøjelse på 25-28 pct., ja eller nej? Det er jo relevant for vælgerne at vide.

Kl. 19:25

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Margrethe Vestager.

Kl. 19:25

Margrethe Vestager (RV):

Jamen jeg takker for muligheden. Jeg prøvede faktisk det samme, da den konservative ordfører var heroppe, nemlig at få den konservative ordfører til at fortælle noget om konservativ politik. Det mislykkedes helt for mig, men fred nu være med det. Det eneste, jeg fik ud af det, var sådan set et møgfald til De Radikale.

Jeg vil meget gerne fortælle, hvad der er radikal politik, for ja, det er soleklar radikal politik at mindske skatten på indkomst og øge den på fråds og på forurening for derigennem at få et bidrag til hele den grønne dagsorden, der er helt afgørende, ikke kun for klimaet, men også for danske virksomheders evne til at få en del af det globale marked, der er på energiteknologi, på energioorganisation, på nye løsninger på hele det område. Det er jo det, vi går til valg på, det er det, vi går til forhandlingsbordet med, og så håber vi selvfølgelig at finde en løsning, der ligger tættest muligt på vores, fordi vi synes, det er et godt og gennearbejdet skatteforslag, der kan være med til at løse nogle af de ting, som vi brænder for.

Så ja, det er meget klart, hvad vi står for, og hvad vi kæmper for, og det stiller vi ikke ultimative krav om, men det håber vi at få vælgerens opbakning til at komme så tæt på som overhovedet muligt til at gennemføre.

Kl. 19:26

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Birgitte Josefsen for en kort bemærkning.

Kl. 19:26

Birgitte Josefsen (V):

Fru Margrethe Vestager gjorde i sin tale meget ud af at bruge formuleringen »hvordan vi vil leve med hinanden« og har i en del af de svar, der er givet, også gjort meget ud af at gøre opmærksom på, at man skal have det godt med sine venner. Nu har fru Margrethe Vestager jo så valgt sine venner. Jeg synes, det må være ubehageligt at have nogle venner, der i den grad tramper på en og stiller ultimative krav, som man så bare skal lægge sig ned for. Fru Margrethe Vestager har brugt den sidste time på at prøve at give nogle svar på de spørgsmål, der er stillet, men vi har ikke fået ét eneste klart svar.

I mandags sad jeg til en debat på NORDJYSKE Medier sammen med De Radikales tidligere leder, og jeg vil meget gerne rose fru Marianne Jelved, der klart tilkendegav, at hun var glad for, at hun har taget klar afstand fra det skatteudspil, der var kommet fra Socialdemokratiet og SF. Jeg vil gerne høre, om De Radikales nuværende leder kan tage lige så klar afstand fra det skatteudspil, der er kommet.

Kl. 19:27

Kl. 19:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 19:27

Margrethe Vestager (RV):

Først og fremmest vil jeg selvfølgelig beklage Venstre, for jeg kan godt forstå, hvis det føles sådan at have været trådt på. Jeg forstår det godt, og jeg synes også, det er ærgerligt for Venstre. For Venstre, Danmarks liberale parti, var jo et liberalt parti, og jeg synes også, det er ærgerligt, at det er gået tabt, men fred være med det. Jeg synes, det er en skam.

Det er fuldstændig rigtigt, som fru Marianne Jøved også har sagt det i den offentlige debat, og jeg sagde det senest ved vores landsmøde, nemlig at Det Radikale Venstre ikke lægger stemmer til S og SF's forslag, sådan som det er fremlagt. Det er derfor, vi har fremlagt vores egen politik, og det er derfor, vi har den ambition at få indflydelse på skattepolitikken, sådan at vi kan få en skattepolitik, der kan danne grundlag for en ansvarlig økonomisk politik, bidrage på det grønne område og tilskynde lidt flere til at gøre lidt mere, fordi det danske samfund har brug for det. Derfor har vi den ambition at sige til nogle af de rigeste mennesker, at de kan bidrage mere, sådan at lærere og sygeplejersker kan blive vristet ud af topskatten og vi kan øge beskæftigelsesfradraget, fordi det faktisk virker.

Kl. 19:28

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Birgitte Josefsen.

Kl. 19:28

Birgitte Josefsen (V):

Jeg har endnu ikke hørt et eneste klart svar fra fru Margrethe Vestager. Betyder de mange fine ord, at man ikke kan indgå i en regering, hvor Socialdemokratiet og SF's skatteudspil er et ultimativt krav? Det er jo det, der er blevet sagt. Det synes jeg vælgerne har krav på klart at få at vide. For fru Margrethe Vestager har sagt – også i sin tale: Vi giver vælgerne klare svar i forhold til vores politik. Det kan godt være, jeg er dårlig til at høre, men jeg har ikke hørt et eneste klart svar i den sidste time. Kan vi få et klart svar på, om man så vil stå uden for en eventuel S-SF-regering, der stiller det ultimative krav, at det er deres skattepolitik, der skal gennemføres?

Kl. 19:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 19:29

Margrethe Vestager (RV):

Jeg er helt sikker på, at det falder tilbage på mig. Jeg tror ikke, det kan være spørgerens vilje, det kan fejle på, at vi altså ikke kan forstå, hvad hinanden siger. Det, der er min centrale pointe, er, at jeg fremlægger Det Radikale Venstres politik, det er den, jeg går til valg på. Jeg tror, det er vigtigt for Danmark at få en ny ledelse, en ny statsminister, et nyt flertal, for det, Dansk Folkeparti og dens støtteregering har stået for i nu 8 år, er at føre Danmark på vildvej. Derfor har vi fremlagt en radikal skattepolitik, en effektiv udlændingepolitik, en politik, der hedder »Vores skole«, for at få skolen til at indtræde i sin naturlige plads som det sted, hvor børnene oplever, at der her er et fundament ud over familiens til at komme af sted i det her samfund. For os er det vigtigt at forhandle et regeringsgrundlag.

Jeg tror, spørgeren har tabt interessen.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Om salen har det samme, ved jeg ikke. Vi er tæt på at nå tidsgrænsen, men da vi er liberale heroppe i formandsstolen, giver vi lige ordet til hr. Martin Henriksen for det sidste spørgsmål.

Kl. 19:30

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Jeg vil komme lidt ind på det, som fru Margrethe Vestager nævnte i et tidligere svar til fru Tina Nedergaards korte bemærkning. Fru Margrethe Vestager forholdt sig til alle de ting, der var dårlige i Danmark, og nævnte så det eksempel med den handicappede kvinde fra Århus Kommune, der ikke havde været i bad.

Jeg vil høre, om fru Margrethe Vestager ikke vil rette den forargelse og den kritik over imod den anden side af Folketingssalen, for Århus Kommune er jo en socialdemokratisk ledet kommune med en socialdemokratisk borgmester, og det er Socialistisk Folkeparti, der sidder på formandsstolen, altså rådmandsposten, i Social- og Sundhedsudvalget i den pågældende kommune og dermed har det politiske ansvar for det.

Jeg kan også sige, at hvis man f.eks. tager videre til en anden socialdemokratisk kommune, nemlig Hillerød Kommune, er der dér eksempler på, at ældre borgere på plejecentre ikke har fået hjælp til at komme ud af sengen. Der er det også en socialdemokratisk borgmester og også en socialistisk formand for Socialudvalget.

Kl. 19:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 19:32

Margrethe Vestager (RV):

Jeg ved ikke, om det gør nogen forskel for hr. Martin Henriksen, om det er en socialdemokrat eller en Venstrepolitiker, der er rådmand. For mig er sagen sådan set lige graverende. Det gør ingen forskel, hvem der har det politiske ansvar, fordi for borgeren tror jeg sådan set det er fuldstændig ligegyldigt; det er bare ikke i orden.

Det, der jo er en interessant diskussion, er, om det, som vi så har ansvaret for, nemlig forholdet til kommunerne og den kommunale økonomi, er i orden. Jeg har den oplevelse, at den politik, som regeringen, altså Dansk Folkeparti og dens støtteregering, har haft over for kommunerne, har været med til at sørge for, at kommunerne har mistet nogle af de evner til at prioritere og nogle af de rettigheder til at gennemføre tingene, som de havde før.

Jeg mindes – og jeg synes, det er et fantastisk billedskabende citat – da hr. Kristian Thulesen Dahl sagde, at den daværende finansminister havde fået en lille vandpistol, og virkede den ikke, var han selv klar med en pumpgun over for kommunerne. Det synes jeg viser styrken i, hvor villig man er til at styre kommunerne, men også, hvor meget der skal laves om for at få et reelt kommunalt selvstyre. Men for borgerne tror jeg sådan set, det er resultatet, det afhænger af.

Kl. 19:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Martin Henriksen.

Kl. 19:33

Martin Henriksen (DF):

Der synes jeg sådan set at fru Margrethe Vestager kommer ned på argumentationsniveau med hr. Villy Søvndal, for jeg ved ikke, om fru Margrethe Vestager i fuld alvor vil påstå, at det er regeringens og Dansk Folkepartis skyld, at man eksempelvis i Århus Kommune ikke har været i stand til at give en handicappet kvinde et bad. Altså,

skulle der være en særbevilling fra Folketingets side eller hvordan, for at det ønske kunne imødekommes?

Det er bare for at sige, at når fru Margrethe Vestager står på Folketingets talerstol og taler om skræmmekampagne fra alle andre partiers side, er det da ret afslørende, at man står og anklager regeringspartierne og Dansk Folkeparti for det, når det rent faktisk forholder sig sådan, at i mange af de kommuner, hvor vi ser det her svigt, er det fru Margrethe Vestagers venner, der sidder på flertallet, på magten – socialdemokratiske borgmestre med medlemmer af Socialistisk Folkeparti på de afgørende poster. Er det ikke også skræmmekampagne?

Kl. 19:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 19:34

Margrethe Vestager (RV):

Vi er jo hver for sig ansvarlige for det, som nu engang er blevet os betroet, og det er, uanset om man er socialdemokratisk rådmand i Århus Kommune eller radikal rådmand i Århus Kommune, eller hvad det nu er for en post, man har, eller om det er det, som er blevet hr. Martin Henriksen betroet, eller om det er det, som er blevet mig betroet. Sådan er det jo. Vi må hver for sig svare for vores.

Min pointe var snarere den, at der er noget i forholdet mellem stat og kommuner, der bare ikke er i orden. Kommuner oplever helt åbenlyst, at der ikke bliver afregnet ordentligt for de opgaver, som Folketinget beder kommunerne om at løse. Sådan som jeg oplever det, er der mange, der siger: Jamen folketingspolitikkerne går hele tiden og skruer forventningerne op, men os, der skal gøre det til virkelighed, er i en spændetrøje så snæver, at vi ikke er i nærheden af at kunne gøre det. Derfor tror jeg, at der er brug for at genoprette det tillidsforhold og sørge for, at de kommuner, som faktisk har mulighed for at sætte skatten ned, kan gøre det, i tillid til at de kan sætte den op igen, får de brug for det.

Derfor er der et genopretningsarbejde at gøre, fordi kommunerne er helt afgørende for, at borgernes velfærd faktisk er i orden, og for, at der bliver taget det ansvar, uanset om det er for kvinden i Århus, om det er for børn, der bliver tvangsfjernet, eller om det er for alt muligt andet i den kommunale forvaltning. Og lige præcis der er borgerne jo helt tæt på, og derfor synes jeg, at noget af det, der var mest tankevækkende i statsministerens tale, var, at han ikke med et ord nævnte det vigtige valg og den vigtige opgave, selv om der er mindre end 6 uger til.

Kl. 19:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til fru Margrethe Vestager. Så er det fru Johanne Schmidt-Nielsen som ordfører.

Kl. 19:35

(Ordfører)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Mon ikke der er et par stykker af de mere end 100.000 mennesker, der har mistet deres arbejde, som har fulgt med i statsministerens tale i tirsdags og debatten her i dag. Det må have været en meget underlig oplevelse. Og mon ikke nogen af de tusindvis af elever og studerende, der stod ude på Slotspladsen i tirsdags for at gøre os herinde opmærksom på, at over halvdelen af gymnasieeleverne i dag starter i klasser med mere end 28 elever, at 6.500 unge mangler praktikplads, og at man på flere af de videregående uddannelser må nøjes med ned til 4 timers undervisning, har fulgt med i debatten her i dag.

De elever og studerende må præcis ligesom de arbejdsløse sidde med en meget underlig fornemmelse lige nu, for den verden, som de

borgerlige partier i dag beskriver, svarer ganske simpelt ikke til den virkelighed, vi ser, når vi kigger ud af vinduerne.

Regeringens tilgang til de danske borgere kom jo til at stå helt klart i dag, da hr. Peter Christensen fra Venstre i sin ordførertale udtalte, at alle kan regne med at få en plads på livets solside, hvis de bare arbejder hårdt nok for det. Det er da klar besked til de tusindvis af mennesker, der har mistet deres arbejde, fordi deres arbejdsplads er blevet nedlagt. I Venstre mener man, at det er deres egen skyld – de skulle bare have arbejdet hårdere.

Lad os lige tage et reality tjek på tingenes tilstand ...

Kl. 19:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

(*Formanden ringer med klokken*). Der skal være ro, også der, hvor statsministeren står. Hvis man vil tale sammen, kan man gå ud i sidekabinettet. Det er mangel på respekt for taleren på talerstolen. Værsgo, fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 19:37

(Ordfører)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

... men jeg synes, at statsministeren skal blive i salen.

Lad os lige tage et reality tjek på tingenes tilstand. Regeringen har talt om økonomisk ansvarlighed, om velfærd, om vækst og beskæftigelse og en lille bitte, bitte smule om klima. Til gengæld er ordet demokrati indgået bemærkelsesværdigt lidt i debatten i dag.

Lad os starte med den økonomiske ansvarlighed. Hallo, der forventes et underskud på 90 mia. kr. på statsbudgettet næste år. Hvorfor? Jo, bl.a. fordi de partier, der råber op om økonomisk ansvarlighed, hver eneste gang de kan komme til det, har delt skattelettelser ud for 223 mia. kr., ikke mindst til deres venner i toppen af Danmark, ligesom de har betalt overpris til privathospitalerne for skatteborgernes regning for at opbygge en privat sundhedssektor. Det, der foregår, er faktisk rimelig frækt. Først spenderer regeringen og Dansk Folkeparti pengene fra fælleskassen på at forgyldte deres venner, og når der så mangler til husholdningen, til velfærden, til de arbejdsløse, siger man: Det har vi ikke råd til, lommerne er tomme.

Vi har også hørt ordførerne for de borgerlige partier tale om velfærd. Hvad er det, der sker lige nu? Overalt i landet vedtager kommunerne budgetter for næste år, der vil føre til forringelser. Altså, selv i et valgår, hvor diverse borgmestre ellers plejer at være imponerende kreative for at undgå besparelser, er man blevet nødt til at skære ned.

Ordførerne for VKO og statsministeren har talt om vækst og beskæftigelse, og imens hamrer arbejdsløsheden derudad. Håndværkere, industriarbejdere og slagteriarbejdere sendes hver eneste uge ud i arbejdsløshedskøen. De her mennesker, som ikke bærer ansvaret for krisen, betaler nu prisen for, at aktionærerne og spekulanterne har haft det rigtig godt, mens regeringen har ladet stå til.

Arbejdsløshed er bestemt ikke en leg. Under den borgerlige regering, og desværre også under den socialdemokratiske, er dagpenge og kontanthjælp blevet udhulet år for år. En murer mister halvdelen af sin indkomst, hvis han bliver arbejdsløs – halvdelen af sin indkomst! Og for dem, der er så uheldige, at de ender på kontanthjælp, er situationen endnu værre. Er regeringen så klart til at forbedre de økonomiske vilkår for de arbejdsløse? Niks, det er der heller ikke råd til. Tværtimod mener de, at i hvert fald de unge arbejdsløse bare skal have lidt mere pisk.

Som jeg sagde indledningsvis har ordet demokrati været bemærkelsesværdigt fraværende i debatten i dag. Der var en, der skrev på min facebookprofil i går, da jeg spurgte, hvad det er vigtigt at give regeringen gode råd om – og jeg citerer:

»Jeg kunne godt tænke mig at leve i en retsstat, men det er måske for meget forlangt.«

Nej, det burde da virkelig ikke være for meget at forlange at få lov til at leve i en retsstat. Men jeg kan godt forstå, at min facebook-ven skrev, som hun gjorde. Vi har en forsvarsledelse, som fabrikterer og distribuerer arabiske oversættelser af en bog, som man samtidig vil putte andre mennesker i fængsel for at publicere. Vi har en justitsminister, som har det helt fint med, at politiledelsen i København manipulerer med deres videofilm for at skjule overdreven brug af magt mod fredelige demonstranter. Vi har en integrationsminister, som nægter at tale med medierne, som nægter at svare på spørgsmål fra folketingsmedlemmerne, og som nu er blevet taget på fersk gerning i at skjule vigtige og belastende dokumenter for Folketinget.

Kl. 19:41

Jeg kan godt forstå, at den demokratiske retsstat bliver efterlyst, for på den ene side har vi altså en regering, som siger, at demokrati er så vigtigt, at de er villige til at gå i krig for det, og på den anden side er det sådan, at når det kommer til regeringens egne ministre, er det der med demokrati et meget, meget fleksibelt begreb. Hvordan kan det gå til? Hvordan kan en regering, som gang på gang er blevet grebet i løgne og manipulation, bare få lov til at fortsætte, uden at det har konsekvenser? Hvordan kan en regering, der så klart har svigtet de arbejdsløse, som er faretruende uambitiøs på klimaområdet, og som fuldstændig lader kommunerne sejle deres egen sø, få lov til at fortsætte derudad?

Jo, det skyldes jo et helt særligt fænomen i dansk politik, nemlig den unikke pagt, der er mellem VK og Dansk Folkeparti, for når Venstre og De Konservative fortsat sidder på tronen og i øvrigt mener, at de kan opføre sig som enevældige konger og dronninger, så skyldes det jo, at Dansk Folkeparti altid står parat til at holde hånden under dem. Skal der vedtages en skattereform med skattelettelser til millionærerne, er fru Pia Kjærsgaard parat. Skal der vedtages en finanslov, der tvinger kommunerne til at skære på ældreplejen, er fru Pia Kjærsgaard parat. Skal en minister reddes fra et mistillidsvotum, er fru Pia Kjærsgaard parat.

Men man skal endelig ikke tro, at den service, fru Pia Kjærsgaard og Dansk Folkeparti yder, er gratis. Der skal leveres ved kasse et, og varen er altid den samme: sort retspolitik og nye angreb på danskere med anden etnisk baggrund. Og regeringen? Ja, hver eneste gang står den klar til at levere.

Altså, vi kan jo tage det forløb, der har været om den kriminelle lavalder, som eksempel. Dansk Folkeparti har gjort det klart, at hvis de skal stemme for finansloven, skal den kriminelle lavalder sættes ned. Vupti, så ændrer De Konservative holdning til spørgsmålet, og statsministeren gør fru Pia Kjærsgaards ønske til virkelighed i sin åbningstale, på trods af at det går stik imod Ungdomskommissionens, regeringens egen Ungdomskommissions, anbefalinger, på trods af at det i bedste fald er virkningsløst og i værste fald – og desværre er der meget, der tyder på, at det er i værste fald, der kommer til at gælde i det her tilfælde – gør unge på vej ud i kriminalitet endnu mere kriminelle. At sende elever fra 8. klasse i fængsel er åbenbart en pris, man er parat til at betale hos Venstre og hos De Konservative for at sikre sig Dansk Folkepartis loyalitet.

Nogle gange bliver jeg i tvivl: Er det V og K, der er støttepartier for Dansk Folkeparti, eller er det Dansk Folkeparti, der er støtteparti for Venstre og Konservative?

Heldigvis er der et alternativ til Dansk Folkeparti, til Venstre og til De Konservative. Heldigvis er der en mulighed for at få en anden politik i Danmark. Heldigvis findes der en opposition, som rent faktisk vil bruge staten som løftestang til at skabe job i stedet for at gå en dyr, ineffektiv og usolidarisk omvej via skattelettelser. Der findes en opposition, der vil forbedre forholdene for de arbejdsløse, som tør sige, at de, der har aller mest, godt kan betale lidt mere til fællesskabet; en opposition, som rent faktisk er parat til at investere i en klimaindsats, der på en gang bekæmper CO₂-udledningen og samtidig skaber tusindvis af grønne job: en opposition, der er ambitiøs på kli-

maets vegne, for – sagt til statsministeren – det er ærligt talt ikke ambitiøst at bruge sin åbningstale på at undskylde og forklare, at hvis nu det går galt til december, er det i hvert fald ikke vores skyld.

Heldigvis er der en opposition, som vil respektere de offentligt ansatte i stedet for at møde dem med mistillid, og som vil rette op på det enorme demokratiske underskud, som den her regering efterlader. Og jeg vil gerne garantere her i dag, at hvis en socialdemokratisk minister efter næste valg bryder grundloven eller hemmeligholder dokumenter for Folketinget, har vi i Enhedslisten ikke tænkt os at gøre det samme som Dansk Folkeparti, nemlig absolut intet.

I Enhedslisten ser vi frem til at indgå i et nyt politisk flertal sammen med de øvrige oppositionspartier, et flertal, som rent faktisk lytter til de kommuner, vi har, til de arbejdsløse, til de studerende, til de offentligt ansatte, og vi er glade for, at oppositionens partier tør melde klarere og klarere ud, at det er på tide, at ord som demokrati og fællesskab og bæredygtighed og måske oven i købet humanisme og solidaritet rent faktisk bliver taget alvorligt.

Kl. 19:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Der er nogle korte bemærkninger, og det er først hr. Mike Legarth.

Kl. 19:45

Mike Legarth (KF):

Jeg vil spørge Enhedslisten: Hvis den uhyrlige situation skulle opstå, at SF kommer i regering med støtte fra De Radikale og Enhedslisten, hvad er så Enhedslistens politiske krav til at indgå i en sådan kombination?

Kl. 19:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 19:46

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Nu skal hr. Mike Legarth jo tænke på, at vi har valget mellem at pege på fru Helle Thorning-Schmidt som statsminister eller at få hr. Lars Løkke Rasmussen som statsminister, og jeg er ikke et sekund i tvivl om, hvad der vil være bedst for Danmark.

Jeg er ikke enig med fru Helle Thorning-Schmidt i alt, men jeg kan garantere, at vi får et væsentlig bedre samfund, hvis fru Helle Thorning-Schmidt bliver statsminister i det her land. Så vil vi selvfølgelig bruge vores mandater, og det er klart, at vi forventer da, at vores mandater får indflydelse. Der er ikke noget, der tyder på, at S, SF og RV kan danne en regering uden vores mandater, men vi er ikke i tvivl om, hvad der er bedst for Danmark, og det er, at V og K så hurtigt som overhovedet muligt forlader ministerierne, så vi kan få genoprettet velfærden, så vi kan få en human udlændingepolitik – ikke helt så human som vi synes, den skulle være, men i hvert fald en lille smule i den rigtige retning – og så vi kan begynde de klimainvesteringer, som vi har så ubeskrivelig meget brug for.

Kl. 19:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Mike Legarth.

Kl. 19:47

Mike Legarth (KF):

Jeg vil undlade et nyt spørgsmål og bare konstatere, at jeg kan høre på fru Johanne Schmidt-Nielsen, at den situation forventer man ikke selv, fordi man ikke har defineret nogen krav, så selv Enhedslisten opfatter det som en hypotetisk situation – og tak for det.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 19:47

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Nej, det gør vi bestemt ikke. Tværtimod er jeg ganske overbevist om, at danskerne godt kan se, at det nu er på tide, der kommer et nyt hold til, og at de 100.000 mennesker, som har mistet deres arbejde, i dag har lyttet til debatten og har hørt, at regeringen åbenbart mener, det er deres eget problem, at de arbejdsløse.

Jeg kan fortælle hr. Mike Legarth, at vi vil gøre alt, hvad vi kan, for at trække den rigtige retning, og som sagt forventer vi, at vores mandater vil få indflydelse. Et eksempel, som jeg vil give dig ... (*Tredje næstformand* (Holger K. Nielsen): give spørgeren) ... jeg beklager – give spørgeren, er i forhold til skattereformen. Man må heller ikke bande, man må ingenting her ...

Kl. 19:47

Kl. 19:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Nej, der er mange ting, man ikke må, men vi har altså en forretningsorden. Den kan man mene om, hvad man vil, men den skal man altså overholde.

Kl. 19:48

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Ja, jeg forsøger jo. (*Munterhed i salen*). Det er jo ikke af ond vilje.

Med hensyn til S og SF's skattereform synes vi, den trækker i den rigtige retning. Det er vi glade for, og vi er glade for, at Socialdemokraterne og SF har lyttet til os, bl.a. i forhold til millionærskatten og i forhold til at lægge en afgift på spekulation. Men vi mener ikke, at de, der ligger i bunden, bliver løftet nok, og vi mener ikke, at de, der er på dagpenge eller på kontanthjælp, bliver løftet nok, så det er et af de punkter, hvor vi vil gå ind og gøre alt, hvad vi overhovedet kan, for at trække i den rigtige retning.

Kl. 19:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Torsten Schack Pedersen for en kort bemærkning.

Kl. 19:48

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg er helt sikker på, at fru Johanne Schmidt-Nielsen meget gerne vil have lov til at uddybe noget, som Enhedslisten har sagt i en kommentar til S og SF's skatteudspil. Meldingen fra hr. Per Clausen, som er gruppeformand for Enhedslisten, var, at S og SF's planer ganske enkelt er så økonomisk uansvarlige, at man siger fra. Jeg citerer:

»Enhedslisten medvirker ikke til en ufinansieret nedsættelse af registreringsafgiften, som vil koste statskassen op imod 25 milliarder kroner over fem år. Det betyder, at der ikke er noget flertal for Socialdemokraternes og SF's skatteforslag på dette område ...«

Det synes jeg er befriende tale, men jeg kunne godt tænke mig at høre lidt uddybende om den økonomiske uansvarlighed, som ifølge Enhedslisten præger S og SF i spørgsmålet om registreringsafgift.

Kl. 19:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 19:49

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Det er klart, at hvis vi kunne bestemme, skulle det skatteudspil, som S og SF er kommet med, være både væsentlig mere socialt og væsentlig mere grønt. Det skal ikke være sådan, at det bliver billigere at køre i bil i Danmark.

I forhold til den sociale del er det jo sådan, at med hensyn til at få sat dagpengene og kontanthjælpen op handler det om at regulere satsene. Det er jeg sikker på at vi kan få en god dialog om med både S og SF, og mon det ikke også er sådan, at når S og SF får sat sig ned til en snak med både os og De Radikale, vil de da være enige med os i, at det ikke skal blive billigere at køre i bil i Danmark. Jeg har svært ved at forestille mig andet, og jeg er sikker på, at vi nok skal tale os til rette.

Kl. 19:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 19:50

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg vil gerne kvittere for Enhedslistens analytiske sans og evner i en meget klar beskrivelse af den bortforklaring, som vi har oplevet fra S og SF's side.

Det var jo sådan, at hr. Villy Søvndal blev kontaktet af en bekymret borger på B.T. Han forklarede, at han bor det ene sted og arbejder det andet sted, og han skulle betale 17.000 kr. ekstra om året i kørselsafgifter. Hr. Villy Søvndal svarede: Jo, jo, men samtidig – og jeg gentager: samtidig – nedsætter vi registreringsafgiften. Det holdt så som bekendt omkring 28 timer, nemlig indtil SF's skatteordfører på Ritzau lørdag aften sagde, at det var borgerlig skræmmekampagne, og at det først var efter 5 år.

Jeg er glad for, og det tjener Enhedslisten til ære, at man gennemskuer, at S og SF løb skrigende bort fra eget forslag, fordi man var bange for konsekvenserne. Til gengæld ramte Enhedslisten hovedet på sømmet og afslørede S og SF som økonomisk uansvarlige, og det vil jeg faktisk gerne kvittere for.

Kl. 19:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 19:51

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Altså, hvis der er nogen, der er økonomisk uansvarlige i det her land, må det være VK og Dansk Folkeparti, som har valgt at give skattelettelser for 223 mia. kr., så vi nu står i en situation med et under-skud på 90 mia. kr. Vi står i en situation, hvor vores skoler forfalder, hvor vores ældre ikke får den omsorg, de fortjener, hvor der ikke er råd til at investere i vores klima, og hvor man intet gør for de arbejdsløse. Hvis der er nogen, der er økonomisk uansvarlige i det her land, er det Venstre og De Konservative og ikke mindst Dansk Folkeparti, er jeg nødt til at sige til hr. Torsten Schack Pedersen.

Men i forhold til skattereformen: Ja, i Enhedslisten vil vi gøre alt, hvad vi kan, for at trække det udspil, S og SF er kommet med, i både en mere grøn og en mere social retning.

Kl. 19:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Tom Behnke for en kort bemærkning.

Kl. 19:52

Tom Behnke (KF):

Jeg kunne forstå på fru Johanne Schmidt-Nielsen, at det kneb med at finde på, hvad man skulle spørge statsministeren om i dag. Så fru Johanne Schmidt-Nielsen var nødt til at gå på Facebook og ligesom efterlyse, om der var nogen, der kunne hjælpe med, hvad man nu skulle spørge om. Man kunne selvfølgelig også vente og så høre statsministerens tale, inden man besluttede sig for, hvad man ville spørge om. Men lad det ligge.

Jeg kunne forstå, at der var en veninde, der havde sagt: Prøv at spørge lidt ind til det der med demokratisk retsstat. Det fik ordføreren jo så også gjort, men jeg synes, at ordføreren helt gled forbi selv at forholde sig til de her begreber. Jeg kunne godt tænke mig at høre Enhedslistens repræsentant her i dag sige noget om det der med en demokratisk retsstat. Hvordan har Enhedslisten det selv med det?

Kl. 19:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 19:53

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):
Vi savner den. Vi savner den dybt og inderligt.

Kl. 19:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Tom Behnke.

Kl. 19:53

Tom Behnke (KF):

Det forstår jeg ikke helt, fordi i den måde, som Enhedslisten optræder på i praksis, er der noget, der tyder på, at man er ret træt af, at vi har demokrati, at vi har en retsstat. Man gør faktisk alt, hvad man kan, for kontinuerligt at prøve at komme på tværs af de her begreber i den måde, man selv agerer på, når man f.eks. opfordrer til ulovlige aktiviteter som at hjælpe med at samle penge ind til en terrororganisation, at nægte at anerkende afgørelser, der bliver truffet i asylsager, f.eks. når nogle har søgt om asyl og fået prøvet deres sag igen og igen i nævnet, hvor der sidder dommere for bordenden osv. Det ønsker man ikke at efterkomme.

Det er jo det, der kendetegner en retsstat. Det er, at der er nogle mekanismer, der styrer, hvordan tingene skal være. Det demokratiske ligger så i, at vi har et demokratisk valgt Folketing, der bestemmer, hvordan reglerne skal være. Men det er jo, som om det kniber lidt med selv at ville overholde de regler, vi har her i landet. Det er derfor, jeg synes, det var interessant at høre lidt om det der demokratiske retsstat. For mig lød det som noget helt fjernt i forhold til Enhedslisten.

Kl. 19:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 19:54

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Nej, det er bestemt ikke fjernt, og det er også derfor, vi gør alt, hvad vi overhovedet kan, for at få ministrene til f.eks. at fremlægge dokumenter, at lade være med at svare misvisende. Det er derfor, vi protesterer, når I lader mennesker blive frihedsberøvet uden at lade dem komme for en dommer. Vi bruger sådan set meget af vores tid på at forsøge at demokratisere det her samfund, ikke mindst som konsekvens af at I gang på gang indfører lovgivning, som indskrænker vores demokrati, som indskrænker borgernes retssikkerhed.

Jeg kan forstå, at det, ordføreren gerne vil tale om, er den civile ulydighed, som bl.a. bliver praktiseret, når jeg, og jeg vil da gerne gentage det, har udtalt, at jeg synes, det er en ganske god idé – jeg synes faktisk, det er direkte fornuftigt – at hjælpe med at støtte de afviste irakere.

Jeg ved ikke, om ordføreren ved så meget om civil ulydighed, men det er blevet praktiseret mange gange i vores historie, og det er jeg glad for. Civil ulydighed er, når man kan se, at noget er så åbenlyst forkert, at man bliver nødt til at handle imod det. Man skal selvfølgelig være villig til at tage sin straf for det, det er klart. Det var der f.eks. abortlæger, der gjorde, dengang aborten var ulovlig. De

sagde til de kvinder, som ikke havde nogen læge at gå til: Vi gør det. Vi udfører den abort, selv om det er ulovligt. Vi må så tage vores straf. Der var mennesker, der nægtede militærtjeneste. På den måde var de med til at udvide vores demokrati.

Og til sidst til det, hr. Tom Behnke siger om, at Enhedslisten skulle støtte terrororganisationer, vil jeg sige, at jeg er sikker på, at hr. Tom Behnke godt ved, at det er noget vrøvl.

Kl. 19:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 19:56

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jo, men det var jo bare en fantastisk argumentation for, hvorfor man netop ikke skulle følge retsstaten, som fru Johanne Schmidt-Nielsen netop kom med, og det understreger jo fuldstændig hr. Tom Behnkes pointe.

Når jeg tager ordet, så er det egentlig først og fremmest for at sige, at det er fantastisk, hvordan den der gamle aktivistiske venstrefløj nu er blevet forvandlet til sådan en dikkende lammehale. Sagen er, at man vil vælge at støtte en regering, som, efter hvad vi har hørt, vil føre en politik, som man er tordnende imod. Vi har fået ultimative udspil på udlændingeområdet fra Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti, vi har fået ultimative udspil på skatteområdet fra Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti med et indhold på de to områder, som man skulle tro at Enhedslisten var tordnende imod. Man vælger selvfølgelig alligevel at støtte den mulighed for at få en alternativ regering, altså simpelt hen bare fordi man ikke har noget som helst alternativ. Det er jo en aktivistisk venstrefløj, der er blevet en dikkende lammehale. Det kan vi jo konstatere.

Det, der så var mit spørgsmål, relaterer sig så til det forslag til vedtagelse, som fru Johanne Schmidt-Nielsen har været med til at fremsætte. Deraf fremgår det, at regeringen opfordres til at fremlægge en vækstpakke, og mit spørgsmål er helt konkret: Hvad er størrelsen af den vækstpakke, som forslagsstillerne foreslår her?

Kl. 19:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 19:57

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Ordføreren mener, at vi skulle være grundlæggende uenige med den øvrige opposition. Nej, det er vi ikke, men der er fire forskellige partier i oppositionen, og det er ikke fire partier, der mener præcis det samme, ligesom jeg går ud fra, at V og K og DF ikke mener præcis det samme, ellers kunne de tre partier jo i hvert fald lige så godt lægge sig sammen og blive til ét – selv om det trods alt alligevel er en lidt skræmmende tanke.

Hvis vi starter med udlændingeområdet, så er der mange ting, jeg er uenig med Socialdemokraterne om, bl.a. 24-års-reglen og tilknytningskravet, men det er sådan på det her område, at selv bittesmå forbedringer, bittesmå forskelle faktisk betyder forskellen mellem liv og død. Og det er sådan, at hvis vi kunne få gennemført det med, at man efter 6 måneder skal ud af asylcentre og have ret til at arbejde, have ret til at gå i skole, have ret til at uddanne sig, så kan vi undgå, at mennesker bliver kørt ned, at mennesker bliver skadet for livet, fordi de sidder indelukket i centre uden muligheder for at deltage i et samfund.

Så selv om der er ting, jeg er uenig med Socialdemokraterne om, så vil jeg sige, at det bestemt går i den rigtige retning, og det, at der er forskel, betyder forskellen mellem liv og død. Og så kan jeg måske svare på spørgsmålet om skatten i næste omgang.

Kl. 19:58

Kl. 20:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 19:58

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jo jo, man kan blive nøjsom, og det er jo i virkeligheden det, fru Johanne Schmidt-Nielsen giver udtryk for. Altså, hvis man kan få bittesmå forbedringer, vil man søreme da være stolt, og hold op, hvor vi gungrer. Det siger jo egentlig bare det hele om Enhedslistens rolle i dansk politik. Selv hvis vi fik et regeringsskifte – og det er jo det, der er interessant – selv i den situation, accepterer man altså en rolle, hvor man håber at kunne få bittesmå forbedringer. Det må vække glæde nogle steder.

Mit spørgsmål, som jeg vil koncentrere mig om nu for at give fru Johanne Schmidt-Nielsen tid til at svare på det, vedrører det, der fremgår af forslaget til vedtagelse, nemlig at regeringen skal komme med en vækstpakke: Hvad er størrelsen af den vækstpakke, forslagsstillerne foreslår her?

Kl. 19:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 19:59

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Vi sidder ikke med 90 mandater. Det ville jeg selvfølgelig synes var dejligt, og hvis vi gjorde det, kunne vi bestemme det hele selv, men det gør vi ikke. Det betyder også, at vi sammen med de øvrige partier i oppositionen hele tiden må diskutere, hvad det er, der skal være politikken. Samtidig er det selvfølgelig sådan, at vi forventer at få indflydelse på politikken, og det er jeg også fuldstændig overbevist om at Socialdemokraterne er klare på. Og jeg vil gerne understrege igen, at alternativet til en socialdemokratisk ledet regering er, at hr. Thulesen Dahl får lov til at fortsætte med at definere udlændingepolitikken i Danmark, at hr. Thulesen Dahl får lov til at fortsætte med at stemme for skattelettelser, som betyder, at bankdirektørerne bliver forgyldt, samtidig med at de, der faktisk har brug for et løft, bliver der skåret ned på. Og til spørgsmålet om, hvor stor en vækstpakke skal være: Jeg håber da, at hr. Thulesen Dahl vil gå i dialog med os andre om det; der skal god gang i den, hvis vi skal have sat så meget gang i beskæftigelsen, at der kan blive rettet op på den laden stå til, man oplever.

Kl. 20:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Søren Pind.

Kl. 20:00

Søren Pind (V):

Der er jo intet som en ydre fjende. Personligt tror jeg ikke, der ville være ret stor forskel mellem den indflydelse, Enhedslisten har i forhold til en S-SF-R-regering, og den indflydelse, Dansk Folkeparti har i forhold til VK-regeringen, så jeg tror, at meget af det her er mundsvejr og vindfrikadeller. Men jeg har et enkelt spørgsmål: Hvilket krav ville Enhedslisten stille til en eventuel S-SF-R-regering i en situation som den i Brorsons Kirke?

Kl. 20:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg kan ikke forestille mig, at vi nogen sinde skulle kunne komme i en situation som den, vi har oplevet med Brorsons Kirke, i en situation, hvor vi har en socialdemokratisk ledet regering. Og det er bl.a., fordi man i et nyt flertal, hvis oppositionen kommer til magten, aldrig nogen sinde vil tillade, at mennesker får lov til at sidde i op til 12 år i asylcentre, at børn får lov til at blive født og vokse op i Danmark for så derefter lige pludselig at blive sendt hjem. At de sidder i asylcentre hele deres liv kan jeg ikke forestille mig kommer til at ske.

Kl. 20:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Søren Pind.

Kl. 20:01

Søren Pind (V):

Er Enhedslistens ordfører dermed så enig med mig i min vurdering af, at hvis der havde siddet en S-SF-R-regering, havde de pågældende fået lov til at blive her i Danmark?

Kl. 20:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 20:02

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Der har været mange fejl i sagsbehandlingen af de irakeres sager; det har adskillige advokater og menneskerettighedsorganisationer påpeget. Der er efter min bedste vurdering mange fejl i vores integrationsministers måde at tildele humanitært ophold på. Det er klart, at jeg forventer, at den praksis kommer der til at blive set på, når vi får et nyt politisk flertal.

Men det, jeg svarede ordføreren på, var sådan set i forhold til det der med: Skal man kunne sidde i et asylcenter i 12 år og blive mere og mere syg, blive så syg, at man faktisk ikke er i stand til at blive sendt hjem igen, når der er en situation, hvor man kan blive sendt hjem, fordi det politiske flertal i Danmark har placeret en i en situation, hvor man er blevet påført så mange skader, at man for evigt er nedbrudt? Nej, det kommer da heldigvis ikke til at ske under en socialdemokratisk ledet regering.

Kl. 20:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ordføreren. Hr. Peter Christensen for en kort bemærkning.

Kl. 20:02

Peter Christensen (V):

Jeg synes stadig væk, at vi egentlig mangler at få svaret i forhold til det her forslag til vedtagelse, som fru Johanne Schmidt-Nielsen har fremsat, for ideen med den slags vedtagelser er jo, at hvis de bliver vedtaget, pålægger de regeringen en opgave. Det er jo helt diffust, hvis man skulle vedtage det her, at der skal fremlægges en vækstpakke uden overhovedet at kunne definere, hvad det er for en størrelse, vi taler om. Og det er da ikke urimeligt at stille det spørgsmål: Hvad er det, der skal til, for at man har afbødet de negative effekter? Det er ikke nogle af dem, det er ikke at mindske omfanget af dem, nej, de skal helt afbødes, kan jeg forstå, når jeg læser det her. Men hvad er det så, der skal til? Hvad er tallet?

Kl. 20:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 20:03

Kl. 20:06

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Som jeg svarede hr. Kristian Thulesen Dahl, vil jeg ikke stå her og komme med et tal, for det mener jeg sådan set kræver en mere grundig drøftelse af – netop som ordføreren siger – hvad vi har behov for. Men jeg kan sige til ordføreren, at hvis vi f.eks. valgte at energirenovere vores bygningsmasse, kunne vi gå 80 pct. ned i forbruget af varme. Det ville være fornuftigt økonomisk, det ville vi spare rigtig mange penge på. Det ville også være fornuftigt af hensyn til klimaet, og så ville det sætte gang i vores beskæftigelse. Det ville betyde, at alle de mange ledige bygningsarbejdere, som lige nu går rundt og brænder for at få lov til at komme ud og bidrage på arbejdsmarkedet, kunne komme i gang med noget fornuftigt. Det ville betyde, at de unge tømrerlæringe, der ikke kan få en praktikplads, kunne komme ud og bidrage med noget fornuftigt. Jeg kan ikke forstå, hvorfor man ikke fra regeringens side sætter gang i de investeringer i klimaet, i velfærden, som altså for det første ville kunne oprette noget af den skade, regeringen har gjort på vores velfærdssamfund, og som for det andet ville kunne sætte gang i de helt, helt nødvendige klimainvesteringer, klimarenoveringer, der er behov for, hvis vi rent faktisk mener, at det her problem er noget, der skal tages alvorligt.

Kl. 20:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Christensen.

Kl. 20:04

Peter Christensen (V):

Jamen det lyder, som om det slet ikke er noget, man har talt om mellem de forskellige partier, for det er jo ren snak, nærmest sniksnak, hvad der kommer som svar på et helt konkret spørgsmål. Hvad er det for en vækstpakke, der skal til, for at man har afbødet alle de negative økonomiske effekter af finanskrisen? Jeg ved, at Socialdemokratiet jo flere gange har sagt, at de har løsningen, nemlig at man skriver en check på 36 milliarder. Så Socialdemokratiet har i det mindste ment, at det kan løses med en check. Er Enhedslisten enig i, at det er 36 mia. kr., og så har vi ikke en eneste ekstra ledig i Danmark?

Kl. 20:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 20:05

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Nej, jeg er ikke enig i, at man bare kan sige 36 milliarder, og så er alle problemer løst. Jeg har det sådan, at man må forholde sig til problemerne løbende, man må forholde sig til den politiske og økonomiske situation løbende. Det er en af årsagerne til, at jeg synes, at regeringens skattepolitik er så tåbelig, som den er, fordi den er så ufleksibel; det er en af årsagerne til, at vi også har kritiseret S og SF's skatteudspil, fordi vi faktisk mener, at det er en ufleksibel måde at føre økonomisk politik på. Men jeg kan fortælle ordføreren, hvad vi har behov for:

Vi har behov for en vækstpakke, som rent faktisk tager ledigheden alvorligt; vi har behov for en vækstpakke, som rent faktisk tager ungdomsledigheden alvorligt. Og det kræver altså, at der, som jeg sagde tidligere, bliver sat gang i nogle forholdsvis store investeringer, dels i forhold til vores klima, dels i forhold til vores velfærd, og ikke mindst i forhold til vores ungdom og vores uddannelsessystem.

Kl. 20:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der kommer flere korte bemærkninger. Hr. Hans Christian Schmidt.

Hans Christian Schmidt (V):

Det er jo kun, fordi det udvikler sig helt grotesk. Jeg ville jo ikke sådan have forstyrret Tinget her, men jeg må jo sige, at nu løftes sløret jo for, at det her er en fristil. Det er slet ikke noget, man har overvejet. Man skriver vækstpakke, fordi det kan være det hele. Altså, kan vi slet ingen bud få på det, for der må vel være nogen, der har drøftet det her om at afbøde krisens negative effekter for Danmark? Nogen må da have tænkt over det, for det skal både være klima, uddannelse, vækst og velfærd. Nogen må da have gjort sig en tanke om, hvad vi taler om.

Kl. 20:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 20:07

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Socialdemokraterne har sagt 36 mia. kr. Jeg mener ikke, at man sådan kan sige, at det er svaret, ligesom jeg mener, at det er dybt useriøst, at De Konservative tidligere i dag stod heroppe og sagde, at man absolut ingen fejl har begået. Det synes jeg faktisk er en useriøs måde at føre politik på.

Lad os starte og se, hvordan det går – 36 mia. kr. kan vi godt starte med, men jeg mener faktisk ikke, man kan forudsige økonomien på en måde, der gør, at vi på én gang herindefra kan sige, at når den beslutning er truffet, er der ikke mere at gøre. Men jeg ville da ønske, at vores regering ville forholde sig til, om det ikke var på tide at få sat gang i nogle initiativer, så vi kunne få stoppet arbejdsløsheden, så vi kunne få stoppet ungdomsarbejdsløsheden, så vi kunne få skabt nogle flere praktikpladser. Og den bedste måde at skabe praktikpladser på er jo altså ved f.eks. at sætte gang i forbedringen af vores skoler, i klimainvesteringer. Jeg ville ønske, at man i regeringen ville tage det seriøst.

Kl. 20:08

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Hans Christian Schmidt.

Kl. 20:08

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg tror sådan set, at fru Johanne Schmidt-Nielsen helt har misforstået mig. Altså, jeg er ikke på vej til at kritisere det, og i virkeligheden skulle jeg måske bede fru Johanne Schmidt-Nielsen om at kigge på den anden dagsorden, der ligger der, for det er jo en dagsorden, der virkelig løser det hen ad vejen: Hver gang der kommer noget, forholder man sig til det og løser det konstruktivt. Og i virkeligheden er fru Johanne Schmidt-Nielsen måske mere på bølgelængde med det end med nogen, der siger: Vi skriver bare en check på 36 mia. kr., og så er det problem løst.

Men jeg kan bare stadig væk ikke forstå, at man overhovedet ikke har været inde på at diskutere, hvad den her tekst mon skal dække. Teksten har man altså fundet ud af, men ikke indholdet af den. Jeg har sådan set ikke flere spørgsmål.

Kl. 20:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 20:09

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Nej, jeg synes ikke, at ordføreren har ret. Jeg synes, at vi meget konkret har meldt ud, at vi mener, der er behov for nogle klimainvesteringer. Og jeg mener faktisk, vi har en opposition, som er seriøs på det her område, og som, i modsætning til regeringen, er ambitiøs.

Som jeg sagde tidligere, meldte vores statsminister jo ud i sin åbningstale, at hvis det går galt med det der klimatopmøde, så er det også bare de andres skyld. Det synes jeg er sørgeligt, og jeg er glad for, at vi har en opposition, som tager det alvorligt, og som siger, at der er behov for, at vi ikke venter, men sætter gang i beskæftigelsen nu. Og det kræver, at man er villig til at bruge nogle milliarder på det. Om det er 36 mia. kr. eller 40 mia. kr., må vi tage en politisk drøftelse af, men vi skal gøre noget.

Jeg er faktisk rigtig ked af, at vi har en regering, som slet ikke forholder sig til, at over 100.000 mennesker er ledige, og at det kun går én vej med arbejdsløsheden, nemlig opad.

Kl. 20:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 20:10

Pia Kjærsgaard (DF):
Ja, med 136 milliarder.

Kl. 20:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 20:10

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):
Nå, det beklager jeg. Jeg mente 36. Det står på mit papir. Men det kan være, du ved bedre end jeg.

Kl. 20:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 20:10

Pia Kjærsgaard (DF):
Det var ikke det, jeg mente.

Kl. 20:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 20:10

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):
Nå, men hvad siger du så?

Kl. 20:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 20:10

Pia Kjærsgaard (DF):
Jeg kunne bare forstå, at Enhedslisten ved fru Johanne Schmidt-Nielsen måske ikke lige rigtig kan finde ud af det med 36 millioner eller 36 milliarder. Det er måske ikke lige det. Så er det bare jeg siger: Hvad med 136 milliarder?

Kl. 20:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 20:10

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):
Undskyld. Hvad med 136?

Kl. 20:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 20:10

Pia Kjærsgaard (DF):
Hvad er en vækstpakke på 136 milliarder? Er det et forslag?

Kl. 20:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Johanne Schmidt-Nielsen for at besvare det spørgsmål.

Kl. 20:10

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg synes egentlig, at jeg har svaret forholdsvis klart, nemlig at vi har behov for, at der bliver sat gang i beskæftigelsen, at vi har behov for, at der bliver sat gang i velfærdsinitiativer, at der bliver sat gang i klimainvesteringer. Hvor stort skal det beløb være? Lad os tage en drøftelse af det. Vi kan starte med Socialdemokraternes udspil. Om det er nok, vil tiden vise. I modsætning til den borgerlige regering mener jeg faktisk ikke, at man kan løse den økonomiske krise, som er stor, på én gang, og at der findes ét rigtigt svar. Jeg er dybt uenig med De Konservative, når de siger, at alt, hvad de har gjort på det økonomiske område, er korrekt.

Kl. 20:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Jeg ved ikke, om fru Pia Kjærsgaard vil have yderligere en kort bemærkning? Fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 20:11

Pia Kjærsgaard (DF):

Altså, det her er jo en opvisning i uenighed og uvidenhed i forhold til dem, der kalder sig alternativet til det nuværende flertal. Det, vi ser her, er jo en åbenbaring. Vi har set det hele vejen igennem. Socialdemokratiet og SF er så indtil videre nogenlunde enige. Så sidder Det Radikale Venstre ved fru Margrethe Vestager og blotter, at man er totalt uenig, men det sidste her, og de mandater, som skal være med til at udgøre flertallet, er jo en opvisning i ren uvidenhed, i ren snak. Jamen det er jo uværdigt i forhold til nogle, der tror, at de kan danne et flertal til gavn for den danske befolkning.

Kl. 20:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 20:12

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg tror ikke, at det kan komme bag på fru Pia Kjærsgaard, at Enhedslisten mener, at der er brug for større investeringer i velfærden og i klimaet, end Socialdemokraterne gør, ligesom det nok ikke kommer bag på fru Pia Kjærsgaard, at Enhedslisten mener, at man godt kunne være gået lidt mere til den i forhold til skattereformen, at man godt kunne være gået lidt mere til dem, som er blevet forgyldt i toppen af det danske samfund. Jeg tror ikke, at det kommer bag på fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 20:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jacob Jensen.

Kl. 20:12

Jacob Jensen (V):

Jeg kan så forstå, at man ikke har gjort sig nogen nærmere tanker om det indholdsmæssige i det forslag til vedtagelse, der nu bliver fremsat af de fire venstrefløjspartier, men kunne vi ikke komme bare lidt nærmere, med hensyn til hvad Enhedslisten så isoleret set måtte mene om størrelsen på en sådan vækstpakke. Fru Pia Kjærsgaard foreslår 136 mia. kr. Kunne fru Johanne Schmidt-Nielsen ikke bare på

vegne af Enhedslisten komme med en vurdering af, hvad Enhedslisten mener der skal til til en sådan vækstpakke? Så kan vi da komme det et skridt nærmere.

Kl. 20:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 20:13

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg mener sådan set, at jeg har sagt det meget klart. Lad os tage en drøftelse af beløbet. Jeg vil ikke stå her og sætte et beløb på.

Kl. 20:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jacob Jensen.

Kl. 20:13

Jacob Jensen (V):

Men vi skal jo forholde os til de forslag til vedtagelse, der bliver fremsat. Der er to forslag, og jeg synes da, at det er rimeligt nok, at Tingets medlemmer får en vurdering fra dem, der er forslagsstillere, af, hvad indholdet i de forslag, der bliver fremsat, er. Der står her i forslaget fra bl.a. Enhedslisten, at man vil pålægge regeringen at fremlægge en vækstpakke, og der er det da rimeligt, synes jeg, at vi får at vide, hvad man så mener med det.

Kl. 20:14

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 20:14

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Vi skal have en vækstpakke, som betyder, at vi får sat gang i beskæftigelsen. Vi skal have en vækstpakke, som betyder, at vi får sat gang i sikringen af klimaet. Og jeg er ked af, at V og K og ...

Kl. 20:17

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Jeg tror lige, vi har behov for en mindre udsættelse af mødet. Mødet genoptages i dag klokken 20.30.

:

Mødet er udsat. (Kl. 20:18).

Kl. 20:30

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Mødet er genoptaget, og jeg kan til medlemmerne oplyse, at fru Johanne Schmidt-Nielsen har det betydelig bedre, er blevet kørt på hospitalet, og at fru Line Barfod er fulgt med hende.

Så går vi videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 20:31

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Danmark er gledet ned på en 12. plads blandt verdens rigeste nationer. Det siger den seneste oversigt fra de vestlige landes samarbejdsorganisation, OECD, og fremtidsudsigterne ser ikke gode ud. Det bliver faktisk kun værre, medmindre vi danskere tager os sammen og begynder at gøre noget ved problemerne i stedet for at gemme dem væk. Problemer har det med ikke at forsvinde af, at man ikke taler om dem. De vokser i stedet år for år. Så lad os tage fat også der,

hvor det umiddelbart gør ondt. Lad os komme i gang med reformerne, lad os sænke skatten, så vi kan sikre den vækst, der er grundlaget for fremtidens velstand.

Lad det være sagt helt klart: Fra Liberal Alliances side ønsker vi at sætte skatten yderligere ned. Danskerne er verdens mest skatteplagede folk, hverken mere eller mindre. Selv vores svenske broderfolk, der ellers nok forstår at brandskatte sine borgere, har et mindre skattetryk end vi. Men det er vigtigt, at vi får en lavere skat på arbejde, så det bedre kan betale sig at gøre en indsats. Derfor er det vigtigt at sætte skatten ned på den sidst tjente krone. Et godt sted er at afskaffe topskatten, som alt andet lige bare er en misundelighedsskat, der hæmmer den danske vækst. Så det er bare med at komme i gang, og al snak om millionærskatter bør selvfølgelig afvises. Vi skal have et skattesystem, der gør, at det bedre kan betale sig at arbejde, ikke det modsatte.

Men det er ikke kun personskatterne, der er interessante at se på. Også selskabsskatten bør nedsættes. Der er faktisk 11 EU-lande, der har en lavere selskabsskat end Danmark. Vi skal have gang i virksomhederne. Det skal bedre kunne betale sig at drive virksomhed, så virksomhederne, som er Danmarks vækstmotor, kan komme i gang igen og få bedre forhold.

Men det er ikke nok at sætte skatten ned. Det danske samfund har brug for mere grundlæggende reformer, hvis vi fremover skal have et velstandsniveau, der giver os råd til gode uddannelser og god sygehusbehandling. Velfærdskommissionen sagde det, Arbejdsmarkedskommissionen sagde det, enhver ansvarlig økonom siger det, og det samme burde enhver ansvarlig politiker gøre. Det sidste er desværre ikke tilfældet.

Lad os tag eksemplet med efterlønnen, som også har været diskuteret lidt her. Vi har jo alle oplevet hr. Villy Søvndals 4-timers-transfervindue, hvor der var en reformvilje til stede, men ellers er efterlønnen fuldstændig fredet på Christiansborg. Men den burde afskaffes, hellere i dag end i morgen. Det er ikke i orden, at de fleste partier bare holder hinanden i skak og bilder befolkningen ind, at det kan lade sig gøre at beholde efterlønnen og samtidig skaffe den nødvendige arbejdskraft i fremtiden. Det er ikke godt nok, og det fører Danmark direkte imod et velstandsfald. Nu kan der selvfølgelig laves andre reformer end lige den med efterlønnen, men det er værd at notere sig, at afskaffelsen af efterlønnen sammen med en kortere dagpengeperiode er nogle af de helt centrale løsninger, hvis Danmark skal klare udfordringen.

Det er ikke kun de økonomiske udfordringer, som bliver gemt væk her på Christiansborg. Der er også sket et værdimæssigt skred i de senere år, hvor politikerne og staten blander sig stadig mere i borgernes laden og gøre. Vi må ikke ryge, vi må ikke spise, vi må ikke drikke. Til gengæld skal vi løbe, spise havrekli og drikke kildevand. Og i stedet for at dø af sygdom kan man så dø af kedsomhed og angst for ikke at kunne overholde alle de statslige regler, påbud og forbud.

Danskerne betegnes i undersøgelse efter undersøgelse som et af verdens lykkeligste folk. Det kan vi jo være glade for. Måske er der en sammenhæng mellem, at vi har så stor indflydelse på eget liv, og den lykkefølelse, vi har, men den indflydelse bliver stadig mindre og mindre. Big Mother-statens lyst til at bestemme det hele – for vores egen skyld naturligvis – rammer ikke kun borgerne. Også virksomhederne plages hele tiden af en bedrevindende stat. Således bestemmer staten, hvad virksomhederne må sælge, med bl.a. bevillingsregler, hvem de må sælge til, med aldersgrænser for bestemte produkter, hvad de må reklamere for, med forskellige reklameregler, og endda også hvornår de må holde åbent, med lukkeloven – alt sammen for at beskytte danskerne imod danskerne. Men lad os droppe den Big Mother-mentalitet og få noget mere frihed for den enkelte og for den enkelte virksomhed.

I den forbindelse vil jeg dog godt kvittere for, at regeringen har lagt op til at gå i gang med en større afbureaukratisering, og jeg vil gerne love, at Liberal Alliance vil gøre sit for at holde regeringen i ørerne og komme med mindst 105 ekstra forslag til, hvor man kan plage borgere, virksomheder og det offentlige mindre, end man gør i dag.

Når staten vil bestemme mere og mere over dig og mig, er det også et udtryk for, at tolerancen bliver mindre. Der bliver mindre plads til forskellighed, og det er synd og skam. Vi har det selvfølgelig hver især bedst med at bestemme over vores eget liv. Det er helt fundamentalt, at mennesker gerne vil have frihed til at forfølge egne mål og leve efter egne værdier og egne ønsker. Der er selvfølgelig en grænse, nemlig der, hvor andres frihed krænkes, men vi ønsker fundamentalt et samfund, der giver lige muligheder for folk til at leve efter de ønsker og værdier, de har.

Kl. 20:37

Til gengæld skal vi gøre op med det ulidelige slogan om mere lighed. Det er jo fuldstændig ulideligt at høre på det ligemageri, som ofte kommer fra venstrefløjen herinde. Mere lighed er det samme som mindre forskellighed, mere konformitet, mindre personlighed og mere grå masse. Vækst, kreativitet og livsglæde trives i mangfoldighed, hvor mennesker har lov til at udfolde sig og bruge deres talent, uden at staten skal lægge en masse begrænsninger på den enkeltes udfoldelsesmuligheder.

Helt fundamentalt står vi over for spørgsmålet, om Danmark bare skal fortsætte, som vi gør nu, hvor vi har verdens højeste skattetryk, hvor velfærdssamfundet risikerer, at grunden skrider sammen under det på grund af manglende reformer, hvor Big Mother-staten tager ansvaret og initiativet fra borgere og virksomheder, og hvor ligheds-tyrraniet indskrænker pladsen til forskellighed, eller om vi skal prøve at vende tingene om og gøre Danmark til fremtidens vindnation. Det kræver, at politikerne og befolkningen kommer ud af mørket og får udskiftet tunnelsynet med det lange perspektiv. Danmark kan gøre det bedre. Spørgsmålet er, om man politisk har modet og viljen.

Der har så i dag været stor diskussion mellem S-SF og store dele af Folketinget, og jeg synes bare, at de har gjort det endnu mere klart for os i Liberal Alliance, at vi er rigtig glade for, at vi har peget på den nuværende statsminister. Vi er rigtig glade for, at vi bakker op om den nuværende regering, for der er jo ikke noget alternativ til, at det er det borgerlige Danmark, der skal stå i spidsen for det her samfund.

Til sidst vil jeg sige, at der måske er nogle, der tænker: Ja, Liberal Alliance kommer på her sådan klokken kvart i ni. Meningsmålingerne er måske ikke det, i hvert fald vil glæder os mest over i de her dage, men vi siger lidt, ligesom Mark Twain sagde, da han så sin egen dødsannonce, at ryterne om vores død er stærkt overdrevet, og at vi nok skal komme igen, så bare rolig, I skal nok se masser af liberale markeringer. Vi skal i hvert fald sørge for, at når man siger, at man har en liberal statsminister, skal han også blive holdt i ørerne på de liberale spørgsmål og de liberale synspunkter.

Kl. 20:39

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til hr. Simon Emil Ammitzbøll. Der er ingen korte bemærkninger. Så er det fru Juliane Henningsen.

Kl. 20:39

(Ordfører)

Juliane Henningsen (IA):

Tak. Dagbladet Information udkom i tirsdags i en ret sjov og tankevækkende udgave. De havde foretaget en rejse frem i tiden og gav deres bud på, hvordan Danmark, Grønland og resten af verden ser ud om præcis 50 år. Avisen var delt op i to dele: en med et mørkt fremtidsscenarie og en med et lyst fremtidsscenarie. Og ved at trække paralleller tilbage til de beslutninger, vi står for at skulle træffe på kli-

matopmødet i København, belyste Information konsekvenserne af selv samme beslutninger for vores fremtidige generationer.

I avisens positive version lykkes det os at komme til enighed om målene for reduktion af staternes CO₂-udledning, vores byer er grønnere og renere, og vi måler landene på deres bruttonationaltilløb. I den anden del spiller vi fallit, uenighed om CO₂-målene koblet med den globale finanskrisen får kørt kloden af sporet, isen omkring Nordpolen forsvinder i 2037, og øer i Stillehavet evakueres på grund af stigende vandstand. Det bliver usmageligt at spise kød, og det bliver endda usmageligt at få børn, da Jordens befolkning har rundet hele 10 milliarder i 2050. Derudover har København problemer med 32 kenyanske klimaflygtninges tilflugt i moskeen på Amager.

Avisens scenarier er ret interessante, for i en slags bagklogskabens lys får vi et bud på konsekvenserne af vores politiske valg. Vi har selv ansvaret for en mørk fremtid, men vi har også ansvaret og muligheden for at skabe en lys og bedre fremtid. Det virker banalt, men det er anderledes kompliceret i virkelighedens nutidige verden. God vilje til at vælge den lyse fremtid er jo som bekendt ikke godt nok og er ikke altid nok.

Statsministeren var i tirsdags inde på noget af det samme, da han sagde, at det er afgørende, at vi viser mere end god vilje, vi skal også vise konkret handling. Det gælder for mig at se især på det afgørende klimatopmøde, og der er det jo vigtigt, at Grønland og Danmark står sammen i de svære forhandlinger, og det er ingen hemmelighed, at det grønlandske behov for at udlede mere CO₂ frem for mindre er et svært budskab at sælge i december, men dette skal ses i den rette sammenhæng. Grønland har aldrig haft større muligheder for at nå op på den erhvervsudvikling og vækst, som Danmark og landene omkring os har; omvendt har vi et stort ønske tilfælles med Danmark om at videreudvikle grønne teknologier og værne om vores miljø. Hvis den danske regering tager afsæt i både Danmarks og Grønlands vidt forskellige behov, er jeg sikker på, at vi får en god aftale i hus med resten af verden.

I den lyse del af Informations udgave fejrer Grønland 50-året for et vellykket selvstyre, vi opnår en bæredygtig balance mellem råstofudvinding, økonomisk fremgang, økoturisme og bevarelse af den grønlandske kultur. De ting synes jeg også vi arbejder for i praksis i Grønland i dag. Vi stræber efter, at selvstyret bliver en succes også om 50 år – hvis vi altså ikke har opnået fuld selvstændighed. Vores nye koalition står med et klart flertal bag sig og giver os mod på mulighederne og forpligtelserne i arbejdet i Landstinget. Der mangler ikke vilje til at få en bid af Informations lyse fremtidsscenarie.

Kl. 20:43

At få Grønland sikkert gennem finanskrisen er prioritet nummer 1 hos os lige nu, og underskuddet i landskassen er det største siden 1987. Så vi skal til at have en mere fornuftig og kontrolleret styring af vores økonomi.

Vi hjemtager ansvarsområdet for råstoffer, som bliver et af de bærende elementer i Grønlands fremtidige økonomi, og apropos råstoffer er der en aktuel debat om uranudvinding i Grønland, hvor vi i IA fastholder vores standpunkt om at opretholde nultolerance i forhold til uranudvinding.

Vi har sat gang i en kommunal og regional reform, der skal sikre mindre bureaukrati og bedre sociale og sundhedsmæssige tilbud for vores borgere. Vi nedsætter en skatte- og velfærdskommission, så vi kan få rettet op på den skæve fordeling af goderne i samfundet og få bugt med uligheden, og vi forsøger at gøre op med boligmangelen i Grønlands større byer, og vi får snart den retsvesensreform og det lukkede fængsel, vi har ventet på så længe. I den proces er det vigtigt, at Danmark og Grønland fortsat samarbejder.

Det samme gælder forskningsområdet. Jeg er enig med statsministeren i, at viden og uddannelse er det bedste værn mod arbejdsløshed og personlig afmagt. I Grønland prioriterer vi forskning og uddannelse højt.

Vi har et godt samarbejde med EU, når det kommer til uddannelse, kultur og fiskeri, og hvordan det så bliver med vores indflydelse på udenrigspolitikken, når Lissabontraktaten træder i kraft, er et anderledes svært spørgsmål. I andre sager halter vores EU-samarbejde allerede i dag. EU's nye importforbud mod sælskindsprодукter vil ramme os hårdt, det er der ingen tvivl om.

Ligesom kød bliver anset for usmageligt at indtage i Informations verden anno 2059, så ser vi allerede nu, hvordan hvalfangst og hvalkød ligger i det usmageliges kategori i nutidens vestlige verden. Vi skal til at gøre vores stilling op i Den Internationale Hvalfangstkommission, så vi ved, om vi fortsat får lov til at drive en bæredygtig udnyttelse af hvalbestanden i regi af IWC.

En bæredygtig forvaltning af vores ressourcer i det hele taget må være vores mål, hvis vi skal undgå at havne i Informations mørke, håbløse fremtidssektion, hvor dyr, menneskehed og natur er på vej til at blive en saga blot. Stormagternes tilstedeværelse er i dag mærkbar i Arktis, hvor der kæmpes om ejendomsretten til området. Og vi ved, at 21 pct. af verdens olieressourcer vurderes at ligge der. Derfor er det afgørende, at vi sammen presser på for overholdelsen af Ilulisaterklæringen og det internationale regelsæt, der hersker i området. Internationale regelsæt skal vi i det hele taget sætte en større ære i at overholde i de rige lande i fremtiden.

Grønland og Færøerne blev gennem Danmark en del af krigen mod Irak i 2003, det blev vi mod vores vilje og mod FN's vilje. Eftersom Danmark fører udenrigs-, udlændinge- og asylpolitik på vores vegne, blev vi desværre også indirekte medansvarlige i sagen om de tvangsudviste irakiske flygtninge. Statsministeren kaldte i tirsdays regeringens integrationspolitik for et positivt resultat af samarbejdet med DF. Dermed slog han en streg over det faktum, at vi faldt uden for al international ret og anstændighed, da regeringen valgte at udvise flygtningene i Brorsøns Kirke.

For Grønlands og Færøernes vedkommende er det beklageligt, at Danmark fører en internationalt kritiseret udlændinge- og asylpolitik på vores vegne. Derfor glæder vi os, til vi en dag kan føre vores egen politik på de områder.

Spørgsmålet om, hvorvidt vi ikke burde tackle de udfordringer, vi i øvrigt står overfor i dag, vil nok bedst kunne besvares af fremtidige generationer og begivenheder. Det er præcis den fremtidsøvelse, Information har lavet med avisen anno 2059, og det er en øvelse, vi bør foretage herinde hver dag. Vi bør træffe beslutninger i nutiden, som har rod i det ansvar, vi har for vores fælles fremtid. Vi har den indsigt, der skal til for at træffe de rigtige beslutninger og skabe det lyse scenarie. Om vi så har viljen og visionerne til det, er en anden sag. Det vil bl.a. vise sig under denne nye folketingssamling, hvilket jeg glæder mig til. Tak.

Kl. 20:48

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til fru Juliane Henningsen. Den næste taler er fru Doris Jacobsen.

Kl. 20:48

(Ordfører)

Doris Jakobsen (SIU):

Jeg vil lige begynde med at præsentere mig selv, inden jeg starter min tale, da jeg er ny i Folketinget. Jeg er her for at afløse hr. Lars-Emil Johansen under hans sygeorlov, så dette er min jomfrutale i Folketinget, men jeg er også politiker i Grønland.

Den selvstyrelov, som vi vedtog i efteråret 2008 i Grønland og i foråret 2009 her i Folketinget, er og bliver en historisk milepæl. De knuder, som hjemmestyreloven efterlod omkring retten til undergrunden, grønlandsk som landets officielle sprog og anerkendelse som et folk i henhold til folkeretten er alle løst i loven. Den konstante usikkerhed om bloktilskuddets fremtid er også væk.

Vi i Grønland har fået retten til for alvor at styre vores eget liv, vores eget samfund og vores egen fremtid. Samtidig har vi fået det fulde ansvar for vores egen udvikling, vores økonomi og vores folks velfærd. Det er alt sammen godt, ikke mindst fordi vi samtidig har fået ejendomsretten til råstoffer og forvaltningsområder, der er forudsætningen for, at vi kan leve op til det nye ansvar. Med selvstyreatalen mellem Grønland og Danmark har forholdet mellem vore lande på næsten alle væsentlige punkter skiftet fra tvang til frivillighed. Vores gamle drøm om et helt frivilligt fællesskab med Danmark er så tæt på virkeligheden, som den kan komme på nuværende tidspunkt.

Grønland skal nu bruge selvstyret til at iværksætte en række initiativer, der bl.a. skal føre til en langt bedre selvstændig økonomi, et langt sikrere hjemligt erhvervsliv, en stadig stærkere uddannelse og et tydeligt bedre socialt sikkerhedsnet for vores mest udsatte borgere. Samtidig skal vi kæmpe videre for at sikre Grønlands særlige ønsker til de løbende udenrigspolitiske forhandlinger, som Danmark fortsat foretager på vores vegne. At de to ting hænger uløseligt sammen, ses vel ikke tydeligere end ved forhandlingerne om fremtidens muligheder for udledning af CO₂, som pågår netop i disse dage. Grønland har brug for at skabe en industriel udvikling, der kan sikre vores lands velfærd i fremtiden – ikke mindst økonomisk.

Vi har brug for at skabe en ny industri inden for olie- og mineraludvinding. Vi har brug for at kunne tiltrække store udenlandske virksomheder som aluminiumsfabrikker og vandkraftværker. Vi har brug for at udvide de industrier, vi allerede har, fiskeriet og turismen, med store satsninger på nye skibe og nye fly, fabriksbygninger, hoteller og lufthavne. Der er intet af dette, der kan skabes uden en kraftig udvidelse af den minimale mængde CO₂, som Grønland udleder i dag. Det er simpelt hen nødvendigt, hvis vi skal bruge selvstyret til noget, som er reelt, og hvis vi i det hele taget skal forsøge at leve op til de intentioner, der ligger bag. Det er derfor mit håb, at de forhandlinger, som naalakkersuisut i disse måneder fører med den danske regering, vil føre til en løsning, der sikrer Grønland retten til at udlede de ton CO₂, som er nødvendige, for at vi i de kommende år ikke alene kan gøre os selv, men også Danmark fri af den tilskudsøkonomi, som fortsat bærer vore to landes sammenhængskraft. En løsning på den sag er påkrævet mellem Grønland og Danmark inden december.

Også på det sikkerhedspolitiske område er det helt afgørende for Grønland, hvad der sker i denne sal, og hvad den danske regering foretager sig. Thulebasen ligger fortsat i vores land, og der synes ikke at være nogen ende på, hvad der kan dukke op af skjulte fortidsgerninger i forbindelse med den. Det er gerninger, der den dag i dag har dybt alvorlige følgevirkninger for de grønlandske borgere, der bor og driver fangst i det område, hvor atombomberne både har stået på basen og cirklet i lufrummet i hemmelighed i årevis, med en ulykke med radioaktive eftervirkninger for vandet, landet, dyrene og befolkningen til følge.

Tiden er kommet, hvor vi må have skabt fuldstændig klarhed over tiden med atomvåben på, over og under Thuleområdet, og hvad det har haft af skadelige virkninger på de mennesker, som dette landområde rettelig tilhører. Fortiden er alt for fyldt med fortielser, halve løgne og direkte usandheder, til at denne afklaring alene kan overlades til et par danske historikere i København. Lad os sammen gå direkte til USA's regering og få klarhed fra dem, der ved noget. Lad os bruge det nye fællesskab og den nye amerikanske regerings ønsker om åbenhed til et endeligt forsøg på at få løst denne gamle knude op også.

Kl. 20:54

Lad mig i denne sammenhæng også understrege, at det er min opfattelse, at der ikke er brug for yderligere oprustning i disse år i det arktiske område, men yderligere samarbejde. Det arktiske område står foran en eksplosiv udvikling. Det drejer sig ikke kun om at

finde en fredelig kortlægning af selve polområdet. Den smeltende is vil åbne for uendelige forandringer, både i verdens skibstrafik og i olie- og gasudvinding i området, som igen vil have store følgevirkninger, både for områdets betydning, for verdens forsyningssikkerhed og for de mennesker, der lever der. Svaret på dette er ikke militær oprustning, men oprustning politisk, beredskabsmæssigt og forskningsmæssigt.

Jeg startede denne tale med at henvise til de mange knuder fra fortiden, som med et slag er blevet løst ved etablering af selvstyre. Men det gælder desværre ikke dem alle. Det gælder f.eks. ikke for de såkaldte elitebørn, som i 1951 under et dansk socialt eksperiment blev udvalgt i Grønland, tvunget væk fra deres familier og sendt på opdragelse i Danmark. Disse mennesker fik stjålet deres identitet og endte som fortabte mellem to verdener, hvor de hverken hørte rigtig til i den ene eller den anden. I alt 22 grønlandske menneskeskæbner blev i al hemmelighed knust af et dansk statsligt program. Det skabte meget ulykke, ikke bare for dem selv, men også for deres fædre, mødre, brødre, søstre og hele familien også. Det er og forbliver en ugering. Det var ikke den enkelte danske embedsmands, skolernes eller de involverede familiers skyld, det var staten Danmarks ansvar, og denne skamplet skal stadig eksistere i den danske historie i Grønland.

Derfor bør det også være den danske regering, der tager ansvar for at få denne plet fjernet fra vores fælles historie og dermed få sonet den ugering, som disse mennesker har været udsat for. Et liv med en ødelagt identitet kan naturligvis ikke genoprettes, men en undskyldning og et synligt håndslag fra den stat, som stod bag overgrebene i deres ungdom, kan både bringe ro i deres sind og sone hele den uret, der ligger usonet hen i dag. Det bør den danske regering indse.

Vi skal også løsne de sidste knuder i vores fælles historie. Dels skal vi først og fremmest sikre, at vi kan komme videre med de fremragende muligheder for vores fortsatte fællesskab i den nye fremtid, der kommer med selvstyreudviklingen. Det er mit håb, at dette kan blive et af de klare mål for det kommende folketingsår. Tak.

Kl. 20:57

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Det var så fru Doris Jakobsens første tale i det danske Folketing, det, vi kalder en jomfrutale, og du skal vide, at der er en gammel tradition for, at man så får en lille mønt fra alle dem, der er til stede. Held og lykke fremover, du vil få mange af dem. (*Doris Jakobsen* (SIU): Tusind tak.) Der var ingen korte bemærkninger, så tak for talen.

Den næste taler er hr. Høgni Hoydal.

Kl. 20:58

(Ordfører)

Høgni Hoydal (TF):

Salve lucrum! Det er ikke færøsk, det skulle være latin, og det betyder vel nogenlunde det samme som hil profitten eller salvet være profitten. Det var jo et af mottoerne blandt de romerske senatorer frem mod Romerrigetets fald, og det har også været det credo, som har styret verden ud i den nuværende finansielle, økonomiske og økologiske krise – Salve lucrum! – hvor profitten uden hensyn til, hvor den kommer fra, uden hensyn til, hvad der skaber værdierne, uden hensyn til, hvad der kan reproducere, og uden hensyn til grænserne for profitstyret vækst har ødelagt klodens økologi og klima. Det har ikke været frihed under ansvar, det har været frihed for de få til at jage en kortsigtet profit og spekulation med fiktive værdier uden noget som helst ansvar over for andre og slet ikke for konsekvenserne, oprydningen og regningen efter festen.

Det bliver efter min mening en meget lang inkubationstid, der skal til for at ændre de strukturer og produktionsformer, der har fulgt denne frihed uden ansvar for de få – og der findes intet kvikfix. De

nordiske lande kan starte rejsen her, og de har gode forudsætninger for at ændre de strukturer, der skal til for at skabe bæredygtige demokratier og bæredygtige økonomier i en økologisk balance. Der er jeg helt enig med statsministeren.

Rejsen skal også starte her for landene i Nordatlanten. Selv om Nordatlanten ifølge dansk opfattelse er en meget stor del af dansk territorium, fylder det ikke meget i debatten, men man kan jo sige, at vi ligger midt i stormens øje, når det gælder klimaændringer, omlægning til økologiske produktionsformer og en udnyttelse af ressourcerne, der er bæredygtig. Vi satser jo i Færøerne på at få lavet en slags nordatlantisk alliance, både når det gælder vores tilgang til bindende klimamål, og ikke mindst når det gælder en stor omlægning i vores fiskeri og udnyttelse af vores naturlige ressourcer – det skal jeg vende tilbage til.

Statsministeren lægger i sin redegørelse vægt på frihed – og frihed under ansvar. Jeg er helt enig med ham i det mål, og jeg vil endda sige, at ansvar jo er forudsætningen for frihed, for ellers bliver det bare frihed fra noget og ikke frihed til noget. Dette frihedsideal eller frihedsmål må jo gælde i alle forhold såvel i daglig indenrigspolitik som i udenrigspolitik.

I udenrigspolitikken er Danmark jo stadig væk en aktør, der også agerer på Færøernes og Grønlands vegne, og jeg vil da sige helt klart, at jeg ikke kan se nogen frihed under ansvar, når det gælder store dele af Danmarks nye udenrigspolitik. Danmark deltager i en Irakkrig på et tvivlsomt mandat, for at sige det mildt, for at sikre friheden for Danmark og for verden og sikre demokrati, men når konsekvenserne skal tages, fralægger man sig ansvaret og tager friheden fra de folk, der er ramt af den selv samme handling. Jeg synes, det er sølle, og jeg vil i samme ombæring opfordre til, at hele udlændinge- og flygtningedebatten i Danmark skifter spor, for i økonomiske kriser er der utrolig kort vej til, at den harske debat bliver til en stigmatisering og en udpegning af syndebukke også for økonomiske problemer for almindelige mennesker i hverdagen. Det er et problem, der ikke bare gælder Danmark, men hele Europa i øjeblikket.

Frihed, ansvar og demokrati er jo også selve de grundlæggende spørgsmål, når vi taler om forholdet mellem Danmark og de to lande i Nordatlanten. Se, jeg er nu overbevist om – det har jeg nævnt flere gange – at inde bag statsministerens panser bor der en person, der vil ud, og som i hvert fald fuldt ud støtter op om færøsk selvstændighed. Det er han jo oplært til, men han kan måske ikke gøre det på grund af sin stilling og sine bindinger ellers, for princippet er jo det samme: Vi må tage ansvar for at blive fri. Vi kan ikke sige, at frihed under ansvar skal gælde i dansk indenrigspolitik og i store dele af verdens spørgsmål, men at når det gælder Færøerne, skal vores frihed bestå i, at vi lægger ansvaret fra os, ansvaret for vores økonomi og for vores egne fejlhandlinger og også ansvaret for vores deltagelse i udenrigspolitik.

Jeg tror egentlig, at statsministeren er enig med mig i det, men han bliver nødt til sige noget andet, og jeg regner også med, at han vil sige det, når min ærede kollega fra Færøerne kommer op og siger det modsatte, nemlig at vi har det så svært i Færøerne, så nu må vi lægge ansvaret over på Danmark både for økonomien og for de store spørgsmål i den globale udvikling.

Kl. 21:03

Jeg troede egentlig, at statsministeren – da han pludselig udtalte: Lad os slippe friheden løs – så ville nævne Færøerne, men det var altså den offentlige sektor, han mente i denne ombæring. Men jeg vil dog rose statsministeren for, at de sætninger, han havde om Færøerne og Grønland, ikke var de samme gentagelser, som vi har hørt de sidste mange, mange år. Der var nye toner at høre, kan jeg i hvert fald læse mig til, og jeg synes, at vi er meget på linje med hensyn til det her med at løsne de bånd, der snærer, og tage ansvar. Nu venter jeg bare på, at statsministeren også bruger ordet loysing. Det betyder løsrivelse, man egentlig betyder det bare at løsne op for noget, og det

er den udfordring, vi kommer til at stå med her i den kommende tid også i Færøerne.

Demokrati er jo også det, det handler om, og vores mål om færøsk demokrati og ansvar handler ikke om at skælde ud på Danmark, men vi må bare konstatere, at det ikke er demokrati, når store spørgsmål bliver afgjort af et andet demokrati end af dem, vi selv har valgt i Færøerne. Den danske landfoged på Færøerne har lige lavet en stor omlægning af politiet på Færøerne efter den danske model med politireformen, uden at man har spurgt en eneste færøsk politiker, kommunalpolitiker eller nogen som helst. Det er jo ikke demokrati.

Det er heller ikke demokrati, når Danmark træffer afgørelse om, hvornår man skal gå i krig, eller i det hele taget det udenrigspolitiske spørgsmål, og det er heller ikke demokrati, når Danmark f.eks. siger, at det ikke kan lade sig gøre for Færøerne at ratificere FN's tillægsprotokol for handicapkonventionen, som Færøerne ønsker at ratificere. Det kan ikke lade sig gøre, fordi man åbenbart er forhindret af statsretlige grunde. Derfor er min opfordring stadig væk, at det at få løst selve spørgsmålet om fuldt demokrati for Færøerne og for Grønland også vil sætte Danmark fri til at handle i de store spørgsmål.

Lad os nu bare tage EU: Nu er Lissabontraktaten jo på vej til at blive ratificeret i alle EU-landene, og uanset hvordan man prøver at analysere den, vil den flytte mere udenrigspolitik og forsvarspolitik og store spørgsmål ned til EU. Dette er også et spørgsmål, som Danmark varetager på vores vegne, så det er et demokratisk underskud, hvis vi ikke får løst det her.

Det samme gælder klimaspørgsmålet. Jeg er helt enig med statsministeren og glad for, at han siger, at vi selvfølgelig skal samarbejde om både klimaspørgsmål og bankpakker og andet, men det skal være, ved at vi tager ansvar selv. Der har været en vis debat om, om det nu er sådan, at Grønland eller Færøerne ønsker at forurene mere. Jeg kan sige for Færøernes vedkommende, at vi ville ønske at blive direkte del i en klimaaftale, hvor vi sætter os meget høje mål for reduktion af vores udslip på alle de vigtige områder, men vi har jo det problem, at hvis – eller når – der bliver en olieudvinding i Færøerne, jamen så bliver vi nødt til at have en speciel ordning for det.

Jeg anerkender, at det kan være svært for Danmark at tale om det her op til det store klimamøde, hvor Danmark skal gå forrest. Det ville være langt nemmere, hvis Færøerne og Grønland lavede deres egen aftale i en nordatlantisk alliance, mens Danmark frit kunne lave sine egne aftaler. Så jeg opfordrer endnu en gang til, at statsministerens ord om frihed under ansvar, eller om, at ansvaret er forudsætningen for friheden, også må komme til at gælde i forholdet mellem Danmark, Færøerne og Grønland, og jeg hilser velkommen, at vi skal til at løsne det bånd, der snærer. Det føles for os specielt i udenrigspolitikken, som om vi nogle gange skal ud at spille en fodboldkamp i en spændetrøje, og det er altså meget svært. Det kan også nogle gange føles, som om vi står og varmer op på sidelinjen, men ikke kan gøre andet end at heppe på det danske hold inde på banen. Det vil vi gerne, men det røgter ikke altid vores interesser.

Så dette er stadig væk hovedspørgsmålene, som vi også i den nordatlantiske gruppe fremover vil samarbejde om. Vi har lige indgået en ny samarbejdsaftale og har sat vores mål, der altså handler om frihed, selvstændighed, solidaritet og synlighed, på dagsordenen, og vi tager alle disse spørgsmål op både i de kommende folketingsår og i hele den her kommende folketingsperiode.

Kl. 21:07

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en enkelt kort bemærkning fra hr. Morten Østergaard.

Kl. 21:07

Morten Østergaard (RV):

Vi har i Folketinget haft en debat om ratificeringen af FN's handicapkonvention, som der er bred enighed om at ratificere, men der er

også en tillægsprotokol, som jo går på, at den enkelte handicappede skal kunne klage, hvis ikke de forhold, der er i konventionen, er overholdt, og den har regeringen og Dansk Folkeparti noget besynderligt besluttet ikke skal ratificeres. Onde tunger kunne jo sige, at det er, fordi man måske synes, at der kan være problemer med at overholde den konvention, man har ratificeret. Det håber jeg selvfølgelig ikke er tilfældet, men man kan jo ikke undgå at sidde tilbage med den mistanke, når regeringen ikke vil ratificere tillægsprotokol-len.

Jeg har så forstået, at man jo sådan set i det færøske Lagting har besluttet, at man egentlig gerne fra Færøernes side vil ratificere tillægsprotokollen, således at handicappede på Færøerne i det mindste kunne få anledning til at klage over en eventuel manglende overholdelse af den her konvention. Og der vil jeg gerne spørge hr. Høgni Hoydal, om det ikke er besynderligt, at regeringen ikke i det mindste vil give Færøerne lov til at behandle de handicappede så tilpas godt, som man har aftalt på den internationale scene at ville gøre, fordi regeringen og Dansk Folkeparti i Danmark har besluttet sig for ikke at ville gøre det.

Kl. 21:08

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Høgni Hoydal.

Kl. 21:08

Høgni Hoydal (TF):

Det er helt rigtigt, som hr. Morten Østergaard siger, at i Færøerne har man selvfølgelig besluttet både at ratificere selve handicapkonventionen og også tillægsprotokollen, der altså giver klageadgang for den enkelte borger. Men Danmark har ikke gjort det, og der har vi så igen problemet. Danmark står for vores udenrigspolitik, og derfor kan man ikke ratificere denne tillægsprotokol for Færøerne.

Jeg vil ikke sige, at forholdene for handicappede i Færøerne på nogen måde er bedre end i Danmark, måske snarere tværtimod. Men vi vil gerne lægge det pres på os, også for at skubbe på for at få lavet de nødvendige reformer på handicapområdet, og det ville være utrolig smart, hvis man kunne få en løsning på det. Det burde kunne lade sig gøre for os at tiltræde de internationale konventioner, som vi ønsker, uden at vi var forhindret, kan man sige, af andre beslutninger, som træffes her i Tinget.

Kl. 21:09

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til hr. Høgni Hoydal. Og den næste er hr. Edmund Joensen.

Kl. 21:09

(Ordfører)

Edmund Joensen (SP):

Meningen med livet er de gode relationer. Det har en klog mand sagt, og jeg mener, han har ret. Hans kloge ord kan overføres til politik. Det er de gode relationer og viljen til at samarbejde, der til sidst medfører politiske resultater. At stå udenfor uden gode relationer og uden vilje til samarbejde fører ingen steder hen og skaber ingen resultater.

Kære kolleger, lad os i det nye folketingsår dyrke de gode relationer, og lad os styrke båndene i rigsfællesskabet. Det vil skabe de gode resultater.

Det er det samme budskab og den samme tone, der ligger i statsministerens åbningstale – også den del, der drejer sig om rigsfællesskabet. Statsministeren lægger op til at udvikle de gode politiske relationer mellem Færøerne og Danmark, og det vil jeg gerne kvittere for.

Som statsministeren også tangerede det i sin tale, har relationerne mellem Færøerne og Danmark været afgørende i den aktuelle økonomiske krise. Jeg er bange for, at vi ville have islandske tilstande i

Færøerne i dag, hvis ikke regeringens bankpakker også kom til at gælde for de færøske pengeinstitutter. Det ved færingerne, og det værdsætter de højt.

Der ligger med andre ord en stor styrke i vores fællesskab, men hvordan kan vi udvikle vores relationer og udnytte stordriftsfordelene der, hvor vi er stærke sammen? Her har mit parti, Sambandspartiet, en klar vision om, at vi med rigsfællesskabet har en platform, hvormed Færøerne ikke kun kan nærme sig EU, men også blive en del af EU.

Det er vores opfattelse, at rigsfællesskabet er selve indgangen til det europæiske samarbejde for Færøerne. Med den rigtige indstilling, politiske vilje og samarbejde vil det være muligt at opnå den gode relation og de gode resultater for Færøerne i forhold til EU.

Jeg går stærkt ud fra, at statsministeren vil give tilsagn om støtte til et eventuelt færøsk ønske om at komme med i EU sammen med Danmark. Det er et vigtigt signal, som mange i Færøerne vil sætte stor pris på i kampen for en fremtid for Færøerne i EU.

Hvad er så hovedårsagen til, at Færøerne skal med i EU? I Sambandspartiet ser vi den tætte tilknytning til EU som en ny og stor mulighed for at skabe vækst og styrke fundamentet under velfærds-samfundet i Færøerne. Vi har i dag mere end nogen sinde brug for vækst og nye indtægtsmuligheder. Ligesom vores naboer skal Færøerne også kæmpe for konkurrenceevnen, der er under pres.

Den aktuelle økonomiske krise synliggør, hvor hurtigt velfærden kommer i fare, hvis vi ikke sikrer os nye indtægter. Her er adgangen til EU-markedet og fordelene ved EU-samarbejdet noget, vi bør være en del af.

Den største hindring for færøsk tilnærmelse til EU har hidtil været Unionens forføjede og centraliserede fiskeripolitik. Men nu ser der ud til at være positiv bevægelse på det område. Der tales om en fornyelse af fiskeripolitikken, og den centralistiske stil er på retur. Den nye fiskeripolitik bliver afgørende for færingernes fremtidige holdning til EU.

Kl. 21:14

En kort oversigt over Færøernes økonomiske situation viser, at arbejdsløsheden stiger. Den ligger nu på ca. 4 pct. af den samlede arbejdsstyrke. Værdien af vores eksport har været stabil i de sidste 7 måneder, og det er positivt.

På den negative side ligger, at landsstyret netop har fremlagt et finanslovsforslag med et underskud på knap 800 mio. kr., hvilket er særdeles stort efter færøsk målestok. Finansloven er på i alt ca. 4,5 mia. kr., og underskuddet nærmer sig således de 20 pct.

Der spares på det offentlige budget, og færingerne kommer næste år til at mærke det på en lang række velfærdsydelser. Derfor vil jeg påpege, at Færøerne mangler de penge fra bloktilskuddet, som det tidligere landsstyre skar væk, mens verden red på den højeste konjunkturbølge i mange år.

Det er nu, Færøerne skal betale prisen for det tidligere landsstyres uansvarlige nedskæring og fastfrysning af bloktilskuddet. Desværre vil landsstyret på nuværende tidspunkt ikke indlede drøftelser med regeringen om at genindføre dyrtidsreguleringen. Det er beklageligt. Der hersker en underlig handlingslammelse i systemet, når det drejer sig om at skabe og fastholde indtægtsmuligheder til vores samfund – selv hos dem, der påstår, at de arbejder for velfærd.

Regeringens indsats for at få et godt resultat på det kommende klimatopmøde her i København følges med interesse i Færøerne. Landsstyret samarbejder med regeringen om at reducere CO₂-udslippet samt om deltagelse i topmødet til december. Vi ser frem til et godt resultat for vores alle sammens klima, men vi ved godt, at det ikke kommer af sig selv. Vi respekterer den indsats, Danmark yder for at tilvejebringe resultatet.

Kære kolleger, lad mig slutte med at sige, at det er godt at se jer igen. Jeg glæder mig til at styrke de gode relationer mellem os – og mellem Færøerne og Danmark.

Kl. 21:17

Formanden :

Tak. Der er ønske om en kort bemærkning fra hr. Høgni Hoydal.

Kl. 21:17

Høgni Hoydal (TF):

Nu er det jo blevet en tradition, at vi – de to færøske folketingsmedlemmer – har en lille debat. Det er mest for at få afklaret spørgsmålet om, hvor mange penge det egentlig er, hr. Edmund Joensen skal have i forhøjet bloktilskud, og hvilken gavn det vil gøre for en bæredygtig færøsk økonomi at forhøje bloktilskuddet. Hvor mange penge taler vi om, og hvordan vil det styrke en selvstående færøsk økonomi – en økonomi, der hviler på sunde principper, kan man sige?

Kl. 21:18

Formanden :

Hr. Edmund Joensen.

Kl. 21:18

Edmund Joensen (SP):

Tak. Hr. Høgni Hoydal kommer ind på spørgsmålet om bloktilskud, og det er klart, at hr. Høgni Hoydals parti opfatter bloktilskuddet som skadeligt for det færøske samfund og den færøske økonomi – og som skadeligt på den måde, at det binder samfundene for meget sammen. Det forstår jeg godt.

Men det korte svar er, at om de indtægter, der skal sikre velfærdssamfundet, kommer fra fiskeri, fra it-eksport eller fra statskassen, er sådan set underordnet. Det er den samlede færøske økonomi, som mangler de her penge. Jeg forstår godt, at hr. Høgni Hoydal, som vil ud af rigsfællesskabet, ikke kan lide de her ting.

Kl. 21:19

Formanden :

Så er det hr. Høgni Hoydal for en kort bemærkning.

Kl. 21:19

Høgni Hoydal (TF):

Tak for svaret fra hr. Edmund Joensen. Ja, vi er grundlæggende uenige. Jeg har lidt svært ved at forstå, at en mand, der kalder sig liberal politiker, siger, at det er fuldstændig underordnet, om vores økonomi skabes på grundlag af en sund produktion eller på grundlag af vores hoveder og hænder, kan man sige, eller om den kommer fra statskassen.

Vil det sige, at hr. Edmund Joensen siger, at vi har en sund økonomi i Færøerne, hvis vi skal lade, lad os sige 90 pct. af vores indtægter komme fra den danske statskasse? Vil det være en sund økonomi?

Kl. 21:20

Formanden :

Hr. Edmund Joensen.

Kl. 21:20

Edmund Joensen (SP):

Jeg havde netop med i min tale den manglende mulighed, som færingerne har for at få adgang til det europæiske marked for netop at skabe nye indtægter til det færøske samfund. Og jeg pointerede også, at der ikke er tilslutning fra f.eks. hr. Høgni Hoydals parti til at tilslutte sig. Det er en mulighed, som kunne skaffe Færøerne større indtægter og en mere selvstående økonomi.

Mit parti – det skal jeg stå inde for – har ikke noget imod, at Færøerne har en mere selvstående økonomi, men det må gøres på en måde, så samfundet ikke tager skade. Det vil sige, at man ser det som et langsigtet projekt, som selvfølgelig skal føre større bæredygtighed med sig, men indtil det er tilfældet, er det nødvendigt med al-

le de indtægter til det færøske samfund, som Færøerne kan få fat i. Det siger sig selv, at med et underskud, der nærmer sig 800 mio. kr., vil det betyde meget, hvis vi kan få de omkring 600 mio. kr. mere i landskassen, som hr. Høgni Hoydal har skåret bort.

Kl. 21:22

Formanden :

Tak til hr. Edmund Joensen. Der er ikke flere korte bemærkninger.

Den næste, der får ordet, er hr. Helge Adam Møller som privatist.

Kl. 21:22

(Privatist)

Helge Adam Møller (KF):

Det er første gang i 26 år, at jeg tager ordet som privatist ved en åbningsdebat, og jeg tror, man godt kan forvente, at der vil gå 26 år, før jeg vil gøre det igen.

Se, det, jeg vil tale om, er muligheden for aktiv dødshjælp.

Hele mit liv har jeg fået lov til at bestemme i vigtige forhold: Jeg bestemmer, hvor jeg vil bo, hvilken uddannelse jeg vil have, hvem jeg vil giftes med, og hvordan mine børn skal opdrages. Jeg kan frit bestemme, hvorhen i verden jeg vil rejse, og hvilket parti jeg vil stemme på – alt sammen vigtige ting for mig og for andre danskere. Men når det kommer til livets sidste beslutning, er der ingen valgmuligheder, i hvert fald ikke lovligt, og det synes jeg er forkert. Derfor vil jeg arbejde for, at aktiv dødshjælp bliver lovligt, også i Danmark.

Mange danskere så for et par måneder siden den 53-årige Kaj Guldbæk stå frem på tv og sige: Jeg ønsker at dø på en værdig og selvvalgt måde, men jeg kan ikke få lov. Kaj Guldbæk havde kræft, og sygdommen havde bredt sig til lunger og lever. Han sagde: Mit største ønske er at få hjælp til at dø på værdig vis.

Kaj Guldbæk fik til sidst lov at få den død, han ønskede, men ikke i Danmark. Han måtte træt, svækket og meget skrøbelig, ledsaget af sin søster, transporteres ca. 1.500 km gennem Europa til Schweiz, hvor hans ønske blev opfyldt i sidste uge.

Jeg kunne godt ønske, at andre, som deler Kaj Guldbæks holdning, havde mulighed for at modtage den hjælp, de ønsker, her i Danmark frem for at skulle rejse til et andet, fjernt land. Jeg forstår Kaj Guldbæk, der havde det ønske, lige så vel som jeg forstår og respekterer de mennesker, der har nøjagtig det modsatte ønske. Men hvorfor skal det være andre, samfundet og staten, der bestemmer, hvad der er det bedste og det rigtigste for et menneske i den sidste fase af det enkelte menneskes eget liv? Mit liv er mit eget, ikke statens.

Dansk lov burde, ligesom lovgivningen i andre europæiske lande gør, rumme muligheden for aktiv dødshjælp. Hjælpen skulle kunne gives af læger, som frivilligt har valgt at ville hjælpe dødssyge mennesker med at få opfyldt deres allersidste ønske. Jeg er overbevist om, at også mange pårørende vil foretrække en sådan værdig afslutning på livet for en, man har elsket gennem et langt liv.

Se, jeg forstår godt, at man som læge, politiker eller almindelig, rask dansker, kan have forskellige holdninger til, om aktiv dødshjælp skal være en mulighed eller ej. Det respekterer jeg fuldt ud. Jeg har den sidste måned modtaget mange breve, mails og personlige henvendelser om dette spørgsmål. Nogle har været for, andre imod. Det er kun naturligt i et så svært og følelsesladet spørgsmål. Der er kommet henvendelser både fra dem, der er imod, og fra dem, der støtter forslaget, og fælles for samtlige henvendelser er, at de er stærke, personlige og meget engagerede. De mange danskere, der har taget stilling til dette svære spørgsmål, er ikke i tvivl om, hvad de selv finder rigtigt, men jeg må bare konstatere, at det, den ene synes er rigtigt for ham eller hende, ja, det synes den anden er ganske forkert og helt uforståeligt. Derfor er det vel ikke urimeligt at lade den enkelte dansker selv bestemme.

Jeg ved, at Det Etske Råd i september 2003 drøftede, om aktiv dødshjælp skulle gøres lovligt; alle 17 medlemmer var imod det. Jeg har læst den lange redegørelse for deres stillingtagen, og jeg kunne godt ønske mig, at der udover de mange kloge mennesker som professorer, præster, forstandere, overlæger osv. også havde været nogle – undskyld udtrykket – lidt mere almindelige danskere som hr. og fru Møller eller hr. og fru Hansen med, for deres holdninger kunne også fortjene at komme til udtryk i så vigtigt et spørgsmål.

Kl. 21:26

Jeg siger dette, fordi der for nylig har været en Megafonundersøgelse, hvor mere end 1.000 danskere er blevet bedt om at forholde sig til aktiv dødshjælp. For hver gang 1 dansker var imod, var der 13 danskere, der var for; 6 pct. sagde nej, 79 pct. sagde ja. Jeg synes, at de tal er tankevækkende.

Så min holdning er klar: Når vi som mennesker har haft ansvaret for hele vores liv, bør vi også få ansvaret for vores sidste time. Derfor vil jeg til slut godt opfordre de relevante udvalg her i Folketinget til i fællesskab at afholde en høring, hvor mennesker med interesse for, viden om og holdninger til aktiv dødshjælp, hvad enten de er for eller imod, har mulighed for at drøfte spørgsmålet.

Ved en sådan høring bør deltage personer fra lande i Europa, hvor aktiv dødshjælp eksisterer, således at såvel positive som negative erfaringer høres. Det synes jeg at spørgsmålet har fortjent.

Kl. 21:28

Formanden :

Tak. Der er ønske om en kort bemærkning fra hr. Jonas Dahl.

Kl. 21:28

Jonas Dahl (SF):

Jeg vil sige tak til hr. Helge Adam Møller for hans indlæg, og jeg vil også bare gerne høre, om hr. Helge Adam Møller vil give SF opbakning til, at vi beder Det Etske Råd om at genoptage arbejdet. Der er tidligere kommet en rapport fra Det Etske Råd om netop aktiv døds-hjælp. Kan vi få opbakning til, at vi nu beder Det Etske Råd om at få lavet en ny undersøgelse om aktiv dødshjælp, så vi får noget fra Det Etske Råd til netop at få taget en bred folkelig, men også politisk debat om det videre frem?

Jeg er meget enig med hr. Helge Adam Møller i, at vi har behov for at få taget en debat, og det kunne netop være en høring. Så jeg vil bare sige, at der er opbakning herfra til i hvert fald den del af det.

Kl. 21:28

Formanden :

Hr. Helge Adam Møller.

Kl. 21:28

Helge Adam Møller (KF):

Min personlige holdning er, at det er godt med debatten i både Det Etske Råd og alle andre steder. Så derfor vil jeg godt opfordre til, at debatten kører, for det er en fantastisk svær debat, men jeg synes også, at det er en vigtig debat. Så en debat i både Det Etske Råd og andre steder har min fulde personlige opbakning. Og jeg gør opmærksom på, at jeg her taler som privatperson og ikke på vegne af noget parti.

Kl. 21:29

Formanden :

Tak til hr. Helge Adam Møller. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger.

Så er det hr. Kristen Touborg som privatist.

Kl. 21:29

Kl. 21:34

(Privatist)

Kristen Touborg (SF):

I Holstebro var vi i lørdags ca. 1.500 mennesker forsamlet med henblik på at råbe regeringen og Folketinget op med budskabet om, at også vestjyderne har behov for et højt specialiseret sygehus. Den dag brugte vi sangens vinger til at bringe budskabet frem, men med statsministerens åbningstale her i tirsdags står det lysende klart, at vores stemmeføring ikke var høj nok. Budskabet er ikke nået inden for Statsministeriets tykke mure. Vestjyderne har ikke tradition for at demonstrere, men når vi gør det, er det tegn på, at vi virkelig følger os trådt på.

Vestjyderne har også tidligere i år forsøgt at råbe regering og folkevalgte op, således også på et møde med sundhedsministeren i Mejdal ved Holstebro først i marts, hvor ca. 1.000 mennesker var forsamlet. Her udtalte sundhedsministeren bl.a.:

»Det er fjollet at placere et nyt sygehus fem kilometer fra et udmærket i Herning. Løbet er kørt for Gødstrup.«

Videre sagde ministeren:

»Gødstrup har ikke fået penge fra kvalitetspuljen, fordi ekspertudvalget ikke har kunnet se fornuften i det, og det er jeg enig i.«

Hvad er det, der har ændret sig så meget de seneste 7 måneder? Det synes jeg regeringen skylder os en forklaring på. Hvorfor er det mindre fjollet nu?

Den model for sygehusplacering, regeringen foreslår, betyder, at der ikke bliver et akuthospital i Vestjylland overhovedet. Det er ikke nok, at hospitalet ligger 5 km vest for Herning, som statsministeren sagde i tirsdags. Det er altså heller ikke Vestjylland.

På et folkemøde i Lemvig den 17. juni i år, hvor der deltog 1.400 borgere, sagde sundhedsministeren:

»I demokratiet er der noget, der hedder beskyttelse af mindretallet. Jeg forstår, at I føler jer overset, og jeg har et ansvar for, at ingen skal trynes. Vi må gøre noget for ikke at få et skævt Danmark. Nu må vi gå i tænkeboks og finde en løsning.«

Mener statsministeren og regeringen, at man lever op til det ansvar? Jeg mener, at svaret er nej. Det ser ud, som om vi vestjyder er de få, der kan trynes i den demokratimodel, som regeringen lever efter.

Hvilken løsning fandt regeringen så i den tænkeboks? Tja, næsten 100 km til nærmeste akuthospital. Tror statsministeren, at befolkningen andre steder i landet ville finde sig i det? Jeg mener nej.

Jeg har med interesse erfaret, at københavnernes finder, at 13 minutters responstid for ambulancen er alt for meget. Det synes jeg er tankevækkende. Afstand koster menneskeliv. Det er der rigtig mange undersøgelser der viser, og der er altså mere end 30.000 borgere, som får mere end 1 times transport til nærmeste akuthospital i Vestjylland. Efter min opfattelse hjælper det ikke så meget, at man etablerer et højt specialiseret hospital, hvis patienten er død ved ankomsten.

Da regeringen i forbindelse med politi- og retsreformen placerede domhuse og politistationer, blev der taget hensyn til en geografisk central placering. Hvorfor tager regeringen ikke de samme hensyn ved placering af akuthospitaler?

En skadeklinik i Lemvig, som statsministeren stiller i udsigt, afhjælper slet ikke den alt for lange afstand til akuthospitalet. Statsministeren sagde i sin åbningstale, at der ikke kan være et højt specialiseret sygehus omkring ethvert gadehjørne. Den udtalelse finder jeg er voldsomt arrogant, når man betænker, at der i Vestjylland bliver op til 90 km til nærmeste akutmodtagelse.

Det er slet ikke godt nok, vil jeg sige til statsministeren. Jeg vil stærkt opfordre regeringen til, at beslutningen bliver genovervejet.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til hr. Touborg. Så er vi nået frem til statsministeren, og statsministeren har en taletid på op til ½ time, og derefter er der mulighed for op til 1½ times korte bemærkninger – efter at statsministeren er startet, så man kan høre, om der overhovedet er noget, man vil spørge om. Værsgo, hr. statsminister.

Kl. 21:34

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Mange tak for det.

Lad mig starte med indledningsvis lige at gøre nogle bemærkninger til de nordatlantiske medlemmer af Folketinget. Velkommen til fru Doris Jakobsen, som jo sammen med fru Juliane Henningsen perspektiverede den nye selvstyrelov. Jeg deler fuldt ud den antagelse, fru Juliane Henningsen gjorde sig om, at der jo er forskellige udviklingsscenarier for Grønland, og lad os i fællesskab arbejde for, at det bliver den lyse og ikke den mørke model – sådan tror jeg det blev tegnet op – som Grønland betræder. Det er jo først og fremmest en udfordring for Grønland selv, men det er selvfølgelig en udfordring, som kun kan løftes, hvis vi har et stærkt og tillidsfuldt samarbejde. De kommende klimaforhandlinger er en af trædestenene på vejen mod fremtiden, og jeg tilbyder et tæt samarbejde om det.

Fru Doris Jakobsen tog sagen om de grønlandske børn op, og jeg vil gerne sige her fra Folketingets talerstol, som jeg også har gjort i § 20-svar, at det er et kapitel i vores fælles historie, som skammer, og som ikke er klædeligt. Men det er på den anden side også et kapitel i vores fælles historie, som i min optik er lagt bag os. Her er jeg helt på linje med det, som tidligere statsminister Poul Nyrup Rasmussen sagde om den sag, da den oprindelig var fremme.

Hr. Høgni Hoydal efterlyser løysing, hr. Edmund Joensen efterlyser samband, og jeg er i princippet til det hele – sådan at forstå at spørgsmålet om Færøernes indplacering i rigsfællesskabet jo først og fremmest er et færøsk anliggende. Vi skal, som jeg sagde i forgårs, løsne de bånd, der snærer, og fastholde og knytte dem, som vi i fællesskab finder relevante. Også her er klimasagen jo et sådant fælles bånd, og også over for Færøerne tilbyder jeg og regeringen et tæt og tillidsfuldt samarbejde. Det er bl.a. manifesteret, at det samme gælder med hensyn til Grønland ved en fælles tilrettelæggelse af en række sideevents ved klimatopmødet i København.

Det betyder også, skal jeg sige til hr. Edmund Joensen, at jeg i forhold til tanken om eventuelt færøsk EU-medlemskab må sige, at også den sag jo er en sag, der skal initieres fra Færøerne. Hvis man træffer en sådan beslutning, vil vi selvfølgelig indtage en positiv position og medvirke, sådan som vi også har valgt at gøre det i forhold til den islandske beslutning.

Åbningsdebatten er jo ikke slut endnu, men der sker vel et eller andet skift, når jeg nu her fra talerstolen adresserer de mange indlæg, der har været i dagens løb. Det kan man jo gøre både kort og langt. Jeg har lyttet til det hele, og man skal ikke gå kommentatorerne i bedene, for deres veje er jo uransagelige. Men jeg tror ikke, man skylder helt ved siden af, hvis man konkluderer, at debatten som sådan jo ikke har bragt afgørende nyt frem under solen.

Man mærker måske lidt humørskift i oppositionen. Hr. Villy Søvndal er gået fra normalt altid at være munter til at være lidt mut og neutral; fru Helle Thorning-Schmidt, som jo ellers normalt formulerer sig så elegant, er gået fra det elegante til det meget skarpe, og fru Margrethe Vestager, der normalt altid er saglig, var jo decideret sur. Et eller andet er der altså sket, og jeg skal ikke analysere begrundelserne nærmere.

Men bortset fra det er der vel ikke kommet så meget afgørende nyt frem i debatten, og det er jeg egentlig lidt ked af. Jeg forsøgte faktisk i forgårs efter bedste evne at fremlægge nogle konkrete punk-

ter, som jeg og regeringen er optaget af, og som det er relevant at diskutere i den aktuelle situation, hvor vi er udfordret.

Kl. 21:40

Det er et ret offensivt program, fem udspil her i åbningsugen. Jeg kan ikke selv komme i tanke om nogen regering, der i åbningsugen har præsenteret så mange udspil, som regeringen gør i denne uge: en erhvervsklimastrategi mandag, en afbureaukratiseringsplan tirsdag, en offensiv ungeplan og en plan til bekæmpelse af ungdomskriminalitet onsdag og et stort sundhedsudspil i morgen.

Så havde jeg sådan set regnet med, at det fremkaldte noget diskussion om de temaer, men det har jo sådan været lidt fraværende. Det tankevækkende har jo været, at det, der mest har været til diskussion, har været oppositionens politik, i det omfang at der er en sådan fælles politik i oppositionen, med henblik på en valgkamp, der skal finde sted om 2 år.

Ja, sådan er det så, hvad skal jeg så bruge min taletid til? (*Munterhed*). Jamen jeg kunne jo løbe mine egne punkter igennem en gang mere, og det tror jeg egentlig gerne jeg vil gøre med et par sidebemærkninger i forhold til nogle af de ting, der trods alt har været fremme. For det første punkt, som jeg tog frem i tirsdags, var jo behovet for, at vi nu styrer os fri af krisen med mindst mulige menneskelige omkostninger. Det har jeg egentlig ikke hørt nogen, der har argumenteret voldsomt meget imod, men jeg har jo lyttet mig frem til, at debatten her i dag også kunne bruges til at bringe en række falske myter frem om regeringens økonomiske politik.

En af dem – og det er så et citat fra fru Helle Thorning-Schmidt – er, at regeringen for enhver pris vil undgå offentlige investeringer. Regeringen vil for enhver pris undgå offentlige investeringer. Ja, jeg minder bare fru Helle Thorning-Schmidt om, at i vores levetid har der aldrig nogen sinde været udsigt til så stor en vækst i de offentlige investeringer, som der er præcis i år og næste år. 30 pct. Man skal tilbage til starten af 1960'erne for at se et så stort løft i de offentlige investeringer. Det er så det, som fru Helle Thorning-Schmidt oversætter til, at vi for enhver pris vil undgå offentlige investeringer. Det er simpelt hen ukorrekt, og jeg synes i virkeligheden, at det er lidt ærgerligt, at der ikke er sådan lidt mere også måske internationalt perspektiv på debatten om Danmark og den økonomiske politik.

Vi fører en økonomisk politik i Danmark, som er så offensiv, så ekspansiv, at det er meget, meget svært at finde noget land på denne klode, der gør det mere offensivt, mere ekspansivt. Det er jo også derfor, at jeg i tirsdags sagde: Lad os nu prøve at træde et skridt eller to tilbage og så kigge på Danmark og lad os glæde os over det billede. Dertil kommer jo, at Danmark måske er det land i verden, der har de stærkeste, det, man kalder automatiske stabilisatorer, altså har indbygget i selve samfundsmodellen så meget dynamik, at når beskæftigelsen stiger, kompenserer vi for det via adgang til dagpenge, via adgang til kontanthjælp m.v.

Det er jo et faktum, og det er altså et faktum, der også består her 8 år efter, selv om jeg må forstå på fru Margrethe Vestager, at det billede, jeg tegnede af Danmark, slet ikke kan genkendes, fordi det hele skulle skrives i datid. Danmark er altså en rygende ruinhob. Der er ikke noget at glæde sig over overhovedet. Men faktum er altså det, jeg her siger.

Så har man tegnet det her billede af, at der ikke skulle være nogen sund økonomi i Danmark, og vi skulle være skubbet voldsomt tilbage i forhold til resten af verden, og det hele skulle være ren nød og elendighed, og regeringen har forpasset alle chancer. Det er jo heller ikke korrekt. Det er jo rigtigt, at væksten er gået i stå, og det er rigtigt, at vi skal kæmpe for at få væksten igen – vi mangler måske lidt svar fra oppositionen, og det skal jeg vende tilbage til om et øjeblik – men det er jo lige så rigtigt, at hvis man sammenligner med de lande, vi normalt sammenligner os med, de lande, der omgiver os, så er det altså ikke en situation, vi står alene med eller står isoleret med.

Kl. 21:45

Vi regner med en vækst næste år i omegnen af 1 pct. Hvis man kigger på hele euroområdet under et, regner man med et nul, bare for at trække en ting frem.

Så er der spørgsmålet om det hul, der slås i kassen, altså det underskud, vi nu får på statens budgetter, som jeg forstår vel for første gang, i hvert fald i nyere tid, er noget, der optager Socialistisk Folkeparti. Det er jo rigtigt, at vi næste år har udsigt til et underskud på den offentlige saldo i størrelsesordenen 5 pct. af BNP, og det er en dramatisk forandring, men det er jo altså også et besluttet underskud, i den forstand at det jo opstår, fordi vi har truffet en række beslutninger, der skal skabe mere efterspørgsel i vores samfund. Og der må man jo ligesom vælge, hvilken kritik man vil rette mod regeringen, for man kan jo ikke på den ene side sige, at regeringen sidder på hænderne og ingenting gør for at dæmme op for den økonomiske situation, og på den anden side pege på, at vi laver et underskud næste år, og så klandre os for det.

Der er et underskud næste år, det er skabt med åbne øjne, det er i den størrelsesorden, jeg har nævnt her, 5 pct. af BNP. Hvis man tager hele euroområdet under et, er forventningen, at man der vil have et underskud, der modsvarer ca. 7 pct. Hvis man ser på partifællerne i Storbritannien, hvor man jo virkelig har succes med det hele, så opererer man med et underskud på 14 pct. af BNP. Hvis man kigger mod syd over grænsen til Tyskland – en ellers robust økonomi – så opererer man med et underskud på 6,2 pct. Og vi opererer altså med et underskud på 5 pct. af BNP.

Er det uansvarligt? Nej, det er ikke uansvarligt, det ville alternativt være uansvarligt, hvis vi ikke reagerede i den her situation, fordi vi altså har den politik i regeringen, at når krisen blæser hen over landet, skal vi gøre alt, hvad der står i vores magt, for at dæmme den ind og sørge for at minimere de menneskelige omkostninger.

Vi har jo noget at stå imod med. Da vi overtog regeringsmagten, var den offentlige nettogæld 292 mia. kr. – 292 mia. kr. Da vi gik ud af sidste år, havde vi et nettotilgodehavende på godt 100 mia. kr., fordi regeringen systematisk og konsekvent puttede en finger ind i begge ører, hver gang man i oppositionen sagde: Brug af overskuddene, brug af overskuddene. Når alle nu har fladskærme i private boliger, skal vi også have nogle flere fladskærme i den offentlige sektor – og hvad vi ellers blev mødt med. Vi overhørte det systematisk. Vi afdrog på gæld, forandrede vores økonomiske situation og kan derfor nu også ansvarligt skrue op for tempoet.

Er det så nok til at dæmme arbejdsløsheden ind? Nej, det er det ikke, og jeg sagde også meget ærligt i tirsdags og gentager det gerne her igen, at det er en ufravigelig kendsgerning, at arbejdsløsheden kommer til at stige en tid endnu. Det er jo ikke, fordi det er noget, jeg opsøger. Der er jo ingen grund til at beklikke hinandens motiver, og hvis der fandtes en eller anden kur, der gjorde, at vi var i stand til totalt at undgå en stigning i arbejdsløsheden, så valgte vi nok den. Det er jo, fordi der ikke er en sådan kur, for forskellen mellem at være i regering og i opposition – og specielt når man er en regering, der gerne vil være regering i en årrække frem – er jo, at vi ikke bare har et ansvar for morgendagens samfund, men også for det samfund, vi vågner op til i overmorgen.

Den krise, vi befinder os i nu, er jo en krise, der er udløst af, at der er et dramatisk internationalt fald i efterspørgslen, og det dramatiske internationale fald i efterspørgslen er vi jo ikke i stand til alene ved indenlandsk merforbrug – offentligt eller privat – at kompensere hundrede procent for. Det lader sig ikke gøre. Derfor vil arbejdsløsheden stige en tid endnu, og derfor har vi behov for i den mellemliggende periode at have et stærkt fokus på det, som vil være et stigende arbejdsløshedstals største svøbe, nemlig risikoen for, at en generation ikke får ordentligt fodfæste på arbejdsmarkedet. Derfor har regeringen fremlagt offensive planer både til oprettelse af flere praktikpladser og til at sætte målrettet ind i forhold til de 15-17-årige –

det har været fraværende i diskussionen i dag. Egentlig lidt tankevækkende, men det har været fraværende i diskussionen i dag. Det skal nu ikke rokke ved, at regeringen er optaget af den problemstilling.

Kl. 21:50

Så vil jeg gerne komme et spørgsmål i forkøbet. Der er jo sådan gået sport i at sige: Hvad er det så for et tal, der skal være, før man vil gøre noget? Jeg har den holdning omkring arbejdsløsheden, at enhver, der bliver arbejdsløs, er en for mange. Sådan er det, og derfor skal vi gøre, hvad der er muligt og hvad der er klogt for at inddæmme det tal. Jeg peger så bare på, at selv med den arbejdsløshed, vi har aktuelt, ligger vi i ethvert internationalt perspektiv ganske flot for, og på mange måder er det vel lidt tankevækkende, at arbejdsløsheden aktuelt er 60.000 lavere, end da den tidligere regering fandt det fornødent at skride ind og lave en pinsepakke i sin tid, fordi det nu gik lidt for muntert til. Det var altså historisk i en situation, hvor arbejdsløsheden var 60.000 højere, end den er aktuelt.

Det er fortsat regeringens ambition at styre sikkert gennem krisen. Derfor fører vi en offensiv politik, hvor vi med de tiltag, vi har lavet, hæver væksten i bruttonationalproduktet med 4 pct., beskæftigelsen med 70.000-75.000. Derfor satser vi målrettet på de unge.

Og så skal vi forberede os på at få vækst igen. Der vil jeg gerne takke for den ros, der så trods alt har været til min åbningstale. Jeg noterede mig to roser. Hr. Villy Søvndal sagde, at jeg var en charmetrold, og det er alligevel noget. Det er jo ros fra en ekspert i disciplinen, så den tager jeg fuldstændig til mig. Men hvad der måske trods alt er mere politisk interessant, er, at fru Helle Thorning-Schmidt sagde, at hun glædede sig over, at vi nu havde den samme analyse, altså at vi nu så ens på udfordringerne. Det glæder mig, fordi når vi ser ens på udfordringerne, burde vi også kunne begynde at tale om, hvad løsningerne så er. Jeg medgiver, at en opposition skal opponere og kritisere, og den del går vældig, vældig fint, men en opposition, der vil mere end det, som også vil i regering, skal jo også anvise nogle svar.

Jeg stiller mig ikke op her og siger, at jeg har alle svarene på, hvordan vi for alvor får et vækstscenario op at stå igen. Det gør jeg ikke. Jeg anviste konkret fire veje i tirsdags: sund økonomisk politik, innovation, satsning på viden med afsæt i folkeskolen, grøn vækst. Og så har jeg altså nedsat et vækstforum med det sigte over den næste tid at komme dybere ned i det her, fordi det bliver en udfordring på den anden side af krisen, ikke bare i Danmark, men i Europa, i USA, at få væksten tilbage. Men det er dog trods alt nogle svar.

Jeg medgiver, at oppositionen selvfølgelig også kommer med svar, men det, der bare kendetegner dem, er, at de er decideret forkerte. Altså, her er der ikke tale om, at man ikke bare har svar nok. Her er der tale om, at de svar, man kommer med, simpelt hen trækker den forkerte vej. Tag nu f.eks. skattepolitikken, som man har lagt frem. Det er jo en skattepolitik, som øger beskatningen i det danske samfund ganske markant med 18 mia. kr. Så meget for det der med skattestoppet!

I spørgsmål er det gået igen, at regeringen giver skattelettelse. Jeg må jo desværre for så vidt beklage og sige, at i virkeligheden giver vi jo ingen skattelettelse, fordi det, vi vedtog i foråret, jo var en skatteomlægning inden for en paraply, der hedder skattestoppet. Der hævede vi skatter og afgifter, og vi sænkede skatter og afgifter. Det var et nulsumsspil, som i øvrigt ikke, selv om det har gået igen i debatten i dag, har et sigte på at inddæmme den aktuelle krise. Nej, det har det sigte at bringe væksten tilbage i Danmark ved at opkræve vores skatter på en mere intelligent måde, der understøtter, at Danmark er en konkurrencedygtig økonomi.

Men det, man foreslår i oppositionen eller i hvert fald i dele af oppositionen, er jo noget helt andet. Det er at øge skatterne ganske markant, øge erhvervsbeskatningen. Gør det det mere eller mindre

attraktivt at etablere virksomhed i Danmark? Det gør det mindre attraktivt. Er det arbejdspladser, vi mister i øjeblikket? Ja, det er arbejdspladser. Hvor er arbejdspladserne henne? De er ude i virksomhederne. Skulle vi så ikke gøre det lettere frem for sværere at etablere virksomhed i Danmark? Det trækker den skæve vej.

Så hæver man beskatningen af de høje arbejdsindkomster. Gør det det lettere eller sværere at rekruttere den meget veluddannede arbejdskraft og fastholde den? Har vi brug for den veluddannede arbejdskraft i forhold til at få væksten igen og gøre Danmark til et konkurrencedygtigt samfund? Vi har brug for den. Gør man det lettere eller sværere? Man gør det sværere. Det trækker den skæve vej, men hvad meget værre er, er jo, at det sådan set grundlæggende slet ikke hænger sammen.

Jeg vil i hvert fald insistere på, at alles forslag, hvad enten det er regeringens eller oppositionens, ikke bare vejes af på en international vægt, sådan som jeg sagde i tirsdags, og der dumper det her forslag, men jo også vejes af på ens egen vægt.

Kl. 21:55

Nu hørte vi jo i foråret så utrolig meget om de fordelingsmæssige effekter af regeringens skattepolitik, og der vil jeg da bare sige, at hvis man tager de principper alvorligt, som Arbejderbevægelsens Erhvervsråd og LO brugte i foråret, da man bedømte den skatteaftale, som regeringen indgik med Dansk Folkeparti, og lægger dem til grund for en beregning af det skatteforslag, som S og SF er kommet med, så dumper det totalt. Så vil de fleste med lave indkomster stå til et tab; det gælder kontanthjælpsmodtageren, det gælder førtidspensionisten, det gælder dagpengemodtageren, og det gælder mange LO-arbejdere. Det hænger overhovedet ikke sammen.

Så er der hele spørgsmålet om biler og underfinansiering, og fru Helle Thorning-Schmidt gjorde sig sådan lidt lystig over, at det da godt kunne være, at det ikke hang sammen, men at det kom det til efter 5 år, og det var da helt anderledes end regeringens. Jeg vil gerne sige, at vi jo går i neutral i 2013, og i øvrigt er vores skattereform altså finansieret af kronen til kronen. Vi har så valgt at sige, at når vi laver et skattesystem, der er designet til fremtidens udfordringer, og skal gennemføre det midt i en krise, som kommer af, at der mangler efterspørgsel og tryghed i familierne, så er det sådan set fornuftigt at faze det ind på en måde, hvor vi i starten giver flere skattelettelse til husholdningerne, end vi kræver ind den anden vej.

Og vi deler vel et eller andet sted grundsynspunktet, for det er jo det samme, man gør i S og SF med hensyn til bilerne. I S og SF har man åbenbart bare det synspunkt, at den finansiering, der mangler i starten, så skal bruges til et købe biler fra Sydkorea, Frankrig, Tyskland, og hvem der ellers producerer biler. Vi har det synspunkt, at frem for at være på jagt efter midlertidigt underfinansierede biler var det måske smartere at være på jagt efter, at danskerne midlertidigt fik noget mere købekraft, så de kunne bestille Den Lille Gartner til at komme og lave ny brolægning i indkørslen eller Den Lille Håndværker til at komme og lave en karnap, eller de kunne vælge at købe noget godt dansk oksekød som et alternativ til noget importeret kød, eller hvad de nu vil disponere deres privatøkonomi til, som fremmer omsætningen i vores samfund. Det er sådan vi tænker, og det står jo altså øjensynlig i stærk kontrast til den måde, man tænker på i S og SF, hvor man altså med åbne øjne siger: Vi mangler noget finansiering, men hvad gør det, for så kan vi da købe nogle nye biler.

Et af de andre punkter, jeg tog frem i tirsdags, og som jeg jo egentlig også havde forestillet mig ville fremkalde nogen reaktion – det gjorde det så også til allersidst fra hr. Kristen Touborg, og det vil jeg gerne kvittere for; der skulle ventes længe, men så kom det også – var spørgsmålet om sundhedsvæsenet. Den eneste replik, der ellers havde været om sundhedsvæsenet i hele debatten, var den, der også kom fra fru Helle Thorning-Schmidt, som sagde, og så citerer jeg igen: Regeringen har systematisk forsynet kræftbehandling de sidste 8 år.

Det er da noget af en påstand, og kan den så stå for en prøve? Næh, den kan – som alt det andet, der blev sagt fra den kant her i dag – ikke stå for en prøve. Hvis vi nu konkret ser på dansk kræftbehandling, er situationen den, at vi i dag opererer 35 pct. flere kræftpatienter, og vi gennemfører 50 pct. flere kræftoperationer. Vi opererer altså flere patienter, og vi opererer dem mere, hvilket jo er et signal om, at vi gør noget mere for den enkelte patient. Derfor kan vi også se, at overlevelsen af langt de fleste kræftsygdomme stiger. Ventetiden på strålebehandling er halveret, dødeligheden på grund af kræft er faldet, antallet af strålekanoner er steget med 80 pct. – for nu bare at tage nogle ting frem. Det er så det, fru Helle Thorning-Schmidt oversætter til, at vi systematisk har forsømt kræftbehandlingen.

Igen, en opposition skal opponere, men hvor ville det dog være dejligt, hvis det skete med afsæt i en bare nogenlunde fair beskrivelse af virkeligheden. Men der er måske det med fair forandring, at det, der skal forandres, i virkeligheden er fairness-begrebet.

Kl. 22:00

Jeg minder om, at da den her regering kom til, måtte dødssyge kræftpatienter, der var opgivet af det offentlige sundhedsvæsen, for egen regning og risiko kaste sig ud på både nord- og sydtyske motorveje for at opsøge behandling, der kunne give dem et sidste håb. Det kan man selvfølgelig også godt more sig over, men det var situationen, hvis man kan huske de eksempler, der var fra virkelighedens verden: dødssyge kræftpatienter på tyske motorveje, der opsøgte alternativ behandling i et sidste desperat håb om overlevelse. Hvem ændrede det billede? Det gjorde regeringen, da vi gennemførte second opinion-ordningen, der betyder, at man har en mulighed for at få en sidste alternativ vurdering, noget af det, der har fremmet lysten til at eksperimentere blandt danske kræftlæger, noget af det, der har forklaret, at vi altså på kræftområdet har gjort positive fremskridt.

Derfor er det simpelt hen en uhyrlighed af de helt store at stå her som oppositionens leder og sige, at vi systematisk har forsømt kræftbehandlingen i de sidste 8 år. Det er jo ikke det samme, som at vi er i mål, det er jo ikke det samme, som at der ikke skal ske yderligere, og derfor annoncerede jeg jo præcis også i forgårs, at regeringen nu spiller op til at lave en Kræftplan III – ikke en eneste kvittering har der været for det, alene en forkert påstand. Jeg synes egentlig, det er lidt ærgerligt, for jeg står ikke her og vil forsøge at bilde nogen ind, at denne regering har skabt paradiset på jord, jeg står ikke engang og forsøger at bilde nogen ind, at vi magter at gøre det, for det gør vi selvfølgelig ikke. Men jeg synes bare, det er lidt beskæmmende, at debatten bliver i så sort-hvide kulører, som den tegnes op af det her udsagn og så af fru Margrethe Vestager, som jo altså i den grad taler ned til hele den danske befolkning ved at tale 180 grader op imod den opfattelse af, hvad Danmark er for et land, som jeg tror er det billede i hvert fald de 96 pct., der aktuelt ikke overvejer at stemme på Det Radikale Venstre, har.

Så vil jeg sige til hr. Kristen Touborg, at jeg er meget optaget af situationen i Holstebro, og regeringen fremlægger i morgen et sundhedsudspil. Og jeg kan sige ganske kort, at der med garanti opretholdes en akutfunktion på Holstebro, punkt 1, indtil et tidspunkt, hvor det nye vestjyske sygehus er bygget og åbnet, punkt 2, indtil det tidspunkt, hvor der er truffet beslutninger, der fremstår så troværdige i forhold til det med at skabe den nære tryghed omkring et akuteredskab, at det er forsvarligt at træffe en sådan beslutning. I menneskeord betyder det jo, at det endelige spørgsmål, den endelige afgørelse af spørgsmålet om en akutfunktion på Holstebro Sygehus, er et spørgsmål, der skal afklares fremskudt om nogle år af de politikere, der sidder på det tidspunkt, i lyset af det, man så har fået bygget i det vestjyske, og i lyset af de præhospitale modeller, man har fået op at stå. Det er det, jeg kan sige om den sag, for jeg forstår så godt, at man i Holstebroområdet selvfølgelig har en naturlig bekymring, og

derfor skal de forudsætninger, der skal til for en eventuel lukning af akutfunktioner på Holstebro, selvfølgelig være skabt forinden.

Så er der et tema mere, der har fyldt her i dag, og det skal jeg så behandle bare i stikordsform, for nu lyser den røde lampe, og det er jo spørgsmålet om Dansk Folkepartis indflydelse. Fru Margrethe Vestager havde fundet på det der med, at regeringen var støtterege- ring for Dansk Folkeparti, og midt i det her ellers ikke særlig muntre indlæg fandt fru Margrethe Vestager alligevel så meget glæde ved det, at det vel blev sagt sådan 15-20-30 gange i løbet af indlægget.

Jeg vil da gerne sige helt ærligt, at Dansk Folkeparti har indflydelse på regeringens politik. Ja, det har Dansk Folkeparti, og det manglede da også bare, for Venstre og Det Konservative Folkeparti har altså ikke flertal i Folketingssalen. Så det ville jo være underligt, hvis ikke også Dansk Folkeparti havde indflydelse på regeringens politik. Og jeg kan slet ikke forstå, at fru Margrethe Vestager i virkeligheden er så ked af lige præcis det forhold, at en mindretalsrege- ring ikke kan bestemme alting selv; altså, det burde jo da ellers fremkalde glæde og optimisme og en vis tro på fremtiden hos fru Margrethe Vestager selv, som i øvrigt også talte varmt om det her med de 90 mandater som altings omdrejningspunkt.

Kl. 22:05

Derfor vil jeg bare sige: Ja, Dansk Folkeparti har indflydelse, og ja, Det Radikale Venstre og Enhedslisten – og Enhedslisten – får også indflydelse, hvis det skulle ske, jeg håber det selvfølgelig ikke, og jeg vil gøre, hvad jeg kan, for at det ikke sker, at midterstregen kom til at stå et andet sted efter næste valg. Så får Det Radikale Venstre indflydelse, så får Enhedslisten indflydelse på en ny regerings poli- tik. Og det er jo måske så den virkelig nyhed her i aften, at det vil være sådan. Det betyder også, at det, der er lagt frem omkring ud- lændingepolitik og omkring skattepolitik, jo ikke kommer til at hol- de, hvis den situation skulle opstå.

Hr. Villy Søvndal sagde det jo direkte, da han adspurgt et antal gange ikke ville svare andet, end at de kompromiser, man havde ind- gået med sig selv og Socialdemokratiet omkring udlændingepolitik- ken, da i hvert fald holdt til, at man ville gå til valg på dem. Det ville man da; altså, man ville da ikke løbe fra noget i valgkampen, og det er da flot.

Men derfra og så til dannelsen af en ny regering, hvis der skulle være et alternativt flertal – det kommer forhåbentlig ikke til at stå sin prøve i virkelighedens verden, men hvis det skulle – kommer der, medmindre man fastholder den regering, vi har nu, til at ske dramati- ske forandringer, som gør, at vælgerne ikke kan føle sig trygge ved udlændingepolitikken, og at de ikke kan føle sig trygge ved skatte- politikken. For selvfølgelig, vil jeg sige til fru Margrethe Vestager, vil Det Radikale Venstre få indflydelse på en eventuel S-SF-rege- ring, ligesom Dansk Folkeparti har indflydelse på den aktuelle VK- regering.

Kl. 22:07

Formanden :

Tak. Jeg kan oplyse, at der er ønske om korte bemærkninger fra fru Helle Thorning-Schmidt, hr. Villy Søvndal, fru Margrethe Vestager, hr. Frank Aaen – også som ordfører; jeg går ud fra, at hr. Frank Aaen er her – hr. Morten Bødskov, hr. Morten Østergaard, fru Pernille Frahm, hr. Nick Hækkerup, hr. Jonas Dahl, fru Marianne Jelved, hr. Jesper Petersen, fru Ida Auken, fru Sophie Hæstorp Andersen, og var der flere? Hr. Steen Gade er også noteret, ja, og fru Nanna West- erby er også noteret her. Det kan vi godt nå, for der er jo 1½ time til rådighed i første omgang her (*munterhed*), før vi går over til anden runde, men den første, der får ordet, er fru Helle Thorning-Schmidt. Værsgo.

Kl. 22:07

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jeg ved ikke, hvad der er med mig, men jeg tror måske, at mit humør er omvendt proportionalt med statsministerens, og det vil sige, at når statsministeren er sur og tvær, har jeg det så godt og bliver så glad, for jeg synes jo egentlig, at det har været en dejlig dag i dag, en god debat. Jeg synes, den har bragt klarhed over, at der findes to alternativer i dansk politik, to veje. Der findes en stærk og glad opposition, der vil fremad, og som vil forandre Danmark, og så findes der en statsminister, en lidt tvær statsminister, som er styret af Dansk Folkeparti og naturligvis konsekvent vælger de forkerte løsninger på de udfordringer, som vi står over for.

Man siger nej tak til at fremrykke offentlige investeringer, skønt man ved, det ville virke i forhold til de ledige; man siger ja tak til at sende 8.-klasses-elever i fængsel, selv om man ved, at det ikke virker; og man siger ja til at straffe børn, der ikke kan tage deres uddannelse, selv om man ved, at det ikke virker. Så man tager konsekvent de forkerte beslutninger.

Venstre har så også i dag brugt udtrykket, at de gør, hvad de kan. Det synes jeg jo er frygteligt, for kan man virkelig ikke mere? Jeg synes bare, at det jo så ikke er godt nok. Men der er en, der har været glad i dag, og det er fru Pia Kjaersgaard, for hun kunne næsten have skrevet talen selv. Og nu skal jeg stille spørgsmålet, og spørgsmålet er egentlig ganske enkelt. Når man nu har fået klarhed over, at det er fru Pia Kjaersgaard, der styrer det hele, og når vi også har hørt, at fru Pia Kjaersgaard selv bestemmer, hvornår hun vil i regering, kan jeg så ikke få svar på: Er der egentlig noget til hinder for, at Dansk Folkeparti kommer med i en regering efter næste folketingsvalg?

Kl. 22:09

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 22:09

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg ved ikke, men det må være en anden debat, fru Helle Thorning-Schmidt har deltaget i, end den, jeg har. Jeg ved ikke, om der har været teletransmitteret en debat fra det engelske parlament. For man skal vel til det engelske parlament for alvor at kunne finde det der billede af en sur og tvær, lidt nedslidt statsminister og så en glad opposition. Jamen altså.

Jeg har ikke et humør, der er omvendt proportionalt med fru Helle Thorning-Schmidts. Mit humør er godt, og det fejler ingenting, og hvis fru Helle Thorning-Schmidt også lysner op og bliver glad, er vi glade begge to. Det vil overhovedet ikke genere mig, og hvad der specielt ikke vil genere mig, er, hvis vi kunne diskutere på en fair politisk platform. For nu kommer de falske myter allerede frem her i et kort spørgsmål:

Der bliver sagt, at vi ikke vil fremrykke offentlige investeringer. Vi har fremrykket offentlige investeringer. Vi laver den største vækst i de offentlige investeringer siden 1960.

Der bliver sagt, at vi vil sende børn i 8. klasse i fængsel. Nej, vi vil ikke sende børn i 8. klasse i fængsel. Så hele spørgsmålet bygger jo altså på en forkert beskrivelse af regeringens politik, men det overlader jeg i øvrigt trykt til befolkningen at vurdere.

Kl. 22:10

Formanden :

Fru Helle Thorning-Schmidt.

Kl. 22:10

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jeg indrømmer, at spørgsmålet kom lidt sent i min kommentarer, men det fritager naturligvis ikke statsministeren for at svare på

spørgsmålet. Det var egentlig ganske enkelt, så jeg stiller det igen: Er der noget til hinder for, at Dansk Folkeparti kommer med i en regering efter næste folketingsvalg?

Det er jo egentlig et ganske enkelt spørgsmål. Fru Pia Kjaersgaard har sagt, hvilken ministerpost hun gerne vil have. Hun skal være kulturminister, lader hun forstå. Hun har også sagt, at det er hende selv, der bestemmer. Normalt ville det jo være statsministeren, der bestemte, men så vil jeg bare gerne vide: Hvem er det, der bestemmer det? Er det fru Pia Kjaersgaard, eller er det statsministeren? Og er der noget til hinder for, at fru Pia Kjaersgaard kommer med i en regering? Kan vi måske ligefrem få en garanti for i dag, at Dansk Folkeparti ikke kommer med i regeringen efter næste valg, hvis der skulle ske det frygtelige, at regeringen og Dansk Folkeparti får et flertal efter næste valg?

Det er meget, meget enkle spørgsmål, jeg håber inderligt, at statsministeren vil svare på dem.

Kl. 22:11

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 22:11

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jo, men det er også sådan et lidt sjovt spørgsmål, fru Helle Thorning-Schmidt bringer op. For man skulle da synes, at det var mere relevant for Dansk Folkeparti at stille det, hvis det endelig var. Jeg kan bare sige, at det er min bestemte intention at gå til valg netop om 2 år, og det er jo en politisk analyse, som fru Helle Thorning-Schmidt og jeg også deler. Det er om 2 år, og derfor kan jeg vel sådan set bare anbefale alle, og specielt når vi står midt i en krise, at vi måske fokuserer på nogle af de ting, der interesserer danskerne, altså deres job, deres beskæftigelsessituation, deres sygehusvæsen, ungdomskriminaliteten, frem for bare at line op til en eller anden valgkamp.

Men når den kommer, vil det være sådan, at regeringen går til valg på at fortsætte.

Kl. 22:12

Formanden :

Det er fru Pia Kjaersgaard.

Kl. 22:12

Pia Kjaersgaard (DF):

Tak. Man får jo næsten lyst til bare at sætte sig ned igen, når der er andre, der klarer sagerne for en. Men det gør jeg nu ikke.

Jeg kan bare ikke nære mig for at spørge statsministeren, om det dog ikke er en pudsigt ting, der er ved at ske i dansk politik, for jeg har siddet i dag og egentlig haft en fornemmelse af – og jeg må altså kvittere for den åbningstale, som statsministeren holdt – at der sådan var positive toner og optimisme, og det er jo noget af det, vi har eftersøgt. Det er jo også mange gange det, der bærer tingene sådan lidt fremad. Jeg synes, det begynder at gå sådan, at solen skinner, og der er lys for enden af tunnellen osv., og jeg synes egentlig også, at debatten i dag har været god, fordi den så fint har skitseret, hvilken vej regeringen og Dansk Folkeparti vil, og hvilken vej dem til den anden side vil, og den er meget forvirrende.

Det var i hvert fald det indtryk, jeg stod med, lige indtil fru Helle Thorning-Schmidt rejste sig op, og så kom jeg egentlig til at tænke på, at det faktisk var det samme, der skete, da vi havde folketingsvalget i 2007. Det tabte fru Helle Thorning-Schmidt og Socialdemokratiet med et brag. Det var det dårligste valg i 100 år, og fru Helle Thorning-Schmidt strålede som en lille sol.

Det samme gjorde sig gældende ved europaparlamentsvalget. Det var også et elendigt valg for Socialdemokratiet, og der strålede fru Helle Thorning-Schmidt som en lille sol. Det er faktisk bare det, jeg

ikke rigtig forstår. Jeg kom til at tænke på den der gamle med Grethe Thordal, hvor man sådan hele tiden skal sige til statsministeren, som jeg egentlig også fornemmer har strålet som en lille sol i dag: Du *er* ked af det, jo, du er, du er *ked* af det!

Altså, det var lidt det, jeg fornemmede. Så jeg synes egentlig, at tingene er vendt sådan lidt på hovedet, og det vil jeg egentlig bare lige høre en bekræftelse på.

Kl. 22:14

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 22:14

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jamen jeg er jo meget tilbøjelig til at give fru Pia Kjærsgaard ret. Det eneste, der skulle afholde mig fra det, var, at det ville cementere den der opfattelse af, at jeg ikke har nogen selvstændig mening over hovedet. (*Munterhed*).

Kl. 22:14

Formanden :
Så er det hr. Villy Søvndal.

Kl. 22:14

Villy Søvndal (SF):

Tak. Statsministeren synes ikke, at det har været så muntert, som det burde have været. Nu kan man vel sige, at statsministeren selv startede sådan lidt ærgerlig ud, ærgerlig over, at det ikke i dag var lykkedes regeringen at sætte en dagsorden i debatten. Jeg synes altid, at man skal give statsministeren ret, når han har ret. Det er jo rigtigt, at det ikke på noget tidspunkt er lykkedes for regeringspartierne eller Dansk Folkeparti at sætte noget, der minder om en dagsorden i den her debat. Det er selvfølgelig ærgerligt, når man har brændt fem store udspil af – som statsministeren redegjorde for – at de slet ikke kommer ind i debatten. Men det er jo nok også, fordi det er et klogt Folketing, tænker jeg, for den næste ærgrelse hos statsministeren var, at man havde diskuteret oppositionens forslag.

Hvorfor gør et klogt Folketing det? Det er, fordi det har øje for fremtiden. Det kan jo godt se, hvad det er, der kommer til at ske i de nærmeste år. At diskutere en lidt træt regerings udslidte, forudsigelige forslag, der især forsøger at skabe nogle signaldebatter, i stedet for at diskutere det egentlige, kan jeg da godt forstå at Folketinget ikke vil. Det er i virkeligheden et udtryk for, at Folketinget har forstået, hvor verden bevæger sig henad.

Må jeg så i øvrigt komme med en sidste anbefaling til statsministeren. Når han siger, at han ikke har hørt noget nyt i dag, og samtidig redegør for, at han altid propper to pegefingre ind i ørerne, monstro der kunne være en sammenhæng?

Kl. 22:16

Formanden :
Jeg beder om, at man i hvert fald tilstræber at overholde taletiderne. Jeg ved godt, at natten er vor egen, men alligevel. Statsministeren.

Kl. 22:16

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Velkommen tilbage, vil jeg sige til hr. Villy Søvndal, for nu havde vi lidt af den gamle Villy Søvndal. Man skal altid rose, når der er noget at rose for, og det vil jeg da også gerne gøre. Nu kom den sådan sarkastiske, muntre Villy Søvndal på banen igen.

Jamen altså, jeg tager det da helt afslappet, at det meste af dagen er gået med at finde ud af, at der faktisk ikke er nogen enighed i oppositionen om udlændingepolitikken og skattepolitikken. Det tror jeg da er vigtigt for befolkningen også at have et indblik i.

Så vil jeg da sige i forhold til den dagsorden, regeringen har sat, at det tager jeg nu også rimelig roligt på. Det er mit klare indtryk, når jeg følger debatten i samfundet – altså den, der finder sted, parallelt med at vi så har en debat her – at det tema, regeringen har sat om at gøre et godt sundhedsvæsen endnu bedre, er et tema, danskerne gerne vil diskutere. Spørgsmålet om, hvordan vi bringer Danmark gennem krisen, uden at der kommer til at ligge så stor en regning i børneværelset, at det hæmmer vores fremtidige vækstmuligheder, er et tema, der interesserer danskerne. Spørgsmålet om, hvordan vi får taget hånd om ungdomskriminaliteten, er et tema, der interesserer danskerne. Det forhold, at der er få, men for mange, unge, der ikke kommer videre i livet efter 9. klasse, er et tema, der interesserer danskerne.

At det måske ikke interesserer hr. Villy Søvndal, må jeg jo lære at leve med, og så kan man sige, at det skal danskerne forhåbentlig ikke lære at leve med.

Kl. 22:18

Formanden :
Hr. Villy Søvndal.

Kl. 22:18

Villy Søvndal (SF):

Altså, man kan da sige, hvis man skulle sammenfatte dagens debat, at det nye i virkeligheden er, hvor lidt regeringen overhovedet har haft at byde på. Det er sådan at se, synes jeg, panikken i øjnene på et menneske, man har tilbragt mange år i Folketinget med, med den der fornemmelse af, at tiden er ved at rinde ud. Og det skyldes vel, at værdien af den nye stærke alliance i dansk politik, S-SF, som statsministeren også sagde, er det, der har præget debatten. Det er det, der præger debatten også ude i samfundet.

Det betyder, at vi har etableret et helt nyt tyngdepunkt i dansk politik; et tyngdepunkt, der drejer sig om social retfærdighed i stedet for det, regeringen og Dansk Folkeparti har præsenteret; et tyngdepunkt, der drejer sig om stærke fællesskaber i stedet for det, regeringen har præsenteret i en årrække med stærk appel til den enkelte om at klare sig selv – alene; og et tyngdepunkt om nye job og et bedre klima. Det er jo det, der sådan er konklusionen på debatten i dag, det er der, den nye tyngde ligger i dansk politik.

Derfor kan jeg egentlig godt forstå, at statsministeren ser lidt trist ud. Jeg kan godt forstå, at han føler, at tiden er ved at rinde ud, og jeg vil sige, at jeg tror, at det er en rigtig vurdering, statsministeren har der. Jeg tror, at statsministerens politiske fornemmelse er rigtig: Tiden er ved at rinde ud, fordi resultattavlen er så dårlig, som tilfældet er.

Kl. 22:19

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 22:19

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Altså, selvfølelsen fejler da i hvert fald ikke noget, og så er det vel ikke værd at kommentere mere på det. For hvad der er tyngdepunkt, og hvad der ikke er tyngdepunkt, afgør vælgerne jo altså på valgdagen. Jeg tror, at man skal passe på med hybris og sådan noget, altså hvis man stiller sig op og siger: Jeg er det nye tyngdepunkt, jeg er den nye gave til danskerne. Ja, altså: Højt at flyve, dybt at falde.

Jeg har en meget mere ydmyg tilgang til det. Jeg tilbyder helt praktisk, at vi tager hånd om nogle af de problemer, som kommer danskerne ved. Vi har skabt et bedre sundhedsvæsen end det, vi overtog. Det skal gøres endnu bedre. Vi har skabt en historisk lav arbejdsløshed, 120.000 under det niveau, hvor den tidligere regering følte, at man måtte stoppe, at arbejdsløshedskurven knækkede længere ned, og følte, at man måtte lave et indgreb for at bremse tinge-

ne. Vi ærgrer os over, at pilen aktuelt peger den anden vej, og derfor gør vi alt, hvad vi kan, og fører altså verdens mest ekspansive økonomiske politik for at dæmme op for det. Det er det, jeg står for. Om det så rækker til, at regeringen kan genvælges om 2 år, må vi se til den tid.

Jeg vil da anbefale hr. Willy Søvndal, at han får noget andet meningsfuldt at beskæftige sig med og holde taler om end alene den her udsigt til, at et eller andet materialiserer sig om 2 år. Altså, det bliver 2 lange år. Vi andre har tænkt os at arbejde i mellemtiden.

Kl. 22:20

Formanden :

Så er det fru Margrethe Vestager for en kort bemærkning.

Kl. 22:20

Margrethe Vestager (RV):

I Udvalget for Forretningsordenen har vi tit drøftelser af taletidsreglerne her i Folketinget, og vi har egentlig længe presset på for, at der skulle være tid til ordentlige debatter. Jeg tror egentlig ikke, at vi opnår noget særligt ved det, for det, der kommer ud af det på det her tidspunkt, er jo bare personkarakteristikker, og det er, at der skal sættes et morsomt ansigt op, sådan at ingen kan beskyldes for at tage noget som helst alvorligt.

Der har været en diskussion i Folketingssalen i dag af dansk økonomi. Dansk økonomi står i et historisk lavpunkt med et fald i væksten, som vi ikke har set mage til, med et fald fra et plus i statsbudgettet til et underskud, og samtidig med det særdeles urovækkende oplysninger om, at der *grundlæggende* er problemer, som er opstået i denne regerings tid – altså Rasmussen og Rasmussen, ikke SR-Rasmussen, men de andre – med konkurrenceevnen, fordi produktiviteten ikke har været i fokus, og dermed også noget, der gør, at det bliver virkelig svært at komme ud af den her krise.

At den alvor helt preller af på statsministeren, synes jeg da er tankevækkende, og måske skulle det have været på live-tv, dengang der stadig væk blev transmitteret, sådan at vælgerne kunne have oplevet, hvad det er for en uendelig lethed, statsministeren tager det med.

Kl. 22:22

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 22:22

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Der var i hvert fald en effekt på hr. Willy Søvndals humør før; den slår ikke igennem hos fru Margrethe Vestager.

Jeg tager ikke let på noget. Lad mig da bare pege på, at det her spørgsmål omkring lønkonkurrenceevnen jo først og fremmest ikke er noget nyt spørgsmål, og det er i øvrigt et spørgsmål, som regeringen har trukket frem tidligere. Vi tog det f.eks. frem med stor alvor og forsøgte at lægge en ordentlig klangbund omkring de offentlige overenskomstforhandlinger for nu halvandet års tid siden, mens andre altså lystigt – *lystigt* – advokerede for at lade propperne springe og bare lade lønnen gå opad. Da sagde vi faktisk dengang, og det kan man se i de redegørelser, vi selv lavede – jeg var selv finansminister – at nu skal vi altså også lige have et øje for, hvad det er for en løndannelse, der er i det danske samfund. Så jeg tager absolut ikke let på det.

Det ved jeg også at fru Margrethe Vestager ikke gør, og derfor tror jeg da også, at fru Margrethe Vestager og jeg jo i virkeligheden er enige om, at det ville være meget ærgerligt, hvis de tanker, man gør sig i den anden del af oppositionen – om at lave ændringer af vores skattesystem, der trækker skævt i forhold til det her ved at øge byrderne på erhvervslivet og ved at øge topskatten i det her samfund – blev til virkelighed.

Kl. 22:23

Formanden :

Fru Margrethe Vestager.

Kl. 22:23

Margrethe Vestager (RV):

Det, jeg synes er ærgerligt, er, at statsministeren i sin tale fuldstændig konsekvent undlader at nævne nogle af de ting, der er mest karakteristiske for samfundet i det her år, helt konsekvent undlader at gå ind i en egentlig grundlæggende diskussion af, hvad det er, der skal til, for at vi kommer ud på den anden side af den her krise, rustet til også at møde den næste krise, nemlig den velfærdskrise, der står foran os, hvis ikke der er tilstrækkelig mange medarbejdere til at sørge for god undervisning i skolerne eller ordentlig pleje i plejeboligerne eller for den sags skyld ordentlig behandling på de hospitaler, som statsministeren sætter højt.

Jeg synes, det er en underlig mangel på vilje til faktisk at sætte dagsordenen her, hele tiden at forsøge at aflede opmærksomheden fra det, der kan koste mennesker deres job og virksomheder deres eksistens og netop gøre det, som statsministeren før slog syv kors for sig med hensyn til, nemlig at placere regningen hos de kommende generationer, de generationer, som netop begynder at demonstrere rundtomkring, fordi de gerne vil have en uddannelse, der sætter dem i stand til at klare sig. Det er da tankevækkende, at Danmarks liberale parti tager så let på en historisk dårlig økonomisk situation.

Kl. 22:24

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 22:24

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Altså, jeg noterede mig jo, at den tale, jeg holdt i tirsdags, allerede af fru Margrethe Vestager var skrevet om i datid, og at det derfor åbenbart står som et meget, meget historisk dokument i fru Margrethe Vestagers erindring. Men det var faktisk det, jeg gjorde i tirsdags: Jeg sagde sådan set meget, meget ærligt til den danske befolkning, at den verden, vi vågner op til efter krisen, er en anden verden end den, vi gik ind i krisen med. Det er en verden, der udfordrer os betydelig mere end den udfordring, vi troede vi stod med for relativt kort tid siden. Og det skal vi da samle op. Og derfor ville jeg da også have ønsket, at det havde fyldt debatten her i dag, men det har jo ikke fyldt debatten her i dag – desværre.

Jeg pegede på fire spor mod fremtiden i forhold til at få væksten igen, og det er spor, som regeringen agter konsekvent at gå nedad, samtidig med at vi i øvrigt holder en dør åben for yderligere spor. Det er jo sådan set derfor, regeringen har nedsat et vækstforum for midt i krisen at finde rum, energi og overskud til at få det perspektiv frem på dansk økonomi, på det danske samfunds udfordringer, som jeg egentlig grundlæggende tror vi ser ens på.

Det er vel også det, der forklarer den her irritation, for sandheden er, at på f.eks. skattepolitikområdet er fru Margrethe Vestager og jeg jo grundlæggende markant meget mere enige, end fru Margrethe Vestager er i det udspil, som S og SF har lagt frem, og som trækker Danmark i den skæve retning i forhold til at kunne begå sig i en global konkurrenceøkonomi.

Kl. 22:26

Formanden :

Jeg kan notere, at jeg får noget mere motion her oppe i formandsstolen, end medlemmerne får nede i salen, for jeg er jo nødt til at rejse mig, hver gang man overtræder taletidsreglerne, og det gør man helt konsekvent. Men jeg går ud fra, at man gør det, for at jeg skal få den

motion. Jeg kan ikke forestille mig, at det er, fordi man ikke agter at overholde reglerne. Nu er det hr. Frank Aaen.

Kl. 22:26

Frank Aaen (EL):

Når man nu ser en krise udfolde sig, som det sker i øjeblikket, så kunne man jo godt forestille sig, at man i den periode, der gik op til krisen, måske kunne se nogle fejl, man selv havde gjort, og som var skyld i, at krisen fik den karakter, som den har fået. Jeg har gentagne gange spurgt medlemmer af regeringen og af regeringspartierne, om de kunne få øje på nogen fejl, som regeringen har gjort, og som de i dag fortryder i forhold til krisens udvikling. Nu ved jeg, at statsministeren har været her hele dagen og har hørt mig stille spørgsmålet før og måske også har haft tid til at tænke over det. Har regeringen gjort nogen fejl i udviklingen op til krisen, og i givet fald, hvilke fejl drejer sig om?

Kl. 22:27

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 22:27

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Den krise, der har ramt os, er en krise, der startede i den finansielle sektor, og krisen har jo afsløret internationalt, og det gælder så også i Danmark, at der har været en – hvilket ord skal man sætte på? – løsslupenhed i visse dele af den finansielle sektor, som nu giver anledning til selvransagelse, og som giver anledning til, at vi jo både i Danmark og også i det internationale samarbejde skærper de regelsæt, der regulerer vores finansielle sektor. Derfor må man jo også ærligt sige, at når vi nu gør det for at sikre, at en krise ikke skal genopstå, så havde det selvfølgelig været super, super godt, hvis de regelsæt, vi nu kæmper for at få igennem – herunder også, at de bliver ensartede i Europa og USA – var besluttet historisk, for så ville vi muligvis kunne have fået nogle fingerpeg om krisen, før den eksploderede. Det er så ikke en særlig dansk fejl, kan man sige, det er en international fejl, men dermed er det jo også en dansk fejl.

Kl. 22:28

Formanden :

Hr. Frank Aaen.

Kl. 22:28

Frank Aaen (EL):

Står statsministeren her siger, at intet af det, regeringen har gjort nationalt, har haft nogen negativ virkning i forhold til den krise, der udviklede sig? Ingenting! Hvis der er sket lidt, er det sket i samarbejde med USA og andre lande, men den danske regering har ikke noget selvstændigt ansvar for den politik, den her regering har ført. Er det det, vi får at vide?

Kl. 22:29

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 22:29

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Regeringen har det fulde ansvar for den økonomiske politik, der er blevet ført i Danmark, og der hæfter jeg mig altså først og fremmest ved, at effekten af det har været, at Danmark har mødt krisen i en langt mere robust form end rigtig mange andre lande. Vi har forvandlet nettogæld til nettotilgodehavende, vi har bragt arbejdsløsheden ned i et niveau, som ikke er set magen til i EU, og som jo også derfor gør, at selv om vi altså aktuelt ser en stigning i ledighedstallene, er den danske ledighed stadig væk på et niveau, som man i andre europæiske parlamenter ville være glade for. Det er ikke godt nok

for os, vi har en større ambition, men jeg peger altså bare på nogle forhold i regeringens politik, der har gjort, at vi har gode forudsætninger for at komme igennem krisen.

Kl. 22:30

Formanden :

Så er det hr. Morten Bødskov for en kort bemærkning.

Kl. 22:30

Morten Bødskov (S):

Vi møder alle sammen bl.a. rigtig mange frustrerede forældre, som i de her måneder jo lytter til de kvaler, man har i kommunalbestyrelserne, med at få budgetterne på plads – frustrationer, som jo også kommer, fordi de har svært ved at genkende den virkelighed, som regeringen tegner i forhold til den virkelighed, de møder i daginstitutionerne, når de afleverer deres børn, eller på plejehjemmet, når de besøger deres forældre, eller ser nedslidte offentlige bygninger. De hører en statsminister, som her i dag står og taler om, at vi har en regering, der fører verdens mest – og jeg citerer – effektive økonomiske politik, tror jeg statsministeren fik sagt tidligere. Han taler til Socialdemokraternes formand om, at man ikke i deres generation har set et så stort løft i de offentlige investeringer. Så må man gå ud fra, at når man er tidligere finansminister og nuværende statsminister, at så kan man også forklare Folketinget, hvordan Danmark ligger i forhold til de lande, vi typisk sammenligner os med, når det handler om offentlige investeringer.

Kl. 22:31

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 22:31

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg vil gerne sige til hr. Morten Bødskov, som nu igen tager sit afsæt i, at jeg skulle stå og mane et eller andet glansbillede frem. Nej, det var i hvert fald så et forkert citat, for jeg sagde mest offensive og ekspansive, men lad nu det være.

Men altså, jeg maner jo ikke et billede frem af en offentlig sektor, som overhovedet ikke er udfordret, det gør jeg virkelig ikke. Men det modsatte er jo heller ikke rimeligt. Den danske offentlige sektor måler sig faktisk i en hvilken som helst international konkurrence. Vi giver nu et løft til de offentlige investeringer, som er markant – 30 pct. over 2 år. Der er sådan set ikke noget loft over de kommunale investeringer. Vi investerer nu markant i sygehusene, den største nyinvestering i dansk sygehusvæsen, ja, måske nogen sinde, men det er jo ikke udtryk for, at jeg står og tegner et glansbillede af, hvordan den offentlige sektor ser ud.

Kl. 22:32

Formanden :

Hr. Morten Bødskov.

Kl. 22:32

Morten Bødskov (S):

Det må da undre, at man som tidligere finansminister ikke er i stand til at svare på det helt banale spørgsmål om, hvordan Danmark ligger, når det handler om vores offentlige investeringer. Hvor meget udgør de offentlige investeringer i procent af BNP i forhold til de lande, vi typisk sammenligner os med? Det må man da kunne svare på i stedet for at stå her og forsøge at sælge kvalitetsfond og kvalitetsreformer og megaløft til velfærden, og hvad det ellers er, den nuværende statsminister og tidligere finansminister har sagt. Kan man ikke svare helt enkelt på det? Det må man da kunne svare på.

Hvis man forsøger at finde et svar, vil man finde ud af, at det, man står og siger, ikke holder. Man tegner et billede af, at man løfter

de offentlige investeringer til et historisk niveau. Man sælger en kvalitetsreform som et megaløft i velfærden – 50 mia. kr. til mere velfærd. Der er jo ikke tale om noget løft, der er tale om fremrykninger. Og konsekvensen af regeringens politik er, at når vi sammenligner os med de lande, som vi typisk sammenligner os med, og som statsministeren tidligere var så interesseret i vi kunne sammenligne os med, Norge, Sverige, Finland og Holland, så ligger vi markant under i offentlige investeringer.

Hvor ligger Danmark henne? Det må man da som tidligere finansminister og nuværende statsminister vide, når man er så interesseret i at sammenligne os med lande, som vi typisk sammenligner os med. Kan vi ikke få en bekræftelse af det, således at de usandheder, der bliver sagt om regeringens ambitioner, når det handler om offentlige investeringer, kan blive manet i jorden?

Kl. 22:33

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 22:33

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jamen jeg står bestemt ikke og siger noget, der er usandt. Jeg siger, at vi løfter de offentlige investeringer med 30 pct. over 2 år. Det er man da velkommen til at efterprøve. Og hvis ikke et offentligt investeringsløft på 30 pct. er et løft, så skal jeg da i hvert fald have mine egne skolepenge tilbage. Det vil der sikkert også være nogle der vil mene jeg skal. Jeg er et produkt af tidligere undervisningsminister Ritt Bjerregaards danske folkeskole, så jeg kan ikke afvise, at der kunne være et sådant behov. Men 30 pct. er immer væk et løft.

Kl. 22:34

Formanden :
Så er det hr. Morten Østergaard.

Kl. 22:34

Morten Østergaard (RV):

Hvis vi skal prøve at lande på noget, som kunne være antydningssvis konstruktivt, synes jeg egentlig, at statsministeren, hvis han havde lyttet lidt mere efter i den her debat og egentlig også den finanslovdebat, vi havde for nogle uger siden, jo faktisk ville have hørt, at man har en opposition, som er villig til at gå ind og løfte ansvaret for den krise, vi er i. Det er den krise, som regeringen systematisk har undervurderet helt tilbage fra den første arbejdsdag i indeværende kalenderår, hvor man forudså en sund og stabil udvikling i dansk økonomi, i de offentlige finanser, høj og stabil beskæftigelse og fin vækst, og så til nu, hvor man senest i august sagde, at faldet i BNP ville blive på 3 pct., men her ganske få måneder senere må konstatere nok snarere bliver på 4 pct.

Hvorfor er det, at da man skulle redde bankerne, kunne man godt bruge oppositionen til et bredt samarbejde, men når det handler om at redde virksomheder, når det handler om at redde almindelige menneskers job, så foretrækker man at mure sig inde med Dansk Folkeparti i stedet for at tage imod en udstrakt hånd til at skabe en fælles løsning for hele Danmark med hele Folketinget bag?

Kl. 22:35

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 22:35

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg ved ikke lige, hvor den der udstrakte hånd er. Det, jeg kan få øje på, er, at regeringen altså fører en økonomisk politik, der sammenfattes hvert år i finansloven, hvor det jo ikke er lykkedes at få det parti, hr. Morten Østergaard selv er medlem af, til at tage det fulde

ansvar. Sådan er det jo. Men det skal jo så ikke skygge over, at der kan være steder, hvor man kan samarbejde.

Jeg vil da gerne kvittere for det samarbejde, vi f.eks. har haft omkring bankpakkerne, og kan da være lidt ærgerlig over, at vi så heller ikke i fællesskab i virkeligheden også tager noget større medejerskab til de resultater, der er kommet af bankpakkerne. Man bliver jo sådan lidt trist, når der i oppositionen tegnes et billede af, at der ikke er gjort noget, når hr. Morten Østergaard nu rejser sig op og faktisk peger på nogle steder, hvor vi har gjort noget, som faktisk også har vist sig at være uhyre effektivt, og som efter alle tegn i sol, måne og stjerner viser sig også sådan rent økonomisk, i forhold til hvad belastningen for samfundet bliver, at være rigtig godt tænkt. Så det samarbejde vil jeg gerne kvittere for.

Kl. 22:36

Formanden :
Hr. Morten Østergaard.

Kl. 22:36

Morten Østergaard (RV):

Fraset det sidste, statsministeren sagde, vil jeg sige, at jeg synes, det er ærgerligt at få et lidt polemisk svar på et spørgsmål, som egentlig er helt relevant, i forhold til at oppositionen nu vedholdende og igen nem lang tid – bl.a. med afsæt i anbefalinger fra de økonomiske vismænd om, at der er behov for en vækstpakke ud over det, regeringen har lagt frem i sin finanslov – har tilbudt sig og sagt: Skal vi ikke lave nogle fælles løsninger, hvor vi foretager nogle investeringer, der kan sætte gang i hjulene? Men nej, ikke en eneste invitation er der kommet fra regeringen. Man har lavet nogle små, drypvise tiltag, hvoraf nogle har haft en mere parodisk karakter end andre, f.eks. den berømte renoveringspulje, som vist mest gik op i bureaukrati og var så lang tid undervejs, at den kostede job alle vide vegne, inden den overhovedet var kommet i gang. Ikke en eneste gang har man ønsket at forhandle det med oppositionen på nær dengang, hvor det var banker, man skulle redde, for da var man bange for, at det ville blive upopulært at gøre alene.

Derfor synes jeg, at det er flot af statsministeren at stå og sige: I oppositionen er de bare sure. Der er ikke en eneste fremstrakt hånd fra statsministeren og fra regeringen til at få den her historiske krise løst i fællesskab med resten af Folketingets partier, men derfor er det jo ikke en naturlov, at Dansk Folkeparti har den afgørende indflydelse; det er jo noget, statsministeren vælger, fordi han ikke ønsker at samarbejde med resten af Folketinget.

Kl. 22:37

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 22:38

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Der har ikke været tale om små, drypvise tiltag. Der har været tale om en stribe tiltag af forskellig karakter. Nogle har rettet sig direkte ind i den finansielle sektor og har bidraget til at stabilisere den. Nogle har rettet sig ind i privatøkonomierne og bidraget til at stabilisere dem og give dem noget fremtidshåb tilbage, bl.a. SP – folks egne penge. Nogle har været målrettet udgiftssiden og har altså øget de offentlige udgifter, de offentlige investeringer. Nogle har været målrettet indtægtssiden, omlægninger på skat, og hvis man ser på den samlede effekt af vores ekspansion i vores finanspolitik, tror jeg, at det sådan balancerer på udgiftssiden og indtægtssiden.

Det, hr. Morten Østergaard så tilbyder, er et medejerskab til at bruge nogle flere penge. Jeg vil gerne sige, at hvis vi skønner, det er nødvendigt at bruge nogle flere af de penge, vi har mulighed for at bruge, fordi vi har ført en økonomisk ansvarlig politik i en årrække, så finder vi nok ud af det. Det kræver ikke meget mod, det kalder

ikke på så ufattelig meget hjælp i virkeligheden at finde ud af at bruge flere penge. Det kan vi godt finde ud af, hvis det er fornuftigt.

Kl. 22:39

Formanden :

Fru Pernille Frahm.

Kl. 22:39

Pernille Frahm (SF):

Tak. Selv om regeringen har siddet i 8 år, har statsministeren jo ikke siddet så længe, og når man sådan hopper ind i et embede, kommer man til at arve en masse sager – der er gode sager, og der er rigtig, rigtig dårlige sager. En af de her rigtig, rigtig dårlige sager er jo, at i et kongerige som det danske, hvor vi har en lang, lang tradition for, at kongehuset holder sig fuldstændig ude af det politiske spil, har arvingen til den danske trone, kronprins Frederik, besluttet, at han i morgen vil indtræde i et meget politisk befængt forum, nemlig Den Internationale Olympiske Komité. Der vil han sidde og blive kollega med en af Idi Amins tidligere hærchefer; han skal være kollega med en af general Francos tidligere venner – tidligere, fordi Franco jo er død; han skal sidde sammen med folk, der er dømt for svindel og bedrageri og bestikkelse, og blandes ind i en lang række politisk befængte beslutninger.

Ville statsministeren ikke ønske, at den sag ikke fandtes?

Kl. 22:40

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 22:40

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg har fuld tillid til, at kronprinsen kan håndtere det hverv, som han formentlig, efter alle underretninger, vælges til i morgen, tror jeg, det er. Det er, hvad jeg kan sige om den sag.

Kl. 22:40

Formanden :

Fru Pernille Frahm.

Kl. 22:40

Pernille Frahm (SF):

Det var dog et meget overraskende svar, må jeg sige, og det er det, for så er statsministeren måske ikke opmærksom på, at Statsministeriet selv har oprettet en politisk følgegruppe, der skal hjælpe kronprinsen ud af de her politisk meget befængte situationer, han risikerer at havne i. Så den der fulde tillid kan i hvert fald ligge på et meget lille sted, når det handler om, hvad Statsministeriet selv har tænkt sig at gøre for at redde ham ud af det.

Ville statsministeren dybest set ikke ønske, at han ikke havde arvet den sag?

Kl. 22:41

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 22:41

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er jo et lidt underligt spørgsmål. Jeg har været medlem af den her regering siden 2001; regeringen er et kollegium; jeg har på alle måder taget del i beslutninger, der er truffet, også før jeg blev statsminister, og jeg står inde for det hele. Og i forhold til den aktuelle situation kan jeg bare oplyse, at jeg har fuld tillid til, at det er et hverv, som kronprinsen vil kunne bestride. Og så kan der ikke oplyses mere om den sag – altså, det er jo ikke en ønskekoncert eller andet, vi afholder her.

Forhandling

Formanden :

Så er der en kort bemærkning fra hr. Nick Hækkerup.

Kl. 22:42

Nick Hækkerup (S):

Både i åbningstalen og også flere gange i løbet af i dag har vi hørt, hvordan forslaget om millionærskat vil føre til, at virkelysten svækkes, at de særlig kvikke vil blive grebet af tungsind og ikke rigtig vil gide mere. Nu har statsministeren så senest opfordret til, at vi skulle prøve at lave en nogenlunde fair beskrivelse af virkeligheden, og det vil jeg gerne følge lidt op på. For hvis vi nu tager en direktør med en årsindkomst på 1,1 mio. kr., og hvis man bruger en almindelig skatteberegning, f.eks. Skatteministeriets, kan man se, at sådan en gut eller gutinde vil have en nettoindkomst på 600.000 kr. om året. Med millionærskatten, som jo er på 6 pct., skal han så betale 6 pct. af de sidste 100.000 kr., dvs. 6.000 kr. ekstra. Når man så tager de beregningsforudsætninger, som Skatteministeriet gav til regeringen, og som regeringen brugte i forbindelse med skattereformen, kan man se, at det her vil betyde, at vedkommende vil sænke sin arbejdstid med 3 minutter om ugen. Kan man måske forestille sig, at det der katastrofale tab af arbejdstid også kunne indtræffe, hvis han f.eks. drak en halv kop kaffe mere sidst på eftermiddagen eller blev forsinket i bilen om morgenen på vej ind til arbejde, eller at andre ting ville gøre, at et tilsvarende tab af arbejdstid kunne indtræffe?

Kl. 22:43

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 22:43

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jo, jo, jeg kan jo godt se, hvad man har gang i her. Det er sådan noget med at tage fat i den lille danske misundelse og se, om man ikke kan lave et eller andet her. Det berører ikke så mange, og det er jo populært, og der er jo ingen grænser for, kan jeg forstå, hvor mange hjemmehjælpstimer man kan finansiere ved det. Men hele afsættet, hele tankegangen, hele indfaldsvinklen er forkert og har også været det i debatten her i dag, hvor man jo igen og igen siger, at vi giver skattelettelser. Altså, jeg vil gerne lige bare for god ordens skyld sætte et par ting på plads.

I min optik foregår det på den måde, at folk tjener penge, og udgangspunktet er, at det er deres egne. Så opkræver vi noget skat. Og derfor er alle de her eksempler på, hvor meget vi giver, og hvad effekten af det er, en skæv vej. For sandheden er, at det her land er et ganske lille land, 110 lande er større end vores, og vi har slået knuder på os selv ved at lave særlige skatteordninger, der gør, at folk, der ikke er danskere, kan komme hertil med særlige kompetencer og få en særlig lav skat. Hvorfor gør vi det? Det gør vi rimeligvis, fordi vi godt et eller andet sted ved – den tidligere regering gjorde det jo også – at hvis vi skal være konkurrencedygtige på arbejdskraften internationalt, er vi også nødt til at have en fornuftig lav beskatning af høje indkomster.

Så kommer Socialdemokratiet så her og foreslår, at nu skal vi øge beskatningen af de høje indkomster. Det er simpelt hen en skæv vej i forhold til den globale konkurrence.

Kl. 22:45

Formanden :

Hr. Nick Hækkerup.

Nick Hækkerup (S):

O.k., så accepterer jeg præmissen om, at der skal et lidt bredere syn på, og at vi simpelt hen bliver nødt til at løfte niveauet. Så lad os sige, at der altså er 28.000 personer, der bliver ramt af den her millionærskat. De vil alle sammen arbejde 3 minutter mindre, og det betyder, at der vil blive leveret 1.400 timers arbejde mindre om året på grund af millionærskatten i Danmark, svarende til noget under 1 direktørs arbejde.

Så når vi løfter det her op i et større samfundsmæssigt perspektiv, kan vi se, at vi med millionærskatten taber 1 direktørs arbejde. Hvis det nu var Stein Bagger eller et af de kvikke hoveder i Roskilde Bank, kunne vi måske endda leve med det, men selv hvis det ikke var det, er det da tankevækkende, synes jeg, at Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti har brugt så meget tid af debatten på at kere sig og bekymre sig om 1 direktør og så lidt tid på at bekymre sig om de 100.000 andre – som ser ud til at blive 200.000 – som kommer til at stille sig ved siden af den ene direktør.

Kl. 22:46

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 22:46

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Når man løfter det her op, skal man jo nok snarere løfte det op ved at tage en diskussion om, hvordan vi indretter Danmark både i forhold til offentlig service og i forhold til vores skattestruktur m.v. sammenlignet med de lande, som vi i de kommende år kommer til at konkurrere med om den dygtige, veluddannede arbejdskraft og om at trække kapital til, med henblik på at der foregår forskning, innovation, udvikling og produktion i Danmark. Det er nok snarere den diskussion, vi skal tage, tror jeg.

Så kan man jo f.eks. sætte sig ned og beregne, hvor mange højt-lønnede danskere der skal føle, at det er mere attraktivt at bo i London eller Singapore eller et andet land end at bo i Danmark, og så får den dér millionærskat meget hurtigt ben at gå på, for det er jo sådan set den konkurrence, vi er oppe imod, og det er det, der er det interessante. Men jeg ved godt, at Socialdemokratiet hellere vil ride den lille misundelse og skabe et indtryk af, at det er en gratis omgang. Det er så det, man gør, og det kan jeg jo ikke gøre meget mere ved end at konstatere, at det altså bare trækker fuldstændig skævt i forhold til de udfordringer, Danmark som nation står over for.

Kl. 22:47

Formanden :

For god ordens skyld vil jeg blot nævne, at jeg fortsat har følgende på talerlisten: hr. Jonas Dahl, fru Marianne Jelved, hr. Jesper Petersen, fru Ida Auken, fru Sophie Hæstorp Andersen, hr. Steen Gade, fru Nanna Westerby, hr. Rasmus Prehn, fru Anne Baastrup, fru Mette Gjerskov og hr. Ole Hækkerup.

Det er hr. Jonas Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 22:47

Jonas Dahl (SF):

Jeg vil gerne indledningsvis sige, at jeg da er glad for at se statsministeren i dag. Det har til tider også, synes jeg, været en kende for morsomt, og jeg havde da håbet på, at vi kunne få lidt mere alvor fra en statsminister, nu hvor landet befinder sig i en så alvorlig krise, som det gør.

Nu valgte statsministeren jo at gå under jorden i hele sagen om regeringens overbetaling af privathospitaler, en overbetaling, som nu er blevet bekræftet af Rigsrevisionen, og mens statsministeren har undgået det ene samråd efter det andet, har han kommunikeret med

omverdenen på Facebook. Det er åbenbart den måde, man kommunikerer på, når det er dårlige sager for statsministeren.

Når nu vi har fornøjelsen af at se statsministeren her i salen, så vil jeg gerne høre, hvordan den økonomiske ansvarlighed, som regeringen prædiker og siger, den har så meget af, hænger sammen med den systematiske overbetaling af privathospitalerne, som statsministeren stod bag, dengang han var sundhedsminister.

Kl. 22:48

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 22:48

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Ja, nu er jeg ikke bekendt med, hvad det skulle være for nogle samråd, jeg har undgået. Jeg har været kaldt i samråd i Udvalget for Foretningsordenen. Det har været det relevante samrådsspørgsmål, der har været stillet til mig i den sag, og det har jeg deltaget i. Der har ikke fundet nogen systematisk overbetaling sted.

Kl. 22:49

Formanden :
Hr. Jonas Dahl.

Kl. 22:49

Jonas Dahl (SF):

Det vil sige, at statsministeren altså ikke anerkender den undersøgelse, der er kommet fra Rigsrevisionen, og som påpeger, at der faktisk er foregået overbetaling af privathospitalerne. Det synes jeg da er påfaldende. Har statsministeren ikke tillid til Rigsrevisionen?

Jeg kan da understrege – og det ved statsministeren åbenbart ikke – at statsministeren i hvert fald har været indkaldt til samråd i Sundhedsudvalget. Der har også været indkaldt til samråd i Finansudvalget, og begge gange har statsministeren fejlet det af bordet og sagt, at dem syntes han ikke at han ville møde op til. Det må jo så måske være statsministerens pressechef, der har kommunikeret de oplysninger ud. Det undrer mig da, at statsministeren ikke er blevet gjort opmærksom på det, men jeg håber da ikke, det er en afsmittende effekt af den indsats, vi har set i Forsvarsministeriet. Jeg håber da ikke, at det er en måde, som er ved at brede sig i hele regeringen.

Jeg vil gerne høre, om statsministeren vil bekræfte, at de 900 mio. kr., som regeringen har overbetalt privathospitalerne med, rent faktisk kunne være gået til en psykiatrisk behandling af de 7.000 mennesker, som i dag står på venteliste, eller til en yderligere genoptræning af de 10.000, som i dag ikke får ordentlig genoptræning, når de udskrives fra hospitalerne, eller til behandling af 15.000 danskere for prostatakræft. Det er faktisk, hvad man kunne have fået, hvis man ikke havde overbetalt privathospitalerne. Anerkender statsministeren det?

Kl. 22:50

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 22:50

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Altså, det er sådan, at jeg møder op til de samråd, der vedrører mig som statsminister, og sundhedsministeren møder frem, når det handler om regeringens sundhedspolitik. Sådan er det i den her regering, sådan har det været i alle tidligere regeringer, og sådan tror jeg også det vil være i alle kommende regeringer.

Har vi overbetalt med, var det 900 mio. kr.? Nej, så ingenlunde. Det er imod bedre vidende, at det tal føres frem igen og igen. Det er der simpelt hen ikke belæg for. Det kan jeg sagtens argumentere for, nok ikke på et minut, men sådan forholder det sig.

Ganske kort kan man jo sige omkring de takster, der har været betalt til den private sektor, at vi med baggrund i en lovgivning, der er vedtaget her i Folketinget, har taget vores afsæt i den afregningspris, der er i den offentlige sektor. Det er det, der hedder DRG, det står for diagnoserelaterede grupper. Det er et system, hvorefter man finder ud af, hvad gennemsnitsomkostningen ved en given operation i den offentlige sektor er.

I forhold til det indeks, som altså er udtryk for, hvad det offentlige selv tager, når de opererer, har det niveau, der har været afregnet privat, været noget, der ligner indeks 95, det vil sige, at det har været 5 pct. billigere end gennemsnitsomkostningen i den offentlige sektor. Hvis det er overbetaling, så vil jeg sige, at så skulle vi måske have en diskussion, der ikke kun handler om den ene procent, vi har brugt ude i den private sektor, men om de 99 pct., der har været produceret i den offentlige sektor til noget, der er 5 procentpoint højere end det, vi gennemsnitlig har betalt i den private sektor.

Kl. 22:51

Formanden :

Fru Marianne Jelved for en kort bemærkning.

Kl. 22:51

Marianne Jelved (RV):

Statsministeren sagde her i sit seneste indlæg, at VK-regeringen har afdraget mere gæld, end SR-regeringen har gjort. (*Statsministeren:* Det sagde jeg sådan set ikke). Jeg er ked af at måtte korrigere statsministeren: Danmarks Statistik kombineret med Økonomisk Redegørelses seneste udgave viser det.

Det er rigtigt, at ledigheden har været rigtig, rigtig lav under VK-regeringen, og at gælden er blevet afdraget meget fint, og det vil jeg gerne kvittere for. Derfor var det jo også ærgerligt, da regeringen fremlagde sin Danmark 2015-plan, at der alt andet lige var et blivende hul i 2015 mellem udgifter og indtægter til den forkerte side. Det er der jo stadig væk uanset krisen, og krisen kommer vi over på et eller andet tidspunkt. Derfor spørger jeg, for det er jeg meget optaget af: Hvilke overvejelser gør regeringen og statsministeren sig alt andet lige for at skabe balance mellem indtægter og udgifter i 2015?

Kl. 22:53

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 22:53

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg kommenterede slet ikke gældsafdragelsesprofilen i nogen tidligere regering. Jeg sagde: Hvad var nettogælden, da regeringen kom til i 2001, hvad er den nu, og hvad er det for en udvikling, der har været?

Så vil jeg sige omkring 2015-perspektivet, at jeg gør mig den overvejelse, at vi har udfordringer tilbage, vi skal adressere, og det skal vi gøre med den samme tilgang, som vi også har fulgt historisk, nemlig at få skabt reformer. Det der ord reformer bliver så slidt, for når vi bruger det her, bliver det sådan nogle store pakker, der er pakket ind, og folk, der kommer ud af mørke lokaler efter nattelange forhandlinger, men grundlæggende handler det jo om at reformere det her samfund. Jeg har så den tilgang til det, at det nok af mange grunde – for at ting kan sætte sig og man kan få ejerskab til det – skal ske i justeringernes form. Vi har omkring den skattereform, vi lavede i foråret, jo ydet et bidrag til den langsigtede holdbarhed på noget, der ligner en tredjedel af den udfordring, og resten står tilbage. Og den udfordring matcher sådan set meget fint den udfordring, vi har været i stand til at håndtere, når man ser på vores meritter fra 2001 og fremadrettet. Så det er for mig at se ikke nogen uoverstigelig opgave.

Kl. 22:54

Formanden :

Fru Marianne Jelved for en kort bemærkning.

Kl. 22:54

Marianne Jelved (RV):

Altså, der er jo sådan groft sagt den valgmulighed, at enten finder man ud af, hvordan man kan øge arbejdsstyrken blivende, eller hvordan man kan spare på udgifterne – for jeg går ud fra, at statsministeren er enig med mig i, at vi ikke skal hæve skatterne i den anledning. Så derfor vil jeg stærkt appellere til statsministeren om at overveje, hvad der ville være sket, hvis ikke Poul Schlüters regeringer fra 1982 og frem, hvor det virkelig var hårde tider, havde grebet til at afskaffe den automatiske dyrtidsregulering, lave en gennemgribende skattereform og gøre andre ting, der ændrede måden, samfundet fungerer på, og hvis ikke Nyrupregeringerne havde gjort det samme i 1993 og årene frem, hvor det var meget slemt med ledighed og gæld, og hvor arbejdsmarkedet blev lavet helt om; da ventede de to statsministre ikke på bedre tider. Så derfor spørger jeg igen statsministeren, om regeringen ikke kunne gøre noget mere markant nu i stedet for at sige, at vi skal vente på bedre tider, for bedre tider kommer ikke af sig selv.

Kl. 22:56

Formanden :

Det gør taletiden heller ikke! Statsministeren.

Kl. 22:56

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er jo et fantastisk engagement, der udfoldes bag det her spørgsmål, og gid det så også havde været der, da vi skulle bruge det. Altså, det er jo et års tid siden, vi sad i drøftelser, f.eks. om arbejdsmarkedet, og der måtte jeg jo konstatere, at der ikke var vilje til at løfte – det var der ikke – heller ikke i forhold til vores tanker om at lave en Jobplan II, som sådan set kunne have ydet et ganske positivt bidrag i forhold til noget af den her udfordring. Det lod sig jo desværre ikke gøre at få det på plads. Det er jo fantastisk, at der er den her radikale optagethed af den holdbarhed, samtidig med at man altså hundrede procent har valgt at lægge sine lodder i en skål hos et Socialdemokrati og et Socialistisk Folkeparti, som lægger ting frem, der ikke bare ikke løfter den her udfordring eller fylder det her hul, men trækker den skæve vej og forringer holdbarheden, som f.eks. det skatteforslag, der er lagt frem, som i bedste fald er neutralt i forhold til holdbarheden, men som, hvis man regner tæt på, i virkeligheden nok forringer holdbarheden og forringer arbejdsudbuddet.

Kl. 22:57

Formanden :

Så er der en kort bemærkning fra hr. Jesper Petersen.

Kl. 22:57

Jesper Petersen (SF):

Jeg synes, det var en underlig indledning, som statsministeren kom med, men jeg kan godt forstå, hvis der har været brug for sådan lidt slapstick og underholdning for at få humøret op i regeringspartierne rækker her til aften, efter at man under hele dagens debat har været trængt i forbindelse med den økonomiske situation. Vi står altså midt i en situation, hvor økonomien forværres og ledigheden stiger endnu mere, regeringen har taget fejl igen og igen, når den har skullet forudsige den økonomiske udvikling, og har derfor også ført en forkert politik, men det, vi så skal høre fra statsministeren, er sådan en gang slapstick- og stand up-komedie. Det synes jeg ikke er at tage danskernes bekymringer alvorligt og løse de problemer, som kommer danskerne ved.

Det blev sagt, at statsministeren vil føre Danmark igennem krisen med de mindst mulige menneskelige omkostninger. For lidt siden fortrød statsministeren mere eller mindre hele den nyliberalistiske ideologi med at deregulere finanssektoren, der førte til finanskrisen, og det er fint nok. Men hvis der skal være færrest mulige menneskelige omkostninger, vil jeg spørge, om statsministeren så ikke også fortryder doseringen af krisemedicinen, fordi den ikke har været stærk nok til at bekæmpe ledigheden.

Kl. 22:58

Formanden :

Så er det statsministeren.

Kl. 22:58

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nej. Jeg står fuldt inde for den økonomiske politik, regeringen har ført, siden krisen ramte Danmark, med en meget, meget effektiv krisehåndtering, som, hvis man måler den på det skub, den giver til økonomien, er på et niveau, hvor det er meget, meget svært at finde lande i verden, der har skubbet lige så meget til økonomien, som vi har gjort her, og hvor vi samtidig har haft for øje, at det, vi gør, også skal have en positiv effekt på tiden efter krisen.

Det er jo bl.a. det, der er rationalet bag den skatteomlægning og den skattereform, vi lavede i foråret; den er designet sådan, at den gør os mere konkurrencedygtige. Altså: Glem krisen, uanset hvornår man lavede den omlægning. Vi beskatter det, vi vil have mindre af, nemlig forurening og energiforbrug, hårdere, og beskatter det, vi vil have mere af, nemlig arbejde, mildere. Det er klogt, uanset hvad. Og så er det i øvrigt doseret og indfaset på en måde, så det understøtter efterspørgslen. Så det mener jeg sådan set er en krisehåndtering, der er grebet rigtigt grebet an, og som jo i øvrigt også muliggør, at vi kan gøre mere. Derfor vil vi jo også hen over efteråret og frem mod jul som en integreret del af finanslovforhandlingerne holde et vågent øje med, hvordan økonomien ser ud. Er der plads til mere, kunne man spørge?

Kl. 23:00

Formanden :

Hr. Jesper Petersen.

Kl. 23:00

Jesper Petersen (SF):

Jeg tror simpelt hen, at statsministeren rejser for meget rundt og forhandler klimaaf tale, som så nok heller ikke bliver ret god – det lykkes regeringen måske heller ikke med – til sådan helt at have styr på, hvad det er, der egentlig sker.

Regeringen forsøger at pumpe penge ud i økonomien med skattelettelser og pumpe penge ud med SP-bidraget, der kommer tilbage til folk. Man er nødt til at bede finansministeren om at stille sig op ved fremlæggelsen og storsvedende sige til folk: Brug nu nogle penge, vi har givet jer nogle penge, brug dem nu.

Men det gør de ikke. Boligpriserne rasler ned. Folk er enten blevet ledige eller er bange for at blive det. Derfor holder de på pengene eller sparer op, og krisemedicinen virker ikke. Ledigheden er vokset med flere tusind mennesker, end den ville have gjort, hvis regeringen havde valgt den rette medicin. Det er simpelt hen en hån mod de mennesker, der nu er blevet fyret, at man så står og siger: Vi har gjort alt, hvad vi kunne; man skal så skånsomt gennem krisen som overhovedet muligt. Og så fyrer man stand up-komedie af til morsskab for partifællerne.

Hvad gør regeringen, hvis der bliver ved med ikke at komme gang i forbruget og ledigheden bliver ved med at vokse mere og mere, så selv regeringens dårligste prognoser ikke kan følge med?

Kl. 23:01

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 23:01

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nu tror jeg, at det er hr. Jesper Petersen, der håner og vælger stand up-vejen. Må jeg ikke henviser til hr. Jesper Petersens egen formands indlæg her i dag. Hr. Villy Søvndal sagde en meget klog ting i starten af sit indlæg, nemlig – og nu citerer jeg: Der findes ikke lette svar.

Det er jo også situationen her. Hr. Jesper Petersen tegner jo et eller andet billede af, at der skulle findes en eller anden mirakelkur, der kunne gøre, at arbejdsløsheden overhovedet ikke steg Danmark. Man kunne jo spørge retorisk: Hvad ville det være for et forbrugsmønster, der var ude i familierne, hvis ikke man havde fået SP-penge igen? Hvad ville det være for en tillid til fremtiden, der ville være, hvis ikke der var skattelettelser i sigte?

Prøv da at tage ud og også tale med ganske almindelige mennesker. I weekenden var jeg f.eks. sammen med en direktør for en møbelvirksomhed, som jo altså har en klar oplevelse af, at det forhold, at folk har fået SP-penge, har betydet noget for omsætningen i hans butikker. Det er så det, som hr. Jesper Petersen siger ingenting betyder. For hvis vi bare kun og udelukkende havde bygget skoler og veje og sådan noget, skulle det nok gå. Det er altså for forsimplet at tro, at det enorme hul, der efterlades efterspørgselsmæssigt på grund af en internationalt faldende efterspørgsel, alene kan løftes ved mere offentligt forbrug.

Der er jo sådan set derfor, at regeringens politik består af alle elementer: en understøttelse af familiernes økonomi; en ansvarlig økonomisk politik, der gør, at det rentespænd, der var til eurozonen ved sidste årsskifte, nu er snævret ind, hvilket i sig selv understøtter økonomien; en fremrykning af offentlige investeringer og et højere offentligt investeringsniveau og så også et element, der understøtter privat efterspørgsel. Det er den der vifte.

Men hvor må det være rart at hedde hr. Jesper Petersen og have vidunderopskriften på, hvordan man kunne få en international krise til at blæse uden om Danmark.

Kl. 23:03

Formanden :

Så er det fru Ida Auken for en kort bemærkning.

Kl. 23:03

Ida Auken (SF):

Regeringen indså jo først meget sent, at det her med klimaet og miljøet skulle man tage alvorligt. Og det er også åbenbart meget sent, man indså, at der var en krise. Og der gik for alvor rigtig lang tid, før man indså, at klima og krise skal kobles sammen.

Nu har regeringen så lanceret en erhvervsklimastrategi, som statsministeren i sin tale siger skal gøre Danmark til et grønt teknologilaboratorium. Det er jo meget fint, men hvor mange penge har man sat af til det? 200 mio. kr. om året. Det kan man få ca. 1½ km motorvej for. Man bliver hånet fra Dansk Industris side, man bliver hånet fra Jørgen Mads Clausens side, han er en af de største ledere i det her land. Så det er bare fine ord der er ikke ret meget handling. Er 200 mio. kr. det, man kan sætte af til at gøre Danmark til et grønt teknologilaboratorium? Det er mit spørgsmål til statsministeren.

Kl. 23:04

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 23:04

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nu havde vi altså ikke nogen planer om, at den bedste måde at løfte det der på var ved at bygge 1½ km motorvej eller i det hele taget bygge motorvej. Det tror jeg er et skævt satsningsområde.

Nu er det jo ikke sådan, at den her erhvervsklimastrategi står alene. Den her erhvervsklimastrategi skal jo ses oven i den oprustning, vi generelt også laver på hele forskningsområdet, hvor vi næste år overgår målsætningen om den ene procent. Det bør vi da også give et grønt sigte. Den skal ses i kombination med de ting, jeg også sagde i forgårs vi i øvrigt er på vej med på klimafronten, og hvor der jo altså kommer yderligere to eller tre udspil i 2010. Så det står jo ikke alene.

Kl. 23:04

Formanden :

Fru Ida Auken.

Kl. 23:04

Ida Auken (SF):

Regeringen er jo meget, meget sen til at følge op på de her dagsordener, det er der i hvert fald ikke nogen tvivl om.

Så vil jeg lige lave en lille early warning, for der er nogle andre af vores teknologier, der har det rigtig svært, nemlig vores miljøteknologier. Jeg ved ikke, om statsministeren ved, at der er forskel på klima- og energiteknologier og miljøteknologier. I øjeblikket har man sat 20 mio. kr. af om året til miljøteknologi, og man kan altså åbenbart ikke finde flere penge til de store vandteknologier, som bliver en endnu større vækstsektor end klima- og energiteknologier bliver. Vand bliver det helt store område. Så jeg vil da gerne sige til statsministeren, at det ville være fint, hvis man f.eks. kunne lave et miljøteknologisk udviklings- og demonstrationsprogram svarende til EUDP, men det kommer jo nok til at tage et par år, når vi ved, hvilket tempo den her regering reagerer med.

Kl. 23:05

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 23:05

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er jo lidt ærgerligt, at SF ikke er med i den velfærdsaftale, der har genereret betydelige midler nu i globaliseringspuljen, hvilket gør, at vi altså har frie ressourcer til at løfte vores indsats på forskningsområdet. For det er jo præcis en diskussion om, hvordan vi anvender de her øgede ressourcer, hvor vi altså til næste år overopfylder Barcelonamålsætningen om 1 pct. af BNP til det her område, til offentlig forskning. Det er jo præcis der, at man skal veje det med.

Kl. 23:06

Formanden :

Så er det fru Sophie Hæstorp Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 23:06

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Nu er det jo kun en kort bemærkning. Der er ellers flere ting, man kunne have lyst til at sige til statsministeren.

Først bliver jeg nødt til at ønske ministerens vælgere tillykke med, at det nu er lykkedes på baggrund af ekspertudvalg med gamle, sure mænd og på forskellig vis at få det her superhospital til Hille-rød, på trods af hvad demokratiet i regionen egentlig havde besluttet. Jeg må jo ønske tillykke med, at man på den måde har kunnet flytte vægtstangen, hele tiden har kunnet flytte kriterierne i nye retninger, så man har kunnet imødegå det politiske flertal, der har været. Det er jo så lidt ærgerligt for de rygmarvsskadede patienter, der nu ikke får

midler til at kunne få en ny afdeling på Glostrup Hospital, det er jo lidt ærgerligt for de mennesker, der fortsat skal ligge på flersengsstuer på Rigshospitalet, på Glostrup Hospital og på en masse andre hospitaler rundtomkring i landet, også i yderkantsområderne.

Men jeg vil egentlig spørge ministeren: Når der nu sker så mange ting på sundhedsområdet, hvordan kan det så være, at det endnu ikke er lykkedes den her regering at finde en eneste krone på finansloven til psykiatrien, ikke satspuljemidler, men midler på finansloven?

Kl. 23:07

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 23:07

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg tror såmænd ikke, at borgerne i Danmark, der får service, herunder de mest udsatte grupper, har et eller andet detektivgen, hvor de bagefter skal finde ud af, om den der hundredkroneseddel var en, der kom fra det ene hjørne af statskassen eller det andet hjørne af statskassen. Det tror jeg grundlæggende ikke.

Det helt afgørende er jo, at der er sket en betydelig oprustning på psykiatriområdet, som i øvrigt ligger i kølvandet på den oprustning, der også fandt sted under den tidligere regering. Det vil jeg gerne complimentere for. Nu er den forrige statsminister, hr. Poul Nyrup Rasmussen, engageret i psykiatrisagen, og jeg synes, at han og hans regering skal have et compliment for at have været dem, der var med til at fjerne noget af det tabubelagte i psykiatrien og sådan set løfte det op og gøre det til et betydeligt politisk emne, som jeg synes meget flot har været forvaltet i satspuljepartikredsen, hvilket i sig selv i virkeligheden også er et vidnesbyrd om den brede opbakning, der har været til det politikområde.

Kl. 23:08

Formanden :

Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 23:08

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Så let slipper statsministeren altså ikke. Faktum er jo, at midlerne til selve det at udføre operationer, til det at lave behandlinger på en lang række andre områder, kræftområdet, hjerteområdet og andre områder, hvor det også har været nødvendigt at satse, jo har været langt, langt større end dem, man har satset på psykiatrien under den her regering. Alle eksperter er jo enige om, at en af årsagerne til det er, at man kun har været villig til at finde penge til psykiatrien fra satspuljemidlerne. Allerede sidste år var det sådan, at da man snakke om behandlingsgaranti for psykiatriske patienter, nægtede man at finde pengene på finansloven, nej, de svageste skulle være med til at finansiere nye behandlingsmuligheder inden for psykiatrien, behandlingsmuligheder, som faktisk er lovfæstet nu. Det er da urimeligt, og jeg mener ikke, at det kan være rigtigt, at vi skal bruge de svagestes midler til at opruste på psykiatriområdet, når det oven i købet gør, at vi ikke engang opruster hurtigt nok.

Kl. 23:09

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 23:09

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Altså, psykiatrien er jo en integreret del af vores sundhedsvæsen, og vi bruger omkring 21 mia. kr. mere om året på vores sundhedsområde end i 2001. Det er også et løft. Der vil sikkert være en eller anden socialdemokratisk finansordfører, der om lidt vil belære mig om, at det er det ikke, men 21 mia. i faste kroner mere end i 2001 er et løft.

Det er jo bl.a. et regionalt og tidligere amtskommunalt ansvar inden for det løft også at tilgodese psykiatrien på driftssiden. Så har vi lavet nogle målrettede tiltag via satspuljen. Det synes jeg har været en fornuftig finansiering. Så har vi via det, som sundhedsministeren spiller ud med i morgen, altså nogle konkrete byggeprojekter inden for psykiatriområdet – efter min bedste hukommelse tre markante projekter – og derudover lægger vi i øvrigt også til, at psykiatrien på anden vis skal styrkes.

Kl. 23:10

Formanden :

Så er der en kort bemærkning fra hr. Steen Gade.

Kl. 23:10

Steen Gade (SF):

Tak. Jeg vil først sige til statsministeren, at vi da fra SF's side tager imod tilbuddet om at komme ind i forvaltningen af globaliseringsmidler. Jeg kan ikke opfatte det som andet end en fuldstændig åben invitation.

Til gengæld vil jeg gerne sige til statsministeren, at det jo er ren sorteper at sige, at det er der, det skal løses. Det er statsministeren, der ikke har sørget for, at det om miljø og teknologi står på finansloven fra regeringen. Vi ved, at det er et kæmpe vækstområde, og derfor har jeg sådan set et spørgsmål til statsministeren. Vi er nogle, der synes, at statsministeren har fejlet helt afgørende i sin åbningstale ved ikke at lægge vægt på problemerne med, hvordan vi får skabt fremtidens job, og hvordan vi undgår at tabe job. Statsministeren sagde for lidt siden: Når vi engang vågner op efter krisen. Jeg håber, det var en fortællelse, for det er jo ikke det, vi skal. Vi skal handle nu, så vi undgår at tabe for mange job, og så vi skaber de nye job. Der har statsministeren jo egentlig kun svaret med vækstforum. Kan statsministeren ikke godt se, at det er lidt sølle?

Kl. 23:11

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 23:11

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Men det er også forkert. Vi fremlagde som sagt en erhvervsklimastrategi i mandags, og jeg sagde klart i min tale i tirsdags, at et af de første steder, vi tager fat i forhold til den her vækstdagsorden, præcis er med hensyn til grøn vækst. Det, der er brug for, hvis der nu spørges tættere ind til den proces, som jeg ser for mig, er jo, at der direkte i kølvandet på indgåelse af en forhåbentlig ambitiøs aftale i København i december sker den opfølgning med politiske beslutninger, der gør, at Danmark og danske virksomheder kan få den fulde effekt af den grønne bølge, som en sådan international klimaaftale sætter i værk.

Kl. 23:12

Formanden :

Hr. Steen Gade.

Kl. 23:12

Steen Gade (SF):

Jeg kan forstå, at statsministeren alligevel føler sig lidt berørt af det her. Det er da rigtigt, at der er et par overskrifter, men det er jo påpeget i dag, at der ikke er sat penge af til det. Så er der et vækstforum, som sådan set drøfter ting uden for huset – jeg er stor tilhænger af at tage erhvervslivets folk med i de her drøftelser, for de har faktisk fingeren på pulsen, og jeg ved, at de også vil sige nogle sandheder til statsministeren – men kan statsministeren ikke godt se, at det er lidt sølle? Hvis vi f.eks. selv sagde, at vi i Danmark forbereder os på, at det bliver en 30 pct.s reduktion af CO₂ i EU, så havde jeg da forstå-

et, at man ville satse på det her område – hvis det ellers havde stået i statsministerens åbningstale. Men der stod en hel masse andet, og vi står midt i den største økonomiske krise siden 1929, og vi er overhovedet ikke ovre den.

Kl. 23:13

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 23:13

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Der står ikke en hel masse andet i min tale. Der står sådan set meget klart, at regeringen har lagt en plan for, hvordan vi arbejder med det her grønne tema. Det betyder også, at vi i løbet af den kommende sæson, som jo altså starter her i dag, kommer med en række udspil. Der er jo bl.a. spørgsmålet om, hvordan vi når det, vi skal nå uden for de kvotebelagte områder. Og der er naturligvis også det med, hvordan vi følger op på de fordringer, man har til sig selv i Europa oven på en international klimaaftale, hvor EU har besluttet, at man går fra 20 pct. til 30 pct. som led i en sådan aftale. Det følger vi selvfølgelig til dørs.

Kl. 23:14

Formanden :

Så er det fru Nanna Westerby for en kort bemærkning.

Kl. 23:14

Nanna Westerby (SF):

Tak for det.

Jeg er jo meget bekymret for, om vi er ved at tabe en generation af unge mennesker på gulvet, og det har statsministeren også sagt mange ord om. Men statsministeren sagde til hr. Villy Søvndal, at der er få, men alligevel for mange, der ikke tager en ungdomsuddannelse, og det undrer mig lidt, at statsministeren ikke bare sagde for mange, for nu er der jo sådan set flere, der ikke tager en ungdomsuddannelse, end da denne regering kom til. Faktisk skal vi helt tilbage til 1993 for at finde så få, der har taget en ungdomsuddannelse, så jeg vil meget gerne høre, om statsministeren stadig mener, at det er få, men for mange.

Lige nu er der jo ret mange unge, der faktisk gerne vil i gang, men som ikke kan finde en praktikplads, og for at prøve at få dem i gang har regeringen bestemt, at ungdomsydelsen skal fjernes, hvis den unge ikke er i uddannelse. Hvad vil statsministeren sige til de unge, som må stoppe deres uddannelse, fordi de ikke kan finde en praktikplads? Skal de straffes ekstra, ved at børneydelsen bliver taget fra deres forældre?

Kl. 23:15

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 23:15

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Der var jo flere ting i det spørgsmål.

Så længe vi ikke har opfyldt 95-procent-målsætningen, har vi jo ikke gjort det godt nok, og når jeg sagde få, er det jo, fordi det står i kontrast til de mange, som sådan set tager en ungdomsuddannelse. For at nå målet kræves der flere ting, og et af elementerne er selvfølgelig at fokusere på frafaldet, og det, vi kan se af søgemønstret efter 9. og 10. klasse, er sådan set, at det er ret almindeligt, at de unge søger videre, men at der er et for stort frafald. I går fremlagde undervisningsministeren og beskæftigelsesministeren en plan, og den indeholder nogle elementer, der skal tage hånd om det problem ved bl.a. mentorordninger og andet.

Vi er udfordret af, at der er en gruppe unge, som er i ren passivitet efter 9. klasse. Over for dem har vi åbnet op for, at man kan bruge det værktøj at vende børnefamilieydelsen om og bruge den som en potentiel sanktion med henblik på at få en positiv dialog med forældrene og den unge om at komme i gang. Men den står jo ikke alene, den forudsætter, at der er nogle tilbud, og den forudsætter jo også, at det drejer sig om de unge, som godt kan, men ikke vil, og det er også et svar på spørgsmålet om, hvad vi gør med dem, som kan og også vil, men som alligevel ikke kommer i gang. De skal selvfølgelig ikke have nogen sanktioner.

Kl. 23:17

Formanden :

Fru Nanna Westerby.

Kl. 23:17

Nanna Westerby (SF):

Ja, men jeg forstår bare ikke, at regeringen ikke vil gøre mere for at tage hånd om de unge, som faktisk gerne vil i gang. Næsten alle unge starter jo faktisk på en ungdomsuddannelse, men rigtig mange af dem falder fra, og når der lige nu er rigtig mange unge, som rigtig gerne vil tage en uddannelse, hvorfor sørger regeringen så ikke for, at der er praktikpladser til dem alle sammen? Jeg ved godt, at man siger, at man har lavet praktikpladspakker, men man forventer, at der her op til årsskiftet faktisk er op mod 10.000 unge, som gerne vil i gang og gerne vil have en praktikplads, men ikke kan finde den, og her er regeringens praktikpladspakker bare ikke nok. Vi hører hele tiden regeringen sige, at den gør noget, men hvorfor går man ikke hele vejen og sørger for, at der er praktikpladser til de unge, som vi ved vi får brug for på arbejdsmarkedet, og som faktisk gerne vil i gang?

Kl. 23:17

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 23:17

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg er sådan set meget enig med fru Nanna Westerby i, at solsiden af denne i øvrigt triste krise er, at den skaber et yderligere engagement hos unge for at komme i gang og få en uddannelse, og det er måske noget af det, der forklarer, at søgemønstret i årene med højkonjunktur ikke har været godt nok i forhold til vores målsætninger, fordi adgangen til arbejdsmarkedet uden formelle kvalifikationer ligesom er lukket ned nu. Det er måske det positive, man kan sige om krisen, at den skærper appetitten på at få en uddannelse.

Den appetit skal vi selvfølgelig nære, og det er også derfor, regeringen har fremlagt en pakke med 1 mia. kr. til oprustning af praktiksiden og i øvrigt med en stribe initiativer, som beskæftigelsesministeren og undervisningsministeren præsenterede i går. De har bl.a. det målrettede sigte at dæmme op for det problem, at for mange unge falder fra en uddannelse, de ellers er startet på.

Kl. 23:18

Formanden :

Jeg kan oplyse Folketingets medlemmer om, at hr. Frank Aaen har kunnet fortælle, at fru Johanne Schmidt-Nielsen har det godt igen og bliver udskrevet i morgen. Det kan vi alle sammen glæde os over.

Så er det hr. Rasmus Prehn, og jeg beder om, at man stadig overholder taletidsreglerne, så de sidste kommer med. Ellers må vi iværksætte en anden procedure her til sidst.

Hr. Rasmus Prehn.

Rasmus Prehn (S):

Statsministeren har været under en del beskyndning for at være stand up-komiker, og jeg vil sige, at i den henseende synes jeg sådan set, at statsministeren i dag har vist sig kun at være en skygge af sig selv, i forhold til hvordan vi tidligere så Venstres kronprins være naturens muntre søn. Nu ser vi en statsminister, der i høj grad er tyngt af mavesurhed, bitterhed og frustration over måske i virkeligheden ikke at være en rigtig statsminister, men bare være leder af en provisorieregering indsat af fru Pia Kjærsgaard og Dansk Folkeparti. Derudover synes statsministeren at være en hel del frustreret over al den politik, der er mislykkedes, men nu skal bortforklares, og det er netop det med bortforklaringerne, jeg gerne vil vende tilbage til.

Statsministeren har her i dag stået på talerstolen og sagt, at han ikke har indrømmet, at der er blevet betalt overpris til de private sygehuse. Han har ikke indrømmet, at han har brugt samfundets penge til at betale mere til det private end til det offentlige. Men er det ikke lidt underligt, at nu, hvor statsministeren ikke længere er sundhedsminister, men statsminister, har de private sygehuse uden videre kunnet sænke priserne med 17 pct.? Er det ikke, fordi priserne har været kunstigt høje?

Kl. 23:20

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 23:20

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Der var jo et spørgsmål i indlægget, men så var der også alle mulige småperfiditeter. Men lad dem nu fare. Jeg går da ud fra, at vi er enige om, at denne regering sidder på et helt legitimt statsretligt fundament, og at den ikke er nogen provisorieregering.

Med hensyn til de private sygehuse kan jeg sige, at jeg fuldstændig kan henholde mig til det svar, jeg gav før. Jeg gav i øvrigt et meget uddybende svar, da jeg var i Folketingssalen i forbindelse med den debat, der blev rejst i forbindelse med statsministerskiftet, så der er vel nok ingen grund til at sætte flere ord på det.

Jeg kan klart afvise, at der har fundet nogen systematisk overbetaling sted. Jeg kan klart bevise – og det kan jeg føre sandhedsbevis for – at det fuldstændig mærkværdige tal, der cirkulerer som en del af hr. Rasmus Prehns og andres underlødige politiske spin omkring de 900 mio. kr., intet har med sandheden og virkeligheden at gøre.

Kl. 23:21

Formanden :

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 23:21

Rasmus Prehn (S):

Jeg synes i hvert fald, at det lige nu er svært at genkende stand up-komikeren i statsministeren. Det er jo en meget bitter og mavesur statsminister, der er ved at være træt af alle spørgsmålene.

Men sagen er, at vi står her med det, som Rigsrevisionen har givet udtryk for, og det er jo, at Sundhedsministeriet, som den nuværende statsminister var ansvarlig leder af, siden 2006 har haft viden om, at de private sygehuseydelse på baggrund af de ændrede markeds-mæssige vilkår kunne erhverves til lavere priser end de fastsatte takster. Man har altså siden 2006 haft en viden om, at man betalte for meget, at man simpelt hen tog skatteydernes penge og brugte for mange af dem til de private sygehuse. Det er også derfor, at man lige pludselig uden videre kan sænke priserne med 17 pct., nemlig fordi de har været for høje.

Det er Rigsrevisionen, der siger det, det er ikke noget, jeg bare står her og siger for at være manipulatorisk eller perfid. Næh, det er

Rigsrevisionen, der siger det, og det synes jeg ærlig talt at statsministeren skulle forholde sig til.

Kl. 23:25

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 23:22 **Anne Baastrup (SF):**

Det, jeg så kan forstå, er, at de ca. 40 kommuner, der efter deres opfattelse har fået en forkert udligning efter de sociale udligningskriterier, bare er klynkere og pjathoveder. Det, jeg så også kan forstå, er, det er pjat, at borgere tidligere, dengang mine unger gik i skole, fik et betydelig højere timetal end det timetal, man tilbyder nu. Det vil sige, at den konstaterbare nedsættelse af velfærden på enkeltområder, folkeskolen, det specialiserede tilbud, der er kommet ud til kommunerne, har jeg statsministerens ord for er pjat. Folk oplever i hvert fald, at de velfærdstilbud, man får i dag, ikke er på samme niveau som eksempelvis før kommunalreformen.

Kl. 23:26

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jamen det har jeg jo også forholdt mig til. Det har jeg gjort ad flere omgange, det har jeg gjort i Udvalget for Forretningsordenen, det har jeg gjort i den offentlige debat, og det gør jeg også gerne her.

Jeg er ikke enig i den konklusion, der drages. Jeg må på det skarpeste tage afstand fra det tal, som også bruges i debatten her i dag, altså de 900 mio. kr. Det er fuldstændig grebet ud af den blå luft, og det er, hvad jeg meningsfuldt kan nå at sige om den her sag inden for rammerne af min taletid.

Kl. 23:22

Kl. 23:23

Formanden :
Så er det fru Anne Baastrup.

Kl. 23:23

Anne Baastrup (SF):

I løbet af dagen i dag har både De Konservatives ordfører og Dansk Folkepartis ordfører sagt, at kommunerne får rigeligt med penge. Så er det, jeg synes, det kunne være rart at høre, hvad statsministeren siger til den konstatering. Nu er jeg selv handicapordfører og får mange henvendelser fra forældre, fra borgere, der har behov for hjælp, og det, vi hører, er, at de ikke får en hjælp, som de selv mener er i orden. Kommunalbestyrelsesmedlemmerne kontakter os og siger, de nu som udgangspunkt har minimumstimetal i folkeskolen, og at der rent faktisk er en presset stemning ude i kommunerne – en presset stemning blandt de borgere, der skal modtage velfærdsydelse. Så vil jeg bare lige høre: Hvad siger statsministeren til det?

Kl. 23:24

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 23:24

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Hvornår er rigeligt rigeligt? Jeg er da godt bekendt med – og sådan tror jeg også det vil være fremadrettet – at når vi diskuterer kommunøkonomi, vil der almindeligvis være et ønske hos kommunerne om at få en større ramme. Det tror jeg har været situationen, lige siden kommuneøkonomiforhandlingerne blev institutionaliseret historisk, og jeg vil næsten tro, at det også vil være situationen fremadrettet, uanset hvem der i øvrigt regerer det her land, nemlig at der hos kommunerne kollektivt, når man forhandler økonomi med den til enhver tid siddende regering, vil være en ambition om at have en større ramme.

Det, man kan konstatere, er, at rammen er blevet markant større; det, man kan konstatere, er, at den realvækst, der har været i den offentlige økonomi, siden regeringen kom til, i høj grad har været målrettet kommunerne; og det, man kan konstatere, senest jo i en rapport, som Det Kommunale og Regionale Evalueringsinstitut har lavet, altså det her uafhængige evalueringsinstitut, er, at den her meget snak om sparerunder, som almindeligvis kører på den her årstid, sådan set er forankret og skal forklares på en helt anden måde end ved reelle besparelser.

Kl. 23:25

Formanden :
Fru Anne Baastrup.

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 23:26

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Ja, det må være en statsminister i et andet land, for det er i hvert fald ikke noget, jeg har sagt herfra. Jeg siger, at regeringen har prioriteret den borgernære service. Den vækst, der har været, og som i øvrigt har ligget i den gamle 2010-plan og nu senere 2015-plan, som Det Radikale Venstre og andre er meget, meget optaget af at vi skal følge, har været målrettet kommuner og regioner. Og så har vi givet nogle målrettede velfærdsloft, bl.a. har vi jo løftet minimumstimetal i folkeskolen, jeg tror, det er med 14 timer, efter min bedste hukommelse, hen over årgangene, og pengene er fulgt med. Det er, hvad vi har gjort. Er man så udfordret i den enkelte kommune? Er det svært at lave budget? Skal man prioritere? Ja, det skal man. Skal man blive ved med det? Ja, det skal man. Og jeg vil gerne give den garanti, at uanset hvilken regering der leder det her land, vil det være en udfordring for landets kommunalbestyrelser år efter år.

Kl. 23:27

Formanden :
Så er det fru Mette Gjerskov.

Kl. 23:27

Mette Gjerskov (S):

Tak, formand.

Jeg har nærlæst regeringens erhvervsklimastrategi, og jeg vil gerne spørge statsministeren: Hvornår indser regeringen, at hvis man gerne vil have et eksporteventyr, skal man starte med at give virksomhederne et hjemmemarked. Det, vi gjorde med vindmøllerne, var, at vi sørgede for, at der var et hjemmemarked i Danmark. Det kunne udvikle sig til et eksporteventyr, men det kræver jo, at virksomhederne kan tage kunderne til Danmark og sige: Prøv lige at se – det virker!

Regeringen gør intet med hensyn til solopvarmning, intet i forbindelse med jordvarme. Jeg ser ingen initiativer i relation til alle de fine energiteknologier, vi skal udvikle; jeg ser ingen initiativer til, at det skal virke i Danmark og på den måde skabe en eksportsucces.

Kl. 23:28

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 23:28

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jamen det er jeg da ked af at man ikke kan se. Det, jeg kan se, er en ret offensiv plan omkring en erhvervsklimastrategi, som i øvrigt så bliver fulgt op af en række yderligere initiativer over den kommende sæson. Mest ambitiøst er jo et strategisk udspil til, hvordan vi, oven på Klimakommissionen, får lagt en kurs, der bringer os helt fri af de

fossile brændstoffer, hvilket jo nødvendiggør, at vi satser på andre vedvarende energiformer end dem, vi primært satser på nu, bl.a. vind.

Så regeringen er jo parat med en stribe initiativer, og der er sådan set også lagt en tidsfølgeplan for, hvordan det rulles ud her cirka over det næste års tid.

Kl. 23:29

Formanden :

Fru Mette Gjerskov.

Kl. 23:29

Mette Gjerskov (S):

Statsministerens meget teoretiske udfoldelse af erhvervsklimastrategien bekræfter mig bare i, at der ikke er noget konkret i det, at der ikke er et konkret hjemmemarked.

Vi stiller forslag om en skrotningsordning for oliefyr, hvis man udskifter det med solvarme eller med jordvarme. Vi stiller forslag om, at man skal støtte solvarme, sådan at man er sikker på, at der er et hjemmemarked. Med hensyn til solceller har Risø fundet noget af det fineste i verden, men de kan ikke eksportere det, hvis ikke de kan vise, at det virker. Det kan vi hjælpe dem med. Kan jeg forvente, når nu hele den der strategi åbenbart skal rulles ud i noget konkret, at regeringen f.eks. vil støtte vores skrotningsordning for oliefyr?

Kl. 23:29

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 23:29

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det, man kan forvente, er, at vi er meget optaget af det her, som jo skal løses, ved at vi prioriterer offentlige forskningspenge, som skal løses, ved at vi laver en stærkere offentlig regulering, som bl.a. fremmer nogle af de ting, der spørges ind til, altså at vi ved udskiftning og på anden vis trækker den rigtige grønne vej og dermed også understøtter et hjemmemarked.

Det, man kan forvente, er, at første ting fra nu af og hen over klimatopmødet, forankret i det her vækstforum, er denne grønne vækst. Det er det, man kan forvente.

Kl. 23:30

Formanden :

Så er det hr. Ole Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 23:30

Ole Hækkerup (S):

Tak, formand. Synes statsministeren ikke, det er tankevækkende, at vi for 10 år siden diskuterede, om man skulle indtægtsgraduere børnechecken for de højeste indkomster, og at vi så nu har en diskussion om at tage børnechecken fra dem med de laveste indkomster?

Hvor synes statsministeren helt ærligt selv det fortæller os at det her samfund er blevet drejet hen?

Kl. 23:31

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 23:31

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jamen jeg deltager ikke i nogen debat om at tage børnechecken fra de laveste indkomster.

Kl. 23:31

Formanden :

Hr. Ole Hækkerup.

Ole Hækkerup (S):

Nu kan man selvfølgelig godt have en diskussion af, hvem der mon har den bedste forældreevne til at sørge for, at ungerne kommer videre. Jeg vil gerne lægge hovedet på blokken på, at vi nok finder den ringeste forældreevne hos nogle af dem, der i forvejen er dårligst kørende, også sådan rent økonomisk. Det er det ene.

Jeg synes, at noget af det, som har været lidt overset i debatten i dag, er hele den fordelingsside, der er af den politik, regeringen fører, og derfor har jeg et andet spørgsmål til statsministeren. Med den skattereform, man har lavet, får slagteriarbejderen, der er blevet fyret – hvis man isoleret set ser på skatten – en skattelettelse på 40 kr. om måneden og direktøren i Danske Bank får en skattelettelse på 40.000 kr. om måneden. Hvor er retfærdigheden i det?

Kl. 23:31

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 23:32

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg synes, at det, hr. Hækkerup giver udtryk for, er en meget fordomsfuld tilgang til forælderollen: lav indkomst – dårligt forældre-potentiale, høj indkomst – fantastisk forældre-potentiale. Det er ikke min tilgang til det. Prøv at køre op og ned ad kysten herude, og prøv så at spore nogle af de børn, der også bor der, og se, hvem det er, der besøger de enklaver, vi har med hashhandel i København, og sådan noget. Altså, det er simpelt hen for fordomsfuldt, og det er hverken i overensstemmelse med min personlige erfaring eller mit menneskesyn at sætte det op på den måde, at hvis man har en lav indkomst, kan man ikke løfte sit forældreansvar, og hvis man har en løn på det niveau, som der hentydes til, så er man en brilliant forælder. Altså, sådan hænger det, tror jeg, ikke sammen.

Kl. 23:32

Formanden :

Så er det hr. Mogens Lykketoft for en kort bemærkning.

Kl. 23:32

Mogens Lykketoft (S):

Når jeg lader mig provokere på det her meget sene tidspunkt, er det, fordi jeg ikke tror på den påstand, som vi nu har hørt statsministeren og VK-ordførere fremføre gang på gang, om, at de hundredtusinder af kroner, man giver i skattelettelser til den ene procent af danskerne, der tjener mest, er en samfundsøkonomisk nødvendighed eller en direkte gevinst. Jeg betragter det som en dårlig og uholdbar undskyldning for at forgylde VK-partiernes hovedsponsorer.

Derfor vil jeg stille statsministeren to spørgsmål. For det første: Er statsministeren helt klar over, at det, som S og SF foreslår med millionærskatten, alene geninddrager den del af næste års skattelettelse, der ligger på personlig indkomst ud over 1 mio. kr.? For det andet: Kan statsministeren på nogen som helst måde dokumentere, at den hidtidige beskatning af dem, der tjener over 1 mio. kr., har ført til hjerneflugt i Danmark?

Kl. 23:33

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 23:34

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jamen jeg er slet ikke tvivl om, hvad der er hr. Lykketofts politiske udgangspunkt i den her debat, selv om også det jo har flyttet sig, for hvis man ser på regeringens skattereform og den profil, der er i regeringens skattereform, så er det jo – i forhold til det, Skattekommissi-

onen spillede ud med, og som hr. Lykketofts formand og alliance-partneren i Socialistisk Folkeparti brugte sådan nogle udtryk om, som at det var inden for skiven – sådan set en profil, som trækker i retning af at minimere den skattereduktion, der ellers var lagt op til i forhold til de høje indkomster. Så uanset hvad hr. Mogens Lykketoft spørger til i så henseende, er det jo sådan set situationen.

Socialdemokratiet var sådan set klar til, måtte man forstå oven på Skattekommissionen, at gå ind i den debat. Vi andre lavede så en skattereform, som i forhold til Ginikoefficient og alt muligt andet burde være mere traditionelt socialdemokratisk, og Socialdemokratiet vil så ingenting. Det er jo så bare situationen.

Kl. 23:35

Formanden :

Hr. Mogens Lykketoft.

Kl. 23:35

Mogens Lykketoft (S):

Statsministeren taler mod bedre vidende. Socialdemokratiet sagde fra starten af, at profilen i toppen var uacceptabelt skæv.

Jeg vil sige til statsministeren, at det, der er problemet, jo er, at den ene procent, som man i så høj grad forgylder, er dem, der i forvejen har en uforholdsmæssig stor del af fradragene, frynsegoderne og de lavt beskattede eller ubeskattede formuegevinster. Derfor betyder VKO's skattereform, at den, der tjener 4 mio. kr. næste år, betaler en lavere del af sin bruttoindkomst i skat end den, der tjener 400.000 kr. Og det er det, der er forargeligt. Hvis man havde gjort noget ved alt frynset, alle fradragene og gevinsterne, der lå helt i toppen, så kunne man snakke om en lavere skatteprocent og alligevel et ordentligt bidrag til samfundet.

Men, jeg vil sige til statsministeren, at der var en fejl i fremstillingen tidligere, nemlig at det blev brugt som et argument, at vi havde den her ekspertskat, for at vi skulle sænke skatten i toppen. Nej, vi har en lav ekspertskat, og den var vi selv med til at lave, fordi der er mennesker, der opholder sig så kort tid i Danmark, at de hverken i starten eller i slutningen af deres liv får gavn af det danske velfærds-system. Det er noget andet.

Kl. 23:36

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 23:36

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det står mig i hvert fald klart, at hr. Mogens Lykketoft og jeg ikke bliver enige om det her, og det skal vi vel heller ikke blive.

Jeg må sige, at med den skattereform, regeringen har lavet, er der en forsvarlig indkomstmæssig profil. Det er i den grad de bredeste skuldre, der bærer de største byrder. Næsten ligegyldigt hvordan man går ind og ser på det, er det situationen. Hvis man snakker retfærdighed og sådan noget, så kan jeg da f.eks. pege på det forhold, at målt på Ginikoefficienten svarer den forøgelse af – i gåseøjne – uligheden, vi laver med skattereformen, til 2 år under den gamle socialdemokratiske ledede regering, som i gennemsnit jo altså forøgede uligheden i samfundet målt på Ginikoefficient med ¼ pct. om året. Det er sådan set situationen omkring det.

Jeg er slet ikke i tvivl om, at en del af det at kunne være en stærk konkurrencedygtig økonomi i et stadigt tættere konkurrerende internationalt samfund også er at kunne byde ind med, at man i forhold til folk med attraktive lønninger har en fornuftig beskatning. En bankdirektør – og den bankdirektør har været fremme mange gange her i dag – med en indkomst på 2½ mio. kr. om året vil jo altså betale noget, der ligner 1,3 mio. kr. i skat i 2010 med den reform, vi har lavet, svarende til 53 pct., en folkepensionist vil betale 37.000 kr., svarende til 25 pct.

Kl. 23:38

Formanden :

Så når vi ikke flere af dem. Så er det fru Lone Dybkjær som den sidste for korte bemærkninger, værsgo.

Kl. 23:38

Lone Dybkjær (RV):

Tak. Statsministeren svarede i sit indlæg til fru Marianne Jelved, som han kvitterede for var meget engageret i sine spørgsmål vedrørende de her underskud, vi står med nu, at det jo var ærgerligt, at det engagement ikke var til stede, da vi drøftede reformer sidste år. Det passer jo ikke, at Det Radikale Venstre ikke godt vil lave arbejds-markedsreformer. Jeg synes, at det ville være klædeligt, hvis statsministeren sagde, at det ikke var Det Radikale Venstre, der ikke ønskede det. Det var derimod Dansk Folkeparti. Det er helt o.k., at statsministeren så opgiver. Vi synes, at det er forkert, men det er så de faktiske forhold i jernindustrien.

Så vil statsministeren meget gerne vende tilbage til 2001, og det er klart, at så kan man få milliarder af spørgsmål, milliarder på bordet hele tiden. Det, som interesserer Det Radikale Venstre, er: Hvad vil statsministeren gøre ved det voksende underskud og det, der netop er publiceret nu fra statsministerens eget finansierede forskningsteam, nemlig at det bliver meget dramatisk større, end man havde forudset?

Kl. 23:39

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 23:39

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg vil gerne kvittere for – og det mente jeg faktisk også at jeg gjorde før, men det kan være, at ordene kom for dårligt ud af min mund – Det Radikale Venstres engagement i de drøftelser, der var sidste år. Jeg kan bare konstatere, at der ikke rigtig kom noget ud af det skind, og det gjorde der så heller ikke på det tidspunkt, hvor vi flyttede os fra at sige, at o.k., så kan vi nok ikke lave en dagpengereform, så kan vi måske lave en Jobplan II oven på Jobplan I. Det rakte det ikke til, og det er jeg sådan set ked af, og der ligger noget der med hensyn til Jobplan II, som på et tidspunkt, når situationen er den rigtige, bør samles op.

Så har jeg noteret mig, at det her dream team eller dream-gruppen er kommet med en ny fremskrivning i dag, som efter min sådan meget foreløbige skrålæsning af det ikke nævneværdigt forrykker de udfordringer, vi står i. Generelt kan jeg sige om 2015-perspektivet, for det er jo det, der ligger bag spørgsmålet, at der vil regeringen jo omkring årsskiftet – lige før jul eller lige efter jul – komme med vores konvergensprogram, og der vil man jo få fuldt indblik i, hvad det er for en 2015-udfordring, vi ser for os.

Kl. 23:40

Formanden :

Så er det en meget kort bemærkning fra fru Lone Dybkjær. Vi har jo rundet de 1½ time, der er til rådighed. Det gjorde vi kl. 23:37, men så slutter man af med et kort spørgsmål.

Kl. 23:40

Lone Dybkjær (RV):

Jeg beklager, at jeg er den sidste, for der har jo ellers været mange, der har fået meget taletid, specielt statsministeren.

Jeg synes, det er utroligt, at statsministeren siger, at der sådan set ikke er noget nyt under solen. Det, som dream teamet siger – og det er jo ikke just en dream at høre på – er, at der er 40 mia. kr. i underskud i al fremtid, og det vil sige, at vores velfærd overhovedet ikke

kan opretholdes, medmindre der laves reformer. Det, jeg derfor godt vil spørge statsministeren om, er: Agter regeringen at fremsætte de nødvendige reformer i det mindste inden næste valg, så vi ved, hvordan vi overhovedet får hold på dansk økonomi?

Kl. 23:41

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 23:41

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nu diskuterer vi så dream teamets oplysninger, og de er mig bekendt kommet i dag, og vi kan vende tilbage til temaet, men det, man når frem til der, er behovet for de her budgetforbedringer på noget, der ligner et par procent af BNP årligt. Men det hviler på nogle antagelser, som bl.a. er, at der ikke sker nogen aflastning af trykket på sundhedsudgifterne, selv om den generelle helbredstilstand og levetidslængde i det danske samfund sådan set rykker sig den rigtige vej. Det ser vi anderledes på, og hvis man korrigerer for det forhold, er de udfordringer, der står tilbage efter det, der er kommet her i dag, ikke nævneværdig anderledes end dem, vi selv kunne se, også før det her kom.

Men alt det her får vi jo altså for dagen, når regeringen fremlægger sit konvergensprogram omkring årsskiftet, hvor man vil kunne se, hvor vi selv ser, hvor vi er henne i forhold til 2015-planen, den plan, som optager Det Radikale Venstre rigtig meget. Det kvitterer jeg for og vil så bare slutte af med at udtrykke den lille ærgrelse over, at Det Radikale Venstre så entydigt har valgt at placere sig et sted i det politiske billede, hvor de politiske initiativer, man tager med hensyn til skat m.v., er initiativer, der trækker den skæve vej i forhold til at løse den her udfordring. Men det er jo Det Radikale Venstres eget valg.

Kl. 23:43

Formanden :
Tak til statsministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. De, der har bedt om ordet, har fået det, og der er ikke flere, der får ordet i denne sag. Derfor er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Det sker fra medlemmernes pladser.

Kl. 23:43

Afstemning

Formanden :

Der er gået den fornødne tid, fra vi ringede, til man kan stemme. Og det betyder, at der stemmes om forslag til vedtagelse nr. V 1 af Peter Christensen (V), Pia Kjærsgaard (DF), Henriette Kjær (KF) og Simon Emil Ammitzbøll (LA). Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 61 (V, DF, KF, LA og SP), imod stemte: 48 (S, SF, RV og EL), hverken for eller imod stemte: 0.

Vi er ikke færdige!

Forslag til vedtagelse nr. V 1 er vedtaget.

Herefter er forslag til vedtagelse nr. V 2 af Helle Thorning-Schmidt (S), Villy Søvndal (SF), Margrethe Vestager (RV) og Johanne Schmidt-Nielsen (EL) bortfaldet.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 1:

Forslag til finanslov for finansåret 2010.

Af finansministeren (Claus Hjort Frederiksen).
(Fremsættelse 06.10.2009).

Kl. 23:44

Forhandling

Formanden :

Forhandlingen er åbnet.

Er der nogen, der beder om ordet?

Det er ikke tilfældet, så forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Finansudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 23:44

Meddelelser fra formanden

Formanden :

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 20. oktober 2009 kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der er opslået i salen. Jeg skal i øvrigt henvise til den omdelte ugeplan.

Jeg ønsker en rigtig god uge til Tingets medlemmer, altså den følgende uge. Tak for i aften og for god ro og orden, og kom godt hjem.

:

Mødet er hævet. (Kl. 23:45).